

Omzendbrief over de toepassing van de wapenwetgeving

Inhoudstafel

<u>Voorafgaande mededeling.....</u>	<u>7</u>
<u>De omzendbrief van 29/10/10 over de toepassing van de wapenwetgeving wordt hierbij ingetrokken en vervangen door de onderstaande tekst. De bijlagen van de omzendbrief van 29/10/10 worden evenwel vanaf nu beschouwd als bijlagen van deze omzendbrief.....</u>	<u>7</u>
<u>Inleiding.....</u>	<u>7</u>
<u>1. Toepassingsgebied.....</u>	<u>8</u>
1.1. De bevoegdheden van de gewesten (jacht) en de gemeenschappen (sportschieten).....	8
1.2. De geregionaliseerde wet op de internationale wapenhandel.....	10
1.3. Uitzonderingen voor de ordediensten.....	10
1.4. Pro memorie: andere toepasselijke regelgeving.....	11
1.5. Private veiligheid: buiten bestek.....	12
1.6. Statuut van de uitvoeringsbesluiten.....	12
<u>2. Definities.....</u>	<u>13</u>
2.1. Verdere toelichting en voorbeelden bij wettelijke definities.....	13
2.2. Nuttige definities uit andere regelgeving.....	18
<u>3. Indeling van de wapens in categorieën.....</u>	<u>19</u>
3.1. Verboden wapens.....	19
3.1.1. Wettelijke opsomming.....	19
3.1.2. Bij besluit verboden wapens.....	21
3.1.3. Verboden handelingen.....	21
3.1.4. Uitzonderingen voor wapenhandelaars, verzamelaars en de overheid.....	22
3.2. Vergunningsplichtige wapens.....	23
3.2.1. Betekenis van de restcategorie.....	23
3.2.2. Bij besluit vergunningsplichtige wapens.....	24
3.2.3. Principieel vrij verkrijgbare wapens die vergunningsplichtig worden.....	25
3.2.4. Verboden en toegelaten handelingen.....	25
3.3. Vrij verkrijgbare wapens.....	26
3.3.1. Blanke wapens.....	26
3.3.2. Niet-vuurwapens.....	27
3.3.3. Historische, folkloristische en decoratieve wapens.....	28
3.3.4. Vergunningsplichtige wapens die in sommige omstandigheden worden ingedeeld als “vrij verkrijgbaar” voor specifieke activiteiten.....	29
3.3.5. Geneutraliseerde wapens.....	30
3.3.6. Verboden en toegelaten handelingen.....	31
3.4. Wapens vs. werktuigen en speelgoed.....	32
3.5. Illegale wapens.....	32
<u>4. Bepalingen van toepassing op wapenhandelaars en tussenpersonen.....</u>	<u>33</u>
4.1. Erkenningsprocedure.....	33
4.1.1. Bevoegdheid.....	34
4.1.2. Beroepsbekwaamheidsexamen.....	34
4.1.3. Ontvankelijkheid.....	35
4.1.4. Onderzoek.....	36
4.1.5. Termijn.....	39

4.1.6. De herkomst van de financiële middelen.....	39
4.1.7. Veiligheidsmaatregelen.....	39
4.1.8. Beslissing.....	48
4.1.9. Motivering.....	49
4.1.10. Model 2.....	49
4.1.11. Beroep.....	49
4.1.12. Wijziging van de erkenning.....	51
4.1.13. Administratieve sancties.....	52
4.1.14. 5-jaarlijkse controle.....	54
4.2. Rechten en plichten.....	54
4.2.1. Deontologie.....	54
4.2.2. Registers.....	57
4.2.3. Overdracht/verkoop van vuurwapens.....	58
5. Bepalingen van toepassing op verzamelaars en musea.....	59
5.1. Erkenningsprocedure.....	59
5.1.1. Voorwaarden.....	59
5.1.2. Bevoegdheid.....	59
5.1.3. Ontvankelijkheid.....	59
5.1.4. Onderzoek.....	59
5.1.5. Termijn.....	62
5.1.6. Veiligheidsmaatregelen.....	63
5.1.7. Beslissing.....	64
5.1.8. Motivering.....	64
5.1.9. Model 3.....	65
5.1.10. Beroep.....	65
5.1.11. Wijziging van de erkenning.....	66
5.1.12. Administratieve sancties.....	67
5.1.13. 5-jaarlijkse controle.....	69
5.2. Rechten en plichten.....	69
5.2.1. Registers.....	69
5.2.2. Overdracht/verkoop van vuurwapens.....	70
5.2.3. Munitie.....	71
6. Bijzondere erkenningen voor niet-commerciële activiteiten.....	71
6.1. Voorbeelden.....	71
6.2. Bijzondere aspecten in de erkenningsprocedure.....	72
7. Erkenning als vervoerder.....	72
7.1. Bijzondere aspecten in de erkenningsprocedure.....	73
8. Schietstanden.....	74
8.1. Erkenningsprocedure.....	74
8.1.1. Toepassingsgebied.....	74
8.1.2. Voorwaarden.....	74
8.1.3. Bevoegdheid.....	75
8.1.4. Ontvankelijkheid.....	75
8.1.5. Onderzoek.....	75
8.1.6. Termijn.....	75
8.1.7. Beslissing.....	75
8.1.8. Motivering.....	76

8.1.9. Model 13.....	76
8.1.10. Beroep.....	76
8.1.11. Wijziging van de erkenning.....	76
8.1.12. Administratieve sancties.....	76
8.1.13. 5-jaarlijkse controle.....	77
8.2. Rechten en plichten.....	77
8.2.1. De uitbater.....	77
8.2.2. De schutters.....	78
8.2.3. Uitzonderingen.....	80
9. Wapenbezit door particulieren: algemene regels.....	80
9.1. Vergunningsprocedure.....	80
9.1.1. Bevoegdheid.....	81
9.1.2. Ontvankelijkheid.....	81
9.1.3. Onderzoek.....	81
9.1.4. Termijn.....	82
9.1.5. Advies van de lokale politie.....	83
9.1.6. Het medisch attest.....	84
9.1.7. De theoretische en de praktische proef.....	84
9.1.8. De instemming van de gezinsleden.....	87
9.1.9. De wettige reden.....	87
9.1.10. Passief wapenbezit.....	91
9.1.11. Vondst van een wapen.....	95
9.1.12. Beslissing.....	95
9.1.13. Motivering.....	96
9.1.14. Model 4.....	96
9.1.15. Beroep.....	98
9.1.16. Wijziging van de vergunning.....	99
9.1.17. Administratieve sancties.....	99
9.1.18. 5-jaarlijkse controle.....	101
9.2. Rechten en plichten.....	102
9.2.1. Aanschaf van een wapen.....	102
9.2.2. Overdracht/verkoop van een wapen.....	104
9.2.3. Veiligheidsmaatregelen.....	107
9.2.4. Gebruik.....	112
9.2.5. Lenen van een wapen.....	113
9.2.6. Vervoer.....	113
9.2.7. Herstelling.....	114
9.2.8. Munitie.....	114
10. Wapendracht door particulieren: algemene regels.....	115
10.1. Notie.....	115
10.2. Omstandigheden waarin een wapen vrij mag worden gedragen.....	115
10.3. Vergunningsprocedure.....	116
10.3.1. Bevoegdheid.....	116
10.3.2. Ontvankelijkheid.....	116
10.3.3. Onderzoek.....	116
10.3.4. Ambassadepersoneel e.d.	117
10.3.5. Het medisch attest.....	117
10.3.6. Termijn.....	118

10.3.7. Beslissing.....	118
10.3.8. Model 5.....	118
10.3.9. Beroep.....	119
10.3.10. Wijziging van de vergunning.....	119
10.3.11. Administratieve sancties.....	119
11. Bijzondere regeling voor jagers.....	120
11.1. Wie?.....	120
11.2. Welke wapens?.....	121
11.3. Welke handelingen?.....	123
11.4. Model 9.....	124
11.5. Administratieve sancties.....	125
11.6. Rechten en plichten.....	127
11.7. Beëindiging van de activiteiten.....	127
12. Bijzondere regeling voor sportschutters.....	127
12.1. Wie?.....	127
12.2. Welke wapens?.....	128
12.3. Welke handelingen?.....	129
12.4. Model 9.....	130
12.5. Administratieve sancties.....	130
12.6. Rechten en plichten.....	132
12.7. Beëindiging van de activiteiten.....	132
13. Bijzondere wachters.....	132
14. De Europese vuurwapenpas.....	133
14.1. Nut.....	133
14.2. Aanvraag.....	134
14.3. Geldigheid van de EVP.....	135
14.4. Op reis met wapens.....	135
14.5. Rechten en plichten van buitenlandse houders van de EVP.....	136
15. Occasionele schutters.....	136
15.1. Voorwaarden.....	137
16. Opslag van wapens en munitie.....	138
17. Wapenbeurzen.....	139
17.1. Voorwaarden.....	140
17.2. Toelating.....	141
18. De nummering van vuurwapens.....	143
18.1. Het centraal wapenregister.....	143
18.2. De proefbank voor vuurwapens.....	146
18.3. Het nationaal identificatienummer.....	147
19. Bijzonderheden over munitie en onderdelen.....	148
19.1. Onderdelen en hulpstukken.....	148
19.2. Munitie.....	149
20. Toezicht en straffen.....	150
20.1. Bevoegde overheden.....	150
20.2. Straffen.....	151

<u>21. Inbeslagname van wapens.....</u>	<u>152</u>
21.1. <u>Gerechtelijke inbeslagname en administratieve inbeslagname.....</u>	<u>152</u>
21.2. <u>Verwittiging van de gouverneur en administratieve sancties.....</u>	<u>153</u>
21.3. <u>Model 10.....</u>	<u>153</u>
21.4. <u>Vrijwillige afstand en tijdelijke bewaargeving van een wapen zonder dat er sprake is van een misdrijf.....</u>	<u>153</u>
21.5. <u>Onderzoek van wapens door het NICC en private experts.....</u>	<u>154</u>
21.6. <u>Teruggave.....</u>	<u>155</u>
21.7. <u>Verbeurdverklaring.....</u>	<u>155</u>
<u>22. Historische reconstructies.....</u>	<u>155</u>
<u>23. Verandering van statuut van een vergunningsplichtig wapen.....</u>	<u>159</u>
<u>24. Retributies.....</u>	<u>161</u>
24.1. <u>Principes.....</u>	<u>161</u>
24.2. <u>Tarieven.....</u>	<u>162</u>
24.3. <u>Uitzonderingen.....</u>	<u>163</u>
<u>Nuttige adressen.....</u>	<u>164</u>
<u>Bijlage 1: lijst van inbreuken bedoeld in artikel 5, §4, 2° WW.....</u>	<u>167</u>
<u>Bijlage 2: lijst van HFD-wapens (punt 3.3.3).....</u>	<u>167</u>
<u>Bijlage 3: theoretische proef (punt 9.1.7).....</u>	<u>167</u>
<u>Bijlage 4: aanvraagformulier tot het verkrijgen van een vergunning (model 4) tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen</u>	<u>167</u>

Voorafgaande mededeling

De omzendbrief van 29/10/10 over de toepassing van de wapenwetgeving wordt hierbij ingetrokken en vervangen door de onderstaande tekst. De bijlagen van de omzendbrief van 29/10/10 worden evenwel vanaf nu beschouwd als bijlagen van deze omzendbrief.

Inleiding

De regelgeving met betrekking tot wat de Wapenwet (in verdere verwijzingen afgekort als WW) de “economische en individuele activiteiten met wapens” noemt, is sinds de invoering van de nieuwe wet op 8/6/06 fundamenteel gewijzigd. Er is een volledig nieuwe wet en alle oude uitvoeringsbesluiten die nog bestaan, zijn in min of meer grondige mate aangepast en enkele nieuwe uitvoeringsbesluiten werden genomen.

Het was noodzakelijk de oude omzendbrief 3630/1/8 van 30/10/95 en zijn aanvullingen te vervangen door een tekst die de vernieuwde regelgeving in haar geheel nader toelicht en praktische, bindende richtlijnen bevatte voor de overheden die zijn belast met de toepassing van die regelgeving op het terrein. Dit gebeurde met de omzendbrief van 29/10/10. Tegen deze omzendbrief werd een vernietigingsberoep ingesteld bij de Raad van State omdat sommigen meenden dat de omzendbrief een normatief karakter heeft. Wij hebben echter nooit de bedoeling gehad om nieuwe rechtsregels in te voeren door een omzendbrief. Om elke twijfel daarover weg te nemen, verkiezen we dan ook om de omzendbrief van 29 oktober 2010 te vervangen door een totaal nieuw document dat geenszins beoogt normatief te zijn doch enkel een uniforme interpretatie van de wet voorstelt om de rechtsonzekerheid weg te nemen die kan ontstaan door divergerende interpretaties bij de verschillende overheden die belast zijn met de uitvoering van de wapenwet.

Wij stellen vast dat er zowel bij particulieren als bij de diverse overheden die belast zijn met de toepassing van de wapenwet diverse interpretaties gegroeid zijn omtrent de regelgeving. Dit kan aanleiding geven tot een verschillende toepassing van de wapenwet door de verschillende overheden. Bij de totstandkoming van de wapenwet had de overheid nochtans de bedoeling om een uniforme toepassing van de wet te verzekeren. Om deze reden werd beslist om de bevoegdheden inzake vergunning te centraliseren op het niveau van de provinciegouverneurs. Artikel 36 van de wapenwet geeft aan de Federale Wapendienst de opdracht om de minister van Justitie te adviseren over het geven van richtlijnen die hij in overleg met de minister van Binnenlandse Zaken aan de gouverneurs kan geven in het kader van de uitoefening van hun bevoegdheden krachtens deze wet; Deze bepaling beoogt een uniforme uitvoering van de wet te garanderen. De redactie van deze omzendbrief kan in dit verband worden gekaderd. Op geen enkele manier mag deze omzendbrief worden gelezen als een uitbreiding, wijziging, vervanging of schrapping van bestaande wettelijke of reglementaire bepalingen.

Deze omzendbrief beschrijft de bestaande wettelijke en reglementaire bepalingen. De lezer kan via een uitgebreid voetnotenapparaat de verwijzing terugvinden naar de tekst die wordt besproken. Het citeren of herhalen van teksten van wetgeving of van regelgeving betekent niet dat de besproken bepaling door deze omzendbrief zou worden ingevoerd, of dat door deze omzendbrief zou worden beoogd om de besproken bepalingen te wijzigen, te vervangen op te heffen of om aanvullende bepalingen in te voeren.

Deze omzendbrief behandelt alle thema's die aan bod komen in de wapenwetgeving. Hij beoogt de vaak complexe en technische regels te verduidelijken en toegankelijker te maken, zowel voor de lokale overheid als voor de burger. De bepalingen van de omzendbrief kunnen dan ook niet gelezen worden als zouden zij nieuwe rechtsregels invoeren. Waar voor de volledigheid zaken worden aangehaald die behoren tot de bevoegdheid van andere overheden (jacht, schietsport, in- en uitvoer), beperkt deze omzendbrief zich ertoe de regelgeving te citeren of te parafaseren zonder commentaar en zonder toepassingsrichtlijnen.

In vergelijking met de omzendbrief van 29/10/10 zijn enkele aanpassingen gebeurd:

- de stijl van de tekst is nu ondubbelzinnig die van een informatieve omzendbrief, die enkel een bindende interpretatie van de wapenwet voorstelt aan de overheden belast met de toepassing van de wapenwet en die op dat vlak functioneel onder het gezag van de minister van Justitie vallen;
- er werd rekening gehouden met de vervanging op 11/6/11 van het vernietigde KB van 16/10/08 tot regeling van het statuut van de wapenhandelaar;
- er werden enkele materiële fouten rechtgezet en enkele punten ruimer besproken of toegelicht en er werd een nieuw hoofdstuk over historische reconstructies toegevoegd.

1. Toepassingsgebied

De Belgische regelgeving over wapens vindt zijn neerslag in verschillende teksten. Dit is deels te verklaren door de verdeling van bevoegdheden binnen onze federale staat. Zo moet men niet alleen rekening houden met de federale Wapenwet van 8/6/06 en haar uitvoeringsbesluiten, maar ook met de gewestelijke decreten over de jacht, de gemeenschapsdecreten over het sportschieten en de gewestelijke bevoegdheid op het gebied van de in-, uit- en doorvoer van wapens, die evenwel nog niet heeft geleid tot eigen decreten. Verder onderging de federale wapenwet reeds enkele tekstwijzigingen en bevatten diverse uitvoeringsbesluiten regels die noodzakelijk zijn voor haar toepassing, hetgeen eveneens heeft bijgedragen tot de versnippering.

Voor de toepassing op het terrein van onze regelgeving minder relevant, maar als gemeenschappelijke basis van de betrokken wetten van de andere lidstaten van de Europese Unie een belangrijke rechtsbron is tot slot de Europese Richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18/6/91 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens (gewijzigd door de Europese Richtlijn 2008/51/EG van 21/5/08), waarnaar verder kort wordt verwezen als "Richtlijn 91/477/EEG".

1.1. De bevoegdheden van de gewesten (jacht) en de gemeenschappen (sportschieten)

Sinds de staatshervorming van 1980 zijn de gewesten en de gemeenschappen van ons land bevoegd voor respectievelijk de jacht en de sport (in alle gemeenschappen bestaan er erkende schietsportfederaties). Dit betekent dat de federale wet zich niet mag uitspreken over de voorwaarden waaronder de jacht en de schietsport mogen beoefend worden. De federale wet beperkt zich tot het indelen van de wapens in categorieën en ze verbindt aan elke categorie de modaliteiten voor het uitoefenen van economische en individuele activiteiten met die wapens. Concreet bepaalt de Wapenwet wie wapens mag verhandelen, verzamelen, bezitten, vervoeren en dragen, evenals wie een schietstand mag uitbaten, en de voorwaarden waaraan dit alles is gebonden. De gewesten en de gemeenschappen van hun kant, hebben in hun decreten en uitvoeringsbesluiten bepaald wie mag jagen en sportschieten, en onder welke voorwaarden dit mag.

Het raakpunt van de federale met de gewestelijke, resp. gemeenschapsbevoegdheden ligt waar artikel 12 WW een gunstregime toekent aan jagers en sportschutters. Omdat de jagers en de sportschutters hun statuut pas kunnen verkrijgen na controle van hun antecedenten en hun theoretische en praktische kennis, heeft de wetgever ervoor gekozen hen niet te verplichten de vergunningsprocedure te doorlopen telkens als ze een vergunningsplichtig wapen voor de jacht of de schietsport willen kopen. Hun jachtverlof of sportschutterslicentie geldt dan als vergunning voor het voorhanden hebben van wapens die ontworpen zijn voor hun activiteit. Zeker voor de sportschutters, die een grote verscheidenheid aan schietdisciplines kennen waarbij allerlei wapens, ook zware, worden gebruikt, reikt dit gunstregime echter niet zover dat ze alle wapens vrij mogen verwerven. De Europese Richtlijn 91/477/EEG (zie verder), zoals deze meer bepaald in Belgisch recht geïmplementeerd werd door artikel 12 WW en het MB van 15/03/07, verzet zich hiertegen.

Het is belangrijk te weten dat de toepassing van de jachtdecreten plaatsgebonden is. Wie wenst te jagen, moet in het bezit zijn van een jachtverlof afgegeven door de bevoegde overheden van de plaats waar de activiteit plaatsvindt. Een Vlaming die wil jagen in het Waals gewest, moet dus een Waals jachtverlof hebben (hierop bestaan echter uitzonderingen).

Sport(schieten) is dan weer een persoonsgebonden materie. De Vlaamse sportschutter zal met zijn Vlaamse sportschutterslicentie, afgegeven door de schietsportfederatie waarvan hij lid is, ook kunnen deelnemen aan een wedstrijd georganiseerd door een Waalse schietsportfederatie (ook hier bestaan bijzondere regelingen).

Momenteel (midden 2011) zijn de volgende teksten van kracht (allemaal terug te vinden op de website van de FOD Justitie www.just.fgov.be onder "Belgische wetgeving"):

- het Vlaams jachtdecreet van 24/7/91;
- het besluit van 28/10/87 van de Vlaamse Executieve betreffende het gebruik van vuurwapens en munitie bij de jacht in het Vlaamse Gewest;
- het decreet van het Waals gewest van 14/7/94 tot wijziging van de jachtwet van 28/2/1882 (de oude jachtwet is er nog deels van toepassing);
- het besluit van 22/9/05 van de Waalse Regering houdende regeling van het gebruik van vuurwapens en munitie met het oog op het uitoefenen van de jacht, alsmede van enkele jachtprocessen of –technieken;
- het Vlaams decreet van 11/5/07 houdende het statuut van de sportschutter;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 1/6/07 houdende de uitvoering van het decreet van 11/5/07 houdende het statuut van de sportschutter;
- het decreet van de Franse gemeenschap van 24/11/06 betreffende de toekenning van de vergunning van sportschutter;
- het besluit van de Regering van de Franse Gemeenschap van 30/3/07 tot vaststelling van de lijst van de schietsportdisciplines;
- het besluit van 30/3/07 van de Regering van de Franse Gemeenschap tot vaststelling van de nadere regels voor de organisatie, de inhoud, de evaluatie en de gelijkwaardigheid van de theoretische en praktische proeven waarvoor geslaagd moet worden voor het bekomen van de vergunning van sportschutter;
- het besluit van 30/3/07 van de Regering van de Franse Gemeenschap tot vaststelling van het model van vergunning van sportschutter;
- het besluit van 11/4/08 van de Regering van de Franse Gemeenschap tot vaststelling van het model van het verslag bedoeld in artikel 7 van het decreet van 24 november 2006 betreffende de toekenning van de vergunning van sportschutter;
- het decreet van de Duitstalige gemeenschap van 20/11/06 over het statuut van de sportschutters;
- het besluit van de Regering van de Duitstalige gemeenschap van 23/5/07 tot uitvoering van het decreet van 20/11/06 over het statuut van de sportschutters.

Te noteren valt dat de teksten die dateren van voor de Wapenwet (8/6/06) nog de terminologie van de oude wetgeving gebruiken, bijvoorbeeld de oude benaming van de diverse categorieën wapens. Die achterhaalde terminologie moet uiteraard worden gelezen met respect voor de nieuwe regelgeving!

1.2. De geregionaliseerde wet op de internationale wapenhandel

In 2003 werden de gewesten bevoegd voor nog een ander aspect van de wapenproblematiek, met name de in-, uit- en doorvoer (uitgezonderd voor leger en politie). Voorheen was dit, net zoals dit voor andere goederen het geval is gebleven, een federale bevoegdheid. Omdat de gewesten nog geen eigen decreten hebben aangenomen, passen ze nog steeds de oude federale regelgeving toe: de wet van 5/8/91 betreffende de in-, uit- en doorvoer van en de bestrijding van illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie, en haar uitvoeringsbesluiten.

Zoals de titel aangeeft, is het toepassingsgebied van die wet heel wat ruimer dan dat van de hier besproken Wapenwet. Ze bestrijkt alle wapens die onder de Wapenwet vallen, maar daarnaast ook zwaar militair materieel, onderdelen daarvoor, elektronica, software, chemische substanties, materiaal voor ordehandhaving (zoals kogelwerende vesten, helmen, schilden en handboeien, die in tegenstelling tot wat soms wordt gedacht, niet onder de Wapenwet vallen!), en wat men "materiaal voor dubbel gebruik" noemt (dit zijn op zich onschuldige goederen die een militaire bestemming krijgen of hebben gehad).

Naar gelang van de vestigingsplaats van de in-, uit- of doorvoerder geeft het betrokken gewest in-, uit- en doorvoerlicenties af. Dit zijn vaak grote gespecialiseerde bedrijven, die alleen als ze wapens in de zin van de Wapenwet produceren of verhandelen als wapenhandelaar of tussenpersoon moeten zijn erkend in overeenstemming met de Wapenwet. Maar ook de gewone particulier die een wapen aankoopt in het buitenland of zijn wapen daar wenst te verkopen, valt onder deze wetgeving.

Binnen de Benelux zijn er dan weer geen in-, uit- of doorvoerlicenties vereist.

Een bijzonderheid van de regelgeving op het vlak van uit- en doorvoer (niet van invoer!) is de onmogelijkheid de nodige licenties aan te vragen bij de gewestelijke overheden, als men niet een voorafgaande vergunning heeft verkregen. Die wordt door de Federale Wapendienst namens de minister van Justitie afgegeven. Ook particulieren moeten die aanvragen. Een uitzondering wordt in de praktijk wel gemaakt voor de particulier die naar het buitenland verhuist en zijn wapen meeneemt. Toelichting dienaangaande en het verplichte aanvraagformulier zijn terug te vinden op de voornoemde website van de FOD Justitie (rubriek 'justitie van a tot z', trefwoord 'wapens').

Verderop (punten 9.2.1 en 14.4) wordt ingegaan op twee aspecten van de in- en uitvoerregeling die van belang zijn binnen dit bestek: het reizen met wapens binnen de EU en het aankopen van een wapen in een andere EU-lidstaat.

1.3. Uitzonderingen voor de ordediensten

De Wapenwet is niet van toepassing op de dienstwapens van de ordediensten, die worden opgesomd in het KB van 26/6/02 betreffende het voorhanden hebben en het dragen van wapens door de diensten van het openbaar gezag of van de openbare macht¹. Het gaat over:

¹ Artikel 27, §1 WW.

- 1° de krijgsmacht;
- 2° het operationeel kader van de politiediensten;
- 3° bepaalde leden van het administratief en logistiek kader van de politiediensten;
- 4° de politieambtenaren van de Algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie;
- 5° de hoofden en de leden van de Diensten Enquêtes van de Vaste Comités van toezicht op de politiediensten en op de inlichtingendiensten;
- 6° de agenten van de Administratie van douane en accijnzen;
- 7° de buitendiensten van het Directoraat-Generaal Strafinrichtingen;
- 8° de buitendiensten van het Bestuur Veiligheid van de Staat;
- 9° de daartoe aangestelde personeelsleden van het Agentschap voor Natuur en Bos binnen het Vlaamse Ministerie van Leefmilieu, Natuur en Energie;
- 10° de ambtenaren van het bosbeheer van het “Département de la Nature et des Forêts”, alsook de ambtenaren van het “Département de la police et des contrôles de la Direction générale opérationnelle Agriculture, Ressources naturelles et Environnement” van de Waalse overheidsdienst;
- 11° de ingenieurs en adjuncten van de Bosdienst van de Afdeling Natuur, Water en Bos van het Brussels Instituut voor Milieubeheer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;
- 12° de inspecteurs van de Dienst Beveiliging van de Luchtvaart- en Luchthaveninspectie;
- 13° de politiediensten van een lidstaat van de Europese Unie, overeenkomstig een bilateraal of multilateraal akkoord van politiesamenwerking of een maatregel die genomen is in het kader van titel VI van het Verdrag over de Europese Unie, waarin bepaald wordt dat deze politieambtenaren bepaalde politieopdrachten uitvoeren in België waarbij zij wapens dragen;
- 14° de veiligheidsbeambten van het veiligheidskorps van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Het feit dat een overheidsdienst is opgenomen in de bovenstaande lijst houdt niet in dat de betrokken ambtenaren volledige vrijheid genieten. De uitzondering kan slechts worden toegepast in de mate dat voor elke betrokken dienst een uitvoeringsbesluit werd genomen waarin wordt bepaald welke wapens door welke ambtenaren als dienstwapens mogen worden gebruikt, hoe ze dienen te worden verworven, bewaard, vervoerd, gebruikt, enz...

Uit wat voorafgaat en uit de overige bepalingen van de wapenwet kan worden afgeleid dat het voorhanden mogen hebben van een dienstwapen zeker niet betekent dat de betrokken ambtenaren het recht zouden hebben dat dienstwapen ook buiten de dienst voorhanden te hebben, laat staan **het** te gebruiken voor privédoeleinden. Over dit onderwerp bestaan bijzondere richtlijnen van de minister van Binnenlandse Zaken. In elk geval zijn ook de gewapende leden van de ordediensten als privépersoon onderworpen aan alle gewone regels die gelden voor de burger.² Verderop wordt besproken (punt 3.1.4) onder welke voorwaarden bepaalde wapens niet verboden zijn voor de ordediensten en hoe ze die kunnen verwerven, voorhanden hebben, enz...

1.4. Pro memorie: andere toepasselijke regelgeving

Het is opportuun om er op deze plaats aan te herinneren dat wapenhandelaars en particuliere wapenbezitters niet alleen de regelgeving over wapens moeten naleven.

In geval van opslag van grote hoeveelheden munitie kan de wetgeving over springstoffen ook van toepassing zijn (de wet van 28/5/56 betreffende ontplofbare en voor deflagratie vatbare stoffen en mengsels en de daarmee geladen tuigen, en haar voornaamste uitvoeringsbesluit van 23/9/58

² Uit artikel 27, §1 WW kan worden afgeleid dat de uitzondering ten behoeve van diensten van het openbaar gezag functioneel beperkt is tot het voorhanden hebben van wapens in het kader van het uitoefenen van dit gezag. Indien bijvoorbeeld politieagenten in hun vrije tijd hun wapen gebruiken, moeten zij dit doen in een erkende schietstand en niet in de schietstand van de politie. Cf. Ministeriële omzendbrief GPI 37 van 9/4/03 betreffende de sportactiviteiten in de politiediensten (M.B. 30/4/03). Zie hierover ook punt 3.1.4.

houdende algemeen reglement betreffende het fabriceren, opslaan, onder zich houden, verkopen, vervoeren en gebruiken van springstoffen). Hiervoor is de Dienst Reglementering Springstoffen en Gas bij de FOD Economische Zaken verantwoordelijk.

Daarnaast is de gewestelijke milieureglementering van toepassing op wapenhandelaars en –fabrikanten, net als op schietstanden. Wapenhandelaars dienen met name, naast bijvoorbeeld de sociale, fiscale en de milieureglementering, ook de wetgeving over de handelspraktijken te eerbiedigen.

Bezoekers van schietstanden en openluchtmanifestaties waar vuurwapens worden gebruikt, en vooral deelnemers aan “oorlogsspellen” met paintballmarkers of airsoftwapens moeten opletten dat ze geen daden stellen die strafbaar worden gesteld door de wet van 29/7/34 waarbij de private milities verboden worden. Dit zou bijvoorbeeld het geval zijn als de activiteiten een politiek doel nastreven. Activiteiten georganiseerd in het kader van de door de gemeenschapsoverheden erkende sporten vallen nooit onder de wet op de private milities.³

1.5. Private veiligheid: buiten bestek

Een aparte categorie van wapenbezitters wordt gevormd door de bewakingsagenten die met toepassing van de wet van 10/4/90 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid het recht hebben tijdens de uitoefening van hun beroep wapens voorhanden te hebben.

Omdat zijzelf en hun werkgevers al moeten vergund of erkend worden door de minister van Binnenlandse Zaken en ze voor het voorhanden hebben en dragen van wapens een bijzondere toestemming van hem nodig hebben, heeft de Wapenwet⁴ ook de afgifte van de vergunningen tot het voorhanden hebben van wapens en wapendrachtvergunningen aan bewakingsagenten gecentraliseerd bij de bevoegde directie private veiligheid van de FOD Binnenlandse Zaken.

Deze omzendbrief is niet op hen van toepassing, maar kan wel als aanvullende toelichting worden gebruikt door de bevoegde diensten.⁵

1.6. Statuut van de uitvoeringsbesluiten

De belangrijkste uitvoeringsbesluiten van de oude wapenwet van 1933 waren veel recenter dan die wet en waren zelf niet aan een fundamentele herziening toe op het moment dat de nieuwe Wapenwet in 2006 in werking trad. Daarom werd ervoor gekozen ze waar mogelijk van kracht te laten⁶ en alleen over te gaan tot de noodzakelijke aanpassingen (eerst vooral terminologisch, later vooral inhoudelijk) om ze te doen overeenstemmen met de tekst en de geest van de nieuwe wet. Soms was het mogelijk de uitvoering van nieuwe wetsbepalingen te integreren in een bestaand besluit. Midden 2011 zijn de volgende besluiten nog van kracht (en volledig aangepast):

- het KB van 26/6/02 betreffende het voorhanden hebben en het dragen van wapens door de diensten van het openbaar gezag of van de openbare macht;
- het KB van 13/7/2000 tot bepaling van de erkenningsvoorwaarden van schietstanden;

³ Artikel 1bis van de wet van 29 juli 1934 waarbij private milities verboden worden, zoals gewijzigd door artikel 43 WW.

⁴ Artikel 41 WW.

⁵ Soms is het moeilijk te bepalen wie bevoegd is. Zo is Binnenlandse Zaken bevoegd wanneer er sprake is van “waardetransport”, d.i. bewaking of bescherming van de waarden die men laat vervoeren door een bewakingsfirma. De gouverneur is daarentegen bevoegd wanneer er sprake is van transport van waardemiddelen zonder bewaking of bescherming.

⁶ Artikel 48, 1ste lid WW.

- het KB van 1/3/98 betreffende de indeling in categorieën van sommige seinpistolen, sommige slachttoestellen, sommige verdovingswapens;
- het KB van 24/4/97 tot bepaling van de veiligheidsvoorwaarden bij het opslaan, het voorhanden hebben en het verzamelen van vuurwapens of munitie;
- het KB van 27/2/97 betreffende de indeling van de munitie van kaliber 5.7 x 28 mm;
- het KB van 18/11/96 tot indeling van sommige alarmwapens bij de categorie vergunningsplichtige vuurwapens;
- het KB van 30/3/95 tot indeling van sommige gas- en luchtwapens;
- het KB van 8/8/94 betreffende de Europese Vuurwapenpassen;
- het KB van 20/9/91 tot uitvoering van de Wapenwet;
- het KB van 20/9/91 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt.

Een reeks van overbodig geworden oude uitvoeringsbesluiten werd uitdrukkelijk opgeheven.

Tevens werd een aantal nieuwe autonome besluiten genomen om te voorzien in de uitvoering van nieuwe wetsbepalingen. Midden 2011 betreft het de volgende teksten:

- het KB van 29/12/06 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, waarvan de eerste artikelen autonome bepalingen zijn;
- het MB van 15/3/07 tot bepaling van de lijst van vuurwapens ontworpen voor het sportschieten, waarvoor houders van een sportschutterslicentie vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht;
- het MB van 16/10/08 houdende erkenning van de artsen bevoegd voor het afgeven van een attest bedoeld in artikel 14 van de wapenwet;
- het KB van 11/6/11 tot regeling van het statuut van de wapenhandelaar.

2. Definities

2.1. Verdere toelichting en voorbeelden bij wettelijke definities

Artikel 2 WW geeft een heterogene reeks definities van termen die worden gebruikt in de regelgeving. Ook in sommige uitvoeringsbesluiten zijn definities terug te vinden. Die laatste worden (tenzij ze van algemeen nut zijn) besproken in de punten waar de betrokken besluiten zelf ter sprake komen.

Hieronder worden alle wettelijke definities weergegeven, waar mogelijk aangevuld met nuttige commentaar waarin onze interpretatie wordt weergegeven van de besproken definities. De gebruikte nummering is die van de wet.

1° wapenhandelaar: eenieder die voor eigen rekening en gewoonlijk, als hoofdactiviteit of als nevenactiviteit, tegen een vergoeding of om niet, vuurwapens, onderdelen ervan of munitie ervoor vervaardigt, herstelt, wijzigt, verhandelt of anderszins ter beschikking stelt;

Commentaar:

- *deze term dekt niet alleen de traditionele handelaars, maar ook de andere leden van de betrokken economische sector (fabrikanten, invoerders, ambachtelijke herstellende en onderaannemers, graveerders, ...)*

- *handelaars in blanke wapens zoals messen zijn geen wapenhandelaars*
- *particulieren mogen occasioneel hun eigen wapens verkopen zonder als wapenhandelaar beschouwd te worden, zolang ze geen wapens verwerven met het oog op de wederverkoop ervan en dus geen verdoken handel drijven*
- *particulieren, vooral jagers en sportschutters, mogen zelf in beperkte hoeveelheden munitie voor eigen gebruik vervaardigen zonder als wapenhandelaar beschouwd te worden, zonder ze evenwel te mogen verhandelen. Er is dan immers geen sprake van "gewoonlijk" vervaardigen of van enige ter beschikking stelling aan derden*
- *hieronder vallen niet de schietstanden of particulieren die wapens tijdelijk uitlenen op de schietstand en personen begeleiden zonder evenwel de wapens definitief over te dragen*

2° tussenpersoon: eenieder die, tegen een vergoeding of om niet, de voorwaarden creëert voor het sluiten van een overeenkomst met als onderwerp de vervaardiging, de herstelling, de wijziging, het aanbod, de verwerving, de overdracht of enige andere vorm van terbeschikkingstelling van vuurwapens, onderdelen ervan of munitie ervoor, ongeacht de herkomst en de bestemming ervan en ongeacht of de goederen op het Belgische grondgebied komen, of die een dergelijke overeenkomst sluit wanneer het vervoer door een derde wordt verricht;

Commentaar:

- *deze term slaat zowel op de particulier die als bijberoep optreedt als makelaar bij de aankoop van wapens door derden, als op internationale brokers die enkel een bureau in België hebben en zelf niet in contact komen met de wapens*

3° antipersoonsmijnen, valstrikmijnen en soortgelijke mechanismen: ieder tuig dat op of onder enig oppervlak of in de nabijheid daarvan wordt geplaatst, en ontworpen of aangepast is om te ontploffen of uiteen te spatten door de aanwezigheid of nabijheid van of het contact met een persoon, al dan niet voorzien van een anti-hanteermechanisme, dat de mijn beschermt, er onderdeel van is, verbonden is met, bevestigd aan of geplaatst onder de mijn en dat in werking wordt gesteld wanneer een poging wordt gedaan de mijn te manipuleren of opzettelijk te ontregelen;

4° submunitie: alle munitie die zich, om haar functie te vervullen, van een moederbom losmaakt. Dat betreft alle munitie of explosieve ladingen die bedoeld zijn om op een bepaald ogenblik te ontploffen nadat zij zijn gelanceerd of uitgestoten uit een moederbom met verspreidingsmunitie, met uitzondering van:

- verspreidingssystemen die alleen rook- of lichtmunitie bevatten, of munitie die uitsluitend bestemd is om als elektrisch of elektronisch afweermiddel te dienen;
- systemen met meervoudige munitie die alleen bedoeld is om pantservoertuigen te doorboren en te vernietigen, die uitsluitend met die doelstelling kunnen worden ingezet zonder dat ze gevechtzones kunnen bestrijken zonder enig onderscheid, meer bepaald doordat hun traject en hun doelwit moeten worden gecontroleerd, en die in voorkomend geval uitsluitend kunnen exploderen op het ogenblik dat ze inslaan en in ieder geval niet kunnen exploderen louter door het contact met, de aanwezigheid of de nabijheid van een persoon;

5° blindmakend laserwapen: wapen ontworpen of aangepast met als enig doel of onder meer als doel om door middel van lasertechnologie mensen permanent blind te maken;

6° brandwapen: elk wapen of elk stuk munitie dat in de eerste plaats is ontworpen om objecten in brand te steken of brandwonden toe te brengen aan personen via de inwerking van vlammen, hitte of een combinatie daarvan, voortgebracht door een chemische reactie van een op het doel gebrachte stof;

7° spring- of valmes met slot: mes waarvan het lemmet door een mechanisme of door de zwaartekracht uit het heft wordt gebracht en automatisch wordt geblokkeerd;

Commentaar:

- *de bekendste voorbeelden hiervan zijn de messen beter gekend onder de benamingen “knipmes” of “stiletto”*
- *het gaat dus niet over messen waarvan het lemmet handmatig moet worden opgevouwen en al dan niet automatisch kan worden geblokkeerd met een veer, knop of ring*

8° vlindermes: een mes, waarvan het heft in de lengterichting in tweeën is gedeeld en waarvan het lemmet naar buiten wordt gebracht door elk van de delen van het heft in tegenovergestelde richting zijdelings open te vouwen;

9° namaakwapen: al dan niet inerte natuurgetrouwe imitatie, replica of kopie van een vuurwapen;

Commentaar:

- *de ouderdom van namaakwapen en origineel model speelt geen rol*
- *van doorslaggevend belang is de uiterlijke gelijkheid, maar ook het gewicht kan meespelen*
- *de vraag die men zich moet stellen om iets als namaakwapen te beschouwen, is of iemand zich er redelijkerwijs bedreigd zou kunnen door voelen*

10° lang wapen: wapen waarvan de looplengte meer dan 30 cm bedraagt of waarvan de totale lengte meer dan 60 cm bedraagt;

Commentaar:

- *a contrario heeft een kort wapen een looplengte van ten hoogste 30 cm en een totale lengte van ten hoogste 60 cm*

11° vouwgeweer: wapen waarvan de loop, door volledig te draaien rond een as, langsheen de kolf komt, zodat de lengte van het wapen is herleid tot de helft ervan, waardoor het aldus gemakkelijk kan worden verborgen onder de kledij;

Commentaar:

- *niet te verwarren met de term plooi-geweer die vaak wordt gebruikt voor openknikkende jachtgeweren*
- *typevoorbeeld van het stropersgeweer*
- *geweren met een klapkolf of met een uitschuifbare kolf vallen hier evenwel niet onder als deze kolven er niet voor zorgen dat het wapen gemakkelijk kan worden verborgen onder de kledij.*

12° niet-vuurwapen: elk wapen dat één of meerdere projectielen afschiet waarvan de voortstuwing niet resulteert door de verbranding van poeder of door een detonator;

Commentaar:

- *deze term dekt uiteenlopende soorten wapens: luchtpistolen, loodjesgeweren, airsoftwapens, paintballmarkers, bogen, kruisbogen, katapulten, ...*
- *ook de zeldzame wapens die projectielen afschieten door middel van elektrische impulsen vallen hieronder*

13° blank wapen: elk wapen voorzien van één of meerdere klingen die één of meerdere snedes hebben;

Commentaar:

• in deze definitie gaat het alleen over de steek- en snijwapens, maar verderop bij de bespreking van het statuut van de blanke wapens (punt 3.3.1) worden ook sommige slagwapens ermee gelijkgesteld

14° werpmes: mes waarvan het bijzonder evenwicht toelaat met precisie te werpen;

Commentaar:

- dit zijn de messen die *onder meer* gebruikt worden bij stunts en in circussen, die zich nu tevreden moeten stellen met imitaties
- ook zgn. ballistische messen vallen hieronder, dit zijn lemmeten met het uitzicht van een werpmes die niet worden geworpen, maar afgeschoten door een mechanisme in het heft

15° nunchaku: vlegel bestaande uit twee korte onbuigzame stokjes die met elkaar verbonden zijn door een ketting of een ander middel;

Commentaar:

- bij gevechtssporten neemt men vaak zijn toevlucht tot imitaties waarvan de stokjes zijn gemaakt uit een buigzaam materiaal of zijn overtrokken met een soepel materiaal; die zijn aanvaardbaar als ze niet kunnen kwetsen

16° werpster: metalen plaatje in de vorm van een ster en met scherpe punten, dat kan worden verborgen en ook « shuriken » wordt genoemd;

17° jachtverlof : een document dat het recht verleent om de jacht te beoefenen en dat is afgeleverd door of namens de gewestelijke overheden bevoegd voor de jacht, of een gelijkwaardig document afgeleverd in een andere lidstaat van de Europese Unie, of een door de minister van Justitie erkend document afgeleverd in een andere staat;

Commentaar:

- een jachtverlof uit een andere EU-lidstaat is niet per definitie gelijkwaardig: voor elk land dient het bewijs geleverd te worden dat het document slechts wordt afgegeven na grondige controle van de gerechtelijke antecedenten en de theoretische en praktische kennis⁷
- de Federale Wapendienst kan namens de minister jachtverloven van andere staten ook als gelijkwaardig beschouwen indien de gerechtelijke antecedenten en de theoretische en praktische kennis grondig werden onderzocht in het land dat het jachtverlof heeft uitgereikt.

18° sportschutterslicentie: een document dat het recht verleent om de schietsport te beoefenen en dat is afgeleverd door of namens de gemeenschapsoverheden bevoegd voor sport, of een gelijkwaardig document afgeleverd in een andere lidstaat van de Europese Unie of een door de minister van Justitie erkend document afgeleverd in een andere staat;

Commentaar:

- hiervoor gelden dezelfde opmerkingen als bij het jachtverlof, met dien verstande dat in tegenstelling daartoe in veel landen geen officiële sportschutterslicentie bestaat of ze niet gelijkwaardig blijkt te zijn!

19° schietstand: een schietinstallatie voor vuurwapens, al dan niet gelegen in een gesloten lokaal;

Commentaar:

- ook openlucht-schietstanden voor het kleischietsen vallen hieronder

⁷ Zie artikel 12, 1° WW.

• *schietstanden waar alleen met niet-vuurwapens wordt geschoten (paintball, luchtdruk, ...) vallen hier niet onder*

20° munitie: een geheel bestaande uit een huls, een slaghoedje, een kruittlading en een of meer projectielen;

Commentaar:

- *de projectielen bestemd voor niet-vuurwapens vallen in beginsel niet onder deze definitie, tenzij ze alle elementen bevatten van munitie*
- *blanke munitie (of oefenmunitie) voldoet niet aan deze definitie bij gebrek aan projectiel, en kan er dus niet mee worden gelijkgesteld*

21° automatisch vuurwapen: enig vuurwapen dat, na elk afgevuurd schot, zich automatisch herlaadt en dat met een druk op de trekker, een salvo van meerdere schoten kan afvuren;

Commentaar:

- *elk vuurwapen dat automatisch kan vuren, ook al kan het ook in een andere modus vuren, is te beschouwen als een automatisch vuurwapen*

22° verblijfplaats: de belangrijkste verblijfplaats die iemand in België heeft, met uitsluiting van de plaatsen waar wapens worden bewaard en die de betrokkene deelt met derden;

Commentaar:

- *de plaats waar de betrokkene het meest aanwezig is als hij twee eigen verblijfplaatsen heeft in ons land, of één in ons land en één in het buitenland*
- *de plaats waar het wapen is ondergebracht als de betrokkene evenveel aanwezig is in twee verblijfplaatsen in ons land, of waarvan één in ons land ligt en één in het buitenland*
- *niet een tweede verblijfplaats die door anderen wordt bewoond wanneer de betrokkene er zelf niet aanwezig is*

23° loop: onderdeel van een wapen, bestaande uit de holte waarlangs het projectiel voorbijkomt, al dan niet met trekken, en gewoonlijk met een kamer waarin het projectiel wordt ingebracht;

24° revolver: kort vuurwapen met rotatiemagazijn of trommel met een of meerdere kamers. De kamers komen achtereenvolgens voor de loop te staan door druk op de trekker of bij rechtstreekse wapening, door druk van de duim op de haan van het wapen;

Commentaar:

- *er bestaan ook enkelschotsrevolvers waarvan de trommel niet beweegt*
- *trommelkarabijnen zijn lange wapens en vallen niet onder deze definitie*

25° pistool: kort vuurwapen waarbij de uitwerping van de huls, de invoering van de nieuwe patroon en het vergrendelen automatisch gebeurt na het vertrekken van het schot, dankzij de energie die ontstaat door de ontploffing van de kruittlading of door de verbrandingsgassen. De schutter moet de trekker loslaten en opnieuw drukken om een nieuw schot af te vuren;

Commentaar:

- *er bestaan ook enkelschotspistolen zonder lader*

26° repeteerwapen: vuurwapen dat projectielen één per één afvuurt bij iedere druk op de trekker, doch waarbij de schutter het wapen manueel dient te herbewapenen, met een hefboom, een grendel of een pomp.

Commentaar:

- bekende voorbeelden van elk gebruikt mechanisme zijn de Winchesterkarabijn (hefboom), de Lee-Enfield (grendel) en de riot-gun (pomp)
- een single-actionrevolver, waarbij de haan met de vinger moet worden opgespannen voor elk schot, is een repeteerwapen

2.2. Nuttige definities uit andere regelgeving

De bovenstaande definities van automatische wapens en van repeteerwapens zijn door de wet overgenomen uit de Richtlijn 91/477/EEG. In deze Richtlijn zijn ook de volgende andere relevante definities opgenomen:

1° semi-automatisch of halfautomatisch wapen: een vuurwapen dat na elk schot automatisch weer geladen wordt en dat bij eenmalige bediening van de trekker niet meer dan één projectiel kan afvuren;

Commentaar:

- een double-actionrevolver, waarbij de haan automatisch wordt opgespannen door de trekker te manipuleren voor elk schot, heeft een semi-automatische werking, maar wordt traditioneel niet beschouwd als een semi-automatisch wapen doch wel als een repeteerwapen

2° enkelschotswapen: een vuurwapen zonder lader, dat voor elk schot wordt geladen door met de hand een kogel in de kamer of in een hiertoe aangebrachte ruimte bij de ingang van de loop te brengen.

Commentaar:

- een pistool is in principe een semi-automatisch wapen, tenzij het slechts een enkelschotswapen is

De definitie van jagen en sportschieten is terug te vinden in de verschillende betrokken gewest- en gemeenschapsdecreten. Hoewel de regelgeving verschillend is, zijn de definities in de praktijk dezelfde:

1° jagen volgens het Vlaams jachtdecreet: de jachtdaad is de handeling waarbij het wild gedood of gevangen wordt, alsmede de handeling waarbij dat wild met dat doel opgespoord en achtervolgd wordt. In dit decreet wordt het woord jagen gebruikt in de betekenis van het stellen van een jachtdaad;

2° sportschieten volgens het Vlaams sportschuttersdecreet: het beoefenen van de schietdisciplines die worden aangeboden door de internationale schietsportfederatie die erkend is door het Internationaal Olympisch Comité, of door de schietsportfederaties, met uitzondering van het buksschieten; de sportschutter is de natuurlijke persoon die via een schuttersvereniging lid is van een schietsportfederatie;

Commentaar:

- in alle Gemeenschappen is het verboden om het sportschieten te beoefenen zonder houder te zijn van een sportschutterslicentie. De definitie van het begrip "sportschieten" verschilt in elke Gemeenschap. De decreten regelen echter enkel het beoefenen van de schietsport binnen de disciplines die worden aangeboden door de erkende schietsportfederaties. Met de term "recreatief schieten" in de wapenwet wordt dan bedoeld het schieten buiten het door de Gemeenschappen

geregelde kader (b.v. wapenbezitters die niet bij een club zijn aangesloten en/of die geen door een federatie georganiseerde schietdisciplines beoefenen).

3. Indeling van de wapens in categorieën

In onze regelgeving is sprake van drie categorieën van wapens: verboden wapens, vergunningsplichtige wapens en vrij verkrijgbare wapens. Vuurwapens die niet uitdrukkelijk bij de verboden of de vrij verkrijgbare wapens zijn ingedeeld, zijn vergunningsplichtig. Niet-vuurwapens zijn dan weer principieel vrij verkrijgbaar, maar kunnen vergunningsplichtig worden gemaakt of verboden worden. Tot slot wordt ingegaan op de **soms** moeilijke aflijning tussen wapens en andere voorwerpen.

3.1. Verboden wapens

3.1.1. Wettelijke opsomming⁸

Opmerking - Uit de vroegere opsomming van de verboden wapens in de wet zijn de dolken en dolkmessen verdwenen. Dit komt enerzijds omdat hun statuut al te veel aanleiding gaf tot twijfel en discussie, en anderzijds omdat veel types van messen die als verboden dolkmessen konden worden beschouwd noodzakelijk of nuttig zijn bij het beoefenen van een hobby. Dat deze messen voortaan vrij verkrijgbaar zijn, betekent echter niet dat ze ontsnappen aan alle controle: hun dracht en bijgevolg hun gebruik zijn nog steeds onderworpen aan een wettige reden!⁹

1° **antipersoonsmijnen**, valstrikmijnen en soortgelijke mechanismen (ieder tuig dat op of onder enig oppervlak of in de nabijheid daarvan wordt geplaatst, en ontworpen of aangepast is om te ontploffen of uiteen te spatten door de aanwezigheid of nabijheid van of het contact met een persoon, al dan niet voorzien van een anti-hanteermechanisme, dat de mijn beschermt, er onderdeel van is, verbonden is met, bevestigd aan of geplaatst onder de mijn en dat in werking wordt gesteld wanneer een poging wordt gedaan de mijn te manipuleren of opzettelijk te ontregelen), en blindmakende **laserwapens** (wapen ontworpen of aangepast met als enig doel of onder meer als doel om door middel van lasertechnologie mensen permanent blind te maken);

2° **brandwapens** (elk wapen of elk stuk munitie dat in de eerste plaats is ontworpen om objecten in brand te steken of brandwonden toe te brengen aan personen via de inwerking van vlammen, hitte of een combinatie daarvan, voortgebracht door een chemische reactie van een op het doel gebrachte stof);

3° **wapens** ontworpen voor uitsluitend **militair gebruik**, zoals automatische vuurwapens, lanceertoestellen, artilleriestukken, raketten, wapens die gebruik maken van andere vormen van straling dan die bedoeld onder het 1°, munitie die specifiek is ontworpen voor die wapens, bommen, torpedo's en granaten;

4° **submunitie** (alle munitie die zich, om haar functie te vervullen, van een moederbom losmaakt. Dat betreft alle munitie of explosieve ladingen die bedoeld zijn om op een bepaald ogenblik te ontploffen nadat zij zijn gelanceerd of uitgestoten uit een moederbom met verspreidingsmunitie, met uitzondering van verspreidingsystemen die alleen rook- of lichtmunitie bevatten, of munitie die

⁸ Artikel 3, §1 WW.

⁹ Artikel 9 WW.

uitsluitend bestemd is om als elektrisch of elektronisch afweermiddel te dienen, en van systemen met meervoudige munitie die alleen bedoeld is om pantserovertuigen te doorboren en te vernietigen, die uitsluitend met die doelstelling kunnen worden ingezet zonder dat ze gevechtzones kunnen bestrijken zonder enig onderscheid, meer bepaald doordat hun traject en hun doelwit moeten worden gecontroleerd, en die in voorkomend geval uitsluitend kunnen exploderen op het ogenblik dat ze inslaan en in ieder geval niet kunnen exploderen louter door het contact met, de aanwezigheid of de nabijheid van een persoon);

5° **spring- en valmessen met slot** (mes waarvan het lemmet door een mechanisme of door de zwaartekracht uit het heft wordt gebracht en automatisch wordt geblokkeerd), **vlindermessen** (een mes, waarvan het heft in de lengterichting in tweeën is gedeeld en waarvan het lemmet naar buiten wordt gebracht door elk van de delen van het heft in tegenovergestelde richting zijdelings open te vouwen), **boksbeugels** en **blanke wapens die uiterlijk gelijken op een ander voorwerp** (bijvoorbeeld een mes verborgen in een riem);

6° **degenstokken** en **geweerstokken** die geen historische sierwapens zijn: het gaat om wandelstokken of paraplu's waarin een steekwapen of een vuurwapen verborgen zit, en die geen aantoonbare historische waarde hebben;

7° **knotsen** (wapens die zijn gemaakt om iemand zware slagen mee te geven) en **wapenstokken** (het woord "matrak" is een soortnaam waaronder alle kleine slagwapens worden bedoeld, uit eender welk materiaal vervaardigd en die, naar vorm en bestemming, een gelijkenis hebben met de wapenstok. Specifieke kenmerken van de wapenstok zijn o.m. het feit dat hij de vorm van een stok heeft; gemakkelijk te gebruiken en zelfs te verbergen is; zeer sterk en stevig is; voorzien van een handvat of van een riem en dat hij kennelijk ontworpen of bestemd is om te kneuzen of te verwonden);

8° **vuurwapens** waarvan de kolf of de loop op zich in verschillende delen kan worden uiteengenomen, vuurwapens die zodanig zijn vervaardigd of gewijzigd dat het dragen ervan niet of minder zichtbaar is dan wel dat hun technische eigenschappen niet meer overeenstemmen met die zoals omschreven in de vergunning tot het voorhanden hebben ervan en vuurwapens die uiterlijk gelijken op een ander voorwerp dan een wapen (hieronder valt bijvoorbeeld een geweer met afgezaagde loop);

9° **draagbare tuigen** waarmee door een elektrische **stroomstoot** personen weerloos kunnen worden gemaakt of pijn kan worden toegebracht, met uitzondering van medische of diergeneeskundige hulpmiddelen (zgn. tasers);

10° **voorwerpen** bestemd voor het treffen van personen met **giftige, verstikkende, traanverwekkende en soortgelijke stoffen**, met uitzondering van medische hulpmiddelen (bijvoorbeeld traangas- of pepersprays. Ons inziens verspreidt de zgn. "smurfenspray", die een sterke kleurstof in het gezicht van een aanvaller spuit, waarbij die tijdelijk wordt verblind, een "soortgelijke" stof waardoor deze spray eveneens verboden is);

11° **vouwgeweren** boven kaliber 20 (wapen waarvan de loop, door volledig te draaien rond een as, langsheen de kolf komt, zodat de lengte van het wapen is herleid tot de helft ervan, waardoor het aldus gemakkelijk kan worden verborgen onder de kledij). De kaliberaanduiding 20 wijst op een loop met diameter 15,6mm, dus enkel lopen met een diameter van meer dan 15,6mm zijn verboden (dus kalibers 4, 10, 12, 14 en 16);

12° **werpmessen** (mes waarvan het bijzonder evenwicht toelaat met precisie te werpen);

13° **nunchaku's** (vlegel bestaande uit twee korte onbuigzame stokjes die met elkaar verbonden zijn door een ketting of een ander middel);

14° **werpsterren** (metalen plaatje in de vorm van een ster en met scherpe punten, dat kan worden verborgen en ook "shuriken" wordt genoemd);

15° vuurwapens uitgerust met de volgende **onderdelen en hulpstukken**, evenals de volgende onderdelen en hulpstukken afzonderlijk: **geluiddempers** (ook als ze in het wapen zijn geïntegreerd); **ladens** met een **grotere capaciteit** dan de normale capaciteit zoals bepaald door de minister van Justitie voor een bepaald model vuurwapen; **richtapparatuur** voor vuurwapens, die een **straal** projecteert op het doel (niet de elektronische richtapparatuur waarbinnen een rood punt is te zien, zonder dat dit op het doel wordt geprojecteerd) en **nachtkijkers** (bedoeld worden de nachtkijkers die op een vuurwapen kunnen worden gemonteerd);

16° bij MB aangewezen tuigen, wapens en munitie die een nieuwe ernstige bedreiging voor de openbare veiligheid kunnen vormen en wapens en munitie die om die reden alleen de ordediensten voorhanden mogen hebben (deze mogelijkheid werd in het leven geroepen om te kunnen reageren wanneer een nieuw ongewenst type wapen op de markt komt);

17° voorwerpen en stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk is dat degene die ze voorhanden heeft, draagt of vervoert, ze wenst te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen (dit zijn de zgn. **verboden wapens door bestemming**: eender welke zaak die als wapen wordt gebruikt);

18° inerte munitie en bepantsering die **verarmd uranium** of elk ander industrieel uranium bevatten.

3.1.2. Bij besluit verboden wapens

Het voornoemde punt 16° laat toe dat in de toekomst bepaalde tuigen, wapens en munitie bij ministerieel besluit als verboden wapens worden ingedeeld.

Alle vroegere koninklijke besluiten die wapens als verboden bestempelden, zijn opgeheven en bijna allemaal geïntegreerd in de nieuwe wet. Katapulten worden niet meer beschouwd als verboden wapens.

Op het vlak van de munitie bestaat er nog één KB (van 27/02/97) dat de munitie van kaliber 5.7 x 28 mm heeft verboden. Het betreft de munitie gebruikt door de P90 van FN.

3.1.3. Verboden handelingen¹⁰

In de praktijk zijn alle handelingen met verboden wapens uiteraard ook verboden. De wet somt het vervaardigen, herstellen, te koop stellen, verkopen, overdragen, vervoeren, opslaan, voorhanden hebben en dragen ervan op. In tegenstelling tot de oude regelgeving is het loutere bezit van een verboden wapen nu ook verboden en strafbaar.

¹⁰ Artikel 8 WW.

Wanneer een inbreuk wordt vastgesteld, worden de verboden wapens in beslag genomen, verbeurd verklaard en vernietigd, zelfs indien zij niet aan de veroordeelde toebehoren.¹¹

Het is tevens verboden om reclame te maken voor verboden wapens.¹²

3.1.4. Uitzonderingen voor wapenhandelaars, verzamelaars en de overheid¹³

Sommige wapens zijn niet absoluut verboden: bepaalde handelingen mogen door bepaalde categorieën van personen worden gesteld onder strikte voorwaarden. Dit geldt echter uitsluitend als de wet hierin uitdrukkelijk voorziet.

De **overheidsdiensten** die voor de uitoefening van hun taak over **dienstwapens** mogen beschikken, worden opgesomd in het KB 26/6/02 betreffende het voorhanden hebben en het dragen van wapens door de diensten van het openbaar gezag of van de openbare macht. Om hen toe te laten van deze uitzondering te genieten, bestaat er bovendien voor elk van de opgesomde diensten een MB dat preciseert welke de dienstwapens zijn en onder welke voorwaarden ze mogen worden verworven, opgeslagen, gebruikt, enz... Voor hun dienstwapens hebben deze overheden geen vergunningen nodig en zijn de overige wettelijke bepalingen evenmin van toepassing. Dit betekent dat wapens die niet kunnen worden beschouwd als dienstwapens, maar die bijvoorbeeld voor didactische doeleinden voorhanden worden gehouden, wel onder de gewone wettelijke regeling vallen.

Deze regels bepalen dat het gebruik van privé-wapens als dienstwapen door leden van de politie niet meer is toegelaten. Het omgekeerde, privé-gebruik van een dienstwapen, is mogelijk mits toelating van de korpschef en op voorwaarde dat de betrokkene een vergunning tot het voorhanden hebben van het wapen heeft verkregen. De door de gouverneur te volgen procedure in dergelijk geval is dezelfde als die voor iedereen, met dien verstande dat het wapen niet op naam van de betrokkene zal kunnen worden geregistreerd in het CWR en dat de geldigheid van de vergunning beperkt is tot wat de korpschef heeft bepaald en door de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de bewapening van de politie.

Om te kunnen voldoen aan de behoeften van de voornoemde overheden (evenals die van de publiekrechtelijke musea, dit zijn de musea die afhangen van de overheid), mogen erkende **wapenhandelaars** de betrokken wapens invoeren, opslaan, verhandelen, voorhanden hebben en vervoeren. In principe mag het alleen over bestelde hoeveelheden gaan, maar het is aanvaardbaar dat de handelaars een beperkte hoeveelheid prospectiemateriaal voorhanden houden.

De wapens en hulpstukken bedoeld in artikel 3, § 1, 3° en 15° WW (zie hierboven) mogen worden vervaardigd, hersteld, verkocht, ingevoerd, opgeslagen en vervoerd door erkende **wapenfabrikanten** die licentiehouders zijn van de betrokken wapens. Tussenpersonen komen hiervoor echter niet in aanmerking.

Erkende **verzamelaars en musea** hebben het recht bepaalde verboden wapens toch in hun verzameling op te nemen. Zo mogen ze automatische vuurwapens in originele staat aankopen, invoeren en voorhanden houden als ze er de slagpin uit verwijderen en ze bewaren op de wijze bepaald door de Koning.¹⁴ Dit geldt eveneens voor de wapens (andere dan automatische vuurwapens) en hulpstukken bedoeld in artikel 3, § 1, 3° en 15° WW (zie hierboven), als deze

¹¹ Artikel 8, §2 WW.

¹² Artikel 19, eerste lid, 3° WW.

¹³ Artikel 27, §1, 3 en 4 WW.

¹⁴ Zie hiervoor de bespreking van de veiligheidsmaatregelen, punt 5.1.6.

definitief geneutraliseerd zijn. Het neutraliseren van draagbare vuurwapens is een monopolie van de Proefbank voor vuurwapens, maar die kan niet instaan voor het neutraliseren van zwaar militair materieel zoals kanonnen (hiervoor is de tussenkomst van een bevoegde militaire overheid noodzakelijk, bijvoorbeeld de oorspronkelijke militaire eigenaar die attesteert dat ze het wapen heeft geneutraliseerd). Een erkenning uitsluitend voor deze verboden wapens en toebehoren is volgens ons echter niet mogelijk vermits artikel 6 WW de gouverneur enkel toestaat een erkenning af te leveren voor het verzamelen van vergunningsplichtige vuurwapens.

Een erkenning als verzamelaar kan wel worden aangevraagd door wie enkel de in artikel 3, § 1, 5°, 6°, 7°, 12°, 13° en 14° WW bedoelde wapens (zie hierboven: het gaat telkens over blanke wapens) wenst te verzamelen. Ze mogen door erkende verzamelaars worden voorhanden gehouden, verworven en ingevoerd, op voorwaarde dat ze in overeenstemming met de reglementaire bepalingen ter zake worden bewaard zoals vuurwapens.¹⁵ Een erkenning als verzamelaar van uitsluitend deze wapens kan worden verkregen volgens de gewone procedure en de betrokken wapens worden dan gelijkgesteld met vuurwapens. Er moet worden opgemerkt dat wapenhandelaars deze wapens nooit mogen verhandelen. De betrokken verzamelaars en musea moeten dus hun nieuwe aanwinsten invoeren uit het buitenland.

3.2. Vergunningsplichtige wapens

3.2.1. Betekenis van de restcategorie¹⁶

De wetgeving gaat uit van het principe dat alle vuurwapens vergunningsplichtig zijn. Vuurwapens die niet uitdrukkelijk als zodanig zijn aangewezen door de wet of een uitvoeringsbesluit, zijn dus nooit vrij verkrijgbaar.

Munitie is vergunningplichtig van zodra ze kan worden gebruikt in een vergunningsplichtig vuurwapen. Dit geldt dus ook voor munitie die geschikt is voor zowel vergunningsplichtige als voor vrij verkrijgbare vuurwapens. “Munitie” voor niet-vuurwapens is nooit vergunningsplichtig (ze beantwoordt overigens niet aan de wettelijke definitie van munitie).¹⁷

Losse onderdelen van vuurwapens zijn vergunningsplichtig als ze kunnen worden gebruikt voor vergunningsplichtige wapens en als ze aan de wettelijke proef (kwaliteitscontrole door de proefbank) zijn onderworpen.¹⁸

Uit de verschillende regelingen in de wapenwet kan worden afgeleid dat de vergunningsplicht niet steeds dezelfde is ten aanzien van alle personen. Zo is ze veel soepeler ten aanzien van jagers en sportschutters, die onder bepaalde voorwaarden hun jachtverlof en hun sportschutterslicentie mogen gelijkstellen met een vergunning tot het voorhanden hebben van bepaalde vuurwapens. Anders gezegd kunnen bepaalde vergunningsplichtige vuurwapens subjectief vergunningsvrij worden. Dit belet niet dat alle andere wettelijke bepalingen die van toepassing zijn op vergunningsplichtige wapens niet zouden gelden t.a.v. deze personen.

Ook het omgekeerde is mogelijk. Wapens ingedeeld als vrij verkrijgbare wapens (“objectief vrij verkrijgbare wapens”), omdat ze zijn vermeld in het KB van 20/9/91 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten

¹⁵ Zie hiervoor de bespreking van de veiligheidsmaatregelen onder punt 5.1.6.

¹⁶ Artikel 3, §3 WW.

¹⁷ Zie verder onder punt 19.

¹⁸ Artikel 33 WW.

onbruikbaar zijn gemaakt (of zijn bijlagen), kunnen in hoofde van de bezitters vergunningsplichtig worden als ze hun wapens voor het schieten (wensen te) gebruiken.¹⁹

Niet-vuurwapens, zoals luchtdrukwapens, vallen niet onder de algemene vergunningsplicht (zoals die van toepassing is op vuurwapens). Die zijn in principe vrij verkrijgbaar, maar kunnen via een uitvoeringsbesluit vergunningsplichtig gemaakt worden. Het belangrijkste voorbeeld hiervan is het KB van 30/3/95 tot indeling van sommige gas- en luchtwapens.

In geval van twijfel kan advies of uitsluitel worden gevraagd aan de wapendeskundigen van de lokale politie, aan het Centraal wapenregister en in laatste instantie aan de proefbank voor vuurwapens (voor technische kwesties), en aan de provinciale wapendiensten en in laatste instantie de federale wapendienst (voor juridische kwesties).

3.2.2. Bij besluit vergunningsplichtige wapens²⁰

Zoals hiervoor gezegd, kunnen alleen niet-vuurwapens bij koninklijk besluit vergunningsplichtig worden gemaakt. Voor vuurwapens zou dit immers zinloos zijn vermits de wapenwet al in een algemene vergunningsplicht van vuurwapens voorziet.

Vergunningsplichtig zijn de volgende niet-vuurwapens:

1° De korte namaakwapens en de korte repeteer, semi-automatische of automatische wapens en de korte slingerwapens, die projectielen kunnen afschieten door middel van een ander aandrijvingsmechanisme dan de verbranding van kruit, wanneer de kinetische energie van het projectiel, gemeten op 2,5 meter afstand van het uiteinde van de loop, meer dan 7,5 Joule bedraagt.

Daarop wordt dan weer een uitzondering gemaakt voor de korte wapens ontworpen voor het sportschieten. Daardoor blijven korte wapens vrij verkrijgbaar, zelfs indien ze een kracht van meer dan 7,5 Joule ontwikkelen. Deze uitzondering is dus niet van belang voor de korte wapens die een kinetische energie van minder dan 7,5 Joule ontwikkelen vermits dergelijke wapens steeds vrij verkrijgbaar blijven. Een kort wapen met een energie van meer dan 7,5 Joule blijft vrij verkrijgbaar, indien het de volgende eigenschappen heeft:

- 1) de lengte van de miklijn van het wapen bedraagt meer dan 300 mm;
- 2) het totale gewicht van het wapen bedraagt meer dan 1 kg;
- 3) het wapen is voorzien van een richtmechanisme dat ten minste uit een zijdelings en in hoogte regelbaar vizier bestaat;
- 4) het kaliber van het wapen is 4,5 mm (.177);
- 5) de lader of het magazijn van het wapen heeft een capaciteit van ten hoogste vijf schoten (artikel 3 KB van 30/3/95 tot indeling van sommige gas- en luchtwapens).

Concreet worden deze regels als volgt toegepast:

- De maat van 7,5 joule wordt eveneens gebruikt in Nederland en Duitsland, en kan worden nagegaan door de Proefbank.
- De wapens zijn kort wanneer hun totale lengte maximum 60 cm bedraagt, en wanneer hun "loop" maximum 30 cm bedraagt.
- Bij handbogen meet men alleen de totale lengte in ontspannen toestand, van as tot as.

¹⁹ Artikel 3, §2, 2° WW.

²⁰ Artikel 3, §3 WW.

- Bij kruisbogen meet men, eveneens in ontspannen toestand, de lengte van ligplaats van de pijl (van de spanveer tot het einde van de ligplaats) als lengte van de "loop", en de afstand van de kolf tot het voorste uiteinde van de boog (zonder de eventuele voetbeugel) als totale lengte (indien de kolf plooibaar is en er kan aldus mee geschoten worden, meet men vanaf de geplooidde kolf). Voor kruisbogen met verwisselbare armen of bogen meet men de kinetische energie met de krachtigst beschikbare types.
- Bij onderwatergeweren meet men de totale lengte en de lengte van de loop zonder de pijl of harpoen, en de kinetische energie buiten het water.
- Bij paintballwapens meet men alleen de totale lengte van het wapen op zich in schietklare toestand, met de onderdelen waarmee het aangetroffen wordt (voorbeeld: een paintballwapen wordt gecontroleerd op het ogenblik dat er een korte loop op gemonteerd is en de gasfles op de rug wordt gedragen: alleen de lengte van die loop wordt in aanmerking genomen, ondanks de mogelijkheid om een langere te monteren, en de gasfles noch de verbinding ernaar worden meegeteld. Een rechtstreeks op de kolf gemonteerde gasfles wordt wel meegeteld);

Lange niet-vuurwapens zijn steeds vrij verkrijgbaar, ook indien ze projectielen afschieten met een kinetische energie van meer dan 7,5J gemeten op 2,5m van de loop.

2° niet-gehomologeerde alarmwapens (alarmwapens vormen een grensgeval: ze gebruiken blanke munitie waarbij kruit verbrand wordt, maar ze schieten geen projectielen af; sommige zijn toch uitdrukkelijk bij de vergunningsplichtige wapens ingedeeld)²¹;

3° de seinpistolen, slachttoestellen en verdoovingsgeweren die niet uitsluitend zijn ontworpen om noodseinen te geven, dieren te slachten en dieren te verdoven, of waarvoor de bezitter niet kan bewijzen dat hij ze nodig heeft voor een dergelijke activiteit.²²

3.2.3. Principieel vrij verkrijgbare wapens die vergunningsplichtig worden

De vrij verkrijgbare vuurwapens die geschikt zijn voor het afschieten van projectielen zijn alleen vergunningsvrij wanneer ze door de bezitter niet voor het schieten worden bestemd of waarmee alleen geschoten wordt binnen het kader van historische of folkloristische activiteiten.²³ Deelname aan sportschieten met deze wapens vergt dus een vergunning tot het voorhanden hebben ervan. Het gaat meer bepaald over de vuurwapens bedoeld in het verder besproken KB van 20/9/91 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt.²⁴

3.2.4. Verboden en toegelaten handelingen

De verkoop of elke andere vorm van overdracht van een vergunningsplichtig wapen is voorbehouden aan erkende personen en vergunninghouders of gelijkgestelden^{25, 26}.

²¹ Zie verder over het KB van 18/11/96 tot indeling van sommige alarmwapens bij de categorie vergunningsplichtige vuurwapens (punt 3.3.2).

²² Artikelen 1-2 KB van 1/3/98 betreffende de indeling in categorieën van sommige seinpistolen, sommige slachttoestellen, sommige verdoovingswapens.

²³ Artikel 3, §2 WW.

²⁴ Zie punt 3.3.3.

²⁵ Met gelijkgestelden worden voornamelijk de jagers of de sportschutters bedoeld, zie verder punten 11 en 12.

²⁶ Artikel 10 WW.

De verkoop van een vuurwapen aan een minderjarige is verboden, zelfs als het een vrij verkrijgbaar vuurwapen betreft.²⁷

Het voorhanden hebben, wat het bezit, de bewaring, het vervoer en het gebruik omvat, evenals de aankoop of elke andere vorm van verwerving van een vergunningsplichtig wapen zijn voorbehouden aan dezelfde personen.²⁸

Het is verboden om reclame te maken voor een vergunningsplichtig wapen of om zodanig wapen te koop te stellen zonder op zichtbare wijze aan te geven dat voor het voorhanden hebben ervan een vergunning vereist is.²⁹

Vergunningsplichtige wapens die worden verloot of die als prijs worden uitgereikt, mogen slechts aan de begunstigde worden overhandigd nadat hij een vergunning voor het voorhanden hebben ervan heeft verkregen.³⁰

Het dragen van een vergunningsplichtig wapen is in principe voorbehouden aan houders van een wapendrachtvergunning die daartoe een wettige reden kunnen aantonen. Voor houders van een vergunning tot het voorhanden hebben van het wapen en gelijkgestelden geldt echter een soepeler regeling, die aan voorwaarden is gekoppeld.³¹

Uiteraard moet de betrokken erkenning of vergunning geldig zijn voor de handeling die men wenst te stellen. Zo zal een erkenning als wapenhandelaar geen recht geven om voor persoonlijke redenen een wapen te bezitten of te dragen.

Het (uit)lenen en onderling uitwisselen van een vergunningsplichtig wapen is onderworpen aan een bijzondere regeling³², evenals het occasioneel gebruik van een vergunningsplichtig wapen³³.

Elk verlies of diefstal van een vergunningsplichtig wapen moet door de houder van de titel tot het voorhanden hebben onverwijld worden gemeld aan de lokale politie³⁴ en aan de gouverneur³⁵.

Al deze regels worden gedetailleerd besproken in [deze](#) omzendbrief.

3.3. Vrij verkrijgbare wapens³⁶

3.3.1. Blanke wapens

Blanke wapens zijn wapens die zijn ontworpen om te doden of te verwonden door middel van een direct contact met het slachtoffer. Als ze niet uitdrukkelijk zijn verboden, zijn ze vrij verkrijgbaar. Dit betekent niet dat ze ongebreideld mogen worden verhandeld, gebruikt en gedragen.

²⁷ Artikel 19, eerste lid, 2° WW.

²⁸ Artikelen 11-11/1-11/2-12 WW.

²⁹ Artikel 19, eerste lid, 4° WW.

³⁰ Artikel 19, tweede lid WW.

³¹ Artikelen 14-15 WW.

³² Artikel 12/1 WW.

³³ Artikel 12, 5° WW.

³⁴ Artikel 10, tweede lid WW.

³⁵ Artikel 13, 2de lid KB 20/9/91.

³⁶ Artikel 3, §2 WW.

Het gaat hier in de eerste plaats over alle niet-verboden messen: keukenmessen, slagersmessen, hobbymessen, dolk(mess)en, zakmessen, vouwmessen, opinelmessen, enz... De grootte en vorm van al die messen speelt dus geen enkele rol. Bij uitbreiding gaat het hier ook om zwaarden, degens, sabels, bajonetten, lansen, enz...

Naast de snijdende en stekende wapens zijn er ook de niet-verboden slagwapens, die veelal van historische aard zijn of gebruikt worden bij gevechtssporten.

Bij gebrek aan een bijzondere regeling kan men tot slot ook bijzondere niet-verboden tuigen zoals blaaspijpen en andere traditionele wapens als blanke wapens beschouwen.

3.3.2. Niet-vuurwapens

Niet-vuurwapens zijn wapens die projectielen afschieten op een andere manier dan vuurwapens. Ze maken met name geen gebruik van de verbranding van kruit. Vaak gaat het over de voorlopers van de vuurwapens (bijvoorbeeld slingerwapens zoals katapulten, bogen en kruisbogen) en hun moderne afgeleiden, en over als minder gevaarlijk geachte varianten van vuurwapens die werden ontworpen met een recreatief doel (bijvoorbeeld luchtbuksen, paintballmarkers, airsoftwapens, ...).

Als ze niet zijn verboden of vergunningsplichtig zijn gemaakt, zijn ze vrij verkrijgbaar. Voor de volgende wapens bestaat een uitdrukkelijke regeling:

1° de namaakwapens, de slingerwapens (van het type bogen, kruisbogen, onderwatergeweren, ...) en de (half)-automatische of repeteerwapens op gas of lucht die projectielen (loodjes of al dan niet gekleurde bolletjes in plastic) kunnen afschieten en die niet als vergunningsplichtig moeten beschouwd worden (a contrario artikel 3 KB van 30/3/95 tot indeling van sommige gas- en luchtwapens, zie hoger punt 3.2.2). Het speelgoed dat speciaal ontworpen is voor het vermaak van kinderen beneden de 14 jaar valt hier niet onder. Het betreft dus de lange wapens van deze types, de éénschotwapens op lucht of gas ongeacht hun lengte en kracht, de korte wapens die slechts een kinetische energie van maximum 7,5 joule ontwikkelen, en de korte wapens ontworpen voor het sportschieten die aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- 1) de lengte van de miklijn bedraagt meer dan 300 mm;
- 2) het totale gewicht bedraagt meer dan 1 kg;
- 3) er is een richtmechanisme voorzien dat minstens bestaat uit een zijdelings en in hoogte regelbaar vizier;
- 4) het kaliber is 4,5 mm (.177);
- 5) de lader of het magazijn heeft een capaciteit van maximum 5 schoten;

2° gehomologeerde alarmwapens (artikel 1 KB 18/11/96 tot indeling van sommige alarmwapens bij de categorie vergunningsplichtige vuurwapens). De homologatie gebeurt model per model door de Proefbank voor vuurwapens, volgens een wettelijke procedure. Hiertoe moet de fabrikant of invoerder een model bezorgen aan de Proefbank, die controleert of het alarmwapen niet geschikt is of kan worden gemaakt voor het afvuren van vaste, vloeibare of gasvormige projectielen. Daarvan wordt een attest opgesteld en het model wordt vervolgens opgenomen in de lijst van de gehomologeerde alarmwapens, gepubliceerd op de website van de Proefbank. De in de handel gebrachte alarmwapens moeten het homologatienummer (BEL xxxx) dragen. Particulieren mogen evenwel nog oudere modellen die nooit werden gehomologeerd zonder formaliteiten voorhanden hebben (maar deze mogen niet meer vrij worden verkocht!),³⁷

³⁷ Alarmwapens die door de proefbank werden gehomologeerd, kunnen bijvoorbeeld worden gebruikt om een startsein te geven bij atletiekwedstrijden.

3° de seinpistolen, slachtoestellen en verdoovingsgeweren die uitsluitend zijn ontworpen om noodseinen te geven, dieren te slachten en dieren te verdoven, op voorwaarde dat de bezitter kan bewijzen dat hij ze nodig heeft voor een dergelijke activiteit (artikelen 1-2 KB van 1/3/98 betreffende de indeling in categorieën van sommige seinpistolen, sommige slachtoestellen, sommige verdoovingswapens);

4° een bijzondere categorie vormen de inerte namaakwapens. Dit zijn natuurgetrouwe imitaties van echte (vuur)wapens, die echter geen projectielen kunnen afschieten. Vaak bestaan er van echte vuurwapens zowel inerte imitaties als imitaties die kleine plastic projectielen kunnen afschieten met behulp van gas- of veerdruk. Die laatste vallen reeds onder 1°. De inerte exemplaren moeten als wapens worden beschouwd omdat ze bijzonder realistisch zijn gemaakt en aldus gemakkelijk kunnen worden misbruikt.

3.3.3. Historische, folkloristische en decoratieve wapens

Het KB van 20/9/91 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt, voorziet in een reeks gevallen waarin vuurwapens vrij verkrijgbaar zijn omwille van hun ouderdom, zeldzaamheid of ongevaarlijkheid. Dit zijn de objectief vrij verkrijgbare vuurwapens. Daarnaast bevat het KB ook twee hieronder beschreven gevallen van subjectief vrij verkrijgbare wapens, die principieel vergunningsplichtig zijn, maar vrij verkrijgbaar worden in hoofde van hun bezitters die aan bijzondere voorwaarden moeten voldoen.

1° wapens die uitsluitend worden geladen met zwart kruit of met patronen met zwart kruit en afzonderlijke ontsteking, waarvan het model of brevet dateert van voor 1890 en de vervaardiging van voor 1945.

Het zwart kruit (buskruit) is een chemische samenstelling die voor de voortstuwing van projectielen werd gebruikt tot in de 19de eeuw. Bij dit type van wapens worden de projectielen geladen via de loopmond of via de voorkant van de trommel (voor de revolvers en de trommelkarabijnen) of soms via de kulas. De ontbrandingssystemen dragen de soortnaam "platines": met een lont, met een vuursteen, met percussie,...

Zoals de gebruikte tijdsriteria aangeven, moet het gaan over authentieke wapens. Recente replica's van wapens met zwart kruit uit de 19de eeuw zijn vergunningsplichtig.

Het KB dekt alle wapens met zwart kruit, ongeacht hun wijze van afschieten en hun type van projectielen en munitie;

2° wapens die uitsluitend patronen met zwart kruit en met ingewerkte ontsteking gebruiken, waarvan het model of brevet dateert van voor 1890 en de vervaardiging van voor 1945.

Het zijn wapens die normaal worden geladen via de kulas en die voornamelijk werden ontwikkeld in de loop van de 19de eeuw. Ze kennen hoofdzakelijk drie methodes voor de ontsteking van de patroon: randpercussie, centrale percussie en pen- of naaldpercussie.

De replica's van deze wapens zijn ook vergunningsplichtig als ze werden vervaardigd na 1944;

3° sommige wapens die patronen met rookzwak kruit gebruiken (dit is het kruit dat het zwart kruit heeft vervangen en nog steeds wordt gebruikt in de huidige munitie).

Als bijlage bij het KB is een lijst van de vrij verkrijgbare wapens gevoegd die op het einde van de 19de eeuw en in het begin van de 20ste eeuw werden vervaardigd. Deze bijlage werd tweemaal uitgebreid (in 1995 en in 2007). Een gecoördineerde versie ervan gaat als bijlage 2 bij deze omzendbrief. Het is belangrijk dat een wapen voldoet aan alle in de lijst vermelde criteria om als vrij verkrijgbaar beschouwd te kunnen worden. In geval van twijfel kan de Proefbank voor vuurwapens uitsluitel geven;

4° wapens die zijn vervaardigd voor 1897 of waarvoor (in het algemeen) geen aangepaste munitie meer wordt vervaardigd. In de internationale teksten die door ons land werden geratificeerd, geldt 1897 als een scharniermoment: het is het jaar van de uitvinding van het rookzwak kruit. Oudere wapens worden geacht geen groot gevaar meer op te leveren gelet op hun zeldzaamheid, evenals hun gebrek aan vuurkracht, aan accuraatheid, aan weerstand enz... Bovendien is hun munitie ook zeldzaam of onvindbaar geworden.

Wanneer vaststaat dat er voor een bepaald wapen geen aangepaste (juiste) munitie meer wordt vervaardigd, is het in elk geval vrij verkrijgbaar, ongeacht zijn ouderdom.

Als er twijfel bestaat omtrent het al dan niet vrij verkrijgbaar zijn van een vuurwapen, kan het wapen worden voorgelegd aan de Proefbank voor vuurwapens die uitsluitel zal geven. De Proefbank geeft hiervan een attest af.

De Federale Gerechtelijke Politie heeft een CD-rom gemaakt met een lijst van zogenaamde HFD-wapens uit het KB van 20/9/91. Deze CD-rom bevat een zoekmachine en een ruime technische fiche met illustraties voor elk wapen.

3.3.4. Vergunningsplichtige wapens die in sommige omstandigheden worden ingedeeld als “vrij verkrijgbaar” voor specifieke activiteiten

Vooraf dient duidelijk gesteld te worden dat de hieronder beschreven wapens voor iedereen vergunningsplichtig zijn. In het kader van sommige folkloristische activiteiten zijn deze wapens echter, binnen de hierna opgesomde grenzen, vrij verkrijgbaar. De wapens worden opnieuw vergunningsplichtig indien ze niet langer worden aangewend binnen de hierna opgenomen activiteiten.

Het zijn meestal moderne wapens, die gebruikt kunnen worden in het kader van de schietsport. Ze worden echter ook gebruikt in het kader van historische reconstructies, folkloristische en volksculturele manifestaties e.d., die een voorkeursbehandeling rechtvaardigen.

De wapenhandelaar die deze wapens verkoopt aan iemand voor wie ze vergunningsplichtig zijn, registreert de overdracht door tegelijk een inschrijving te doen in de rubrieken "IN" en "UIT". In het vak "oorsprong" van de rubriek "IN" wordt dan de vermelding "wapen artikel 1, 4° (of 6°) KB 20/9/91" opgenomen.

Bij overdracht van een dergelijk wapen aan een persoon die het wapen zonder vergunning mag voorhanden hebben, moet een document model 9 worden opgesteld omdat de wapens principieel vergunningsplichtig zijn en daarom steeds traceerbaar moeten blijven.³⁸

Er zijn twee soorten wapens die hieronder vallen:

³⁸ Wanneer men dergelijke vrij verkrijgbare wapens niet zou registreren, en ze worden op een later tijdstip verkocht aan een derde, bestaat de kans dat een vergunningsplichtig wapen in de illegaliteit verdwijnt. Het is dan ook nodig deze vuurwapens te registreren om hun traceerbaarheid te garanderen.

1° wapens met een historische, folkloristische of decoratieve waarde die worden gedragen bij folkloristische optochten of historische reconstructies

Deze wapens moeten beantwoorden aan alle volgende kenmerken:

- schouder- of handvuurwapens;
- werkend met zwart kruit;
- met één schot;
- met een gladde loop;
- met afzonderlijke ontsteking door middel van een vuursteen of percussie;
- die via de loopmond worden geladen.

Het betreft hier vooral de pistolen en donderbussen uit de periode van het Eerste en Tweede Franse Keizerrijk, en hun recente replica's. Ze worden vooral gebruikt bij historische marsen in het gebied tussen Samber en Maas.

In hoofde van de erkende personen worden ze steeds als vrij verkrijgbare wapens beschouwd. In hoofde van personen die dergelijke wapens wensen te verwerven en die niet kunnen bewijzen dat hun hoofdzakelijke bestemming zal bestaan uit het dragen ervan tijdens folkloristische optochten of historische reconstructies, zijn ze echter vergunningsplichtig;

2° wapens met een historische, folkloristische of decoratieve waarde die eigendom zijn van een erkende vereniging die zich bezighoudt met statutair omschreven activiteiten van historische, folkloristische, traditionele of educatieve aard, met uitsluiting van enige vorm van sportschieten zoals bedoeld in de gemeenschapsdecreten terzake, en die voldoen aan de volgende voorwaarden:

- het schieten gebeurt in een erkende schietstand, onder het toezicht van een wapen- of schietmeester en onder de verantwoordelijkheid van de vereniging;
- de wapens worden voorhanden gehouden en bewaard door de vereniging;
- de wapens worden enkel ter beschikking gesteld met het oog op en tijdens de statutair omschreven activiteit, aan leden van de vereniging en occasionele genodigden;
- de vereniging kondigt vooraf plaats en datum van haar activiteiten aan aan de lokale politie en aan de gouverneur.

Het kan hier om allerlei soorten wapens gaan, zowel moderne en courante als replica's en unieke exemplaren die speciaal voor de betrokken manifestatie werden vervaardigd. De bekendste voorbeelden van het toegelaten gebruik van deze wapens zijn de traditionele schuttersfeesten in Limburg en in de Oostkantons.

Het voorhanden hebben van deze wapens door particulieren is dus altijd vergunningsplichtig. De aankoper en de bezitter moeten steeds kunnen bewijzen dat ze gemandateerd zijn door de vereniging. In hoofde van de erkende personen zijn deze wapens altijd vergunningsplichtig.

Ze worden enkel als vrij verkrijgbaar beschouwd tijdens het beoefenen van de activiteit onder de hierboven opgenomen voorwaarden. Op die manier kunnen alle deelnemers aan het evenement het wapen manipuleren zonder dat de gewone voorwaarden gelden voor het voorhanden hebben van vergunningsplichtige wapens op een schietstand.

3.3.5. Geneutraliseerde wapens

Een laatste reeks van vrij verkrijgbare vuurwapens wordt gevormd door de geneutraliseerde wapens. Hoewel ze geneutraliseerd en bijgevolg onbruikbaar zijn, worden ze nog als wapens

beschouwd omdat ze hun uiterlijk behouden en er gemakkelijk verwarring kan bestaan met bruikbare wapens.

De neutralisatie (ook wel demilitarisatie geheten, hoewel dit niet hetzelfde is) moet gebeuren volgens de regels vastgelegd in de tweede bijlage bij het KB van 20/9/91. Die houden in dat het wapen ongeschikt wordt gemaakt voor het afvuren van eender welke munitie. De behandeling verschilt volgens het type wapen. Soms is ze eenvoudig en discreet, maar soms zijn ingrijpende aanpassingen noodzakelijk. Het neutraliseren gebeurt altijd op kosten van de eigenaar van het wapen.

De Proefbank voor vuurwapens heeft een monopolie op het neutraliseren van vuurwapens. Ingrepen uitgevoerd door de eigenaar van het wapen of door een erkend persoon worden niet aanvaard. Ook ingrepen uitgevoerd door buitenlandse proefbanken worden niet automatisch aanvaard omdat de regels voor neutralisatie nationaal zijn gebleven (alleen voor de kwaliteitsproeven bestaat een gemeenschappelijke werkwijze). In het buitenland geneutraliseerde wapens moeten worden voorgelegd aan de Belgische proefbank, die zal nagaan of alles volgens onze regels is uitgevoerd.

De voorgeschreven neutralisatiemethode heeft alleen betrekking op draagbare wapens. Soms wordt men geconfronteerd met zwaar militair materieel dat moet worden geneutraliseerd of waarvan men beweert dat dit is gebeurd. In dat geval mag een attest worden aanvaard van de militaire overheid die verantwoordelijk was voor het gebruik of het onderhoud van het wapen, dat stelt dat het volkomen ongeschikt werd gemaakt voor het afschieten van munitie.

3.3.6. Verboden en toegelaten handelingen

De aankoop of verwerving van vrij verkrijgbare vuurwapens is voorbehouden aan meerderjarigen. Dit betekent dat de overdrager de identiteitskaart van de overnemer moet controleren. Het verhandelen van deze wapens is voorbehouden aan erkende wapenhandelaars (als het vuurwapens of daarmee gelijkgestelde wapens zijn).

Vrij verkrijgbare wapens mogen net zoals vergunningsplichtige wapens niet op afstand worden verkocht of te koop aangeboden (postorder, internet, ...). Het vaak voorkomende gebruik dat sommige vrij verkrijgbare wapens (vooral namaakwapens) verkocht of als prijs aangeboden worden op kermissen is eveneens volkomen illegaal. Speelgoedwinkels mogen ze evenmin verkopen, tenzij ze erkend zijn als wapenhandelaar en voldoen aan alle bijhorende wettelijke plichten, waaronder de controle van de meerderjarigheid van de koper.

Het dragen en het gebruik van vrij verkrijgbare wapens is onderworpen aan een wettige reden.³⁹ Die wordt, in tegenstelling tot wat het geval is met de vergunningsplichtige wapens, niet in de wet omschreven. In laatste instantie komt het de rechter toe te oordelen over de geldigheid van de reden die door de drager wordt ingeroepen. Het spreekt echter voor zich dat de aanvaardbaarheid van die reden sterk zal samenhangen met de geschiktheid van het wapen voor de activiteit beoefend door de drager, en de al dan niet verantwoordelijke wijze waarop die activiteit wordt beoefend.

Deelnemers aan historische reconstructies (reenactments) moeten er zich goed van bewust zijn dat de wapens die ze daarbij gebruiken onder uiteenlopende regels kunnen vallen. Hun wapens kunnen vrij verkrijgbaar zijn (bijvoorbeeld geneutraliseerde wapens, authentieke wapens op zwart kruit), ze kunnen onder bepaalde voorwaarden vrij verkrijgbaar zijn (bijvoorbeeld wapens die

³⁹ Artikel 9 WW.

toehoren aan een vereniging) en ze kunnen vergunningsplichtig zijn (bijvoorbeeld moderne wapens en hun schietklare replica's). Het feit dat er alleen met blanke patronen wordt geschoten, verandert niets aan het statuut van het wapen.

3.4. Wapens vs. werktuigen en speelgoed

Het toepassingsgebied van de wet strekt zich niet uit tot andere voorwerpen dan wapens, met uitzondering van voorwerpen en stoffen die kennelijk als wapen worden bestemd door de gebruiker ervan, die er geweld mee pleegt of dreigt te plegen.⁴⁰

Sommige voorwerpen zouden als wapen kunnen worden beschouwd, of lijken erop, zonder dat het over eigenlijke wapens gaat. In geval van twijfel kan de volgende indicatieve definitie van een wapen worden gehanteerd: *een wapen is een voorwerp dat werd ontworpen of vervaardigd met als doel het bedreigen, het verwonden of het doden van mensen of dieren (let wel: sommige voorwerpen die niet voldoen aan deze definitie worden door de wet uitdrukkelijk als wapen genoemd, zoals de seinpistolen)*. Op basis hiervan kan bijvoorbeeld worden gesteld dat een nagelpistool, een zaag en een bijl (tenzij het zou gaan om een primitieve strijdbijl) geen wapens zijn, maar werktuigen. Een gewoon keukenmes is in die zin evenmin een wapen, maar veel andere messen worden in de regelgeving uitdrukkelijk toch als wapens beschouwd omwille van het inherente gevaar dat er van uit gaat.

Een belangrijke kwestie is de bepaling van de grens tussen wat een (namaak)wapen is en wat onschuldig speelgoed is. Er bestaat immers een groot aanbod van allerlei tuigen die allemaal als speelgoed worden voorgesteld, maar die dat dikwijls niet zijn. Het KB van 30/3/95 tot indeling van sommige gas- en luchtwapens geeft als criterium dat speelgoed kennelijk voor het vermaak van kinderen beneden de leeftijd van 14 jaar moet zijn ontworpen.⁴¹ Men kan hiervoor technische documentatie raadplegen, maar vaak is de zaak niet voldoende duidelijk. Speelgoed moet een CE keurmerk hebben dat de gepaste leeftijd bevat, en dit kan een indicatie zijn.

Wel is duidelijk dat felgekleurde, transparante of slecht gelijkende plastic wapens die geen projectielen kunnen afschieten of waterpistolen speelgoed zijn en dus buiten de regelgeving vallen. Het wordt echter moeilijker de grens te trekken bij gelijkende imitaties en bij tuigen die wel projectielen kunnen afschieten. Voor imitaties kan worden gesteld dat om als (namaak)wapen te worden beschouwd, het moet gaan om een tuig dat redelijkerwijs zou kunnen worden gebruikt om iemand mee te bedreigen. Voor onrealistische modellen die wel projectielen kunnen afschieten, moet worden gekeken naar de mogelijkheid om verwondingen te veroorzaken.

3.5. Illegale wapens

Illegale wapens vormen geen aparte wettelijke categorie. Het gaat hier over een feitelijke toestand waarin wapens van eender welke categorie kunnen terechtkomen.

In het dagelijkse taalgebruik, en jammer genoeg zeker door de media, worden de noties van verboden en van illegale wapens vaak door elkaar gebruikt. Het zijn echter geen synoniemen. Een verboden wapen is verboden uit zichzelf en behoudens de in deze omzendbrief besproken uitzonderingen is elke handeling ermee verboden en dus illegaal. Maar ook vergunningsplichtige en

⁴⁰ Artikel 3, §1, 17° WW, zie onder de verboden wapens, punt 3.1.

⁴¹ Artikel 8 KB 30/3/95.

vrij verkrijgbare wapens kunnen illegaal zijn, wanneer men er illegale handelingen mee stelt, en soms uit zichzelf.

Wie een vergunningsplichtig wapen voorhanden heeft zonder vergunning (en zonder te behoren tot de categorieën van personen die geen vergunning nodig hebben), heeft dat wapen illegaal voorhanden. Elke handeling die hij ermee stelt, zal ook illegaal zijn. Het wapen moet dan ook in beslag worden genomen. Het mag niet worden verkocht, ook niet aan een wapenhandelaar.

Wie een vergunningsplichtig of een vrij verkrijgbaar wapen draagt zonder wettige reden, draagt dat wapen illegaal.

Wie een vergunningsplichtig vuurwapen voorhanden heeft zonder de nodige vergunning of waarvan het nummer is uitgewist of gemanipuleerd, heeft een illegaal wapen voorhanden en kan er geen legale handelingen mee stellen⁴².

Hoewel de wet het niet uitdrukkelijk zegt, is het evident dat wie een wapen op illegale wijze voorhanden heeft, bijvoorbeeld door er niet de nodige vergunning voor te hebben, door het op een illegale manier verworven te hebben of doordat het wapen uit zichzelf illegaal is, dat wapen nooit op een legale manier kan gebruiken. Het is evenmin wettig een illegaal wapen te verkopen of over te dragen, want dit zou neerkomen op het witwassen van dat wapen. Bovendien zou de opspoorbaarheid van de wapens in het gedrang komen, want bij elke overdracht moeten zowel de koper als de verkoper bekend zijn. Het niet invullen van alle toepasselijke rubrieken op het model 4 of het model 9 zijn inbreuken waarop straffen staan, zowel in hoofde van de koper als van de verkoper.

Eens de illegaliteit van een wapen is vastgesteld, heeft de bezitter geen rechtmatig belang meer om er nog een vergunning of registratiebewijs voor te vragen. Derhalve zijn zulke aanvragen onontvankelijk, ook als ze uit gaan van jagers en sportschutters. Omdat een vergunning (of model 9) nodig is om het wapen eventueel te kunnen verkopen of te laten neutraliseren, is ook dit niet meer mogelijk voor een illegaal wapen⁴³.

4. *Bepalingen van toepassing op wapenhandelaars en tussenpersonen*⁴⁴

4.1. Erkenningsprocedure

De erkenning om activiteiten als wapenhandelaar of als tussenpersoon op het Belgische grondgebied uit te oefenen of zich als dusdanig bekend te maken moet in beginsel worden verleend voor de aanvang van de activiteiten.

Tussenpersonen zijn niet alleen makelaars of zogenaamde brokers, die alleen helpen bij de totstandkoming van een overdracht van wapens, waarbij de wapens al dan niet tijdelijk in hun handen komen. Het gaat ook over veilinghuizen die wapens voor rekening van derden verkopen.

Gezien de erkenning niet alleen persoonsgebonden is, maar ook plaatsgebonden, mag een erkend persoon zijn activiteit alleen uitoefenen in die vaste vestiging. Een uitdrukkelijke wettelijke

⁴² Behoudens het geval bedoeld in art. 17 van de wet.

⁴³ Dit kan worden afgeleid uit art. 4 WW.

⁴⁴ De bepalingen van dit hoofdstuk zijn mede van toepassing op de tussenpersonen, voor zover ze dienstig zijn. Zo zullen ook zij hun beroepsbekwaamheid moeten bewijzen, maar doorgaans geen veiligheidsmaatregelen moeten nemen.

uitzondering hierop is dat wapenhandelaars mogen deelnemen aan beurzen waar uitsluitend vrij verkrijgbare wapens mogen worden te koop aangeboden.⁴⁵ Wanneer een of meerdere wapenhandelaars echter wensen deel te nemen aan een beurs om er vergunningsplichtige wapens te koop aan te bieden of zelfs alleen maar tentoon te stellen, dan moet die beurs worden erkend door de gouverneur. Die erkenning kan zowel door de organisator van de beurs als door de deelnemende wapenhandelaar(s) worden gevraagd aan de gouverneur bevoegd voor de plaats waar de beurs zal plaatsvinden.

4.1.1. Bevoegdheid

De erkenning wordt afgeleverd door de gouverneur bevoegd voor de vestigingsplaats.⁴⁶ Het betreft een gebonden bevoegdheid. Alle gouverneurs worden geacht de wet op dezelfde manier, zoals beschreven in deze omzendbrief, toe te passen.

Indien de erkenningsaanvraag betrekking heeft op activiteiten die in verscheidene provincies worden uitgeoefend, zijn meerdere erkenningen vereist. In dat geval zal eerst de erkenning worden verleend voor de hoofdzetel en is het aangewezen dat de betrokken gouverneurs overleg plegen.

4.1.2. Beroepsbekwaamheidsexamen

De wapenwet stelt dat de aanvrager van een erkenning als wapenhandelaar of tussenpersoon⁴⁷ zijn beroepsbekwaamheid moet bewijzen voor de activiteit die hij wenst uit te oefenen.⁴⁸

De vereiste beroepsbekwaamheid heeft betrekking op de kennis van de na te leven regelgeving en van de beroepsdeontologie, en van de techniek en het gebruik van wapens.

Het examen wordt door de Federale Wapendienst georganiseerd tijdens het eerste en het derde trimester van het jaar (gewoonlijk tijdens de maanden maart en september). Bij een te groot aantal inschrijvingen kan een bijkomend examen worden georganiseerd.⁴⁹

In geval een kandidaat zijn niet-deelname aan het examen niet vooraf of binnen 5 werkdagen na het examen wettigt door middel van een afdoende gemotiveerde brief aan de Federale Wapendienst, staat zijn afwezigheid gelijk met een mislukking en wordt hij uitgesloten van deelname aan een examen georganiseerd binnen het jaar volgend op de datum van het examen waarvoor hij ingeschreven was.⁵⁰

Het examen bestaat uit:

- een schriftelijke proef met betrekking tot de kennis van de na te leven regelgeving en van de techniek;

⁴⁵ Zie punt 17.

⁴⁶ Artikel 5, §1 WW.

⁴⁷ In geval van een rechtspersoon wordt deze bepaling als volgt toegepast: alle fysieke personen die de rechtspersoon vertegenwoordigen en die daadwerkelijk het beroep van wapenhandelaar gaan uitoefenen, moeten slagen voor het beroepsbekwaamheidsexamen. Afhankelijk van de structuur van de rechtspersoon en rekening houdend met de vraag wie er verantwoordelijk is voor de activiteiten van de wapenhandel kan dus worden bepaald wie het examen moet afleggen en de erkenning namens de rechtspersoon moet aanvragen.

⁴⁸ Artikel 5, §2 WW.

⁴⁹ Artikel 2 KB 11/6/11.

⁵⁰ Artikel 2, derde lid KB 11/6/11.

- een mondelinge proef met betrekking tot de kennis van de beroepsdeontologie, aan de hand van de confrontatie met situaties die zich kunnen voordoen bij de uitoefening van het beroep, en van het gebruik van wapens.

De gestelde vragen staan in verband met de activiteit waarvoor de erkenning wordt gevraagd.

Een jury zal de schriftelijke proef verbeteren en de mondelinge proef beoordelen. Om te slagen voor het examen moet men minimum 14/20 behalen voor elk van de proeven.⁵¹

De jury bestaat uit:⁵²

- een ambtenaar van de Federale Wapendienst, die desgevallend voor de vertaling kan zorgen en die tevens de jury voorzigt;
- de directeur van de Proefbank of zijn gemachtigde;
- een vertegenwoordiger van het CWR of bij gebrek daaraan, een politieambtenaar met specifieke kennis van wapens, aangeduid door de andere leden van de jury in onderlinge overeenstemming;
- een Nederlandstalige en een Franstalige door de Minister van Justitie aangeduide vertegenwoordiger voorgesteld door representatieve beroepsorganisaties van wapenhandelaars. Zij zetelen in de jury uit hoofde van hun kennis en ervaring, en uitdrukkelijk niet als concurrenten van de kandidaten.

In geval van mislukking kan de kandidaat zich binnen 3 maanden opnieuw inschrijven voor de volgende examenzittijd.⁵³

Als de kandidaat geslaagd is voor één van de twee proeven wordt hij, bij deelname aan de volgende examenzittijd, vrijgesteld van de proef waarvoor hij al is geslaagd.

Wanneer een kandidaat een erkenning wil aanvragen, die betrekking heeft op meerdere domeinen, maar er niet in slaagt zijn beroepsbekwaamheid te bewijzen voor al die domeinen, dan ontvangt hij een attest van slagen dat beperkt is tot die domeinen waarvoor hij zijn beroepsbekwaamheid wel heeft bewezen. Zo moet hij het examen niet volledig herbeginnen in een volgende zittijd, om alsnog te slagen voor alle beoogde domeinen.⁵⁴

4.1.3. Ontvankelijkheid

De aanvragen van volgende personen zijn onontvankelijk:⁵⁵

1° personen die tot een criminele straf veroordeeld zijn of geïnterneerd zijn krachtens de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten of met een beslissing die een behandeling in een ziekenhuis beveelt, zoals bedoeld door de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke overeenstemt;

2° personen die als dader of medeplichtige veroordeeld zijn wegens een van de misdrijven bepaald in:

⁵¹ Artikel 3 KB 11/6/11.

⁵² Artikel 4 KB 11/6/11.

⁵³ Artikel 6, derde lid KB 11/6/11.

⁵⁴ Artikel 7 KB 11/6/11.

⁵⁵ Artikel 5, §4 WW.

- a) de wet, de oude wapenwet en de besluiten ter uitvoering ervan;
- b) de artikelen 101 tot 135quinquies, 136bis tot 140, 193 tot 226, 233 tot 236, 246 tot 249, 269 tot 282, 313, 322 tot 331bis, 336, 337, 347bis, 372 tot 377, 392 tot 410, 417ter tot 417quinquies, 423 tot 442ter, 461 tot 488bis, 491 tot 505, 510 tot 518, 520 tot 525, 528 tot 532bis et 538 tot 541 van het Strafwetboek (het betreft hier geweld- en vertrouwensmisdrijven)⁵⁶;
- c) de artikelen 17, 18, 29 tot 31 en 33 tot 41 van het Militair Strafwetboek;
- d) de artikelen 33 tot 37 en 67 tot 70 van het Tucht- en Strafwetboek voor de koopvaardij en de zeevisserij;
- e) de wet van 29 juli 1934 waarbij de private milities verboden worden;
- f) de wet van 28 mei 1956 betreffende de ontplofbare en voor de deflagratie vatbare stoffen en mengsels en de daarmee geladen tuigen en in de besluiten tot uitvoering ervan;
- g) de wet van 11 september 1962 betreffende de in-, uit- en doorvoer van goederen en de daaraan verbonden technologie en in de besluiten tot uitvoering ervan;
- h) de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid;
- i) de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective;
- j) de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van en de bestrijding van illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie;
- k) de regelgeving betreffende de jacht en het sportschieten.

3° rechtspersonen die zelf zijn veroordeeld en rechtspersonen waarvan een bestuurder, een zaakvoerder, een commissaris of aangestelde voor het beheer of het bestuur, is veroordeeld of onderworpen aan een veiligheidsmaatregel in omstandigheden als bedoeld in 1° en 2° hiervoren;

4° de personen die in het buitenland:

- a) zijn veroordeeld tot een straf die met internering overeenstemt;
- b) het voorwerp hebben uitgemaakt van een maatregel die met internering of met een beslissing die een behandeling in een ziekenhuis beveelt, zoals bedoeld door de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke overeenstemt;
- c) als dader of mededader zijn veroordeeld wegens een van de misdrijven die in het 1° en 2° zijn bepaald;

5° minderjarigen en verlengd minderjarigen;

6° onderdanen van Staten die geen lid zijn van de Europese Unie en de personen die hun hoofdverblijfplaats niet hebben in een lidstaat van de Europese Unie. Onderdanen van Noorwegen, IJsland en Zwitserland worden gelijkgesteld met EU-onderdanen.

4.1.4. Onderzoek

- De aanvraag

⁵⁶ Zie bijlage 1, die een lijst van inbreuken geeft.

De aanvrager moet zijn erkenningsaanvraag door middel van een formulier indienen bij de gouverneur bevoegd voor de vestigingsplaats. Dit formulier kan worden verkregen bij de gouverneur of op de website van de provinciale wapendienst.⁵⁷

De persoon die een erkenning als wapenhandelaar aanvraagt, dient dan ook bij zijn aanvraag het attest te voegen, waaruit blijkt dat hij geslaagd is in het beroepsbekwaamheidsexamen.⁵⁸ Dit attest is gedurende twee jaar geldig.⁵⁹

Bij de aanvraag om erkenning dient een uittreksel uit het strafregister te zijn bijgevoegd dat ten laatste drie maanden voor de indiening van de aanvraag werd opgemaakt.

Indien de aanvrager een rechtspersoon is, moet dit worden bijgevoegd voor iedere bestuurder, zaakvoerder, commissaris of persoon aangesteld voor het bestuur of het beheer.

Verder dienen alle stukken te worden bijgevoegd die de identificatie van de aanvrager en van zijn activiteit mogelijk maken.⁶⁰ Dit kan bijvoorbeeld gaan over de statuten van een vennootschap of technische inlichtingen over bijzondere activiteiten zoals handel in verboden wapens of ambachtelijke bewerking van wapens.

Personen die activiteiten als wapenhandelaar uitoefenen onder gezag, leiding en toezicht van een erkend wapenhandelaar en in zijn vestigingsplaats, moeten niet worden erkend. De gouverneur dient evenwel bij de erkenningsaanvraag van hun werkgever na te gaan of deze personen voldoen aan artikel 5, §4 van de wapenwet.⁶¹ Elke indiensttreding van een dergelijk persoon moet binnen de maand door de erkende wapenhandelaar aan de gouverneur ter kennis worden gebracht.⁶²

De aanvraag wordt pas als volledig beschouwd nadat alle stukken door de aanvrager werden overgemaakt aan de gouverneur. Pas vanaf dit moment zal het dossier door de diensten van de gouverneur worden onderzocht.

- Inwinnen van adviezen

Als de aanvraag volgens de gouverneur ontvankelijk is, vraagt hij vervolgens het met redenen omkleed advies van de procureur des Konings van het betrokken arrondissement en van de burgemeester van de gemeente waar de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft, zal worden uitgeoefend. Ook de burgemeester en de Procureur des Konings bevoegd voor de woonplaats van de aanvrager dienen een advies te geven.⁶³

Daarnaast kan het nuttig zijn om de Dienst Controle Wapenhandel van het Departement internationaal Vlaanderen van de Vlaamse Overheid te raadplegen, alsook de gouverneur en de procureur des Konings van de woonplaats van de aanvrager, de Dienst Vreemdelingenzaken indien de aanvrager niet de Belgische nationaliteit bezit, enz. Het uitblijven van deze adviezen – die als dusdanig niet door de wapenwet of haar uitvoeringsbesluiten worden opgelegd – kan een verlenging van de behandelingstermijn evenwel niet motiveren. Er dient dus over gewaakt te worden dat het inwinnen van die bijkomende informatie er niet toe leidt dat de wettelijke beslissingstermijn van 4 maanden wordt overschreden.

⁵⁷ Artikel 2 KB 20/9/91.

⁵⁸ Artikel 1 KB 11/6/11.

⁵⁹ Artikel 6 KB 11/6/11.

⁶⁰ Artikel 2 KB 20/9/91.

⁶¹ Zie punt 4.1.3 en bijlage 1.

⁶² Artikel 5, §1, derde lid WW.

⁶³ Artikel 5, §3 WW.

De verzoeken om advies worden gelijktijdig aan de procureur des Konings en de burgemeester toegezonden. De procureur des Konings en de burgemeester voeren een onderzoek en geven een gemotiveerd advies dat het de gouverneur mogelijk moet maken om met kennis van zaken een beslissing te nemen. Indien nodig moet hij bijkomende informatie aan de procureur des Konings of de burgemeester vragen.

Binnen de maand volgend op het verzoek versturen de procureur des Konings en de burgemeester hun advies. De gouverneur beschikt dan nog over meer dan twee maanden om het dossier desnoods te vervolledigen en om een beslissing te nemen over de aanvraag.

- Administratief onderzoek

Het advies van de burgemeester heeft hoofdzakelijk betrekking op de aard van de uitgeoefende activiteit en geeft met name antwoord op de volgende vragen:

- 1) Houdt de uitoefening van de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft, een bijzonder gevaar in voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de algemene gezondheid?
- 2) Zijn met betrekking tot de gebouwen waarin de activiteit zal worden uitgeoefend, de nodige administratieve vergunningen verleend, bijvoorbeeld de bouwvergunning, de milieuvergunning, ...? Kan hiertegen geen beroep meer worden ingediend? Desgevallend zal de gouverneur, om de erkenning te weigeren, moeten aantonen dat de openbare orde in het gedrang is door een tekortkoming op dit vlak.

- Moraliteitsonderzoek

Het advies van de procureur des Konings heeft hoofdzakelijk betrekking op de persoon van de aanvrager en geeft met name antwoord op de volgende vragen:

- 1) Staat betrokkene gunstig bekend in de gemeente? Wordt te zijnen laste of ten laste van één van zijn verwanten een gerechtelijk onderzoek of opsporingsonderzoek verricht, zelfs in een ander arrondissement? Als hij is veroordeeld, moet de ernst van de gepleegde feiten worden aangegeven. Zulks geldt eveneens voor de verantwoordelijken van een rechtspersoon. Als hij niet is veroordeeld, maar er bestaan bezwarende feiten, dan moeten zo mogelijk (met eerbiediging van het geheim van het onderzoek en het beroepsgeheim) de opgestelde processen-verbaal worden meegestuurd.
- 2) Als de aanvrager een rechtspersoon is, moet worden vermeld of de toestand van de onderneming wordt onderzocht door de gerechtelijke diensten. Is tegen de rechtspersoon een proces aan de gang?

Om de gouverneur in staat te stellen binnen de wettelijke termijn een beslissing te nemen over de aanvraag en dus in het belang van een snelle en correcte dienstverlening is het nodig dat de gevraagde adviezen zo snel mogelijk worden uitgebracht. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de administratieve last voor de aangezochte diensten, voornamelijk de lokale politiediensten. Tevens moeten de voorschriften inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen worden gerespecteerd.

Om de lokale politie toe te staan met één enkel onderzoek de elementen, naargelang de inhoud, mee te delen aan de burgemeester en de procureur des Konings teneinde hen de mogelijkheid te bieden een advies uit te brengen, wordt voorgesteld dat de gouverneur de korpschef van de lokale politie op de hoogte brengt op het tijdstip dat het verzoek om advies aan de burgemeester en aan de procureur des Konings wordt verzonden.

Het is van het grootste belang dat de gegeven adviezen omstandig gemotiveerd zijn opdat de gouverneur met volledige kennis van zaken zou kunnen oordelen. Het louter verwijzen naar bestaande pv's volstaat niet: als ze niet kunnen worden bijgevoegd, moeten ze worden samengevat.

4.1.5. Termijn

De gouverneur doet uitspraak over de erkenningsaanvraag binnen 4 maanden na de ontvangst ervan. De termijn begint meer bepaald te lopen vanaf de ontvangst van een volledige aanvraag, dat wil zeggen een aanvraag vergezeld van de vereiste stukken (een uittreksel uit het strafregister en de stukken betreffende de identificatie van de aanvrager en van zijn activiteit, én na betaling van de eerste schijf van de retributie).⁶⁴

De termijn kan, op straffe van nietigheid, alleen worden verlengd bij gemotiveerde beslissing. De verlenging kan per aanvraag slechts eenmaal worden toegestaan en de termijn ervan mag uiterlijk zes maanden bedragen.⁶⁵ Dit mag alleen te wijten zijn aan omstandigheden buiten de wil van de gouverneur (ontbreken van informatie van de aanvrager of van een verplicht advies, overmacht).

4.1.6. De herkomst van de financiële middelen

De aanvrager moet naast zijn beroepsbekwaamheid tevens de herkomst van de voor zijn activiteit aangewende financiële middelen op een geloofwaardige wijze aantonen door middel van deugdelijke schriftelijke bewijzen, zoals bankdocumenten en financiële overeenkomsten.⁶⁶ Het kan bijvoorbeeld gaan over balansen, leningen, waarborgen, statuten waaruit blijkt dat er aandelen zijn verkocht, enz.

4.1.7. Veiligheidsmaatregelen

De veiligheidsmaatregelen die door wapenhandelaars moeten worden genomen, zijn opgelegd door het KB van 24/4/97 tot bepaling van de veiligheidsvoorwaarden bij het opslaan, het voorhanden hebben en het verzamelen van vuurwapens of munitie. Dit KB bevat ook bepalingen die specifiek bestemd zijn voor verzamelaars en particulieren en die worden besproken in de betrokken punten 5.1.6 en 9.2.3.

◇ Definities⁶⁷

- **gebouw:** alle lokalen waarin de betrokkene zijn aan erkenning onderworpen activiteit uitoefent en alle andere lokalen waarover hij beschikt, die een ononderbroken geheel vormen binnen hetzelfde pand.

Voorbeelden:

- activiteiten, zelfs beperkt tot één lokaal, in een huis, al dan niet bewoond door de betrokkene, dat volledig te zijner beschikking staat: het gehele huis;

⁶⁴ Artikel 31, 1° WW.

⁶⁵ Artikel 31, 2° WW.

⁶⁶ Artikel 2, laatste lid KB 20/9/91.

⁶⁷ Artikel 1 KB 24/4/97.

- activiteiten op bepaalde verdiepingen van een appartementsgebouw: alleen die verdiepingen, zonder de eventueel daartussen gelegen verdiepingen die aparte gehelen vormen, al dan niet ter beschikking van de betrokkene;
 - activiteiten in een huis en in een bijgebouw: het gehele huis en het gehele bijgebouw;
 - activiteiten in meerdere afzonderlijke gebouwen die samen één vestiging vormen: behoudens de voorziene uitzondering, al deze gebouwen.
- raam: alle ramen en openingen op de gelijkvloerse verdieping, ook deze in deuren en ongeacht of ze kunnen geopend worden, grenzend aan de lokalen waarin de betrokkene zijn activiteit uitoefent. Behoudens de uitstalramen, worden de ramen die te klein zijn voor een persoon, zelfs een kind, om er zich doorheen te begeven hier niet in begrepen.

Het gaat dus over gewone buitenramen op de gelijkvloerse verdieping, maar ook over ramen in deuren en andere openingen in muren, ongeacht of ze vast zijn dan wel op eender welke manier kunnen worden geopend. Het betreft evenwel enkel de ramen die grenzen aan de lokalen waar de activiteiten worden uitgeoefend en in geen geval die waarvan de grootte een kind belet zich er doorheen te begeven.

- uitstalraam: alle buitenramen, ongeacht of ze kunnen worden geopend, waarachter voorwerpen die deel uitmaken van de handelsactiviteit worden tentoongesteld.

Hieronder vallen enkel uitstalramen in de gebruikelijke zin van het woord, zijnde die waarachter een handelaar koopwaren tentoonstelt met het doel klanten te informeren.

- opslagruimte: lokaal of lokalen, gescheiden van de voor het publiek toegankelijke ruimten, waar in het kader van de activiteit van de betrokkene vuurwapens of munitie worden bewaard.

Het betreft bijvoorbeeld het lokaal waar een handelaar zijn voorraad vuurwapens of munitie opslaat, of alle industriële ruimten en tijdelijke opslagplaatsen die niet voor het publiek (wel voor personeel) toegankelijk zijn en waar vuurwapens (andere wapens vallen hier niet onder) of munitie zijn ondergebracht.

◇ Toepassingsgebied⁶⁸

Het KB is van toepassing op de activiteiten van wapenhandelaars, d.w.z. de vervaardiging, de bewerking (versieren, verbronzen, graveren, ...) en de herstelling van wapens en munitie, de groot- en kleinhandel erin en de opslag ervan in dat kader.

De (inter)nationale makelarij valt hier slechts onder voor zover er daadwerkelijk wapens of munitie in het gebouw aanwezig zijn gedurende meer dan 48 uur.

Zelfs al is het KB niet van toepassing op bepaalde situaties, dan wil dit niet zeggen dat men vrijgesteld is van het nemen van veiligheidsmaatregelen. De vrijwaring van de openbare orde is een plicht met algemene gelding, die inhoudt dat eender welke wapenbezitter altijd voorzichtig moet zijn, niet alleen bij het gebruik van zijn wapen, maar ook bij elke andere handeling ermee. Zo is de bewaring en het vervoer van een wapen, ook in gevallen waarop het KB niet van toepassing is, steeds onderworpen aan de voorzichtigheidsplicht. Elke handeling die de openbare orde en veiligheid in het gedrang brengt of dreigt te brengen kan aanleiding geven tot sancties.

⁶⁸ Artikel 2 KB 24/4/97.

Voorbeelden hiervan zijn het zichtbaar vervoeren van wapens en het laten rondslingeren ervan zodat minderjarigen of dieven er eenvoudig toegang toe hebben.

◇ Aangifteplicht⁶⁹

De wapenhandelaar die het slachtoffer wordt van diefstal of een poging daartoe, van vuurwapens, losse onderdelen, munitie, registers of documenten met betrekking tot die zaken, moet hiervan onverwijld aangifte doen bij een politiedienst. Het gaat hierbij in de eerste plaats over de lokale politie bevoegd voor de plaats waar de betrokkene is gevestigd, maar het kan ook gaan over de lokale politiedienst bevoegd voor de plaats waar de (poging tot) diefstal heeft plaatsgegrepen indien de betrokkene op dat moment een van de opgesomde zaken vervoerde.

Bovendien is de betrokkene, indien dit nog niet mogelijk was op het ogenblik van de aangifte, verplicht binnen 48 uur na het ontdekken van de feiten bij dezelfde politiedienst precieze gegevens te verstrekken over de aard van de gestolen zaken (type, hoeveelheid, serienummers, ...). In elk geval wordt de politiedienst bevoegd voor de plaats waar de activiteit gevestigd is, op de hoogte gebracht van de feiten door de eventuele andere politiedienst waarbij de aangifte is gedaan.

◇ Indeling in klassen

De betrokkenen moeten de veiligheidsmaatregelen opgesomd in de bijlage en hierna besproken, nemen in overeenstemming met de klasse waarin hun activiteit wordt ingedeeld.⁷⁰

In afwijking daarvan mogen ook andere veiligheidsmaatregelen worden genomen die als gelijkwaardig worden beschouwd. De gelijkwaardigheid van deze veiligheidsmaatregelen wordt bij controle door de bevoegde personen beoordeeld. Die beoordeling kan tevens vooraf geschieden op basis van technische documentatie die de gelijkwaardigheid van de te nemen veiligheidsmaatregelen aantoont. De wapenhandelaar mag dus vooraf aan de gouverneur voorstellen dat hij een alternatieve maatregel zal nemen en vragen dat die wordt beoordeeld, als hij om een of andere reden niet in staat is of niet wenst een maatregel opgelegd in de bijlage bij het KB te nemen.

Indien de betrokkene zijn activiteit uitbreidt binnen het vastgelegde kader van zijn erkenning of vergunning, waardoor ze wordt ingedeeld bij een klasse die meer veiligheidsmaatregelen vereist, dan is hij ertoe gehouden onverwijld de nodige bijkomende maatregelen te nemen. Indien een uitbreiding van de erkenning zelf vereist is, wordt de verder beschreven procedure voor nieuwe aanvragen gevolgd.

Het beperken van de activiteit daarentegen kan een vermindering van de veiligheidsmaatregelen rechtvaardigen, indien de activiteit hierdoor in een lagere klasse wordt ingedeeld.

- Klasse A: groot- en kleinhandel, eventueel makelarij, uitgebaat in ruimten die minstens deels voor het publiek toegankelijk zijn, m.b.t. :
 - a) vrij verkrijgbare wapens;
 - b) munitie voor die wapens. Dit geldt niet voor de munitie die voor vrij verkrijgbare wapens kan gebruikt worden, maar die is ingedeeld bij de munitie voor andere categorieën.

⁶⁹ Artikel 8 KB 24/4/97.

⁷⁰ Artikel 4 KB 24/4/97.

- Klasse B: idem als klasse A, maar bovendien m.b.t. :
 - a) lange vuurwapens met één schot per loop;
 - b) lange repeeteervuurwapens met randontsteking;
 - c) lange halfautomatische vuurwapens ontworpen voor de jacht;
 - d) munitie voor die wapens.

- Klasse C: idem als klasse B, maar bovendien m.b.t. korte vuurwapens, andere lange repeeteervuurwapens en de bijhorende munitie.

- Klasse D: idem als klasse C, maar bovendien m.b.t. alle andere vuurwapens en de bijhorende munitie.

- Klasse E1: commerciële en industriële activiteiten m.b.t. wapens of munitie (vervaardiging, makelarij, groothandel en al dan niet tijdelijke, met deze activiteiten gepaard gaande opslag in opslagruimtes. Het moet gaan om ruimten die uitsluitend toegankelijk zijn voor de wapenhandelaar en zijn aangestelden (personeel, medewerkende gezinsleden).

- Klasse E2: idem als klasse E1, maar dan in het geval dat er meer dan 1.500 vuurwapens bedoeld in de klassen C en D zijn opgeslagen.

- Klasse F: onderverdeeld in de subklassen FA, FB, FC en FD, naargelang ze betrekking hebben op het herstellen, verbronzen, versieren of graveren van vuurwapens en het vervaardigen van losse onderdelen, gerangschikt respectievelijk in de klassen A tot D.

◇ De gehanteerde technische normen⁷¹

De bestaande Belgische, en in één geval Nederlandse normen, kunnen later automatisch worden vervangen door eenvormige Europese normen, van zodra deze van kracht mochten worden. Hier kan een evolutieve interpretatie worden gevolgd. Omdat sommige producten de betrokken normen niet vermelden of er niet aan voldoen, kunnen ze worden aanvaard indien met de nodige documenten kan worden bewezen dat ze voldoen aan de eisen van het KB, in overeenstemming met gelijkwaardige normen van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte (EER).

Hierna worden de verschillende veiligheidsmaatregelen opgesomd. In de praktijk kan het soms buitensporige kosten vergen om deze maatregelen rigoureuus in te voeren, terwijl andere maatregelen beter gepast zijn om, rekening houdende met de concrete situatie en de risico's, een afdoende beveiliging te vormen. De diensten die belast zijn met de controle op de veiligheidsmaatregelen kunnen schriftelijk bevestigen dat de genomen maatregelen minstens dezelfde waarborgen bieden als de in de regelgeving opgenomen maatregelen. Dergelijke verklaring bewijst dan op voldoende wijze dat de erkende persoon de opgelegde maatregelen heeft nageleefd⁷².

◇ De verschillende maatregelen⁷³

1° (te nemen door de klassen **A-B-C-D-E-F**)

⁷¹ Artikel 3 KB 24/4/97.

⁷² Artikel 4, derde lid KB 24/4/97.

⁷³ Bijlage bij het KB 24/4/97.

Installatie van hetzij een driepuntsslot dat vijf minuten weerstand biedt, hetzij een combinatie van drie sloten die samen vijf minuten weerstand bieden bij een inbraakproef onder genormaliseerde voorwaarden, en beantwoordend aan de Nederlandse norm NEN 5088/5089 of een vergelijkbare norm, op alle buitendeuren van het gebouw, en installatie van hang- en sluitwerk dat het uitlichten ervan belet op alle ramen van het gebouw die kunnen worden geopend. De plaatser moet attesteren dat het materiaal aan deze voorwaarden voldoet en volgens de regels van de kunst werd geplaatst.

2° (klassen **A-B-C-D-E-F-G**)

In elk lokaal waar zich munitie bevindt, dient minstens één draagbare of mobiele snelblusser beantwoordend aan de norm NBN S 21-011 tot 21-018 aanwezig te zijn. De snelblusser zelf moet zichtbaar zijn, of de plaats waar hij zich bevindt, moet worden aangeduid met het daarvoor bestemde logo. Bovendien moet hij steeds vrij bereikbaar zijn: er mogen geen obstakels in de weg staan.

3° (**B-C-D-Fb-Fc-Fd**)

Uithangen aan de toegangen voor het publiek van een duidelijk zichtbare en leesbare boodschap dat er een toegangsverbod geldt voor minderjarigen die niet door een meerderjarige worden vergezeld. De betrokkene is er echter niet toe gehouden dit verbod daadwerkelijk te handhaven door controles, het betreft enkel een waarschuwing.

4° (**B-C-D-Fb-Fc-Fd**)

In de ruimten die voor het publiek toegankelijk zijn, mogen vuurwapens slechts op een zodanige wijze worden geplaatst (tentoongesteld), dat ze enkel door toedoen van de betrokkene of zijn personeel kunnen worden ter hand genomen. Dit kan bijvoorbeeld door de vuurwapens in (vitrine)kasten te plaatsen, door ze vast te leggen met een kettinkje, door ze achter de toonbank te plaatsen, e.d.m.

5° (**A-B-C-D-F**)

Het is verboden de sleutels op sloten van ramen, buitendeuren of deuren van opslagruimtes te laten zitten, omdat dit het plaatsen van de in 1° bedoelde sloten zinloos zou maken.

6° (**C-D-Fc-Fd**)

Het is verboden vuurwapens van de klassen C en D in uitstalramen te plaatsen.

7° (**D**)

Vuurwapens van de klasse D moeten steeds worden bewaard in:

- hetzij een inbraakveilige en slotvaste kast, die bovendien in een muur of vloer moet worden verankerd wanneer haar leeg gewicht minder dan 200 kg bedraagt (de inbraakveiligheid en het gewicht van nieuwe exemplaren kunnen worden geattesteerd door de leverancier, voor de andere volstaat eventueel een verklaring van de betrokkene en een oordeel op zicht);
- hetzij in een opslagruimte die beveiligd is volgens de vereisten beschreven in het 17°; Dit geldt uiteraard niet voor de tijd nodig voor het onderhoud, het manipuleren en het overdragen ervan.

8° (**D**)

Munitie voor vuurwapens van klasse D, en de registers (modellen A, C en D) dienen te worden bewaard op de zelfde wijze als beschreven in het 7°.

- 9° **(B-C-D-Fb-Fc-Fd)**
De ramen en buitendeuren die een raam bevatten, dienen als volgt te worden beveiligd:
- hetzij door daarvoor of daarachter vergrendelbare rolluiken (in gevlochten of gesloten metaal, of in gesloten hout of kunststof) aan te brengen en die te sluiten buiten de uren tijdens dewelke de activiteit wordt uitgeoefend;
- hetzij door te voldoen aan het 13°.
- 10° **(C-D)**
De korte vuurwapens van klasse C moeten buiten de openingsuren voor het publiek worden bewaard zoals beschreven in het 7°.
- 11° **(C-D-E-Fc-Fd)**
In elke toegang tot de lokalen waar de activiteit wordt uitgeoefend, dienen deuren te worden geplaatst uit:
- hetzij vol hout van minstens 4 cm dik of een ander materiaal van vergelijkbare sterkte;
- hetzij gelaagd glas in overeenstemming met de norm bedoeld in het 13°.
Aangebrachte keurmerken of attesten van de leverancier leveren hiervan het bewijs. Deze maatregel is evenwel niet vereist voor de toegangen die zich bevinden achter de vergrendelbare rolluiken voorzien in het 9°.
- Bovendien moeten in die deuren én in alle buitendeuren van het gebouw die met scharnieren opendraaien, minstens 2 dievenklauwen worden aangebracht die het uitlichten van de gesloten deuren moeten beletten.
- 12° **(B-C-D-E-Fb-Fc-Fd)**
De reservesleutels van gewapende kasten en van de deuren bedoeld in het 1°, en eventuele sleutelcertificaten met betrekking daartoe (met daarop de code die toelaat kopieën te maken) dienen te worden bewaard in een kluis of koffer, of in een kast in overeenstemming met het 7°.
- 13° **(C-D-E)**
In alle ramen (ook die in buitendeuren) dient gelaagd glas te worden geplaatst, dat minstens voldoet aan de norm NBN S 23-002, typevoorschrift STS 38 (§ 38.15.04, klasse IIA), of draadglas (hiervoor geldt § 38.08.51.32, A2 van de zelfde norm), of een ander vergelijkbaar schokbestendig materiaal. Het bewijs hiervan wordt geleverd door aangebrachte keurmerken of attesten van de plaatser.
- 14° **(E)**
Bij de toegangsdeuren dient een camera te worden geplaatst, die is aangesloten op een *time lapse-recorder* (frequentie-opnamesysteem). Uiteraard dient deze camera een volledig en scherp beeld te registreren van de toegang, en dienen de aldus verkregen opnamen veilig te worden opgeslagen gedurende minstens 8 dagen. Het opnamesysteem zelf zal eveneens op een veilige plaats moeten worden geïnstalleerd (in een slotvaste kast) om sabotage te voorkomen.
- 15° **(B-C-D-E-Fc-Fd)**
Installatie van een elektronisch alarmsysteem in het gebouw waar de activiteit wordt uitgeoefend. Dit systeem dient gewapend te worden buiten de activiteitsuren. Daarnaast installatie van hold up-knoppen. Deze alarmsystemen moeten aangesloten worden op de alarmcentrale van een bewakingsonderneming, die hiervoor vergund werd in overeenstemming met de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid.

16° **(C-D-Fc-Fd)**

Het is in hoofde van de betrokkene, zijn personeel en de personen voor wie hij moet instaan, verboden langer dan noodzakelijk (vooral 's nachts dient dit strikt te worden geïnterpreteerd) werktuigen (hamers, koevoeten, ladders,...) die een inbraak kunnen vergemakkelijken eenvoudig bereikbaar achter te laten in de nabije omgeving van de gebouwen (ook opritten, voetpaden) en in de (eigen) tuinen, op andere (eigen) terreinen en in eenvoudig toegankelijke aanhorigheden (tuinhuizen, garages zonder degelijke afsluiting,...). Dit geldt uiteraard niet in het gebouw zelf.

17° **(C-D-E)**

De afsluiting van opslagruimtes voor vuurwapens van de klassen C en D dient te gebeuren met slotvaste deuren uit metaal of uit een ander materiaal van vergelijkbare sterkte, voorzien van minstens een driepuntssluiting die voldoet aan het 1°.

Bovendien moeten het kader en de scharnieren van die deuren van vergelijkbare sterkte zijn, en moeten de wanden van die ruimten bestaan uit metselwerk of beton bestand tegen inbraak of een ander materiaal van vergelijkbare sterkte.

Het voldoen aan deze vereisten kan worden bewezen d.m.v. een attest afgeleverd door de aannemer voor nieuwe constructies, en d.m.v. een verklaring van de betrokkene en een oordeel op zicht voor de bestaande.

18° **(E)**

De toegang tot de ruimten die niet toegankelijk zijn voor het publiek moet gecontroleerd worden en elke beweging (binnentreden en verlaten) ervan moet worden geregistreerd (manueel of elektronisch, bijvoorbeeld met individuele fiches of badges).

19° **(E2)**

Het gebouw en zijn directe omgeving (terreinen, private toegangswegen, openbare weg grenzend aan het gebouw) moeten permanent worden gecontroleerd (bemand, al dan niet met elektronische hulpmiddelen) door een vergunde bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst.

Daarnaast dient er bij elk toegangspunt voor personen een actief metaaldetectiesysteem te worden geplaatst om het ongecontroleerd binnen- of buitensmokkelen van wapens, munitie of onderdelen daarvan tegen te gaan.

◇ Bijzondere regeling voor grotere industriële sites

De maatregelen bedoeld in het 13°, 15°, 17°, 18° en 19° zijn niet van toepassing op gebouwen die zich bevinden binnen een beschermde perimeter (omheining), voor zover wordt voldaan aan de op het einde van de bijlage beschreven voorwaarden. Gebouwen die echter zelf deel uitmaken van die perimeter doordat ze een gedeelte van de begrenzing vormen, genieten niet van deze uitzondering.

- de omheining moet bestaan uit een afsluiting van minstens 3 meter hoogte om eventuele indringers af te schrikken, doch deze hoogte mag tot 2,5 meter worden verminderd indien de omheining elektronisch (camera's, sensoren) wordt bewaakt;

- de toegang tot de omheinde zone moet strikt worden gecontroleerd en beperkt tot behoorlijk toegelaten personen. Die controle dient eveneens de registratie (manueel of elektronisch) van alle bewegingen (binnentreden en verlaten), en een actief metaaldetectiesysteem te omvatten;

- de voormelde toegangspunten moeten ofwel permanent zijn vergrendeld, ofwel permanent worden bewaakt door een vergunde bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst, ofwel op een gelijkwaardige wijze worden bewaakt;
- de omheinde zone moet permanent worden gecontroleerd door een vergunde bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst;
- de lokalen waar wapens of munitie zijn ondergebracht dienen buiten de activiteitsuren permanent te worden vergrendeld;
- de ramen van de opslagruimtes waarvan de onderzijde zich op minder dan 3 meter van de grond bevindt, ongeacht of ze kunnen worden geopend, moeten worden voorzien van een bescherming (tralies, gelaagd glas) die belet dat iemand (zelfs een kind) er zich doorheen begeeft. Een alarmsysteem zal bijgevolg onvoldoende zijn, daar dit slechts detecteert zonder de eigenlijke doorgang onmogelijk te maken;
- de opslagruimtes moeten worden beschermd door een buiten de activiteitsuren gewapend elektronisch alarmsysteem aangesloten op de alarmcentrale van een vergunde bewakingsonderneming zoals hoger beschreven;
- de gebouwen waar wapens of munitie worden vervaardigd of opgeslagen moeten worden voorzien van een perifere verlichting (de volledige buitenomtrek), die gemiddeld minstens 20 lux uitstraalt op het niveau van de grond. Die verlichting dient 's nachts (van zonsondergang tot zonsopgang) ofwel permanent te branden, ofwel te worden geactiveerd d.m.v. passieve infrarood-detectie én van het alarmsysteem hierboven bedoeld. Bovendien moeten de lampen tegen beschadiging worden beschermd met een schokbestendig materiaal zoals bepaald in het 13E.

De betekenis van deze bijzondere voorwaarden dient te worden geïnterpreteerd naar analogie met het voorgaande.

◇ Controleprocedure in geval van een nieuwe aanvraag om erkenning en in geval van een wijziging ervan⁷⁴

De gouverneur die een aanvraag om erkenning ontvangt, onderzoekt ze volgens de procedure beschreven in punt 4.1.4 van deze omzendbrief.

Wanneer een voor de betrokkene positieve beslissing mogelijk blijkt (dit is meestal na de ontvangst van het advies van de procureur des Konings en de burgemeester), zal de gouverneur hem daarvan bij aangetekend schrijven in kennis stellen en hem uitnodigen de op zijn gewenste activiteit toepasselijke veiligheidsmaatregelen te nemen. Er dient in de brief minstens te worden verwezen naar de tekst van het KB en deze omzendbrief. De klasse(n) waartoe de activiteit zou kunnen behoren, afhankelijk van de aanwezige wapentypes, wordt ook vermeld.

De afgifte van de erkenning zal pas gebeuren als de betrokkene het bewijs levert dat de voorgeschreven maatregelen daadwerkelijk zijn genomen. Daartoe dient hij om een controle te verzoeken; indien de bevindingen gunstig zijn moet hij (een) attest(en) (doen) toesturen aan de overheid. Pas als het dossier hiermee is vervolledigd kan de afgifte van het document plaatsvinden.

Deze procedure heeft tot doel te vermijden dat iemand op voorhand investeringen doet in veiligheid, om nadien te vernemen dat hij niet voor erkenning in aanmerking komt.

⁷⁴ Artikel 6 KB 24/4/97.

Ook de aanvragen om wijziging van bestaande erkenningen zijn aan deze procedure onderworpen, indien ze betrekking hebben op een uitbreiding van de activiteiten.

◇ Controle op de naleving van de veiligheidsvoorwaarden⁷⁵

In toepassing van artikel 29 WW behouden de daar opgesomde overheden (politiediensten, Proefbank, ...) hun algemene bevoegdheid om tot controles op de naleving van de bepalingen van de wapenwet en haar uitvoeringsbesluiten, dus ook het besproken KB, over te gaan.

Aangezien in het hier besproken kader echter zeer technische en gespecialiseerde controles moeten gebeuren, worden de door het KB zelf voorgeschreven controles uitgevoerd door een dienst (geen privaat organisme, wel bijvoorbeeld specialisten van een preventieteam van een politiedienst) die is opgenomen in een lijst die de gouverneur voor zijn provincie opstelt en jaarlijks bekendmaakt in het Provinciaal Bestuursmemoriaal.

Controles kunnen worden gevraagd door de minister van Justitie en door de gouverneur, naar aanleiding van een lopende aanvraag om erkenning, naar aanleiding van een verzoek hiertoe van de betrokkene (bijvoorbeeld nadat hij heeft voldaan aan de in de vorige paragraaf bedoelde uitnodiging of nadat de activiteit werd uitgebreid binnen het kader van de erkenning) of naar aanleiding van een verslag opgesteld door één van de diensten in het kader van de algemene controlebevoegdheid vermeld in artikel 29 WW.

De controles vinden steeds plaats om de drie jaar na de eerste controle, en bovendien telkens als er aanleiding toe bestaat op grond van een uitbreiding van de activiteit of van een verslag van één van de bevoegde diensten. Ze worden kosteloos uitgevoerd.

Aangezien de controles een beslissende invloed kunnen uitoefenen op de economische toestand van de betrokkene, dienen ze op tegensprekelijke wijze te verlopen. Dit betekent dat de betrokkene of een daartoe door hem gemachtigde persoon moet aanwezig zijn bij de controle en over alle elementen van de controle moet worden gehoord. Hij moet de kans krijgen de nodige bewijsstukken voor te leggen en eventueel ontbrekende attesten op te vragen bij leveranciers om deze desnoods na te sturen ter vervollediging van het dossier.

Bij betwisting over de conformiteit van een genomen veiligheidsmaatregel dient de situatie duidelijk te worden beschreven in het controleverslag, samen met de opmerkingen van de betrokkene. De minister van Justitie of de gouverneur zullen hierover definitief beslissen.

Indien de controlerende dienst vaststelt dat de vereiste veiligheidsmaatregelen niet of niet allemaal zijn genomen, licht hij de gouverneur (of de minister van Justitie) hierover in. Die zal de betrokkene bij aangetekend schrijven aanmanen de nodige (bijkomende) maatregelen te nemen binnen een redelijke termijn die hij bepaalt, maar die de vier maanden niet mag overschrijden. Bij het verstrijken van die termijn wordt automatisch een nieuwe controle uitgevoerd: daartoe meldt de overheid onmiddellijk de vastgelegde vervaldatum aan de controledienst.

Wanneer de gouverneur (of de minister van Justitie) op basis van die nieuwe controle vaststelt dat de voorgeschreven veiligheidsmaatregelen niet (volledig) zijn genomen, zal hij naar gelang het geval de gevraagde erkenning weigeren, dan wel de bestaande erkenning schorsen of intrekken in overeenstemming met de bepalingen van de wapenwet.

⁷⁵ Artikel 7 KB 24/4/97.

4.1.8. Beslissing

De gouverneur kan beslissen de erkenning al dan niet gedeeltelijk te verlenen of de erkenningsaanvraag af te wijzen.

De beslissing tot erkenning of afwijzing wordt aan de aanvrager bekendgemaakt bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs.⁷⁶

Een afschrift van de beslissing dient binnen acht dagen te worden toegestuurd aan de bevoegde lokale politie en de procureur des Konings.⁷⁷

De gouverneur moet er tevens voor zorgen dat zijn beslissing wordt opgenomen in het CWR.⁷⁸

In geval van (al dan niet gedeeltelijke) erkenning geeft de gouverneur een getuigschrift van erkenning af (model 2, zie punt 4.1.10). De gouverneur licht de proefbank voor vuurwapens hiervan in.⁷⁹

Een erkenning kan enkel worden geweigerd om redenen die verband houden met de handhaving van de openbare orde.⁸⁰

Sinds 27 juni 2011 kan de erkenning opnieuw worden geweigerd wegens de veronachtzaming van de deontologische code inzake de beroepsplichten van de wapenhandelaar, de publiciteitsvoorschriften, zijn verantwoordelijkheid als wapenhandelaar en de onverenigbaarheden, zoals deze werden opgenomen in het KB van 11/6/11⁸¹, indien dit een gevaar betekent voor de openbare orde.⁸²

De erkenning kan worden beperkt tot bepaalde verrichtingen of tot bepaalde soorten wapens en munitie, bijvoorbeeld een erkenning voor de kleinhandel in vuurwapens voor de jacht en het sportschieten.⁸³ Vermits dit een gedeeltelijke weigering inhoudt, moet deze beperking uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

De gouverneur moet bij het nemen van zijn beslissing rekening houden met de ingewonnen adviezen. Daarnaast kunnen volgende overwegingen eveneens van belang zijn:

- de activiteit wapenmaker-kleinhandelaar wordt in beginsel voorbehouden aan personen die daarvan hun gewone hoofdbezigheid maken;
- de activiteit moet werkelijk worden uitgeoefend door de persoon die om de erkenning verzoekt.

Als de aanvrager al wapenhandelaar is in een andere lidstaat van de EU, houdt de gouverneur bij de beoordeling van de erkenningsaanvraag rekening met de waarborgen verstrekt in het kader van de buitenlandse regelgeving.⁸⁴

⁷⁶ Artikel 3, eerste lid KB 20/9/91.

⁷⁷ Artikel 3, tweede lid KB 20/9/91.

⁷⁸ Artikel 30 KB 20/9/91.

⁷⁹ Artikel 3, derde lid KB 20/9/91.

⁸⁰ Artikel 5, §3, tweede lid WW.

⁸¹ Zie punt 4.2.1.

⁸² Artikel 8, tweede lid KB 11/6/11.

⁸³ Artikel 7, §1 WW.

⁸⁴ Artikel 5, §1, tweede lid WW.

4.1.9. Motivering

De beslissing houdende gehele of gedeeltelijke weigering van de erkenning moet met redenen zijn omkleed.⁸⁵ De kennisgeving ervan dient de rechtsmiddelen en hun vormvoorwaarden te vermelden, die voor de betrokkene openstaan.⁸⁶

Ook de beslissing houdende de schorsing, beperking of intrekking van de erkenning moet met redenen zijn omkleed en de rechtsmiddelen en hun vormvoorwaarden vermelden waarover de betrokkene beschikt.⁸⁷ De gouverneur kan te dien einde bij de lokale politie de nodige inlichtingen inwinnen. Het advies van de procureur des Konings en van de burgemeester is niet vereist maar kan in bepaalde gevallen aangewezen zijn.

Inzake de motivering van de beslissing dient de gouverneur zich te houden aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en meer in het bijzonder de wet van 29/7/91 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Elke overheidsbeslissing met individuele strekking dient immers zowel materieel als formeel gemotiveerd te worden en de motivering in de akte moet de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de grondslag liggen van de beslissing.

De adviesverlenende overheden moeten rekening houden met deze wettelijke verplichtingen om de gouverneur in staat te stellen een gemotiveerde beslissing te nemen.

4.1.10. Model 2

Als de aanvraag ontvankelijk is en de erkenning (al dan niet gedeeltelijk) kan worden toegestaan, geeft de gouverneur een getuigschrift van erkenning als wapenhandelaar "model 2" af. Hij geeft daarvan kennis aan de proefbank voor vuurwapens.⁸⁸

Dit model moet op dik papier worden gedrukt.

Bij de afgifte moeten op het getuigschrift van erkenning, dat een authentiek stuk is, een stempel en een droogstempel worden aangebracht. Het nummer wordt op volgende wijze samengesteld:

2/1/10/0001

2 = getuigschrift van erkenning

1 = code van de provincie⁸⁹

10 = jaar van afgifte

0001 = het rangnummer van het getuigschrift van erkenning bij de provincie.

4.1.11. Beroep

Tegen de beslissing van de gouverneur tot (gehele of gedeeltelijke) weigering, beperking, schorsing of intrekking van een erkenning, alsook tegen het ontbreken van een beslissing binnen

⁸⁵ Artikel 5, §3, tweede lid WW.

⁸⁶ Artikel 3, laatste lid KB 20/9/91.

⁸⁷ Artikel 7, §2 WW en artikel 6, tweede lid KB 20/9/91.

⁸⁸ Artikel 3, derde lid KB 20/9/91.

⁸⁹ 1: Antwerpen; 20: administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad; 21: Vlaams-Brabant; 22: Waals-Brabant; 3: West-Vlaanderen; 4: Oost-Vlaanderen; 5: Henegouwen; 6: Luik; 7: Limburg; 8: Luxemburg; 9: Namen; 0: FOD Justitie.

de termijn van vier maanden vanaf ontvangst van de volledige aanvraag, staat beroep open bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde.⁹⁰

Het betreft een gewoon administratief beroep. Het beroep heeft geen schorsende werking, m.a.w. de verzoeker dient zich te schikken naar de bestreden beslissing minstens totdat over zijn verzoekschrift uitspraak wordt gedaan.

Het verzoekschrift strekkende tot hoger beroep moet:

- gemotiveerd zijn;
- aangetekend worden verzonden aan de federale wapendienst;
- ingediend worden binnen 15 dagen na de kennisname van de beslissing van de gouverneur of na de vaststelling dat er geen beslissing werd genomen binnen de termijn van vier maanden. De termijn begint te lopen vanaf de dag waarop het ontvangstbewijs wordt ondertekend;
- vergezeld zijn van een kopie van de bestreden beslissing.

In geval aan één van deze modaliteiten niet is voldaan, is het verzoekschrift onontvankelijk.⁹¹

Als het beroep wordt ingediend tegen een beslissing houdende gehele of gedeeltelijke weigering van de erkenning, moeten bij het verzoekschrift alle stukken worden gevoegd die de identificatie van de aanvrager en van zijn activiteit mogelijk maken.⁹²

De wetten betreffende de openbaarheid van bestuur van 11/4/94 en 12/11/97 schrijven voor dat een administratieve rechtshandeling met individuele strekking slechts geldig is ter kennis gebracht als de beroepsmogelijkheden en alle modaliteiten van het beroep (vormen en termijnen) worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.

Eventuele procedurefouten gemaakt door de gouverneur worden door het beroep rechtgezet.

De behandeling van het beroep houdt ook een evocatierecht in. Het gehele onderzoek uitgevoerd door de gouverneur kan worden overgedaan en de minister is niet gebonden door de beslissing van de gouverneur. Zo kan een schorsing eventueel worden omgezet in een intrekking.

De uitspraak in beroep wordt gedaan binnen 6 maanden, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het verzoekschrift.⁹³

Deze termijn kan worden verlengd bij gemotiveerde beslissing. De verlenging kan slechts eenmaal worden toegestaan en de termijn ervan mag uiterlijk zes maanden bedragen.⁹⁴

In geval van erkenning, zelfs gedeeltelijk, geeft de Minister van Justitie aan betrokkene een getuigschrift van erkenning af, opgemaakt volgens het model 2. Hij geeft daarvan kennis aan de proefbank voor vuurwapens.

Een afschrift van de beslissing wordt binnen 8 dagen toegezonden aan de bevoegde gouverneur, lokale politie en procureur des Konings.⁹⁵ De federale wapendienst vraagt het CWR de registratie uit te voeren.

Tegen de beslissing van de gouverneur tot onontvankelijkheid van de aanvraag⁹⁶ kan uitsluitend bij de Raad van State een beroep worden ingediend.⁹⁷

⁹⁰ Artikel 30, eerste lid WW.

⁹¹ Artikel 30, tweede lid WW.

⁹² Artikel 4 KB 20/9/91.

⁹³ Artikel 30, tweede lid WW.

⁹⁴ Artikel 31, 2° WW.

⁹⁵ Artikel 5 KB 20/9/91.

⁹⁶ Zie punt 4.1.3.

⁹⁷ Artikel 30, eerste lid WW.

4.1.12. Wijziging van de erkenning

Bij beëindiging van de activiteit die het onderwerp is van de erkenning of bij wijziging van de gegevens vermeld in het getuigschrift van erkenning, geeft de houder daarvan binnen de acht dagen kennis aan de gouverneur en zendt hij hem het getuigschrift terug.⁹⁸

Hetzelfde geldt in geval van wijziging van de gegevens gevoegd bij de erkenningsaanvraag en – wanneer de houder van de erkenning een rechtspersoon is – in geval de bestuurder, zaakvoerder, commissaris of persoon aangesteld voor het bestuur of beheer verandert.⁹⁹

De erkende persoon die al dan niet vrijwillig zijn activiteit beëindigt, moet binnen een maand te rekenen vanaf de beëindiging zijn registers indienen bij het CWR¹⁰⁰. Een ontvangstbewijs wordt hem overhandigd door de verantwoordelijke.

Als de houder van een erkenning zijn vestigingsplaats wenst te veranderen binnen dezelfde provincie, dan moet hij de gouverneur hiervan op voorhand verwittigen en hem het getuigschrift terugzenden. Er zal een onderzoek worden gevoerd naar de aanvaardbaarheid van de nieuwe vestiging, vooral met het oog op de vervulling van alle administratieve plichten en op de veiligheid. Indien de nieuwe vestiging onaanvaardbaar blijkt, wordt de betrokkene uitgenodigd zich in orde te stellen; in voorkomend geval moet de erkenning geschorst worden. In het tegenovergestelde geval wordt de adreswijziging duidelijk aangebracht op het bestaande document, minstens samen met een officiële stempel (het gebruik van een zelfklever met onzichtbare stempel verdient sterk aanbeveling).

In geval bepaalde andere gegevens die voorkomen op het getuigschrift van erkenning worden gewijzigd, moet de houder van de erkenning daarvan binnen 8 dagen kennis geven aan de gouverneur die de erkenning heeft verleend en hem het getuigschrift van erkenning terugzenden voor aanpassing. Die formaliteit is bijvoorbeeld vereist bij wijziging van de naam van de vennootschap en bij vrijwillige beperking van de types van activiteiten.

Voor alle andere wijzigingen, zoals bijvoorbeeld het overbrengen van de vestigingsplaats naar een andere provincie, de wijziging van de identiteit van de houder, de wijziging van de identiteit van de verantwoordelijke natuurlijke persoon bij een erkende rechtspersoon of van de aard van de activiteit waarop de erkenning betrekking heeft, is een nieuwe aanvraag vereist.¹⁰¹

Een erkenning kan niet worden overgedragen. De gouverneur kan evenwel, in geval van fusie, splitsing, inbreng van een algemeenheid of van een bedrijfstak of wijziging van de rechtspersoonlijkheid, bepalen dat de nieuwe juridische entiteit, mits zij de door hem bepaalde voorwaarden in acht neemt, gedurende de periode voorafgaand aan de notificatie van de beslissing betreffende de erkenningsaanvraag, de activiteiten van de initieel erkende onderneming kan voorzetten.¹⁰²

In geval van verlies, diefstal of vernietiging van de erkenning, wordt kosteloos een duplicaat uitgereikt na voorlegging van een attest van aangifte bij de lokale politie.

⁹⁸ Artikel 8, eerste lid KB 20/9/91.

⁹⁹ Artikel 8, tweede lid KB 20/9/91.

¹⁰⁰ Artikel 23, derde lid KB 20/9/91.

¹⁰¹ Iemand die al erkend is als wapenhandelaar en die tevens activiteiten als tussenpersoon wenst uit te oefenen, moet hiervoor geen tweede erkenning vragen. De erkenning als wapenhandelaar is immers ruimer dan deze als tussenpersoon.

¹⁰² Artikel 5, §5 WW.

4.1.13. Administratieve sancties

- De soorten administratieve sancties

De gouverneur kan drie soorten maatregelen nemen als administratieve sanctie bij de vaststelling van onregelmatigheden.

Hij kan de erkenning schorsen voor een periode van één tot zes maanden: dit is een maatregel die aangewezen is wanneer de houder van de erkenning zich in een voorlopige toestand bevindt en het noodzakelijk is dat zijn activiteiten worden geschorst. De schorsing is in principe beperkt van één tot zes maanden. Indien de schorsing zich opdringt voor een periode langer dan zes maanden, is het aanbevolen de erkenning in te trekken.

De gouverneur kan de erkenning ook beperken tot bepaalde verrichtingen of tot bepaalde soorten wapens en munitie of tot een bepaalde duur. Eerder dan de erkenning in te trekken, is het in bepaalde gevallen aangewezen ze te beperken tot de verkoop van een bepaalde categorie van wapens zoals bijvoorbeeld enkel vrij verkrijgbare wapens. De beslissing om een erkenning te beperken, wordt op het stuk van de procedure gelijkgesteld met de beslissing om een gedeelte van de erkenning in te trekken.

Tenslotte kan de gouverneur de erkenning intrekken: deze maatregel brengt vanaf de kennisgeving ervan het verbod mee om de activiteiten waarop de erkenning betrekking heeft nog verder uit te oefenen. Het is een maatregel die slechts mag worden genomen met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel.

De gouverneur kan een van deze maatregelen nemen, indien de houder:¹⁰³

1. behoort tot de categorieën genoemd in artikel 5, §4 WW¹⁰⁴;
2. de bepalingen van de wapenwet en de besluiten tot uitvoering ervan of de opgelegde beperkingen niet in acht neemt;
3. de erkenning op grond van onjuiste inlichtingen heeft verkregen;
4. gedurende een jaar de activiteiten waarop de erkenning betrekking heeft niet heeft uitgeoefend (indien niet alle activiteiten waarvoor de erkenning werd verleend, werkelijk werden uitgeoefend, zal de gouverneur tot een gedeeltelijke intrekking overgaan voor wat betreft deze activiteiten);
5. activiteiten uitoefent die door het feit dat zij worden uitgeoefend samen met de activiteiten waarvoor de erkenning is verkregen, de openbare orde kunnen verstoren.

Als de betrokkene hierom vraagt, moet hij vooraf schriftelijk of mondeling worden gehoord. Hij moet in staat worden gesteld zich vooraf te verdedigen tegen de negatieve elementen waarvan hij geen kennis had (hoorrecht).

Sinds 27 juni 2011 kan opnieuw de veronachtzaming van de deontologische code die werd opgenomen in het KB van 11/6/11¹⁰⁵, indien dit een gevaar voor de openbare orde betekent, de intrekking, de schorsing of de beperking van de erkenning door de gouverneur met zich meebrengen. In geval van minder ernstige inbreuken op deze code kan de gouverneur ook een waarschuwing geven met verzoek de betrokken praktijk te staken indien die volgens de diensten

¹⁰³ Artikel 7, §2 WW.

¹⁰⁴ Zie punt 4.1.3 en bijlage 1.

¹⁰⁵ Zie punt 4.2.1.

van de gouverneur in strijd is met de deontologische code. Alleen de inbreuken op de bepalingen van de deontologische code inzake de algemene technische uitoefeningsmodaliteiten vormen ook strafbare feiten¹⁰⁶.

Als de gouverneur kennis heeft van een misdrijf dat door een erkend persoon wordt gepleegd dient hij de procureur des Konings hiervan op de hoogte te brengen.¹⁰⁷

Van de beslissing tot schorsing, beperking of intrekking van de erkenning wordt door de gouverneur kennis gegeven aan de houder bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs. De beslissing wordt gezonden naar het adres vermeld op het getuigschrift van erkenning of - indien de houder na de afgifte van de erkenning een nieuw adres heeft meegedeeld - naar het adres dat de houder heeft meegedeeld.¹⁰⁸

- De gevolgen van de administratieve sancties

De houder van de erkenning moet ingevolge de beslissing tot schorsing, beperking of intrekking ervan het getuigschrift van erkenning terugzenden binnen 8 dagen te rekenen van de beëindiging van de door de gouverneur in de kennisgeving van de beslissing vermelde termijn.

Als de gouverneur van oordeel is dat de houder van de erkenning misbruik zou kunnen maken van het getuigschrift kan hij de korpschef van de lokale politie ermee belasten het getuigschrift bij de houder te gaan terughalen.¹⁰⁹ Het betreft evenwel een eerder uitzonderlijke procedure.

De schorsing, beperking of intrekking van de erkenning heeft tot gevolg dat het voorhanden houden van wapens door de houder van de erkenning onwettig wordt. De gouverneur geeft in zijn beslissing dan ook aan binnen welke termijn de wapens in bewaring moeten worden gegeven of aan een erkend persoon of een persoon die gemachtigd is de wapens voorhanden te houden, moeten worden overgedragen.¹¹⁰

Om na te gaan of dit ook werkelijk is gebeurd, moet de erkende persoon die de wapens in bewaring heeft genomen of heeft verkregen de gouverneur binnen 8 dagen in kennis stellen van de inbewaringgeving of overdracht door middel van een formulier dat bij de kennisgeving van de beslissing wordt gevoegd.¹¹¹

Een afschrift van de beslissing tot schorsing, intrekking of beperking van de erkenning wordt binnen 8 dagen toegezonden aan:¹¹²

- de bevoegde lokale politie;
- de betrokken procureur des Konings;
- de directeur van de Proefbank voor vuurwapens.

De beslissing moet tevens worden opgenomen in het CWR¹¹³.

¹⁰⁶ Artikel 8 KB 11/6/11.

¹⁰⁷ Artikel 5, §2, tweede lid WW en artikel 29 Sv.

¹⁰⁸ Artikel 6, eerste lid KB 20/9/91.

¹⁰⁹ Artikel 6, derde lid KB 20/9/91.

¹¹⁰ Artikel 6, tweede lid KB 20/9/91.

¹¹¹ Artikel 6, vierde lid KB 20/9/91.

¹¹² Artikel 6, laatste lid KB 20/9/91.

¹¹³ Artikel 30 KB 20/9/91.

In geval van intrekking moet de erkende persoon zijn registers binnen de maand volgend op het staken van zijn activiteiten bij het CWR neerleggen.¹¹⁴ Een ontvangstbewijs wordt hem overhandigd door de verantwoordelijke.

4.1.14. 5-jaarlijkse controle

De erkenning afgegeven op basis van de wapenwet is geldig voor onbepaalde duur, tenzij de aanvraag slechts voor een bepaalde duur was gedaan of de gouverneur of de Minister van Justitie een beperktere geldigheidsduur oplegt bij gemotiveerde beslissing om redenen van vrijwaring van de openbare orde.¹¹⁵

Eens om de vijf jaar neemt de gouverneur het initiatief om bij alle houders van een erkenning als wapenhandelaar of tussenpersoon te onderzoeken of zij de wet naleven en zij nog steeds voldoen aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de erkenning.¹¹⁶ Die controle is betalend.¹¹⁷

Hierbij vraagt de gouverneur het advies van de lokale politie en eventueel van het parket en de burgemeester en moeten de houders van een erkenning verklaren of kunnen zij doen vaststellen dat zij nog steeds beantwoorden aan de wettelijke voorwaarden, mede op grond waarvan de erkenning voorheen werd afgeleverd en dat er geen redenen zijn om te besluiten tot een beperking, schorsing of intrekking van de erkenning.¹¹⁸

Na afloop van de controle ontvangen ze een bijlage bij hun erkenning, die de datum en het resultaat van de controle vermeldt.

Het systeem van 5-jaarlijkse controles belet niet dat er vaker controles plaatsvinden door officieren van gerechtelijke politie, al dan niet op verzoek van de bevoegde gouverneur.¹¹⁹ Deze controles zijn wel gratis.

De federale politie is in het bijzonder belast met het toezicht op de wapenhandelaars en wapenfabrikanten.¹²⁰

4.2. Rechten en plichten

4.2.1. Deontologie

Na de vernietiging, om formele redenen, van zijn oorspronkelijke versie door de Raad van State, is op 27 juni 2011 een licht aangepaste deontologische code die samengesteld is uit regels die een waardige, integere en verantwoordelijke uitoefening van het beroep van wapenhandelaar of tussenpersoon moeten garanderen, in werking getreden.

De deontologische code die door de wapenhandelaar of tussenpersoon moet worden waargenomen, bestaat uit volgende voorschriften:

- Beroepsplichten van de wapenhandelaar

¹¹⁴ Artikel 23, derde lid KB 20/9/91.

¹¹⁵ Artikel 32, eerste lid WW.

¹¹⁶ Artikel 32, tweede lid WW.

¹¹⁷ Zie punt 24.2.

¹¹⁸ Artikel 32, derde lid WW.

¹¹⁹ Artikel 29, §2 WW.

¹²⁰ Artikel 29, §2, tweede lid WW.

- Plichten tegenover de klant:

De wapenhandelaar helpt de klant zijn behoeften te formuleren en analyseert ze.

Hij informeert de klant correct over de reglementaire bepalingen die van toepassing zijn op de verkochte zaken. Met dit doel informeert de wapenhandelaar zichzelf regelmatig en behoorlijk over de toepasselijke regelgeving en haar evolutie.

Vóór elke overdracht van wapens of munitie geeft de wapenhandelaar richting aan de keuzes van zijn klant en adviseert hij hem met name de wapens en de munitie te verwerven die het meest aangewezen zijn in functie van het beoogde doel.

Daarnaast licht de wapenhandelaar de klant in over de mogelijke gevaren van het gebruik van wapens en munitie, evenals over de in acht te nemen veiligheidsmaatregelen die deze gevaren kunnen beperken.¹²¹

- Verantwoordelijkheid tegenover de samenleving

De wapenhandelaar kan zich niet beroepen op zijn functie om in te staan voor een onwettige handeling en onthoudt zich van elke handeling die het niet naleven van de regelgeving door zijn klanten uitlokt. Hij werkt niet mee aan verrichtingen waarvan hij vermoedt of moest weten dat ze de integriteit of de veiligheid van personen in gevaar brengen.¹²² Dit betekent uiteraard niet dat de wapenhandelaar de daden van zijn klanten moet kunnen voorzien. Het gaat alleen over manifeste zaken.

De wapenhandelaar en zijn personeel zijn verplicht aan de toezichthoudende overheden alle informatie te geven die noodzakelijk is voor een afdoende controle.¹²³

- Technische uitoefeningsmodaliteiten

- Algemeenheden:

De wapenhandelaar oefent zijn activiteit uit in de domeinen waarvoor hij zijn beroepsbekwaamheid heeft bewezen.

Als hij andere activiteiten uitoefent waarvoor hij te privaten titel wapens voorhanden heeft, waakt hij erover dat er geen enkele verwarring bestaat op het vlak van het beheer van zijn handelszaak. Nochtans geeft een erkenning als wapenhandelaar op zich geen enkel recht om persoonlijke wapens te bezitten.

Als hij houder is van een erkenning als verzamelaar, behoudt hij een strikte scheiding tussen zijn beide vermogens.

De rechtspersonen zijn verplicht een bestuurder aan te wijzen die binnen de onderneming verantwoordelijk is voor alle vragen betreffende de regelgeving.¹²⁴

¹²¹ Artikel 9 KB 11/6/11.

¹²² Artikel 10 KB 11/6/11.

¹²³ Artikel 11 KB 11/6/11.

¹²⁴ Artikel 12 KB 11/6/11.

De wapenhandelaar vervult zijn administratieve plichten op zorgvuldige wijze. Hij vult onverwijld zijn registers en de andere reglementair bepaalde documenten in, op een duidelijke, leesbare en systematische wijze.

De wapenhandelaar moet op zijn documenten en op zijn website vermelden:¹²⁵

- zijn adres, erkennings- en ondernemingsnummer;
- in geval van een rechtspersoon: benaming, rechtsvorm en naam van de personen die hem mogen vertegenwoordigen;
- de wettelijk verplichte vermeldingen.

- Publiciteit:

Alle publiciteitsmiddelen mogen worden gebruikt mits de naleving van de van kracht zijnde regelgeving.

Bij het voeren van publiciteit leeft de wapenhandelaar zijn informatieplicht ten aanzien van de klant na, hij informeert hem correct over de regelgeving, over de aan het product verbonden gevaren en over de technische aspecten ervan.¹²⁶

Zo kan de wapenhandelaar reclame maken via het internet. Hij moet het aangeven als het gaat over vergunningsplichtige wapens.¹²⁷ Eveneens dient hij correcte informatie te verstrekken over de aangeboden producten. Indien minderjarigen ze niet mogen kopen, moet dit vermeld worden.

Artikel 19, eerste lid, 1° WW verbiedt dat wapens via het internet verkocht worden. Het is dus verboden om enige verkoop op afstand te organiseren, bijvoorbeeld door op een internetsite de mogelijkheid te bieden een koopovereenkomst van het wapen af te sluiten (b.v. door het wapen aan te klikken, zodat een akkoord over zaak en prijs ontstaat op de website). Eveneens is niet mogelijk om de verkoop van wapens tot stand te brengen via e-mail verkeer of andere elektronische communicatiemiddelen. Om dezelfde reden is het eveneens verboden om wapens te verkopen via publieke veilingssites (b.v. E-bay) of andere internet advertentie sites (zoals bv. 2dehands of de koopjeskrant). In deze gevallen komt de verkoopverrichting immers tot stand via de website.

De wetgever wou elke verkoop van wapens op afstand verbieden. Ook het te koop aanbieden van wapens via het internet is verboden. De reden hiervoor is dat bij een verkoop op afstand onmogelijk kan worden voldaan aan de verplichtingen die gelden bij overdracht van het wapen. Bij elke verkoop moet immers de identiteit van de koper, alsook zijn hoedanigheid worden nagegaan. Ook moet onderzocht worden of de koper over de nodige vergunningen of over een erkenning beschikt. Deze controle is niet mogelijk via het internet.

Het verbod om wapens te koop aan te bieden, belet niet dat een handelaar via zijn internetwebsite aangeeft welke wapens hij in zijn winkel te koop aanbiedt. Hij kan, mits naleving van alle andere wetsbepalingen, de producten met prijs aangeven. De parlementaire voorbereiding was op dit punt duidelijk¹²⁸:

“Die bepaling belet echter niet dat de erkende wapenhandelaars of verzamelaars reclame kunnen maken op een internetsite, op voorwaarde dat de in artikel 19, 3° en 4°, bepaalde voorwaarden in acht worden genomen. De beschikbare producten en de prijzen mogen worden vermeld, maar geen enkele transactie mag tot stand komen via de site.”

¹²⁵ Artikel 13 KB 11/6/11.

¹²⁶ Artikel 14 KB 11/6/11.

¹²⁷ Artikel 19, eerste lid, 4° WW.

¹²⁸ Parl. St. Kamer, 2007-2008, stuk 474/1, 9

Gepubliceerde en voor het publiek zichtbare aankondigingen moeten minstens de naam of de handelsbenaming van de wapenhandelaar bevatten.

Als de publiciteit zaken betreft die minderjarigen niet mogen verwerven, vermeldt ze dat zij niet op het aanbod kunnen ingaan.¹²⁹

- Verantwoordelijkheid van de wapenhandelaar

De wapenhandelaar organiseert zijn handel in functie van een wettelijke uitoefening van zijn activiteit, en hij lokt geen illegale activiteiten uit.

Hij gaat niet in op vragen van derden die uit zijn op een onwettig of immoreel voordeel, of die misbruik willen maken van zijn diensten, bijvoorbeeld door illegale wapens over te nemen en aldus wit te wassen.

De wapenhandelaar waakt erover dat hij alleen activiteiten aanvaardt, nastreeft of verderzet waarvan de aard of het voorwerp verenigbaar is met de Code, en meer algemeen met de openbare orde.¹³⁰

De wapenhandelaar informeert, coördineert en houdt toezicht op de personen waarvoor hij verantwoordelijk is.

Hij waakt erover dat zijn aangestelden beschikken over een opleiding, die enerzijds is aangepast aan de activiteiten van wapenhandelaar die ze uitvoeren onder zijn gezag, en anderzijds conform is met de deontologische plichten, waaraan hij is onderworpen.¹³¹

- Onverenigbaarheden

De wapenhandelaar mag geen andere beroepsactiviteit uitoefenen in de lokalen waar hij wapens, munitie of onderdelen daarvan verhandelt of tentoonstelt als door de combinatie van de beide activiteiten een risico voor de openbare orde kan ontstaan. Deze plicht mag niet worden gelezen in de zin dat het verboden zou zijn andere zaken dan wapens te verkopen in een wapenwinkel.

Hij onthoudt zich van handelstransacties met personen waarvan hij weet of waarvan het algemeen bekend is dat ze in milieus verkeren die de democratische beginselen niet naleven zoals ze met name worden verwoord in de Grondwet of het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, de wet van 30/7/81 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden en de wet van 23/3/95 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duits nationaal-socialistische regime is gepleegd.

Hij onthoudt zich van elke handeling die, of elk gedrag dat hem vatbaar kan maken voor chantage en hij neemt niet deel aan kansspelen in casino's.¹³²

4.2.2. Registers

¹²⁹ Artikel 15 KB 11/6/11.

¹³⁰ Artikel 16 KB 11/6/11.

¹³¹ Artikel 17 KB 11/6/11.

¹³² Artikel 18 KB 11/6/11.

De erkende personen moeten verschillende soorten registers bijhouden, te weten:¹³³

- het register van model A houdende de inschrijving van de vergunningsplichtige wapens die zij verkrijgen, vervaardigen, in hun bezit houden of overdragen;
- het register van model C houdende de inschrijving van de munitie voor de vergunningsplichtige vuurwapens die zij verkrijgen, vervaardigen of in hun bezit houden of overdragen;
- het register van model D houdende de inschrijving van:
 - de aan de wettelijke voorgeschreven proef onderworpen losse onderdelen die zij verkrijgen, vervaardigen, in hun bezit houden of overdragen;
 - de hulpstukken die zij verkrijgen, vervaardigen, in hun bezit houden of overdragen wanneer die stukken, aangebracht op een vuurwapen, tot gevolg hebben dat het wapen in een andere categorie wordt ondergebracht.

Om mogelijke vervalsing te voorkomen, is het aangewezen dat de registers voorgedrukt zijn met genummerde bladzijden.¹³⁴ Om elke dubbelzinnigheid uit te sluiten, is het aan te raden dat de controlediensten registers afstempelen of paraferen. Enkel registers die vastbladig en genummerd zijn, en die dezelfde indeling hebben zoals opgenomen bij het KB van 21/9/91 mogen worden gebruikt.

Van elk wapen moet duidelijk worden vermeld wat de technische gegevens (merk, model, serienummer) ervan zijn, van wie het werd overgenomen en aan wie het werd overgedragen, en wanneer dit gebeurde.

De registers moeten worden overgelegd wanneer de volgende diensten daarom verzoeken:¹³⁵

- de leden van de federale politie, de lokale politie en de douane;
- de directeur van de proefbank voor vuurwapens en de personen aangewezen door de minister bevoegd voor Economie;
- de inspecteurs en controleurs van springstoffen en de ambtenaren van het bestuur Economische Inspectie.

De controle van de registers van de erkende personen gebeurt eenmaal per jaar, in principe zonder dat de gouverneur hier om moet verzoeken, door een van de bevoegde diensten.

De registers worden bewaard door de erkende personen. Bij de beëindiging van de activiteit worden zij binnen een maand neergelegd bij het CWR (die ze ter beschikking houdt van de bovenvermelde diensten, die ze op systematische wijze moeten onderzoeken).¹³⁶

4.2.3. Overdracht/verkoop van vuurwapens

De wapenhandelaar die een vergunningsplichtig vuurwapen en/of munitie ervoor (of een aan de wettelijke proef onderworpen onderdeel) verkoopt of overdraagt aan een andere erkende persoon moet zich vooraf vergewissen van de identiteit van die persoon alsook van de echtheid en de geldigheid van zijn erkenning in het licht van de betrokken operatie.

De proefbank voor vuurwapens is gemachtigd om hem hiertoe inlichtingen te verstrekken.¹³⁷

¹³³ Artikel 23, eerste lid KB 20/9/91.

¹³⁴ Artikel 23, laatste lid KB 20/9/91.

¹³⁵ Artikel 23, tweede lid KB 20/9/91 en artikel 29 WW.

¹³⁶ Artikel 23, derde lid KB 20/9/91.

¹³⁷ Artikel 23bis, §1 KB 20/9/91.

Zie verder onder punt 9.2.2. voor de verplichtingen inzake overdracht/verkoop van een vergunningsplichtig vuurwapen en/of munitie ervoor (of een aan de wettelijke proef onderworpen onderdeel) aan een particulier.

5. Bepalingen van toepassing op verzamelaars en musea

5.1. Erkenningprocedure

5.1.1. Voorwaarden

Elke natuurlijke persoon of privaatrechtelijke rechtspersoon die een museum of een verzameling van meer dan vijf vergunningsplichtige vuurwapens of van munitie wenst aan te leggen – zonder voor elk bijkomend wapen een vergunning tot het voorhanden hebben ervan te moeten hebben - moet daartoe erkend zijn door de gouverneur.¹³⁸

Wie echter zijn verzameling wil opbouwen met afzonderlijk vergunde wapens, heeft geen erkenning nodig: het is slechts een faciliteit.

Met betrekking tot verzamelingen die uitsluitend uit vrij verkrijgbare wapens bestaan, is geen erkenning vereist.

Sommige erkende verzamelaars en musea kunnen bepaalde verboden wapens in hun verzameling opnemen. Zie hiervoor punt 3.1.4.

5.1.2. Bevoegdheid

De erkenning wordt verleend door de gouverneur bevoegd voor de vestigingsplaats van de verzameling.¹³⁹ Het betreft een gebonden bevoegdheid. Alle gouverneurs worden geacht de wet op dezelfde manier, zoals beschreven in deze omzendbrief, toe te passen.

5.1.3. Ontvankelijkheid

Idem punt 4.1.3.

5.1.4. Onderzoek

- De aanvraag

De aanvrager moet zijn erkenningsaanvraag door middel van een formulier indienen bij de gouverneur bevoegd voor de vestigingsplaats. Dit formulier kan worden verkregen bij de gouverneur of op de website van de provinciale wapendienst.¹⁴⁰

Bij de aanvraag om erkenning dient een uittreksel uit het strafregister te zijn gevoegd dat ten laatste drie maanden voor de indiening van de aanvraag werd opgemaakt.

¹³⁸ Artikel 6, §1 WW.

¹³⁹ Artikel 6, §1 WW.

¹⁴⁰ Artikel 2 KB 20/9/91.

Indien de aanvrager een rechtspersoon is, moet dit worden bijgevoegd voor iedere bestuurder, zaakvoerder, commissaris of persoon aangesteld voor het bestuur of het beheer. Verder dienen alle stukken te worden bijgevoegd die de identificatie van de aanvrager en van zijn activiteit mogelijk maken.

De aanvrager moet bij de indiening van de aanvraag:¹⁴¹

1. bewijzen reeds 5 behoorlijk vergunde vuurwapens voorhanden te hebben;
2. een thema opgeven dat de uitbreiding van het museum of de verzameling rechtvaardigt en tevens beperkt.

De aanvraag moet een volledige lijst bevatten van alle vuurwapens in het bezit van de aanvrager, samen met een kopie van elke vergunning tot het voorhanden hebben ervan. Verder wordt nagegaan of de in totaal minstens 5 vergunningsplichtige vuurwapens een zekere samenhang vertonen in het licht van het opgegeven thema.

Een verzameling vuurwapens is geen eenvoudige optelling van vuurwapens. De verzameling wordt opgebouwd rond een thema dat de aanvrager in zijn aanvraag moet opgeven in de rubriek "*Beschrijving van de activiteiten waarvoor de erkenning wordt aangevraagd*".

Het thema zal enerzijds slechts door de gouverneur worden aanvaard als het beperkt is in de tijd, op geografisch vlak of op technisch vlak. Volgende voorbeelden of een combinatie ervan zijn mogelijk:

- een bepaalde periode in de geschiedenis, nl. wapens gebruikt in een welbepaald conflict of een bepaalde periode: b.v. wapens WOII.
- de technische geschiedenis van de bewapening, nl. wapens vervaardigd door een bepaalde fabrikant, wapens met een bepaald systeem van ontsteking, enz. In dit geval is een combinatie met een afbakening in de tijd wenselijk opdat de verzameling eindig zou zijn.
- een geografisch thema, nl. wapens gemaakt in dat land, of gebruikt door dat leger, enz. In dit geval is een combinatie met een afbakening in de tijd soms wenselijk opdat de verzameling eindig zou zijn.

Het gekozen thema moet anderzijds voldoende ruim zijn om het bezit van meerdere vuurwapens te rechtvaardigen. Te algemene en op historisch vlak weinig geloofwaardige thema's die de ware bedoeling van de aanvrager moeten verbergen of waarmee de aanvrager wil ontsnappen aan de toepassing van de wapenwet en haar principe van afzonderlijke vergunningen voor het voorhanden hebben van vergunningsplichtige vuurwapens, zijn ons inziens niet verenigbaar met de toepasselijke regelgeving en zullen derhalve niet worden aangenomen.

Het is mogelijk om op één erkenning meerdere thema's te vermelden.

Een verzameling moet niet per se betrekking hebben op historische wapens; het kunnen ook moderne wapens zijn. De wapens moeten echter passen binnen het thema dat de verzamelaar heeft opgegeven. Het is dan ook van belang de thema's voldoende beperkt te houden en nauwkeurig te omschrijven.

Als een thema ook wapens kan bevatten die beschouwd worden als bijzonder gevaarlijk, dan kan het aangewezen zijn dat de gouverneur het thema beperkt door de wapens van dat type uit te sluiten. Als het thema van de verzameling bijvoorbeeld zou toelaten om automatische wapens met geluidsdemper te verzamelen, dan kan het gevaar verbonden aan dit type wapens verantwoord dat het specifiek wordt uitgesloten in het thema van de verzameling. Mocht de gouverneur vinden dat het thema te ruim is, dan kan hij het algemeen formuleren, met een beperkende bepaling. Deze

¹⁴¹ Artikel 1, §1, eerste lid KB 29/12/2006.

beperkende bepaling moet echter in abstracto toepasbaar zijn op een vooraf niet bekend aantal wapens in plaats van op een specifiek wapen.

De inhoudelijke voorwaarden van de verzameling alsook de bijzondere technische voorzorgen te nemen indien de wapens ontwikkeld zijn na 1945 werden vastgelegd in het KB van 29/12/2006: als het thema wapens vervaardigd na 1945 behelst, is het niet toegelaten meerdere exemplaren van wapens met een zelfde model, kaliber en benaming te verwerven.¹⁴²

De beginnende verzamelaar zal zijn verzameling samenstellen op basis van afzonderlijk vergunde vergunningsplichtige vuurwapens. De wettige reden bestaat dan ook uit “*de intentie een verzameling historische wapens op te bouwen*”. Het is pas nadat hij een bepaald niveau overschrijdt, te weten minstens 5 vergunningsplichtige vuurwapens, en hij voldoende deskundigheid heeft verworven, dat de afgifte van een erkenning gerechtvaardigd is.

De juiste toepassing van deze bepalingen moet ertoe leiden dat de erkenning uitsluitend wordt toegekend aan kandidaat-verzamelaars die oprechte interesse vertonen en gedegen kennis tonen inzake de verzameling die zij verder wensen uit te bouwen. Daartoe kan het tevens interessant zijn te weten of de aanvrager lid is van een vereniging van verzamelaars.

- Verkrijgen van adviezen

Als de aanvraag volgens de gouverneur ontvankelijk is, vraagt hij het met redenen omkleed advies van de procureur des Konings van het betrokken arrondissement en van de burgemeester van de gemeente waar de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft, zal worden uitgeoefend.¹⁴³

Daarnaast kan het tevens nuttig zijn om de Dienst Controle Wapenhandel van het Departement internationaal Vlaanderen van de Vlaamse Overheid te raadplegen, alsook de provinciegouverneur en de procureur des Konings van de woonplaats van de aanvrager, de Dienst Vreemdelingenzaken indien de aanvrager niet de Belgische nationaliteit bezit, enz.

De verzoeken om advies worden gelijktijdig aan de procureur des Konings en de burgemeester toegezonden. De procureur des Konings en de burgemeester voeren een onderzoek en verlenen een met redenen omkleed advies dat het de gouverneur mogelijk moet maken om met kennis van zaken een beslissing te nemen. Indien nodig moet hij bijkomende informatie aan de procureur des Konings of de burgemeester vragen.

Binnen de maand volgend op het verzoek om advies moeten de procureur des Konings en de burgemeester hun advies verlenen. De gouverneur beschikt dan nog over meer dan twee maanden om het dossier desnoods te vervolledigen en om een beslissing te nemen over de aanvraag.

- Administratief onderzoek

Het advies van de burgemeester heeft hoofdzakelijk betrekking op de aard van de uitgeoefende activiteit en geeft met name antwoord op de volgende vragen:

- 1) Houdt de uitoefening van de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft, een bijzonder gevaar in voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de algemene gezondheid?
- 2) Zijn met betrekking tot de gebouwen waarin de activiteit zal worden uitgeoefend, de nodige administratieve vergunningen verleend, bijvoorbeeld de bouwvergunning, de

¹⁴² Artikel 1, §1, tweede lid KB 29/12/2006.

¹⁴³ Artikel 5, §3 WW.

milieuvergunning, de uitbatingvergunning op grond van het algemeen reglement op de bescherming van de arbeid, ...? Kan hiertegen geen beroep meer worden ingediend?

- Moraliteitsonderzoek

Het advies van de procureur des Konings heeft hoofdzakelijk betrekking op de persoon van de aanvrager en geeft met name antwoord op de volgende vragen:

- 1) Staat betrokkene gunstig bekend in de gemeente? Wordt te zijnen laste of ten laste van één van zijn verwanten een gerechtelijk vooronderzoek of opsporingsonderzoek verricht, zelfs in een ander arrondissement? Als hij is veroordeeld, moet de ernst van de gepleegde feiten worden aangegeven. Zulks geldt eveneens voor de verantwoordelijken van een rechtspersoon. Als hij niet is veroordeeld, maar er bestaan bezwarende feiten, dan moeten zo mogelijk de opgestelde processen-verbaal worden meegestuurd.
- 2) Als de aanvrager een rechtspersoon is, moet worden vermeld of de toestand van de onderneming wordt onderzocht door de gerechtelijke diensten? Is tegen de rechtspersoon een proces aan de gang?

Om de gouverneur in staat te stellen binnen de wettelijke termijn een beslissing te nemen over de aanvraag is het nodig dat de gevraagde adviezen zo snel mogelijk worden uitgebracht. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de administratieve last voor de aangezochte diensten, voornamelijk de lokale politiediensten. Tevens moeten de voorschriften inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen worden gerespecteerd.

Om de lokale politie toe te staan met één enkel onderzoek de elementen, naargelang de inhoud, mee te delen aan de burgemeester en de procureur des Konings teneinde hen de mogelijkheid te bieden een advies uit te brengen, wordt voorgesteld dat de gouverneur de korpschef van de lokale politie op de hoogte brengt op het tijdstip dat het verzoek om advies aan de burgemeester en aan de procureur des Konings wordt verzonden.

Het is van het grootste belang dat de gegeven adviezen omstandig gemotiveerd zijn opdat de gouverneur met volledige kennis van zaken zou kunnen oordelen. Het louter verwijzen naar bestaande pv's volstaat niet: als ze niet kunnen worden bijgevoegd, moeten ze worden samengevat.

5.1.5. Termijn

De gouverneur doet uitspraak over de erkenningsaanvraag binnen 4 maanden na de ontvangst ervan. De termijn begint meer bepaald te lopen vanaf de ontvangst van een volledige aanvraag, dat wil zeggen een aanvraag vergezeld van de vereiste stukken (een uittreksel uit het strafregister en de stukken betreffende de identificatie van de aanvrager en van zijn activiteit).¹⁴⁴ Met de behandeling van de aanvraag wordt ook pas een aanvang gemaakt nadat de eerste schijf van de retributie is betaald. Derhalve dient de aanvrager te worden verzocht zo snel mogelijk de retributie te betalen zodat de erkenning binnen de wettelijke termijn kan worden afgeleverd.

De termijn kan, op straffe van nietigheid, alleen worden verlengd bij gemotiveerde beslissing. De verlenging kan per aanvraag slechts eenmaal worden toegestaan en de termijn ervan mag uiterlijk

¹⁴⁴ Artikel 31, 1° WW.

zes maanden bedragen.¹⁴⁵ Dit mag alleen te wijten zijn aan omstandigheden buiten de wil van de gouverneur (ontbreken van informatie van de aanvrager of van een verplicht advies, overmacht).

5.1.6. Veiligheidsmaatregelen

◇ Toepassingsgebied¹⁴⁶

De veiligheidsmaatregelen die door erkende wapenverzamelaars moeten worden genomen, zijn eveneens opgelegd door het KB van 24/4/97 tot bepaling van de veiligheidsvoorwaarden bij het opslaan, het voorhanden hebben en het verzamelen van vuurwapens of munitie, dat hoger in punt 4.1.7 werd besproken voor wat de wapenhandelaars betreft. Alleen de specifiek tot de verzamelaars gerichte bepalingen van dit KB worden hier toegelicht; voor het overige zijn de algemene regels waarvan hier niet wordt afgeweken, van toepassing op hen.

De hier besproken regels zijn niet alleen van toepassing op erkende verzamelaars die meer dan 30 vergunningsplichtige vuurwapens opslaan, maar ook op alle plaatsen waar meer dan 30 vergunningsplichtige vuurwapens worden opgeslagen en die niet behoren tot de activiteiten van een wapenhandelaar of van een bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst.

Het KB is anderzijds niet van toepassing op musea. Dit betekent niet dat wapenmusea zijn vrijgesteld van elke veiligheidsmaatregel. De regels van het KB worden hen niet opgelegd omdat het vaak moeilijk, onmogelijk, zometer verboden is ze toe te passen in de historische gebouwen waarin musea soms zijn ondergebracht. De algemene voorzichtigheidplicht ter vrijwaring van de openbare orde vereist wel dat ze voldoende veiligheidsmaatregelen nemen, waarbij ze zich door het KB kunnen laten inspireren. Musea laten zich best adviseren door specialisten in technopreventie en moeten hun veiligheidsmaatregelen laten beoordelen door de lokale politie.

◇ De verschillende maatregelen¹⁴⁷

Privé-verzamelingen van wapens en opslagplaatsen van vuurwapens of munitie, bestaande uit meer dan 30 vergunningsplichtige vuurwapens vormen veiligheidsklasse G van het KB.¹⁴⁸

De betrokkene dient alle vuurwapens van de klassen C en D te bewaren in lokalen:

- waarvan de toegangen voldoen aan het 11° en zijn uitgerust met sloten die voldoen aan het 1° (alleen daar zijn die sloten vereist);
- waarvan de ramen op de gelijkvloerse verdieping gelegen, moeten worden beschermd in overeenstemming met het 9°;
- uitgerust met een elektronisch alarmsysteem, geactiveerd tijdens de uren van afwezigheid en de nacht.

Er moet tevens voorzien worden in de installatie op een zichtbare of aangeduide en in alle omstandigheden vrij bereikbare plaats van minstens één draagbare of mobiele snelblusser beantwoordend aan de toepasselijke normen NBN S 21-011 tot 21-018 (of de Europese norm die genomen werd in navolging van deze technische normen) in elk lokaal waar zich munitie bevindt.

De inhoud van de klassen C en D, evenals de technische vereisten van de maatregelen met de nummers 1°, 9° en 11° worden nader toegelicht in punt 4.1.7.

¹⁴⁵ Artikel 31, 2° WW.

¹⁴⁶ Artikel 2 KB 24/4/97.

¹⁴⁷ Bijlage bij het KB 24/4/97.

¹⁴⁸ Artikel 5 KB 24/4/97.

5.1.7. Beslissing

De gouverneur kan beslissen de erkenning al dan niet gedeeltelijk te verlenen of de erkenningsaanvraag af te wijzen.

De beslissing tot erkenning of afwijzing wordt aan de aanvrager bekendgemaakt bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs.¹⁴⁹

Een afschrift van de beslissing dient binnen 8 dagen te worden toegestuurd aan de bevoegde lokale politie en de procureur des Konings.¹⁵⁰

De gouverneur moet er tevens voor zorgen dat zijn beslissing wordt opgenomen in het CWR.¹⁵¹

In geval van erkenning, zelfs gedeeltelijk, van een verzameling of van een museum van vergunningsplichtige vuurwapens of van munitie voor die wapens, geeft de gouverneur aan betrokkene een getuigschrift van erkenning model nr. 3.¹⁵² Hij geeft daarvan kennis aan de proefbank voor vuurwapens.¹⁵³

Een erkenning kan enkel worden geweigerd om redenen die verband houden met de handhaving van de openbare orde.¹⁵⁴

De gouverneur kan het thema in het belang van de openbare veiligheid beperken als het te ruim of onverantwoord voorkomt.¹⁵⁵ De beslissing om een erkenning te beperken, wordt op het stuk van de procedure gelijkgesteld met de beslissing om een gedeelte van de erkenning in te trekken.

De gouverneur moet bij het nemen van zijn beslissing rekening houden met de verkregen adviezen. Daarnaast houdt hij er tevens rekening mee dat de erkenning als verzamelaar slechts met de grootste omzichtigheid mag worden toegekend om misbruiken te voorkomen, in het bijzonder commerciële activiteiten.

De gouverneur kan het totale aantal toegelaten wapens beperken in functie van de omstandigheden waarin de wapens zullen worden opgeslagen.¹⁵⁶

5.1.8. Motivering

De beslissing houdende gehele of gedeeltelijke weigering van de erkenning moet met redenen zijn omkleed.¹⁵⁷ De kennisgeving ervan dient de rechtsmiddelen en hun vormvoorwaarden te vermelden die voor de betrokkene openstaan.¹⁵⁸

¹⁴⁹ Artikel 3, eerste lid KB 20/9/91.

¹⁵⁰ Artikel 3, tweede lid KB 20/9/91.

¹⁵¹ Artikel 30 KB 20/9/91.

¹⁵² Zie punt 5.1.9.

¹⁵³ Artikel 3, vierde lid KB 20/9/91.

¹⁵⁴ Artikel 5, §3, tweede lid WW.

¹⁵⁵ Artikel 1, §1, derde lid KB 29/12/2006.

¹⁵⁶ Artikel 1, §1, tweede lid KB 29/12/2006.

¹⁵⁷ Artikel 5, §3, tweede lid WW.

¹⁵⁸ Artikel 3, laatste lid KB 20/9/91.

Ook de beslissing houdende de schorsing, beperking of intrekking van de erkenning moet met redenen zijn omkleed en de rechtsmiddelen en hun vormvoorwaarden vermelden waarover de betrokkene beschikt.¹⁵⁹ De gouverneur kan ten dien einde bij de lokale politie de nodige inlichtingen inwinnen. Het advies van de procureur des Konings en van de burgemeester is niet vereist maar kan in bepaalde gevallen aangewezen zijn.

Inzake de motivering van de beslissing dient de gouverneur zich te houden aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en meer in het bijzonder de wet van 29/7/91 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Elke overheidsbeslissing met individuele strekking dient immers zowel materieel als formeel gemotiveerd te worden en de motivering in de akte moet de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de grondslag liggen van de beslissing.

De adviesverlenende overheden moeten rekening houden met deze wettelijke verplichtingen om de gouverneur in staat te stellen een gemotiveerde beslissing te nemen.

5.1.9. Model 3

Als de aanvraag ontvankelijk is en de erkenning (al dan niet gedeeltelijk) kan worden verleend, geeft de gouverneur een getuigschrift van erkenning van museum of verzameling van wapens en munitie "model 3" af. Hij geeft daarvan kennis aan de proefbank voor vuurwapens.¹⁶⁰

Dit model moet op dik papier met watermerk worden gedrukt.

Bij de afgifte moeten op het getuigschrift van erkenning, dat een authentiek stuk is, een stempel en een droogstempel worden aangebracht. Het nummer wordt op volgende wijze samengesteld:

3/1/10/0001

3 = getuigschrift van erkenning

1 = code van de provincie¹⁶¹

10 = jaar van afgifte

0001 = het rangnummer van het getuigschrift van erkenning bij de provincie.

De erkenning model 3 vermeldt het thema van de verzameling. B.v. verzameling van vergunningsplichtige vuurwapens en munitie voor deze wapens gebruikt door het Belgische leger tijdens de periode 1900-1920.

5.1.10. Beroep

Tegen de beslissing van de gouverneur tot (gehele of gedeeltelijke) weigering, beperking, schorsing of intrekking van een erkenning, alsook tegen het ontbreken van een beslissing binnen de termijn van vier maanden vanaf ontvangst van de aanvraag, staat beroep open bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde.¹⁶²

¹⁵⁹ Artikel 7, §2 WW en artikel 6, tweede lid KB 20/9/91.

¹⁶⁰ Artikel 3, vierde lid KB 20/9/91.

¹⁶¹ 1: Antwerpen; 20: administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad; 21: Vlaams-Brabant; 22: Waals-Brabant; 3: West-Vlaanderen; 4: Oost-Vlaanderen; 5: Henegouwen; 6: Luik; 7: Limburg; 8: Luxemburg; 9: Namen; 0: FOD Justitie.

¹⁶² Artikel 30, eerste lid WW.

Het betreft een gewoon administratief beroep. Het beroep heeft geen schorsende werking, m.a.w. de verzoeker dient zich te schikken naar de bestreden beslissing minstens totdat over zijn verzoekschrift uitspraak wordt gedaan.

Het verzoekschrift strekkende tot hoger beroep moet:

- gemotiveerd zijn;
- aangetekend worden verzonden aan de federale wapendienst;
- ingediend worden binnen 15 dagen na de kennisname van de beslissing van de gouverneur of na de vaststelling dat er geen beslissing werd genomen binnen de termijn van vier maanden. De termijn begint te lopen vanaf de dag waarop het ontvangstbewijs wordt ondertekend;
- vergezeld zijn van een kopie van de bestreden beslissing.

In geval aan één van deze modaliteiten niet is voldaan, is het verzoekschrift onontvankelijk.¹⁶³

Als het beroep wordt ingediend tegen een beslissing houdende gehele of gedeeltelijke weigering van de erkenning, moeten bij het verzoekschrift alle stukken worden gevoegd die de identificatie van de aanvrager en van zijn activiteit mogelijk maken.¹⁶⁴

De wetten betreffende de openbaarheid van bestuur van 11/4/94 en 12/11/97 schrijven voor dat een administratieve rechtshandeling met individuele strekking slechts geldig is ter kennis gebracht als de beroepsmogelijkheden en alle modaliteiten van het beroep (vormen en termijnen) worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.

De uitspraak in beroep wordt gedaan binnen 6 maanden, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het verzoekschrift.¹⁶⁵

Deze termijn kan worden verlengd bij gemotiveerde beslissing. De verlenging kan slechts eenmaal worden toegestaan en de termijn ervan mag uiterlijk zes maanden bedragen.¹⁶⁶

In geval van erkenning, zelfs gedeeltelijk, geeft de Minister van Justitie aan betrokkene een getuigschrift van erkenning opgemaakt volgens model 3. Hij geeft daarvan kennis aan de proefbank voor vuurwapens.

Een afschrift van de beslissing wordt binnen 8 dagen toegezonden aan de bevoegde gouverneur, lokale politie en procureur des Konings.¹⁶⁷ De federale wapendienst vraagt het CWR de registratie uit te voeren.

Tegen de beslissing van de gouverneur tot onontvankelijkheid van de aanvraag¹⁶⁸ kan uitsluitend bij de Raad van State een beroep worden ingediend.¹⁶⁹

5.1.11. Wijziging van de erkenning

Het thema van de verzameling is het voorwerp van evolutie. Wanneer de aanpassing van het thema beperkt blijft (bijvoorbeeld omdat het aangepaste thema in het verlengde ligt van de verzameling zoals ze over een langere periode is gegroeid), kan de gouverneur de omschrijving van het thema aanpassen op het getuigschrift van erkenning.

¹⁶³ Artikel 30, tweede lid WW.

¹⁶⁴ Artikel 4 KB 20/9/91.

¹⁶⁵ Artikel 30, tweede lid WW.

¹⁶⁶ Artikel 31, 2° WW.

¹⁶⁷ Artikel 5 KB 20/9/91.

¹⁶⁸ Zie punt 5.1.3.

¹⁶⁹ Artikel 30, eerste lid WW.

Wanneer de wijziging evenwel ingrijpender is, bijvoorbeeld omdat er een bijkomend thema wordt aangevraagd of wanneer de verzameling naar een ander adres verhuist, is een nieuwe erkenning vereist. De verzameling is immers niet alleen gekoppeld aan de eigenaar, maar ook aan de plaats waar ze is ondergebracht.

In geval van verlies, diefstal of vernietiging van de erkenning, kan kosteloos een duplicaat worden uitgereikt. Om frauduleus gebruik van het verloren gegane getuigschrift te vermijden, verdient het aanbeveling om het duplicaat pas af te geven mits voorlegging van een attest van aangifte bij de lokale politie waaruit het verlies van de erkenning blijkt.

Bij beëindiging van de activiteit die het onderwerp van de erkenning is, of bij wijziging van de gegevens vermeld in het getuigschrift van erkenning, geeft de houder daarvan binnen 8 dagen kennis aan de gouverneur en zendt hij hem het getuigschrift terug.¹⁷⁰

Hetzelfde geldt in geval van wijziging van de gegevens gevoegd bij de erkenningsaanvraag en – wanneer de houder van de erkenning een rechtspersoon is – in geval de bestuurder, zaakvoerder, commissaris of persoon aangesteld voor het bestuur of beheer verandert.¹⁷¹

5.1.12. Administratieve sancties

- De soorten administratieve sancties

De gouverneur kan drie soorten maatregelen nemen als administratieve sanctie bij de vaststelling van onregelmatigheden.

Hij kan de erkenning schorsen voor een periode van één tot zes maanden: dit is een maatregel die aangewezen is wanneer de houder van de erkenning zich in een voorlopige toestand bevindt en het noodzakelijk is dat zijn activiteiten worden geschorst. De schorsing is beperkt van één tot zes maanden. Indien de schorsing zich opdringt voor een periode langer dan zes maanden, is het aanbevolen de erkenning in te trekken.

De gouverneur kan de erkenning ook beperken tot bepaalde verrichtingen of tot bepaalde soorten wapens en munitie of tot een bepaalde duur. Hij kan ook het thema waarop de verzameling betrekking heeft, beperken.

De beslissing om een erkenning te beperken, wordt op het stuk van de procedure gelijkgesteld met de beslissing om een gedeelte van de erkenning in te trekken.

Tenslotte kan de gouverneur de erkenning intrekken: deze maatregel brengt vanaf de kennisgeving ervan het verbod mee om de activiteiten waarop de erkenning betrekking heeft nog verder uit te oefenen. Het is een maatregel die slechts mag worden genomen met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel.

De gouverneur kan een van deze maatregelen nemen, als de houder:¹⁷²

1. behoort tot de categorieën genoemd in artikel 5, §4 WW¹⁷³;
2. de bepalingen van de wapenwet en de besluiten tot uitvoering ervan of de opgelegde beperkingen niet in acht neemt;

¹⁷⁰ Artikel 8, eerste lid KB 20/9/91.

¹⁷¹ Artikel 8, tweede lid KB 20/9/91.

¹⁷² Artikel 7, §2 WW.

¹⁷³ Zie punt 4.1.3 en bijlage 1.

3. de erkenning op grond van onjuiste inlichtingen heeft verkregen;
4. de activiteiten uitoefent die door het feit dat zij worden uitgeoefend samen met de activiteiten waarvoor de erkenning is verkregen, de openbare orde kunnen verstoren.

Als de betrokkene hierom vraagt, moet hij vooraf schriftelijk of mondeling worden gehoord. Hij moet in staat worden gesteld zich vooraf te verdedigen tegen de negatieve elementen waarvan hij geen kennis had (hoorrecht).

Als de gouverneur kennis heeft van een misdrijf dat door een erkend persoon wordt gepleegd, dient hij de procureur des Konings hiervan op de hoogte te brengen.¹⁷⁴

Van de beslissing tot schorsing, beperking of intrekking van de erkenning wordt door de gouverneur kennis gegeven aan de houder bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs. De beslissing wordt gezonden naar het adres vermeld op het getuigschrift van erkenning of - indien de houder na de afgifte van de erkenning een nieuw adres heeft meegedeeld - naar het adres dat de houder heeft meegedeeld.¹⁷⁵

- De gevolgen van de administratieve sancties

De houder van de erkenning moet ingevolge de beslissing tot schorsing, beperking of intrekking ervan het getuigschrift van erkenning terugzenden binnen 8 dagen te rekenen van de beëindiging van de door de gouverneur in de kennisgeving van de beslissing vermelde termijn.

Als de gouverneur van oordeel is dat de houder van de erkenning misbruik zou kunnen maken van het getuigschrift, kan hij de korpschef van de lokale politie ermee belasten het getuigschrift bij de houder te gaan terughalen.¹⁷⁶ Het betreft evenwel een eerder uitzonderlijke procedure.

De schorsing, beperking of intrekking van de erkenning heeft tot gevolg dat het voorhanden houden van wapens door de houder van de erkenning onwettig wordt. De gouverneur geeft in zijn beslissing dan ook aan binnen welke termijn de wapens in bewaring moeten worden gegeven of aan een erkend persoon of aan een persoon die gemachtigd is de wapens voorhanden te houden, moeten worden overgedragen.¹⁷⁷

Om na te gaan of zulks ook werkelijk is gebeurd, moet de erkende persoon die de wapens in bewaring heeft genomen of heeft verkregen de gouverneur binnen 8 dagen in kennis stellen van de inbewaringgeving of overdracht door middel van een formulier dat bij de kennisgeving van de beslissing wordt gevoegd.¹⁷⁸

Een afschrift van de beslissing tot schorsing, intrekking of beperking van de erkenning wordt binnen 8 dagen toegezonden aan:¹⁷⁹

- de bevoegde lokale politie;
- de betrokken procureur des Konings;
- de directeur van de Proefbank voor vuurwapens.

De beslissing moet tevens worden opgenomen in het CWR¹⁸⁰.

¹⁷⁴ Artikel 5, §2, tweede lid WW en artikel 29 Sv.

¹⁷⁵ Artikel 6, eerste lid KB 20/9/91.

¹⁷⁶ Artikel 6, derde lid KB 20/9/91.

¹⁷⁷ Artikel 6, tweede lid KB 20/9/91.

¹⁷⁸ Artikel 6, vierde lid KB 20/9/91.

¹⁷⁹ Artikel 6, laatste lid KB 20/9/91.

¹⁸⁰ Artikel 30 KB 20/9/91.

In geval van intrekking moet de erkende persoon zijn registers binnen de maand volgend op het staken van zijn activiteiten bij het CWR neerleggen.¹⁸¹ Een ontvangstbewijs wordt hem overhandigd door de verantwoordelijke.

5.1.13. 5-jaarlijkse controle

De erkenning afgegeven op basis van de wapenwet is geldig voor onbepaalde duur, tenzij de aanvraag slechts voor een bepaalde duur was gedaan of de gouverneur of de Minister van Justitie een beperktere geldigheidsduur oplegt bij gemotiveerde beslissing om redenen van vrijwaring van de openbare orde.¹⁸²

Eens om de vijf jaar neemt de gouverneur het initiatief om bij alle houders van een erkenning als wapenverzamelaar of museum te onderzoeken of zij de wet naleven en zij nog steeds voldoen aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de erkenning.¹⁸³ Die controle is betalend.¹⁸⁴

Hierbij vraagt de gouverneur het advies van de lokale politie en eventueel van het parket en de burgemeester en moeten de houders van een erkenning verklaren of kunnen zij doen vaststellen dat zij nog steeds beantwoorden aan de wettelijke voorwaarden, mede op grond waarvan de erkenning voorheen werd afgeleverd en dat er geen redenen zijn om te besluiten tot een beperking, schorsing of intrekking van de erkenning.¹⁸⁵

Na afloop van de controle ontvangen ze een bijlage bij hun erkenning, die de datum en het resultaat van de controle vermeldt.

Het systeem van 5-jaarlijkse controles belet niet dat er vaker controles plaatsvinden door officieren van gerechtelijke politie, al dan niet op verzoek van de bevoegde gouverneur.¹⁸⁶ Deze controles zijn wel gratis.

5.2. Rechten en plichten

5.2.1. Registers

De aanvrager moet na het verkrijgen van de erkenning de wapens die deel uitmaken van zijn verzameling inschrijven in een register.¹⁸⁷ De vergunningen die hij had tot het voorhanden hebben van de betreffende wapens stuurt hij terug naar de gouverneur.

Het betreft een register gelijk aan dat van de wapenhandelaars, waarin de verkrijging en de overdracht van elk wapen moet worden ingeschreven.

De verzamelaar moet dan ook verschillende soorten registers bijhouden, te weten:¹⁸⁸

- het register van model A met de inschrijving van de vergunningsplichtige wapens die hij verkrijgt, vervaardigt, in zijn bezit houdt of overdraagt;

¹⁸¹ Artikel 23, derde lid KB 20/9/91.

¹⁸² Artikel 32, eerste lid WW.

¹⁸³ Artikel 32, tweede lid WW.

¹⁸⁴ Zie punt 24.2.

¹⁸⁵ Artikel 32, derde lid WW.

¹⁸⁶ Artikel 29, §2 WW.

¹⁸⁷ Artikel 1, §1 KB 29/12/2006.

¹⁸⁸ Artikel 23, eerste lid KB 20/9/91.

- het register van model C met de inschrijving van de munitie voor de vergunningsplichtige vuurwapens die hij verkrijgt, vervaardigt of in zijn bezit houdt of overdraagt;
- het register van model D met de inschrijving van:
 - de aan de wettelijke voorgeschreven proef onderworpen losse onderdelen die hij verkrijgt, vervaardigt, in zijn bezit houdt of overdraagt;
 - de hulpstukken die hij verkrijgt, vervaardigt, in zijn bezit houdt of overdraagt wanneer die stukken, aangebracht op een vuurwapen, tot gevolg hebben dat het wapen in een andere categorie wordt ondergebracht.

Om mogelijke fraude te voorkomen, is het aangewezen dat de registers voorgedrukt zijn met genummerde bladzijden.¹⁸⁹ Om deze reden is het aangewezen dat de politie bij controle afstempelt of parafeert. Het is dus niet voldoende dat de wapenverzamelaar een eigen gemaakt register gebruikt.

Van elk wapen moet duidelijk worden vermeld wat de technische gegevens (merk, model, serienummer) ervan zijn, van wie het werd overgenomen en aan wie het werd overgedragen, en wanneer dit gebeurde.

De registers moeten worden overgelegd wanneer de volgende diensten daarom verzoeken:¹⁹⁰

- de leden van de federale politie, de lokale politie en de douane;
- de directeur van de proefbank voor vuurwapens en de personen aangewezen door de minister bevoegd voor Economie;
- de inspecteurs en controleurs van springstoffen en de ambtenaren van het bestuur Economische Inspectie

De controle van de registers van de erkende personen gebeurt eenmaal per jaar.

Voor 1 februari van elk jaar maken de verzamelaars aan de gouverneur van de plaats waar zij hun activiteiten uitoefenen, een volledige en getrouwe kopie over van de inschrijvingen, in de loop van het voorafgaand burgerlijk jaar gedaan, in de registers die zij houden en op een veilige plaats bewaren.¹⁹¹

De registers worden bewaard door de verzamelaar. Bij de beëindiging van de activiteit worden zij binnen een maand neergelegd bij het CWR (die ze ter beschikking houdt van de bovenvermelde diensten, die ze op systematische wijze moeten onderzoeken).¹⁹²

5.2.2. Overdracht/verkoop van vuurwapens

De verzamelaar moet door middel van een formulier model nr. 11 (bericht van overdracht of verkoop van een vuurwapen door een erkende wapenverzamelaar) de gouverneur inlichten over elke verkoop of overdracht van een wapen uit zijn verzameling.¹⁹³

Van het formulier model 11 (bericht van overdracht of verkoop van een vuurwapen door een erkende wapenverzamelaar) is een exemplaar bestemd voor het CWR, één voor de gouverneur en één voor de verzamelaar zelf. Laatstgenoemde dient het binnen 8 dagen volgend op de overdracht van een vergunningsplichtig vuurwapen te sturen aan het CWR en de gouverneur van de plaats

¹⁸⁹ Artikel 23, laatste lid KB 20/9/91.

¹⁹⁰ Artikel 23, tweede lid KB 20/9/91 en artikel 29 WW.

¹⁹¹ Artikel 23bis, §2, tweede lid KB 20/9/91.

¹⁹² Artikel 23, derde lid KB 20/9/91.

¹⁹³ Artikel 23bis, §2 KB 20/9/91.

waar hij zijn activiteiten uitoefent.¹⁹⁴ De gouverneur zorgt ervoor dat de korpschef van de bevoegde politiezone gewaarschuwd wordt.

De overdracht aan een sportschutter, jager of bijzondere wachter vereist evenwel dat een bericht van overdracht (model 9) wordt opgesteld in drie exemplaren waarvan één wordt overgemaakt aan de gouverneur.

De bedoeling is om na te gaan hoeveel wapens er uit de verzameling verdwijnen binnen welke periode, en of er geen sprake is van verdoken wapenhandel. Een verzamelaar mag zich van wapens uit zijn collectie ontdoen als dit past binnen het normaal beheer van een verzameling, maar niet op commerciële basis (dan moet hij immers een erkenning als wapenhandelaar aanvragen).

Zie verder onder punt 9.2.2. voor de verplichtingen inzake overdracht/verkoop van een vergunningsplichtig vuurwapen en/of munitie ervoor (of een aan de wettelijke proef onderworpen onderdeel) aan een particulier.

5.2.3. Munitie

Munitie voor vuurwapens die deel uitmaken van de verzameling mag slechts worden verzameld a rato van 10 patronen per type wapen, tenzij de betrokkene ook is erkend voor het verzamelen van munitie.¹⁹⁵

De bedoeling van een verzameling ligt immers niet in het schieten met de wapens die ervan deel uitmaken, doch wel in het uitbouwen van een coherent geheel van wapens die vanuit historisch oogpunt de interesse van de verzamelaar prikkelen.

Het is bovendien verboden om met de verzamelde wapens te schieten, behalve voor hun noodzakelijke onderhoud en testen.¹⁹⁶

Wanneer een verzamelaar één van zijn wapens wenst te gebruiken voor het sportschieten of voor de jacht moet hij beschikken over een vergunning tot het voorhanden hebben ervan en het wapen uit zijn register schrijven.

6. Bijzondere erkenningen voor niet-commerciële activiteiten

6.1. Voorbeelden

Het betreft bijzondere erkenningen aan personen die beroepsmatige activiteiten van wetenschappelijke, culturele of niet-commerciële aard met vuurwapens uitoefenen.¹⁹⁷

B.v. een firma die vuurwapens wil aanschaffen met het oog op het uittesten van beveiligingsmateriaal.

B.v. de jaarlijkse Reuzenommegang en de 10-jaarlijkse Ros Beiaard in Dendermonde.

¹⁹⁴ Artikel 23bis, §2 KB 20/9/91.

¹⁹⁵ Artikel 1, §1, tweede lid KB 29/12/2006.

¹⁹⁶ Artikel 1, §1, derde lid KB 29/12/2006.

¹⁹⁷ Artikel 6, §2 WW.

B.v. een politieschool die wapens wil houden in een didactische verzameling.¹⁹⁸

B.v. de opname van een speelfilm waarin vuurwapens worden gebruikt.

6.2. Bijzondere aspecten in de erkenningsprocedure

De erkenningsprocedure is zoals die van wapenhandelaars.¹⁹⁹

De aanvrager van een bijzondere erkenning moet de afstemming van de bijzondere erkenning op de uitgeoefende activiteit aantonen. Hij moet zijn beroepsbekwaamheid bewijzen op de wijze die door de gouverneur wordt bepaald en de wettige oorsprong van de voor zijn activiteit aangewende financiële middelen schriftelijk bewijzen.

Dit houdt in dat de aanvrager aan de hand van alle elementen bewijst dat hij het desbetreffende beroep daadwerkelijk uitoefent. De mogelijkheid om dit bewijs te leveren, kan verschillen naargelang het geval. Zo kan het bewijs bijvoorbeeld geleverd worden door een persoonlijk onderhoud met betrokkene, door het aantonen van de reeds opgedane beroepservaring, door het voorleggen van facturen die aantonen dat men bepaald materieel heeft aangeschaft, edm.

De gouverneur kan de erkenning weigeren wanneer hij oordeelt dat ze een risico voor de openbare orde, veiligheid of rust kan inhouden. Hij kan ze onderwerpen aan bijzondere voorwaarden of de aanvrager verplichten een andere vorm van erkenning aan te vragen als hij oordeelt dat deze meer aangewezen is.²⁰⁰

In de praktijk gaat het over erkenningen op maat die kunnen worden afgegeven volgens een aanpasbare procedure en met een ruime discretionaire bevoegdheid voor de gouverneur, om de professionele belangen van iemand die met wapens moet omgaan, veilig te omkaderen.

Bij toekenning van de erkenning geeft de gouverneur een getuigschrift van bijzondere erkenning voor beroepsmatige activiteiten van wetenschappelijke, culturele of niet-commerciële aard met vuurwapens af (model nr. 7).

7. *Erkenning als vervoerder*

Het vervoeren van vuurwapens is in principe slechts toegelaten aan:²⁰¹

1° houders van een erkenning als wapenhandelaar, tussenpersoon, verzamelaar of museum en voor zover de wapens ongeladen zijn.

2° houders van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, een jachtverlof, een sportschutterlicentie, een buitenlandse Europese vuurwapenpas alsook de bijzondere wachters en de vervoerders van vrij verkrijgbare vuurwapens. Het vervoer is in dit geval echter beperkt tot het traject tussen de woonplaats en de verblijfplaats, of tussen de woon- of verblijfplaats en een erkende persoon. Tijdens het vervoer moeten de vuurwapens ongeladen en verpakt zijn in

¹⁹⁸ Dit valt immers niet onder de uitzonderingsregeling van artikel 27, §1 WW voor dienstwapens.

¹⁹⁹ Zie punt 4.1.

²⁰⁰ Artikel 1, §2 KB 29/12/2006.

²⁰¹ Artikel 21 WW.

een afgesloten koffer, of voorzien zijn van een trekkerslot of een equivalente beveiliging. Voor wat betreft het vervoer naar aanleiding van de vergunde activiteit: zie punt 9.2.6.

3° houders van een wapendrachtvergunning.

4° personen die uitsluitend met dit doel een erkenning hebben verkregen.

5° professionele internationale vervoerders, mits de wapens op Belgisch grondgebied niet worden uitgeladen of overgeladen. Indien de wapens wel worden uitgeladen of overgeladen op Belgisch grondgebied dient de internationale vervoerder die gevestigd is in een andere lidstaat van de Europese Unie niet te worden erkend, maar te bewijzen dat hij zijn activiteit in de betrokken lidstaat mag uitoefenen.

Hieruit volgt dat de enigen die een aparte erkenning als vervoerder moeten aanvragen, de vervoersbedrijven zijn die wapens of munitie vervoeren voor derden. Erkende wapenhandelaars die hun eigen vervoer organiseren, mogen dit doen op basis van hun bestaande erkenning. Buitenlandse vervoersbedrijven moeten geen erkenning aanvragen als ze bewijzen dat ze in hun land van vestiging (binnen de EU) wapens mogen vervoeren. Ze zijn eveneens vrijgesteld wanneer ze enkel doorheen ons land rijden zonder dat de wapens hier worden uit- of overgeladen. Concreet gaat het dus over de hier gevestigde transporteurs die ingehuurd worden door Belgische of buitenlandse wapenhandelaars en –fabrikanten om wapens te vervoeren in ons land, al dan niet van of naar het buitenland.

7.1. Bijzondere aspecten in de erkenningsprocedure

De erkenningsprocedure is zoals die van wapenhandelaars.²⁰² De personen die een erkenning wensen uitsluitend voor het vervoer van vuurwapens moeten zich hiertoe richten tot de bevoegde gouverneur. Zij moeten geen beroepsbekwaamheid bewijzen maar moeten voldoen aan alle wettelijke voorwaarden om beschouwd te kunnen worden als professionele vervoerders.²⁰³ Ook de bepaling inzake de werknemers is van toepassing.

Het getuigschrift wordt opgesteld volgens het model nr. 7.

Het belangrijkste verschil zit in de veiligheidsmaatregelen. Het KB van 24/4/97 (klasse E in de meeste gevallen) is pas van toepassing wanneer de vervoerder ook tijdelijk wapens opslaat. Artikel 15 van dit KB is alleen van toepassing op particulieren, maar men kan er zich wel op inspireren om in het kader van de modaliteiten van de erkenning in het belang van de openbare orde toch enkele evidente veiligheidsmaatregelen op te leggen voor het vervoer zelf. Het gaat over punt 1° (wapens ongeladen en magazijnen leeg), het wegnemen en apart vervoeren van een essentieel onderdeel van de verboden wapens, een deel van punten 3° en 4° (buiten zicht en buiten handbereik, in een veilige verpakking), een deel van punt 5° (slotvaste bagageruimte) en punt 6° (voertuig steeds onder toezicht). Hieraan dient te worden toegevoegd dat er geen zichtbare aanwijzingen mogen zijn dat er wapens worden vervoerd.

²⁰² Zie punt 4.1.

²⁰³ Artikel 21, tweede lid WW.

8. Schietstanden

8.1. Erkenningsprocedure

8.1.1. Toepassingsgebied

Het KB van 13/7/2000 tot bepaling van de erkenningsvoorwaarden van schietstanden regelt de bijzonderheden van de procedure van erkenning van schietstanden. Overigens is deze procedure gebaseerd op die voor de erkenning van wapenhandelaars²⁰⁴ die, voor zover in het besluit of hierna niet anders is omschreven, in principe van toepassing is. De bepalingen inzake veiligheidsmaatregelen zijn echter niet van toepassing op de schietstanden.

Met de term “schietstanden” bedoelt het besluit alle schietinstallaties voor vuurwapens. Het doet er niet toe of deze zich bevinden in een gebouw of in de open lucht. Dit wil zeggen dat bijvoorbeeld ook de plaatsen waar het kleischietsen wordt beoefend, als schietstanden worden beschouwd en bijgevolg aan een erkenning zijn onderworpen.

Het is evenmin van belang of de schietinstallatie permanent of slechts occasioneel wordt gebruikt. Het organiseren van schietactiviteiten is alleen toegelaten in een erkende schietstand.

Anderzijds is een aantal activiteiten niet aan een erkenning onderworpen:

- de uitbating van schietinstallaties waar geen activiteiten met vuurwapens plaatsvinden, dus bijvoorbeeld schietstanden voor wapens op lucht-, gas- of veerdruk, installaties voor boogschieten, schietkramen op de kermis of paintballinstallaties;
- de organisatie van de bijhorende activiteiten daarin;
- het testen van wapens (ook vuurwapens) in een speciale schietinstallatie die uitsluitend daarvoor wordt bestemd door een erkende wapenhandelaar of –verzamelaar.

Krachtens artikel 20 WW is deze regeling evenmin van toepassing op de schietstanden die uitsluitend worden gebruikt voor de opleiding en de training van de ambtenaren van de diensten van het openbaar gezag of van de openbare macht bedoeld in artikel 27, §1, derde lid WW (dit zijn vooral de ordediensten). Van zodra er sprake is van gecombineerd gebruik van een schietstand, bijvoorbeeld wanneer een politieschietstand openstaat voor het publiek of wanneer een private schietstand ook door de politie wordt gebruikt, is deze voor wat betreft de niet-politionele activiteit aan erkenning onderworpen.

8.1.2. Voorwaarden

Bij de aanvraag om erkenning moet de volgende informatie worden verschaft:

- een hoogstens drie maanden oud uittreksel uit het strafregister op naam van de aanvrager(s), of, als het gaat om een rechtspersoon, op naam van elke verantwoordelijke;
- de identiteit van de effectieve uitbater van de schietstand, dit is een natuurlijke persoon die verantwoordelijk zal zijn voor het ter beschikking stellen van de installaties en die bij controle door de bevoegde diensten alle nodige inlichtingen en documenten zal geven; zijn identiteit zal ten behoeve van deze diensten worden vermeld op het getuigschrift van erkenning;
- de herkomst van de financiële middelen die reeds werden, of die zullen worden geïnvesteerd in de schietstand (privékapitaal, lening, winsten van een handelszaak, lidgelden, subsidies,...) zodat kan worden nagegaan of dit geld niet van twijfelachtige oorsprong is;

²⁰⁴ Zie punt 4.1.

- een kopie van het huishoudelijk reglement (zie punt 8.2.1), het adres en een liggingsplan van alle ruimten die tot de schietstand behoren, ook al bevinden deze zich in de open lucht.

8.1.3. Bevoegdheid

De erkenning wordt afgegeven door de gouverneur bevoegd voor de vestigingsplaats van de schietstand. Het betreft een gebonden bevoegdheid. Alle gouverneurs worden geacht de wet op dezelfde manier, zoals beschreven in deze omzendbrief, toe te passen.

De Veiligheid van de Staat kan dus nooit bevoegd zijn.

8.1.4. Ontvankelijkheid

De aanvraag is niet ontvankelijk als de aanvrager in een van de gevallen bedoeld in artikel 5, §4 WW verkeert. Dit zijn de gevallen besproken bij de erkenning van wapenhandelaars.²⁰⁵

8.1.5. Onderzoek

De erkenning van een schietstand moet duidelijk worden onderscheiden van die van een wapenhandelaar en die van een wapenverzameling. Een wapenhandelaar die ook een schietstand wil uitbaten, moet daarvoor een aparte erkenning aanvragen. Hieruit volgt dat de erkenning van een schietstand geen recht geeft op de verwerving van wapens of munitie. De overdracht daarvan kan uitsluitend voor zover toegelaten door de verder beschreven rechten van de uitbater.

De procedure is de zelfde als die voor de erkenning van wapenhandelaars en –verzamelaars: de gouverneur vraagt adviezen aan de burgemeester en de procureur des Konings, eventueel aan de andere diensten bedoeld in punt 4.1.4. Voor meer details wordt verwezen naar punt 4.1.4.

8.1.6. Termijn

Artikel 31 WW stelt dat de gouverneur uitspraak doet over de aanvraag binnen vier maanden na de ontvangst ervan. Deze termijn kan indien nodig bij gemotiveerde beslissing (op straffe van nietigheid) voor maximaal zes maanden worden verlengd. Dit mag alleen te wijten zijn aan omstandigheden buiten de wil van de gouverneur (ontbreken van informatie van de aanvrager of van een verplicht advies, overmacht). De verlenging kan per aanvraag slechts eenmaal worden toegestaan.

8.1.7. Beslissing

De gouverneur kan de erkenning van de schietstand aan bepaalde bijkomende voorwaarden koppelen als dat in het belang van de openbare orde noodzakelijk blijkt.

²⁰⁵ Zie punt 4.1.3 en bijlage 1.

8.1.8. Motivering

De beslissing van de gouverneur moet administratiefrechtelijk voldoende gemotiveerd zijn.

8.1.9. Model 13

Het getuigschrift van erkenning wordt opgemaakt in de vorm van het model 13, waarop een nummer wordt aangebracht volgens het zelfde systeem als voor de modellen 2 en 3, maar beginnend met het getal 13.²⁰⁶ De erkenning wordt ook ingebracht in het CWR.

8.1.10. Beroep

In geval van weigering van de erkenning en na een administratieve sanctie staat beroep open bij de minister van Justitie.²⁰⁷ Zoals alle beroepen moet het gemotiveerd zijn en bij aangetekend schrijven worden gestuurd aan de Federale Wapendienst, samen met een kopie van de bestreden beslissing. Het moet tevens worden ingediend binnen 15 dagen na de kennisname van de beslissing van de gouverneur of na de vaststelling dat er geen beslissing werd genomen binnen de termijn van 4 maanden. De termijn begint te lopen vanaf de dag waarop het ontvangstbewijs wordt ondertekend.

8.1.11. Wijziging van de erkenning

Wanneer het nodig is bepaalde vermeldingen op het getuigschrift van erkenning te wijzigen, dan moet een onderscheid gemaakt worden tussen de wijziging van het voorwerp zelf van de erkenning, en de wijziging van details.

Een adreswijziging van de schietstand komt neer op een nieuwe aanvraag, omdat de erkenning van een schietstand plaatsgebonden is. Het volledige onderzoek zal door de gouverneur moeten worden overgedaan. Daarom is dit soort wijziging ook betalend.²⁰⁸ Hetzelfde geldt voor een wijziging van de uitbater, omdat de erkenning tevens persoonsgebonden is en er dus een volledig nieuw onderzoek naar de persoonlijkheid van de nieuwe uitbater zal moeten plaatsvinden. Bij een rechtspersoon zou de wijziging van de natuurlijke persoon die deze vertegenwoordigt als een kleine wijziging kunnen worden beschouwd.

Het wijzigen van bepaalde modaliteiten (bijvoorbeeld een aanpassing van bepaalde opgelegde voorwaarden of beperkingen) is meestal een beperkte operatie die slechts kort onderzocht moet worden. In dat geval gebeurt de wijziging gratis.

8.1.12. Administratieve sancties

Net zoals de andere erkenningen kan de erkenning van een schietstand worden beperkt, geschorst of ingetrokken. Naast de gewone redenen hiertoe²⁰⁹, moet hier als bijzondere reden voor een dergelijke administratieve sanctie de veroordeling voor bepaalde inbreuken op de bewakings- of de detectiewet worden vermeld. In geval de gouverneur zulke maatregelen neemt, staat er net zoals

²⁰⁶ Zie punten 4.1.10 en 5.1.9.

²⁰⁷ Artikel 30 WW.

²⁰⁸ Zie punt 24.2.

²⁰⁹ Zie punt 4.1.13.

bij de andere types van erkenningen een administratief beroep bij de minister van Justitie open, waarvoor de gewone regels gelden.²¹⁰

8.1.13. 5-jaarlijkse controle

Zoals de andere types van erkenningen is die van een schietstand onbeperkt in de tijd. De erkenning is slechts geldig binnen de perken van de erop vermelde uitbatingsvoorwaarden en voor zover een kopie ervan wordt bewaard binnen de schietstand.

De gouverneur neemt eenmaal per vijf jaar het initiatief tot een controle van de naleving van de regelgeving door de uitbater en de gebruikers van de schietstand. Die controle is betalend.²¹¹ Er wordt ook nagegaan of de schietstand nog aan alle voorwaarden voldoet om erkend te worden.

Het systeem van 5-jaarlijkse controles belet niet dat er vaker controles plaatsvinden op initiatief van eender welke bevoegde dienst. Deze controles zijn wel gratis.

Na afloop van de controle ontvangt men een bijlage bij de erkenning, die de datum en het resultaat van de controle vermeldt.

8.2. Rechten en plichten

Aan alle hieronder beschreven plichten moet worden voldaan gedurende de volledige periode van uitbating van de schietstand. Het niet naleven ervan kan aanleiding geven tot het schorsen, beperken of intrekken van de erkenning.

8.2.1. De uitbater

- Aanspreekpunt: opdat er bij gebeurlijke controle steeds een verantwoordelijke ter beschikking zou zijn, moet de uitbater of iemand die hij daartoe aanstelt, aanwezig zijn telkens er schietactiviteiten plaatsvinden.
- Verkoop van munitie: de verkoop of het anderszins ter beschikking stellen van munitie is alleen toegelaten aan de uitbater van de schietstand. De afnemers mogen alleen personen zijn die gerechtigd zijn gebruik te maken van de schietstand.²¹² Zij mogen de munitie alleen verwerven voor onmiddellijk gebruik, dit wil zeggen voor activiteiten die plaatsvinden binnen de schietstand op de dag zelf van de verwerving. De toegelaten hoeveelheid is beperkt tot de noodwendigheden van de voornoemde activiteiten. Het is bijgevolg verboden dat derden naar de schietstand komen om er munitie te kopen of te verkopen, en dat men er een voorraad munitie aankoopt om die geheel of gedeeltelijk naar huis mee te nemen. Men moet er wel rekening mee houden dat munitie meestal in standaardverpakkingen wordt verkocht, zodat het in die gevallen wel onvermijdelijk en gewettigd kan zijn een iets grotere hoeveelheid dan strikt noodzakelijk te verwerven en het restant daarvan naar huis mee te nemen (uiteraard op voorwaarde dat de schutter de munitie wettig voorhanden mag hebben buiten de schietstand).
- Overdracht en bewaring van vuurwapens: de verkoop of andere vormen van definitieve overdracht van vuurwapens zijn verboden in een schietstand. Het tijdelijk ter beschikking stellen

²¹⁰ Zie punt 4.1.11.

²¹¹ Zie punt 24.2.

²¹² Zie punt 8.2.2.

van vuurwapens, zoals het verhuren, het uitlenen of het onderling uitwisselen ervan, is alleen toegelaten aan de personen die gerechtigd zijn gebruik te maken van de schietstand.²¹³ Indien de uitbater ervoor opteert vuurwapens te bewaren binnen de schietstand, bijvoorbeeld wapens toebehorende aan de leden van een schietclub, dan moet hij daarvoor een apart beveiligd lokaal inrichten. Het volstaat dat vuurwapens in de schietstand blijven op momenten dat er geen personen aanwezig zijn in de lokalen opdat deze veiligheidsmaatregelen verplicht worden. De normen waaraan deze “wapenkamer” moet voldoen zijn de zelfde die gelden voor de opslag van vuurwapens door bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten en die beschreven staan in het KB van 17/11/06 betreffende de wapens die gebruikt worden door de ondernemingen, diensten, instellingen en personen bedoeld in de wet van 10/4/90 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid.

- Huishoudelijk reglement: de uitbater van de schietstand moet voorafgaand aan de indiening van zijn aanvraag om erkenning een huishoudelijk reglement opstellen dat van toepassing zal zijn op alle gebruikers en bezoekers van de schietstand. Hij moet eveneens toezicht houden op de naleving van dit reglement. Het doel ervan is waarborgen te bieden voor de veiligheid van de gebruikers en bezoekers en daarom moeten minstens de volgende punten erin worden geregeld:
 - alles wat behoort tot het preventief onderhoud van de verschillende lokalen en tot het onderhoud na elk gebruik ervan, zoals de verwijdering van gevaarlijke stoffen en afval, dit uiteraard in overeenstemming met de geldende plaatselijke regelgeving inzake milieu, brandveiligheid, enz...;
 - de manier waarop vuurwapens in de schietstand mogen worden gebruikt (dragen, laden, wapenen, drills van de schutters);
 - wie zich in de schietstand mag bevinden (maximaal aantal personen en hun hoedanigheid, dit voor elke ruimte apart);
 - instructies over maatregelen bij noodgevallen (brand, schietincidenten, ...);
 - de in de schietstand geldende beperkingen op het vlak van schiettechnieken, wapengebruik, munitie en eventueel de aanmaak daarvan, doelwitten en schietschermen.

8.2.2. De schutters

- Categorieën van gebruikers van een schietstand: de personen die gebruik maken van de schietstand moeten behoren tot de volgende drie categorieën: leden van ordediensten of bewakingsagenten die een opleiding volgen of oefenen met hun dienstwapens, of particuliere schutters (jagers, sportschutters en wapenbezitters die aan recreatief schieten doen, evenals occasionele schutters).

Het is niet toegelaten dat de schietstand tegelijkertijd door personen van verschillende categorieën wordt gebruikt. Dit betekent uiteraard niet dat leden van ordediensten of bewakingsagenten in hun vrije tijd als privépersoon samen met andere particulieren geen (recreatief) gebruik zouden mogen maken van een schietstand.

In elk geval moeten de particulieren en de bewakingsagenten steeds in het bezit zijn van de nodige documenten. Indien ze schieten met een vergunningsplichtig wapen, moeten ze de vergunning tot het voorhanden hebben van dat wapen of hun jachtverlof/sportschutterslicentie en het inschrijvingsbewijs (model 9) van dat wapen bij zich hebben.

Aangezien bewakingsagenten geen persoonlijke vergunning tot het voorhanden hebben van hun wapen bezitten, moeten zij hun legitimatiekaart kunnen voorleggen.

²¹³ Zie punt 8.2.2.

Een schietstand mag ook worden bezocht door buitenlandse gasten die in een lidstaat van de EU gerechtigd zijn (bijvoorbeeld door een vergunning of een ander document, of krachtens de wet zelf) deel te nemen aan de activiteiten waaraan ze hier wensen deel te nemen. Ook zij moeten de nodige documenten bij zich hebben, die het voorhanden hebben van hun vuurwapen in ons land vergunnen (bijvoorbeeld een Europese vuurwapenpas).

- De bewakingsagenten en de particuliere schutters die geen sportschutterslicentie of jachtverlof hebben, die gebruik maken van de schietstand moeten aan de uitbater jaarlijks een uittreksel uit het strafregister overhandigen. Deze laatste bewaart telkens het recentste exemplaar daarvan en zorgt ervoor dat de inhoud ervan vertrouwelijk blijft. Hij moet het bij gebeurlijke controle ter beschikking houden van de bevoegde ambtenaren (alle ambtenaren die toezicht houden op de naleving van de wapenwet of van de bewakingswet). De toegang tot de schietstand moet worden ontzegd aan personen van wie het getuigschrift veroordelingen vermeldt, die worden bedoeld in artikel 5, §4 WW.

- Aan de toegang tot de schietruimten moet een vastbladig register worden neergelegd. Het betreft geen register zoals de wapenhandelaars en –verzamelaars moeten bijhouden, maar wel een gewoon register (dit kan een schrift zijn) waarin telkens een kolom is voorzien voor de volgende gegevens, dat moet worden ingevuld telkens een particuliere schutter of schietmonitor de schietruimte betreedt:

- naam;
- type en kaliber van het vuurwapen waarmee zal worden geschoten;
- datum en juiste uur waarop de schietruimte wordt betreden en verlaten.

Om fraude te voorkomen moeten de bladzijden van deze registers vooraf door de lokale politie worden geïnspecteerd en genummerd. Ze moeten door de uitbater gedurende tien jaar worden bewaard en ter beschikking worden gehouden van de ambtenaren die toezicht houden op de naleving van de wapenwet.

- Formaliteiten voor bewakingsagenten: het register waarvan hoger sprake, moet in dit geval worden aangevuld met enkele bijzondere gegevens. Voor het overige kan worden verwezen naar de tekst van artikel 3, 5° van het KB van 13/7/00.

- Alcohol- en rookverbod: er geldt een principiële alcohol- en rookverbod binnen de schietstand. Hiervan kan alleen worden afgeweken mits naleving van de volgende voorwaarden:

- het nuttigen van alcoholische dranken, ongeacht hun sterkte, mag uitsluitend door particuliere schutters, dus nooit door politieambtenaren of bewakingsagenten die zich beroepshalve in de schietstand bevinden;
- dit mag bovendien slechts gebeuren nadat de betrokkenen hun schietactiviteiten volledig hebben beëindigd, dus niet vooraf of tijdens een pauze;
- daarenboven is dit te allen tijde verboden binnen de schietruimten en de voornoemde wapenkamer, zijnde op de plaatsen waar zich wapens bevinden, om het risico te beperken;
- om dezelfde reden is roken alleen toegelaten buiten de schietruimten en de wapenkamer.

Verder is de toegang tot de gehele schietstand uiteraard totaal ontzegd aan personen die kennelijk in staat van dronkenschap verkeren, of in een vergelijkbare toestand door het gebruik van drugs of geneesmiddelen. Met “kennelijk” wordt bedoeld in een toestand die eenvoudig kan worden vastgesteld, bijvoorbeeld door het gedrag van de betrokkene gade te slaan. De verantwoordelijkheid van de uitbater komt ernstig in het gedrang wanneer een schutter, zelfs binnen de hiervoor beschreven voorwaarden, teveel alcohol consumeert en daardoor dronken wordt in de schietstand.

- Verboden schiettechnieken: particuliere schutters en bewakingsagenten mogen in geen geval schiettechnieken beoefenen waarbij gebruik wordt gemaakt van de volgende elementen, die voorbehouden zijn aan politieambtenaren:

- realistische situaties;
- menselijke silhouetten als doel (wel is een doel met enkel de omtrekken van een hoofd en schouders zonder verdere details aanvaardbaar);
- gewelddadige scenario's (zoals het uitschakelen van denkbeeldige vijanden);
- laserrichtapparatuur (hierbij wordt een straal geprojecteerd op het doel, in tegenstelling tot wat gebeurt bij de toegelaten elektronische righthulpmiddelen die enkel binnenin het vizier een rood punt of kruis tonen en waarmee in het donker niets kan worden gezien);
- schieten vanuit dekking (achter obstakels die beschermen tegen denkbeeldige tegenaanvallen);
- het wapen verborgen houden (bij het schieten zelf of bij de verplaatsing ermee).

Hiermee wordt het parcoursschieten op zich niet verboden, maar wel bepaalde varianten ervan. Het zogeheten dynamisch parcoursschieten (IPSC) blijft toegelaten mits het voldoet aan de voornoemde voorwaarden. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor het silhouetschieten waar men schiet op dierensilhouetten, en voor het Europees politieparcours (EPP). Het gebruik van decors of aankleding is toegelaten voor zover ze het af te leggen parcours aanduiden en alleen bestaan uit panelen met eventueel een louter decoratief en niet-gewelddadig motief.

8.2.3. Uitzonderingen

De hierboven beschreven procedure is niet integraal van toepassing op schietactiviteiten die hoogstens éénmaal per kalenderjaar worden georganiseerd ("occasionele schietstanden"). Dit is bijvoorbeeld het geval voor een jaarlijkse schuttersbijeenkomst in een folkloristisch kader of ten voordele van een goed doel, en ook voor de zogenaamde "weideschietingen".

De locatie doet niets ter zake, het is de organisator die zich moet beperken tot één keer per jaar, en dit geldt voor de vereniging als geheel, dus is het evenmin toegelaten dat eenzelfde vzw meerdere aanvragen per jaar doet op naam van telkens een andere verantwoordelijke.

De volgende, hiervoor beschreven punten van de erkenningsprocedure en van de erkenningsvoorwaarden zijn niet van toepassing: het moeten aantonen van de aangewende financiële middelen²¹⁴, het moeten opstellen en indienen van een huishoudelijk reglement²¹⁵ en het moeten bijhouden van aanwezigheidsregisters²¹⁶.

Gelet op de tijdelijke en kleinschalige aard van deze activiteiten genieten ze bovendien het voordeel dat de gouverneur binnen de twee maanden (in plaats van vier) uitspraak moet doen over de aanvraag tot erkenning ervan en dat ze vrijgesteld zijn van de betaling van retributies.

9. Wapenbezit door particulieren: algemene regels

9.1. Vergunningsprocedure

Artikel 11 van de wapenwet stelt dat het particulieren verboden is om een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende munitie voorhanden te hebben zonder over een voorafgaande vergunning van de gouverneur van de verblijfplaats te beschikken. De vergunning dient dus het wapenbezit vooraf te gaan.

²¹⁴ Zie punt 8.1.2.

²¹⁵ Zie punten 8.1.2 en 8.2.1.

²¹⁶ Zie punt 8.2.2.

9.1.1. Bevoegdheid

De vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende munitie wordt afgegeven door de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats²¹⁷ van de verzoeker.²¹⁸ Het betreft een gebonden bevoegdheid. Alle gouverneurs worden geacht de wet op dezelfde manier, zoals beschreven in deze omzendbrief, toe te passen.

Als de verzoeker in België geen verblijfplaats heeft, wordt de vergunning verleend door de Staatsveiligheid.²¹⁹ In voorkomend geval bezorgt de Staatsveiligheid een kopie van de afgeleverde vergunningen aan de gouverneur van de vroegere verblijfplaats van de betrokkene.

Als de verzoeker verblijft in een andere lidstaat van de Europese Unie mag de vergunning niet worden verleend zonder voorafgaand akkoord van die lidstaat. Als de vergunning wordt verleend, wordt die staat daarvan op de hoogte gebracht.²²⁰

9.1.2. Ontvankelijkheid

Volgende aanvragen zijn onontvankelijk:

- de aanvrager is minderjarig;
- de aanvrager is veroordeeld als dader of medeplichtige wegens één van de misdrijven bedoeld in artikel 5, §4, 1° tot 4° WW²²¹;
- de aanvrager is het voorwerp geweest van een beslissing die een behandeling in een ziekenhuis beveelt, zoals bedoeld in de wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke;
- de aanvrager is geïnterneerd geweest met toepassing van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten;
- de aanvrager legt geen medisch attest voor dat bevestigt dat hij in staat is een wapen te manipuleren zonder gevaar voor zichzelf of voor anderen;
- de aanvrager woont samen met een meerderjarig persoon die zich verzet tegen de aanvraag;
- de aanvrager geeft geen wettige reden op zoals voorzien in artikel 11, §3, 9° WW (als wel een reden wordt opgegeven, maar de reden kan niet gestaafd worden (bv. wettige verdediging zonder dat aan de voorwaarden is voldaan), is de aanvraag ongegrond);
- te late aanvragen in de zin van art. 44, 45 en 48 WW behoren hier eveneens toe in de mate dat het vereiste wettig belang bij de aanvraag ontbreekt (zie ook punt 3.5 en de aldaar gemaakte nuance).

De niet-betaling van de verschuldigde retributie leidt niet tot de onontvankelijkheid; ze belet wel dat er een aanvang wordt gemaakt met de behandeling van de aanvraag.

9.1.3. Onderzoek

²¹⁷ Zie punt 2.1. voor de definitie van verblijfplaats.

²¹⁸ Artikel 11, §1 WW.

²¹⁹ Artikel 11, §2, eerste lid WW.

²²⁰ Artikel 11, §2, tweede lid WW.

²²¹ Zie punt 4.1.3 en bijlage 1.

De aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen moet de volgende vermeldingen bevatten:²²²

1° de identificatie van de aanvrager: naam, voornamen, nationaliteit, adres, plaats en datum van geboorte. Indien het een rechtspersoon betreft, de firma of de naam van de vennootschap, de zetel van de vennootschap, de identiteit van de zaakvoerder, van de voorzitter of van de gedelegeerd bestuurder;

2° de beschrijving van het wapen waarop de aanvraag betrekking heeft: aard, kaliber, model en type;

3° de vermelding dat het wapen in België zal worden aangekocht of zal worden ingevoerd;

4° het adres waar het wapen over het algemeen voorhanden zal worden gehouden;

5° de redenen van de aanvraag;

6° het medisch attest.

Als een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig wapen wordt aangevraagd door een rechtspersoon (bv. een schietclub die wapens ter beschikking stelt van zijn leden), is het belangrijk dat een natuurlijk persoon wordt aangeduid, die verantwoordelijk zal zijn voor de bewaring en de terbeschikkingstelling van het wapen.

Bijlage 4 bevat een voorbeeld van aanvraagformulier van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen.

Enkel als de aanvraag volledig en ontvankelijk is, wordt door de gouverneur verder onderzocht of men voldoet aan alle wettelijke vereisten. Indien nodig worden bijkomende stukken bij de aanvrager opgevraagd.

9.1.4. Termijn

De gouverneur doet uitspraak over de aanvraag om een vergunning binnen vier maanden na de ontvangst ervan.²²³ De termijn begint te lopen vanaf het ogenblik dat het dossier van de aanvrager volledig is. Het dossier is volledig als alle onder punt 9.1.3. opgesomde stukken worden voorgelegd.

De termijn kan, op straffe van nietigheid, alleen worden verlengd bij gemotiveerde beslissing.²²⁴ De beslissing dient op te geven om welke redenen de beslissing niet binnen de wettelijke termijn kan worden genomen. De aangehaalde omstandigheden kunnen betrekking hebben op het niet kunnen voldoen aan alle wettelijke vereisten binnen de wettelijke termijn. Beslissingen die laattijdig worden genomen, zijn dus nietig. Het proactief verlengen van de termijn is niet aanvaardbaar.

B.v. het uitblijven van een advies van de lokale politie is een geldige reden om de termijn te verlengen, net als de ontoereikende personeelsbezetting van de betrokken dienst.

B.v. het verlengen van de termijn twee maanden voor ze verstrijkt omdat nog een eenvoudige inlichting moet worden aangeleverd door de belanghebbende is niet behoorlijk gemotiveerd indien redelijkerwijze verwacht kan worden dat de belanghebbende snel de inlichting kan geven.

De verlenging kan per aanvraag slechts eenmaal worden toegestaan en de duur ervan mag uiterlijk zes maanden bedragen.²²⁵

²²² Artikel 9, §3 KB 20/9/91.

²²³ Artikel 31, 2° WW.

²²⁴ Artikel 31, laatste lid WW.

²²⁵ Artikel 31, 2° WW.

9.1.5. Advies van de lokale politie

De korpschef van de lokale politie van de verblijfplaats van de aanvrager moet een met redenen omkleed advies verstrekken waarvoor hij over een termijn van drie maanden na de aanvraag beschikt.²²⁶ Dit advies heeft betrekking op de algemene moraliteit van de aanvrager, alsook op de volgende punten:

- het meerderjarig zijn (minstens 18 jaar oud);
- het niet veroordeeld zijn als dader of medeplichtige wegens een van de misdrijven bedoeld in artikel 5, §4, 1° tot 4° van de wapenwet²²⁷;
- geen geesteszieke zijn als bedoeld in artikel 11, §3, 3° en 4° WW;
- niet het voorwerp zijn van een lopende schorsing en niet het voorwerp geweest zijn van een intrekking van de vergunning met nog actuele redenen. Dit houdt onder andere in dat de persoon wiens vergunning is ingetrokken, deze niet opnieuw kan aanvragen alvorens de redenen die tot deze intrekking hebben geleid, zijn verdwenen;
- een medisch attest voorleggen²²⁸;
- het slagen voor de theoretische en praktische proef²²⁹;
- de afwezigheid van enig verzet tegen de aanvraag vanwege meerderjarige personen die samenwonen met de aanvrager²³⁰;
- een wettige reden opgeven voor de verwerving en het voorhanden hebben van het betrokken wapen en munitie²³¹.

Het onderzoek door de lokale politie houdt op objectieve wijze rekening met de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten of met geweldplegingen in het gezin of elders, met zijn geestesgesteldheid en zijn zedelijkheid, alsook met een eventuele gewelddadige politieke activiteit. Het is bijvoorbeeld moeilijk denkbaar dat een vergunning wordt uitgereikt aan een persoon die psychisch onevenwichtig is of die geconfronteerd is met sterke echtelijke conflicten, of die zich regelmatig in dronken toestand bevindt.

In dit verband kan ook verwezen worden naar artikel 5 van Richtlijn 91/477/EEG dat stelt dat de aankoop en het voorhanden hebben van vuurwapens voorbehouden moet zijn aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid.

Er dient ook rekening te worden gehouden met eventuele andere vuurwapens die door de aanvrager of zijn samenwonenden voorhanden worden gehouden. Meer bepaald dient te worden nagegaan of de veiligheidsvoorwaarden bij het voorhanden hebben en tentoonstellen op de verblijfplaats, en het vervoeren van vergunningsplichtige wapens of munitie ervoor door particulieren²³² worden nageleefd.

De gouverneur kan niet beslissen over de aanvraag zonder het advies van de korpschef van de lokale politie.²³³ Opdat de gouverneur met kennis van zaken een beslissing zou kunnen nemen en deze adequaat kan motiveren, is het noodzakelijk dat de korpschef zijn advies in elk geval (negatief maar ook positief) met aandacht en precisie voldoende motiveert en onderbouwt. Het advies is evenwel niet bindend en de gouverneur mag ervan afwijken bij gemotiveerde beslissing.

²²⁶ Artikel 11, §1, eerste lid WW.

²²⁷ Zie punt 4.1.3. en bijlage 1.

²²⁸ Zie punt 9.1.6.

²²⁹ Zie punt 9.1.7.

²³⁰ Zie punt 9.1.8.

²³¹ Zie punt 9.1.9.

²³² Zie punt 9.2.3.

²³³ In de praktijk zal de gouverneur het advies aan de lokale politie enkel vragen nadat de bij de aanvraag verschuldigde retributie is betaald.

9.1.6. Het medisch attest

Het medisch attest moet bevestigen dat de aanvrager in staat is om een wapen te manipuleren zonder gevaar voor zichzelf of voor anderen. Het betreft een attest van lichamelijke en geestelijke geschiktheid dat vast en zeker niet mag worden afgegeven aan een persoon wiens alcoholisme, depressie of agressiviteit bij de arts bekend zijn. Dit attest kan worden afgegeven door de behandelende arts (bv. de huisarts) en is analoog aan hetgeen vaak vereist is om te kunnen worden verzekerd bij de uitoefening van een sport.

Het attest moet dateren van maximaal 3 maanden voor de indiening van de aanvraag. Enkel een recent medisch attest kan immers toelaten te oordelen over de actuele gezondheidstoestand van de aanvrager.

Vrijstellingen:

- Houders van een sportschutterslicentie zijn vrijgesteld van de verplichting tot het voorleggen van een medisch attest.²³⁴
- De aanvrager die een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen aanvraagt met als wettige reden “*de intentie een verzameling historische wapens op te bouwen*” of “*de deelname aan historische, folkloristische, culturele of wetenschappelijke activiteiten*” wordt eveneens vrijgesteld van dit medisch attest.²³⁵
- Hetzelfde geldt voor de zogenaamd passief wapenbezitter.²³⁶

9.1.7. De theoretische en de praktische proef

De theoretische proef

De theoretische proef wordt steeds door de lokale politie georganiseerd op verzoek van de gouverneur of van de betrokkene zelf. Er bestaat geen vrije keuze welke politiedienst deze proef afneemt.

De gouverneur verzoekt de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de verblijfplaats van de aanvrager eerst om na te gaan of de aanvrager al dan niet is vrijgesteld van de proef betreffende de kennis van de toepasselijke regelgeving en het hanteren van een vuurwapen.

De theoretische proef kan meerdere keren worden afgelegd. Als de kandidaat niet slaagt, mag hij echter pas opnieuw deelnemen nadat een termijn van een maand is verstreken.

De theoretische proef gaat na of de aanvrager de regeling inzake het voorhanden hebben, het dragen, het vervoeren en het gebruik van het wapen waarvoor de vergunning wordt aangevraagd, alsook inzake de aankoop van munitie voor dat wapen kent.²³⁷

De controle beperkt zich tot het stellen van gerichte mondelinge of schriftelijke vragen waarvan de moeilijkheidsgraad niet te groot mag zijn en voor iedere aanvrager van hetzelfde niveau.

Bijlage 3 bevat een overzicht van mogelijke vragen voor de theoretische proef en hun antwoorden.

²³⁴ Artikel 11, §4, laatste lid WW.

²³⁵ Artikel 11, §4, laatste lid WW.

²³⁶ Zie punt 9.1.10.

²³⁷ Artikel 9bis, §1, 1° KB 20/9/91.

De politiediensten mogen deze lijst gebruiken voor de afname van de theoretische proef. De lijst mag vooraf aan de kandidaat worden bezorgd zodat de kandidaat de te kennen materie kan studeren voor hij de eigenlijke proef komt afleggen. Aan elke kandidaat moeten op het politiebureau 10 vragen uit de lijst gesteld worden. Bij de selectie van de vragen wordt rekening gehouden met de ingeroepen wettige reden. De laatste vraag met betrekking tot de wettige verdediging moet altijd worden gesteld én correct worden beantwoord.

De theoretische proef mag mondeling of schriftelijk worden afgenomen. De antwoorden moeten alle sleutelementen bevatten die zijn opgenomen in de type-antwoorden (andere formulering of ruimere antwoorden worden geaccepteerd). Men is geslaagd bij 7 juiste antwoorden.

Van de vragen en antwoorden wordt een schriftelijk verslag opgesteld.

Als de gouverneur vaststelt dat de kandidaat geslaagd is, maar zich niet in staat acht onmiddellijk deel te nemen aan de praktische proef, zal hij hem een attest van slagen afgeven (dat in de plaats komt van de afgeschafte voorlopige vergunning). De gouverneur gaat vervolgens na of hij de praktische proef moet ondergaan of hiervan is vrijgesteld. In het eerste geval verwijst de gouverneur hem door naar een organisator van de praktische proef.²³⁸ Wie geslaagd is voor de theoretische proef en onmiddellijk wil deelnemen aan de praktische proef, wordt direct doorverwezen door de politie.

Vrijstellingen:

- De houders van een jachtverlof zijn vrijgesteld van de theoretische proef²³⁹. Voor houders van een sportschutterslicentie geldt dit slechts voor zover hun aanvraag betrekking heeft op een wapen van hetzelfde type als een wapen waarvoor ze al een praktische proef hebben afgelegd in het raam van de verkrijging van hun licentie.
- Dit geldt tevens voor zij die een wapenvergunning aanvragen onder de regeling van het passief wapenbezit.²⁴⁰
- De aanvrager die reeds eerder het theoretisch gedeelte van deze proef met succes heeft afgelegd, is hiervan vrijgesteld. Hij dient de proef evenwel alsnog af te leggen indien er na het afleggen van de vorige proef een tijdspanne van twee jaar verstreken is.²⁴¹

De praktische proef

De aanvrager legt de praktische proef af bij:

- hetzij een politiedienst of een erkende politieschool, waarbij er vrije keuze bestaat voor de aanvrager,
- hetzij bij de verantwoordelijken die worden aangewezen door de schietsportfederaties die zijn erkend door de gemeenschapsoverheden bevoegd voor sport.²⁴² Het betreft meer bepaald de in punt 12.1 genoemde federaties. Bij twijfel kan de lijst van erkende examinatoren bij de federaties worden opgevraagd.²⁴³

Schietmonitoren aangeduid door individuele schietclubs komen hiervoor niet in aanmerking.

²³⁸ Artikel 9bis, §1, 3°, eerste lid KB 20/9/91.

²³⁹ Artikel 11, §4, vierde en vijfde lid WW.

²⁴⁰ Artikel 11/1, derde lid WW. Zie punt 9.1.10.

²⁴¹ Artikel 11, §4, tweede lid WW.

²⁴² Artikel 9bis, §3, derde lid KB 20/9/91.

²⁴³ Voor VSK kan die geraadpleegd worden op www.sportschieten.be.

De aanvrager die een praktische proef moet afleggen, doet dit met een vuurwapen van het type waarvoor hij de vergunning aanvraagt. Het betreft meer bepaald de volgende types:²⁴⁴

- de revolvers,
- de pistolen,
- de schoudervuurwapens,
- de vuurwapens op buskruit ("zwart kruit").

De praktische proef heeft betrekking op het veilig uitvoeren van de volgende handelingen:

- laden, ontladen, wapenen, ontwapenen, schieten en beperkt demonteren van het wapen, gewoonlijk "velduiteenname" genoemd,
- dragen, hanteren en gebruiken van het wapen in een schietstand,
- de richtapparatuur gebruiken, de terugslag en de schietrichting beheersen.

Voor het afleggen van deze proef mag de aanvrager zonder vergunning een wapen hanteren en afvuren.²⁴⁵

Een attest met het resultaat van de proef wordt meegedeeld aan de aanvrager en aan de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats.²⁴⁶

Als de aanvrager meent dat hij nog niet over voldoende ervaring beschikt om te slagen voor de praktische proef of als hij er niet voor is geslaagd, wordt de procedure opgeschort voor een periode van een jaar, tenzij de aanvrager binnen die termijn slaagt voor de praktische proef. Als hij van de gouverneur een attest ontvangt dat hij voldoet aan alle andere wettelijke voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning, dan mag hij zich gedurende deze periode voorbereiden op de praktische proef in een erkende schietstand. Dit moet gebeuren met een wapen en munitie die hem uitsluitend met dit doel ter plaatse ter beschikking worden gesteld door de uitbater, de houder van de vergunning tot het voorhanden hebben ervan, of de houder van een sportschutterslicentie. Op het einde van deze periode moet de aanvrager slagen voor de praktische proef, zoniet wordt de vergunning geweigerd.²⁴⁷

Vrijstellingen:

- De aanvrager is vrijgesteld van het praktische gedeelte van de proef als:
 - 1° hij bewijst dat hij in de loop van de laatste vijf jaar gedurende minstens zes maanden een geregelde professionele of sportieve activiteit uitoefent of heeft uitgeoefend, waarvoor hij een vuurwapen van het type vergelijkbaar met dat waarvoor hij de vergunning aanvraagt, voorhanden had of droeg;²⁴⁸
 - 2° hij een vergunning tot het voorhanden hebben van een niet-vuurwapen vraagt dat krachtens de wapenwet vergunningsplichtig is;²⁴⁹
 - 3° hij zijn verblijfplaats in het buitenland heeft.²⁵⁰
- Hij die reeds houder is van een attest volgens hetwelk hij is geslaagd voor een praktische proef met een vuurwapen van hetzelfde type als dat waarvoor hij een aanvraag heeft gedaan, is eveneens vrijgesteld van de praktische proef.²⁵¹
- Verder zijn ook vrijgesteld van de praktische proef:

²⁴⁴ Artikel 9bis, §3, eerste lid KB 20/9/91.

²⁴⁵ Artikel 9bis, §3, tweede lid KB 20/9/91.

²⁴⁶ Artikel 9bis, §3, laatste lid KB 20/9/91.

²⁴⁷ Artikel 9bis, §1, 3° tweede lid KB 20/9/91.

²⁴⁸ Artikel 11, §4, derde lid, 1° WW en artikel 9bis, §2, 2° van het KB 20/9/91.

²⁴⁹ Artikel 11, §4, derde lid, 3° WW.

²⁵⁰ Artikel 11, §4, derde lid, 4° WW.

²⁵¹ Artikel 9bis, §2, 3° KB 20/9/91.

- houders van een geldig jachtverlof voor zover hun aanvraag betrekking heeft op een lang vuurwapen daar toegelaten waar het jachtverlof geldig is;²⁵²
- houders van een geldige sportschutterslicentie voor zover hun aanvraag betrekking heeft op een wapen van hetzelfde type als een wapen waarvoor ze reeds een praktische proef hebben afgelegd in het raam van de verkrijging van hun licentie;²⁵³
- Ook de aanvrager van een vergunning met als motief “intentie een verzameling op te starten” is vrijgesteld;
- Tenslotte is ook de aanvrager van een wapenvergunning als passief wapenbezitter vrijgesteld van de praktische proef.²⁵⁴

De vrijstelling voor de praktische proef kan enkel vastgesteld worden door de gouverneur. De aanvrager die zich op een vrijstelling beroept, moet daarvan zelf het bewijs leveren.

9.1.8. De instemming van de gezinsleden

Ofwel moeten alle meerderjarige personen die samenwonen met de aanvrager hun schriftelijke toestemming geven bij de indiening van de aanvraag en gaat de lokale politie na of alle bedoelde personen daadwerkelijk hun toestemming hebben gegeven, ofwel zal de lokale politie hen ondervragen.

9.1.9. De wettige reden

De aanvrager moet op straffe van onontvankelijkheid van de aanvraag een wettige reden opgeven voor het verwerven en het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen.²⁵⁵

Indien een wettige reden wordt opgegeven, is de aanvraag ontvankelijk. Als echter het type wapen niet overeenstemt met de reden waarvoor het gevraagd wordt (het moet m.a.w. nuttig zijn in dit kader), is de aanvraag ongegrond.²⁵⁶

Als een aanvraag wordt ingediend met meerdere redenen, kunnen deze – indien aanvaard – allen worden vermeld op de vergunning.

Vrijstellingen:

Enkel de aanvrager van een wapenvergunning als passief wapenbezitter is vrijgesteld van de verplichting om een wettige reden op te geven.²⁵⁷

De wet²⁵⁸ somt op exhaustieve wijze de volgende mogelijke redenen op:

1. De jacht en faunabeheersactiviteiten

²⁵² Artikel 9bis, §2, 1° KB 20/9/91 en artikel 11, §4 vierde lid WW. Zie punt 11.

²⁵³ Artikel 11, §4, vijfde lid WW. Zie punt 12.

²⁵⁴ Artikel 11/1, derde lid WW.

²⁵⁵ Artikel 11, §3, 9° WW.

²⁵⁶ Artikel 11, §3, 9° WW.

²⁵⁷ Artikel 11/1, derde lid WW. Zie punt 9.1.10.

²⁵⁸ Artikel 11, §3, 9° WW.

Hiervoor moet een geldig jachtverlof of een officiële aanstelling als bijzonder wachter worden voorgelegd en mag het wapen uitsluitend voor deze reden of voor het kleischietsen worden gebruikt.²⁵⁹

2. *Het sportief en recreatief schieten*

Hiervoor moet een geldige sportschutterslicentie of schriftelijke bewijzen van vroegere deelname aan dergelijke activiteiten worden voorgelegd en moet het wapen uitsluitend voor dit doel worden gebruikt.²⁶⁰

Het recreatief schieten moet van het sportief schieten onderscheiden worden.

◇ Sportschieten

Er moet een duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen artikel 11 en 12, 2° van de wapenwet.²⁶¹ Een sportschutter die in het bezit is van een sportschutterslicentie en die de schietsport wenst te beoefenen met een vuurwapen dat niet voorkomt op de lijst van het MB van 15/03/07²⁶², kan het sportschieten als wettige reden opgeven bij de aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van dat wapen.

De definitie van het begrip "sportschieten" alsook de rechten en plichten van de sportschutters zijn verschillend in de drie gemeenschappen. Er dient dus rekening te worden gehouden met de regels van toepassing in elk van de Gemeenschappen²⁶³. Steeds is een sportschutterslicentie vereist voor het beoefenen van de schietsportdisciplines binnen het kader van de federaties. De invulling van het begrip "sportschieten" verschilt per gemeenschap. De Franse Gemeenschap stelde een lijst op met alle disciplines die niet mogen worden beoefend zonder sportschutterslicentie. In de Vlaamse gemeenschap geldt dat sportschieten alle sportdisciplines omvat die worden aangeboden door de gemachtigde schietsportfederaties en/of door de internationale schietsportfederaties.²⁶⁴ Ook voorbereiding en trainingen op deze activiteiten wordt als sportschieten beschouwd. Het is dus niet steeds vereist dat het schieten in competitieverband gebeurt. De gemeenschapsdecreten laten toe om op een recreatieve manier aan sportschieten te doen, buiten het kader van de geregelde competitiesport.

De wettige reden "sportschieten" moet dus worden aangetoond met een geldige sportschutterslicentie die geldig is voor een wapencategorie die overeenstemt met het type wapen waarvoor de vergunning werd aangevraagd. Het volstaat dat de aanvrager aantoont dat hij met het betrokken wapen mag deelnemen aan schietsportactiviteiten. Het zijn de **schuttersfederaties** - schietsportfederaties en uiteindelijk de gemeenschapsoverheden die bepalen welke wapens dit zijn.

²⁵⁹ Artikel 2, 1° KB 29/12/06.

²⁶⁰ Artikel 2, 2° KB 29/12/06.

²⁶¹ Zie punt 12.

²⁶² Zie punt 12.2.

²⁶³ Om uit te maken of iemand al dan niet sportschutter is, moet men in Vlaanderen meer bepaald rekening houden met het Decreet van 11/5/07 houdende het statuut van de sportschutter. Uitgangspunt: iedereen die in Vlaanderen het "sportschieten" beoefent, moet houder zijn van een sportschutterslicentie. Men doet aan sportschieten wanneer men een door een internationale of nationale schietsportfederatie aangeboden discipline beoefent. Het is daarbij niet van belang of het sportschieten al dan niet in competitieverband plaatsvindt.

²⁶⁴ In de praktijk is gebleken dat ook aanvragen worden ingediend voor het sportschieten met semi-automatische wapens, ook in zwaardere kalibers. Ook aanvragen voor wapens met gladde loop (bv. een riot gun) worden ingediend. Er bestaan inderdaad disciplines met dergelijke vuurwapens (uitsluitend semi-automatische geweren). Er bestaan geen disciplines voor korte machinepistolen.

◇ Recreatief schieten

Recreatief schieten is het schieten buiten het door de gemeenschappen georganiseerde kader van het sportschieten. Deze wettige reden kan dus niet worden aangetoond aan de hand van een sportschutterslicentie. Recreatief schutters wensen zich niet te onderwerpen aan de regels die voor sportschutters van toepassing zijn. Zij vallen ook niet onder de controle van de gemachtigde schietsportfederaties zoals georganiseerd door de gemeenschappen. De reden hiervoor kan zijn dat deze recreatieschutters niet aan alle voorwaarden van actief lidmaatschap wensen te voldoen. Een aanvraag van een recreatieschutter dient dan ook mee vanuit deze achtergrond te worden bekeken.

De aanvrager die als wettige reden het "recreatief schieten" inroept, moet bewijzen dat hij vroeger heeft deelgenomen aan dergelijke activiteiten (bv. aan de hand van de registers die worden bijgehouden in de schietclub, of een boekje waarin de schietbeurten worden genoteerd, een bewijs van lidmaatschap van de schietstand samen met een bewijs van regelmaat van de schietstand met vermelding van de soorten wapens waarmee daar kan worden geschoten...). Ook hier moet het bewijs in overeenstemming zijn met de categorie van wapens waarvoor de vergunning werd aangevraagd.

In het verleden bestond soms twijfel over de vraag hoeveel keer per jaar een recreatie schutter moet deelnemen aan schietactiviteiten vooraleer er sprake kan zijn van "regelmaat". De wet noch de uitvoeringsbesluiten bepalen wanneer er sprake is van voldoende regelmaat. Wij zijn van oordeel dat deelname aan tien activiteiten per jaar voldoende is om de regelmaat aan te tonen. Vermits echter in het verleden door de diensten afwijkende standpunten werden ingenomen, geldt deze interpretatie van het begrip "regelmaat" met ingang van 1 januari 2012.

In elk geval moet ook steeds worden nagegaan of het type wapen overeenstemt met de reden waarvoor het gevraagd wordt.

Uit de voorgelegde schriftelijke bewijzen dient te blijken dat het wapen van het aangevraagde type daadwerkelijk gebruikt kan worden voor het recreatief schieten. Indien twijfel bestaat over de echtheid van de intentie om aan recreatief schieten te doen of over de overeenstemming van het type wapen, kan een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen worden toegekend onder een ontbindende voorwaarde. Controle van de wettige reden (en van het werkelijke gebruik van het type wapen voor de ingeroepen wettige reden) is enkel a posteriori mogelijk. De voorwaarde legt aan de betrokkene op dat hij binnen het jaar na de afgifte van de vergunning het bewijs moet leveren dat hij effectief regelmatig aan recreatief schieten gedaan heeft met het wapen waarvoor de vergunning werd afgegeven. Het volgende kan als voorbeeld dienen voor de formulering van de ontbindende voorwaarde: *"Deze vergunning is slechts geldig op voorwaarde dat u voor (datum van verzending van de vergunning + 1 jaar) het bewijs heeft geleverd dat u het wapen in kwestie effectief heeft gebruikt voor het recreatief schieten. Dit bewijs wordt geleverd door een attest van de uitbater van een erkende schietstand waaruit blijkt dat u met het wapen in kwestie minstens 10 keer per kalenderjaar bent gaan schieten"*²⁶⁵. Dergelijke voorwaardelijke vergunning kan ook de beste oplossing zijn voor een beginnend recreatief schutter die nog geen ervaring heeft.

3. *De uitoefening van een activiteit die bijzondere risico's inhoudt of het voorhanden hebben van een vuurwapen noodzakelijk maakt*

²⁶⁵ Voor een recreatief schutter met meerdere wapens, geldt het aantal te bewijzen schietbeurten globaal, dus niet per wapen(type). Recreatief kleischutters die hetzelfde wapen voor de jacht gebruiken, hoeven hieraan niet te voldoen.

Om aanvaard te worden, moet aan de gouverneur het bijzonder risico worden aangetoond dat de aanvrager persoonlijk loopt naar aanleiding van zijn beroepsactiviteit, moet de noodzaak een vuurwapen voorhanden te hebben worden aangetoond en mag het wapen uitsluitend voor deze reden worden gebruikt.²⁶⁶

Het bewijs kan aan de hand van een attest van de werkgever of (voor een zelfstandige) met alle wettelijke middelen worden geleverd. De gouverneur zal veelal een omstandig verslag nodig hebben om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

Een algemene richtlijn die de categorieën van risicoberoepen aangeeft, is niet wenselijk. Men moet steeds kijken naar de context van de aanvraag en naar de concrete aanleidingen die een wapenvergunning kunnen rechtvaardigen. Het feit dat iemand bijvoorbeeld bij een bewakingsfirma of in de diamantsector werkt, is op zich niet voldoende om de afgifte van een wapenvergunning toe te staan.

Derhalve komt men als juwelier niet noodzakelijk in aanmerking, tenzij wordt aangetoond dat de gevaren waaraan men zich blootstelt, reëel zijn en dat men een concreet risico loopt en zijn leven beroepshalve in gevaar is. De juwelier zal dus met alle middelen moeten bewijzen dat hij slachtoffer is geweest van geweld of bedreiging in hoofde van de uitoefening van zijn beroepsactiviteiten.

Het motief “beroep bijzondere risico’s” kan in bepaalde gevallen evenwel verruimd worden, meer bepaald om toe te laten aan bepaalde beroepen om een wapen te bezitten zonder hetwelk zij de doelstellingen van hun opdracht niet kunnen verwezenlijken (bv. een dierenarts die zich moet kunnen beschermen tegen gevaarlijke, agressieve dieren).

4. *De persoonlijke verdediging van personen die een objectief en groot risico lopen en die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen dit groot risico in grote mate beperkt en hen kan beschermen*

Hiervoor moet worden aangetoond dat de aanvrager voor zijn persoonlijke veiligheid reeds alle andere haalbare maatregelen heeft genomen en mag het wapen uitsluitend voor deze reden worden gebruikt.²⁶⁷

Men moet dus met alle middelen bewijzen dat:

- men een ernstig en objectief risico loopt;
- het bezit van een vuurwapen dit belangrijk risico doet afnemen en de betrokkene kan beschermen;
- men reeds alle andere realistische maatregelen heeft genomen voor zijn persoonlijke veiligheid.

Om na te gaan of er sprake is van een ernstig en objectief gevaar kan de gouverneur een onderzoek vragen aan de lokale politie. Als de vergunningsaanvraag erg zwak en oppervlakkig werd gemotiveerd, kan de gouverneur ze ook afwijzen zonder het onderzoek van de lokale politie.

5. *De intentie een verzameling historische wapens op te bouwen*

²⁶⁶ Artikel 2, 3° KB 29/12/06.

²⁶⁷ Artikel 2, 4° KB 29/12/06.

Hiervoor mag men – in afwachting van een erkenning als wapenverzamelaar – de wapens louter bezitten, met bijhorende munitie a rato van een patroon per type wapen, zonder ze te gebruiken.²⁶⁸ De wapens waarvoor een vergunning wordt aangevraagd met het oog op het opzetten van een verzameling dienen logischerwijze te kunnen passen binnen een gemeenschappelijk thema.²⁶⁹

Deze wettige reden kan worden aangetoond aan de hand van alle wettelijke middelen, zoals bijvoorbeeld het lidmaatschap van een vereniging van verzamelaars, het voorhanden hebben van andere wapens behorend tot hetzelfde thema die niet worden gebruikt voor andere doeleinden, een vergunningsaanvraag zonder munitie gevolgd door latere aanvragen, de verwerving van een bestaande verzameling, enz.

6. *De deelname aan historische, folkloristische, culturele of wetenschappelijke activiteiten*

Hiervoor moet de historische, culturele of wetenschappelijke aard van de beoefende activiteit worden aangetoond en mag het wapen uitsluitend voor dit doel worden gebruikt.²⁷⁰

Dit kan aan de hand van een attest vanwege de instelling, organisatie of vereniging die die activiteiten organiseert.

9.1.10. Passief wapenbezit

Deze bijzondere mogelijkheid – die in de wapenwet werd ingevoerd met de wet van 25/7/08 – betreft, zoals verder wordt uiteengezet, mensen die wapens bezitten en ze willen behouden omdat zij er emotioneel aan gehecht zijn, zulks zonder dat die wapens hun handelswaarde verliezen of enigerlei dreiging inhouden. De vergunning “passief wapenbezit” is evenwel enkel geldig voor het eenvoudig voorhanden hebben van het wapen, met uitsluiting van munitie.

Artikel 11/1 van de wapenwet stelt meer bepaald dat een vergunning tot het voorhanden hebben wordt afgegeven aan personen die wensen een wapen in hun vermogen te behouden, waarvoor een vergunning was afgegeven of waarvoor geen vergunning vereist was voor de inwerkingtreding van de wet.

Het louter voorhanden hebben van wapens zonder dat men hiermee activiteiten (zoals bijvoorbeeld de schietsport) uitoefent, kan uitsluitend in de volgende gevallen:²⁷¹

1. Personen die wettig een wapen voorhanden hadden voor de inwerkingtreding van de wapenwet (op 9 juni 2006), met name:
 - a. houders van een vergunning model 4;
 - b. personen die wapens voorhanden hebben waarvoor geen vergunning vereist was (cf. de vroegere “jacht- en sportwapens”), die moesten geregistreerd zijn via een model 9 als ze werden verworven na 1991, en die voor 1/11/08 moesten zijn aangegeven.
2. Personen die via een erfenis een wapen in hun vermogen ontvangen, dat wettig werd voorhanden gehouden door de overledene, binnen twee maanden nadat ze het wapen in hun bezit hebben gekregen.
3. Jagers of sportschutters die niet meer actief wensen te zijn in de jacht of de schietsport, binnen drie jaar en twee maanden na het verval van hun jachtverlof of sportschutterslicentie

²⁶⁸ Artikel 2, 5° KB 29/12/06.

²⁶⁹ Als men 5 wapens bezit die passen binnen een bepaald thema kan men meteen de erkenning als verzamelaar aanvragen. Zie hierover meer onder punt 5.

²⁷⁰ Artikel 2, 6° KB 29/12/06.

²⁷¹ Artikel 11/1 WW.

voor de wapens die ze legaal in bezit hebben op basis van hun jachtverlof of sportschutterslicentie.

Zij die een wapen voorhanden hebben dat krachtens de wapenwet vergunningsplichtig is geworden, konden het passief wapenbezit aanvragen uiterlijk tot 31 oktober 2008.

Omdat de wet de mogelijke gevallen van passief bezit uitdrukkelijk opsomt, mag deze lijst niet worden uitgebreid, tenzij met de specifieke gevallen waarin het bezit van munitie wordt uitgesloten bij wijze van door de overheid opgelegde sanctie.²⁷² Daarom kan een bestaande vergunning niet naar passief bezit worden omgezet als vorm van een vrijwillige beperking. Daardoor zou immers de bedoeling van de limitatieve opsomming door de wetgever in artikel 11/2 worden ondergraven.

Legale wapens in bezit voor 9 juni 2006

Bezitters van wapens die zij wettig voorhanden hadden voor de inwerkingtreding van de wapenwet op 9 juni 2006 konden deze verder passief voorhanden houden als zij daartoe uiterlijk op 31 oktober 2008 een aanvraag hebben ingediend.²⁷³

Voor die datum moesten zij meer bepaald een vergunning aanvragen of moesten deze wapens worden geregistreerd voor een jager, sportschutter of bijzonder wachter middels een formulier model 9.²⁷⁴ Het is ook mogelijk dat men een wapen voorhanden had dat niet registratieplichtig was voor 1992 en waarvoor dus geen model 4 of model 9 kan worden voorgelegd. In zulk geval moest hiervan het bewijs worden geleverd (bewijs van datum van aankoop van het betreffende wapen).

Deze regeling geldt dus niet voor diegenen (andere dan jagers en sportschutters) die een wapen hebben verkregen na 9 juni 2006.

Er kan tevens geen beroep worden gedaan op het passief wapenbezit aangaande illegaal voorhanden gehouden vuurwapens. Dergelijke wapens konden evenwel geregulariseerd worden tot 31/10/08.²⁷⁵

Onder de oude wapenwet vergunde wapens in bezit na 9 juni 2001 en voor 9 juni 2006

Voor die wapens waarvoor de betrokkene een wapenvergunning bezit die werd afgeleverd voor de inwerkingtreding van de nieuwe wapenwet, maar na 9 juni 2001 kan betrokkene bij de 5-jaarlijkse controle een vergunning voor passief wapenbezit vragen.

Erfgenamen

²⁷² Artikel 32 WW laat de gouverneur toe om, indien de wettige redding niet meer kan worden aangetoond, de vergunning te beperken door uitsluiting van het bezit van munitie.

²⁷³ Artikel 11/2, eerste lid WW.

²⁷⁴ Artikel 44, §2 WW.

²⁷⁵

De erfgenaam waarvan sprake onder punt 2 kan het wapen zonder munitie (“passief”) in zijn vermogen behouden als hij de aanvraag daartoe indiende binnen twee maanden nadat hij het wapen in bezit heeft gekregen en als het legaal in het bezit was van de overledene.²⁷⁶

De erfgenaam kan erven bij versterf of bij testament, hij kan algemeen of bijzonder legataris zijn en hij kan de erfenis impliciet, uitdrukkelijk of onder voorrecht van boedelbeschrijving hebben aanvaard. De begunstigde van een schenking onder levenden komt echter niet in aanmerking voor passief bezit.

De erfgenaam moet met alle middelen bewijzen dat het wapen in zijn vermogen²⁷⁷ is gekomen. Als hij over het wapen beschikt op de dag van het overlijden, volstaat een overlijdensakte van de gemeente of een uittreksel uit het rijksregister.

Wanneer daarentegen – in geval van aanvaarding van de erfopvolging – de inbezitname en de verdeling van de goederen van de overledene een zekere tijd in beslag nemen, moet men elk document aanbrengen dat dat kan aantonen. Een notariële akte is niet vereist. Een brief van de erfgenamen kan als voldoende worden beschouwd.²⁷⁸

De erfenis moet worden aanvaard. Indien de erfenis wordt betwist, dan wordt het wapen in bewaring gegeven tot op het moment dat er een definitieve beslissing wordt genomen met betrekking tot de verdeling van de erfenis.

De erfgenaam kan er tevens voor opteren de wapens voorhanden te houden met munitie (“als actief wapenbezitter”). In dat geval zal hij een wettige reden moeten aantonen en voldoen aan alle voorwaarden van artikel 11, §3 WW. Hij beschikt over een periode van drie maanden, vanaf het ogenblik dat hij het wapen in zijn vermogen heeft ontvangen, om de vergunningsaanvraag in te dienen. De erfgenaam mag het wapen voorlopig voorhanden houden totdat is beslist over de vergunningsaanvraag, tenzij de gouverneur op gemotiveerde wijze beslist dat het voorhanden hebben ervan de openbare orde kan verstoren.²⁷⁹

De erfgenaam kan er ten slotte ook voor kiezen om het wapen over te dragen, het te laten neutraliseren of om er afstand van te doen bij de lokale politie.

Jagers, sportschutters en bijzondere wachters

Jagers, sportschutters en bijzondere wachters kunnen sommige wapens verwerven zonder een wapenvergunning te moeten aanvragen bij de gouverneur.²⁸⁰ De uitzondering voor bijzondere wachters, jagers en sportschutters is enkel van toepassing voor wie houder is van een geldig jachtverlof, een geldige sportschutterslicentie of een legitimatiekaart voor de bijzondere wachters.

Jagers en sportschutters waarvan het jachtverlof of de sportschutterslicentie is vervallen, kunnen het wapen gedurende drie jaar verder voorhanden hebben (op model 9), evenwel zonder er nog munitie voor voorhanden te hebben. Het hervatten van de betreffende activiteit schorst deze periode. Hetzelfde geldt voor de zgn. bijzondere wachters. Binnen de maand dienen zij daartoe de munitie over te dragen aan een erkend persoon of aan een persoon die gerechtigd is deze munitie voorhanden te hebben.²⁸¹

²⁷⁶ Artikel 11/2, tweede lid WW.

²⁷⁷ Het “vermogen” wordt hier in strikte zin begrepen, nl. het betreft enkel het persoonlijke vermogen van de aanvrager.

²⁷⁸ Indien dus bijvoorbeeld de akte van boedelverdeling van de roerende goederen pas enkele maanden na het overlijden wordt opgesteld, begint vanaf dan de termijn te lopen.

²⁷⁹ Artikel 17, tweede lid WW.

²⁸⁰ Zie verder punten 11-13.

²⁸¹ Artikel 13, tweede lid WW.

Ook na het verstrijken van deze periode van drie jaar kunnen jagers, sportschutters en bijzondere wachters beroep doen op het verdere passief wapenbezit van het wapen als zij de aanvraag daartoe indienen binnen twee maanden na het verstrijken van een periode van drie jaar volgend op de vervalddag.²⁸² De aanvraag kan ook worden ingediend nog voor het verstrijken van de periode van drie jaar waarin de wet reeds voorziet.

Deze mogelijkheid van het passief wapenbezit is uitsluitend van toepassing op de volgende wapens:

- m.b.t. de jager: lange wapens toegestaan daar waar het jachtverlof geldig is²⁸³;
- m.b.t. de sportschutter: wapens ontworpen voor het sportschieten bedoeld in het MB van 15/3/07²⁸⁴;
- m.b.t. de bijzondere wachter: lange wapens toegestaan daar waar de legitimatiekaart geldig is²⁸⁵.

Bijzondere elementen in de aanvraagprocedure vergunning passief wapenbezit

Alhoewel de aanvraagprocedure voor passief wapenbezit grotendeels dezelfde is als deze besproken onder punt 9.1, is de aanvrager van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen zonder munitie vrijgesteld van de volgende voorwaarden:

- een medisch attest voorleggen;
- slagen voor een theoretische proef;
- slagen voor een praktische proef;
- wettige reden opgeven en staven.²⁸⁶

Niettemin moet hij wel voldoen aan alle moraliteitsvoorwaarden en mogen geen meerderjarige personen waarmee de aanvrager samenwoont, zich verzetten tegen de aanvraag.

In geval van toekenning van de vergunning wordt een model 4 opgemaakt waarvan het deel A bestemd is voor de houder en deel B voor de gouverneur en welke delen door de gouverneur worden ondertekend en aangevuld met de volgende vermeldingen:

1° de omschrijving van de omstandigheden, plaats en datum van de inbezitting;

2° de identificatie van het wapen: aard, merk, model, type, kaliber en serienummer;

3° de identificatie van de persoon die het wapen voorhanden heeft: naam, nationaliteit, adres, plaats en datum van geboorte. Wanneer het een rechtspersoon betreft, de firma of de naam van de vennootschap en de zetel van de vennootschap. Deel B van de vergunning wordt bewaard door de bevoegde overheid.²⁸⁷

De houder van een vergunning passief wapenbezit moet verder aan alle rechten en plichten voldoen die van toepassing zijn op houders van een wapenvergunning. Alle regels inzake dracht, opslag, vervoer, overdracht en dergelijke meer, van vergunningsplichtige wapens blijven van toepassing. Een passief wapenbezitter mag evenwel nooit munitie voor de betrokken wapens voorhanden hebben. Hij mag ook nooit schieten met de wapens die vergund zijn zonder munitie onder de regeling van het passief wapenbezit.

²⁸² Artikel 11/2, derde lid WW.

²⁸³ Zie punt 11.2.

²⁸⁴ Zie punt 12.2.

²⁸⁵ Zie punt 13.

²⁸⁶ Artikel 11/1, derde lid WW.

²⁸⁷ Artikelen 10 en 12 KB 20/9/91.

9.1.11. Vondst van een wapen

De wapenwet voorziet in de mogelijkheid voor zij die te goeder trouw een wapen verkrijgen onder eerder toevallige omstandigheden, zoals bijvoorbeeld het op zolder vinden van een wapen, om voor dat wapen een bezitsvergunning aan te vragen. Daartoe moet de aanvraag worden ingediend binnen drie maanden nadat men het wapen verkregen heeft. De ontdekking moet op eigen initiatief worden gesignaleerd aan de lokale politie. De lokale politie zal een model 6 afgeven en het wapen registreren in het CWR in afwachting van de verlening van een vergunning door de gouverneur.

In afwachting van de beslissing van de gouverneur mag het wapen voorhanden worden gehouden, tenzij deze op gemotiveerde wijze beslist dat het voorhanden hebben ervan de openbare orde kan verstoren.²⁸⁸ Het wapen moet dan bewaard worden bij de politie tot de gouverneur een uitspraak heeft gedaan over het al dan niet toekennen van de vergunning.

Ook hier is de aanvraagprocedure van een vergunning tot het voorhanden hebben van het "ontdekte" wapen dezelfde als deze besproken onder punt 9.1.

In geval van toekenning van de vergunning wordt een model 4 opgemaakt waarvan het deel A bestemd is voor de houder en deel B voor de gouverneur en welke delen door de gouverneur worden ondertekend en aangevuld met de volgende vermeldingen:

1° de omschrijving van de omstandigheden, plaats en datum van de inbezitting;

2° de identificatie van het wapen: aard, merk, model, type, kaliber en serienummer;

3° de identificatie van de persoon die het wapen voorhanden heeft: naam, nationaliteit, adres, plaats en datum van geboorte. Wanneer het een rechtspersoon betreft, de firma of de naam van de vennootschap en de zetel van de vennootschap. Deel B van de vergunning wordt bewaard door de bevoegde overheid.²⁸⁹

Als de gouverneur vaststelt dat de aanvrager voldoet aan de voorwaarden om het wapen te verwerven als jager of als sportschutter, kan hij, op basis van artikel 12 WW, een model 9 uitreiken.

Hij die een wapen ontdekt, kan het ook laten neutraliseren zodat het vrij verkrijgbaar wordt. Hij kan er ten slotte tevens afstand van doen. Omdat de legale oorsprong van het wapen hier niet vaststaat, zijn wij van oordeel dat er geen sprake is van eigendomsrecht dat beschermd moet worden en is de overdracht van het wapen niet toegelaten. Zoniet zou de deur naar het witwassen van illegale wapens wijd open worden gezet. Bovendien is de regularisatiemogelijkheid van artikel 17 WW slechts een strikt te interpreteren uitzondering op de algemene regel dat men vooraf vergund moet zijn om een wapen te mogen bezitten. Wij zijn van mening dat enkel wie te goeder trouw ontdekker is van een wapen, waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij er het bestaan niet van kende, zich op deze uitzondering kan beroepen.

9.1.12. Beslissing

De gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de aanvrager beslist over de aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen.²⁹⁰

Als de betrokkene hierom vraagt, moet hij vooraf schriftelijk of mondeling worden gehoord. Hij moet in staat worden gesteld zich vooraf te verdedigen tegen de negatieve elementen waarvan hij geen kennis had (hoorrecht).

²⁸⁸ Artikel 17, tweede lid WW.

²⁸⁹ Artikelen 10 en 12 KB 20/9/91.

²⁹⁰ Artikel 11, §1 WW.

Opdat de wettelijke voorwaarden van de afgifte van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen door de gouverneurs eenvormig worden toegepast in het gehele land hebben zij terzake geen discretionaire macht. Ofwel voldoet de aanvrager aan alle voorwaarden en moet de vergunning worden verleend, ofwel voldoet hij niet aan alle voorwaarden en kan de vergunning niet worden verleend. Tijdens de parlementaire bespreking heeft de wetgever expliciet dit principe vooropgesteld met als doel de rechtszekerheid voor de burger te verhogen. Wij verwijzen in dit verband eveneens naar onze omzendbrief van 8 juni 2006.

De vergunning kan worden beperkt tot het voorhanden hebben van het wapen zonder munitie en ze is slechts geldig voor één wapen.²⁹¹

De gouverneur informeert de lokale politie onmiddellijk over de vergunningen tot het voorhanden hebben die hij weigert of afgeeft, evenals over hun schorsing, beperking, intrekking of teruggave, of nog over de schorsing of intrekking van het recht wapens voorhanden te hebben. Desgevallend is het eveneens aangewezen om de betrokken schietsportfederatie of de dienst die de jachtverloven afgeeft, te informeren.

Om te vermijden dat vergunningen verloren gaan in de post, wordt aanbevolen om de vergunningen zelf aan betrokkene te bezorgen via de korpschef van de bevoegde politiezone.

9.1.13. Motivering

De beslissing van de gouverneur moet met redenen omkleed zijn en vermeldt in geval van schorsing of intrekking van de vergunning de termijnen waarbinnen het wapen in bewaring moet worden gegeven bij een erkend persoon of moet worden overgedragen aan een erkend persoon of aan een persoon die gemachtigd is het wapen voorhanden te hebben.²⁹²

Ook inzake de motivering van de beslissing dient de gouverneur zich te houden aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en meer in het bijzonder de wet van 29/7/91 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Elke overheidsbeslissing met individuele strekking dient immers zowel materieel als formeel gemotiveerd te worden en de motivering in de akte moet de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de grondslag liggen van de beslissing.

De gouverneur kan zich hiertoe beroepen op het politieverslag of op het advies van de procureur des Konings. Indien er een vooronderzoek of een gerechtelijk onderzoek bezig is of indien er een gerechtelijke beslissing is, kan dit eveneens relevant zijn.

De redenen die aanleiding kunnen geven tot de weigering van de vergunningsaanvraag tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen, kunnen op geldige wijze worden ingeroepen tot staving van een beslissing houdende schorsing of intrekking van de vergunning.

9.1.14. Model 4

²⁹¹ Artikel 11, §1, eerste lid WW.

²⁹² Artikel 14, tweede lid KB 20/9/91 en artikel 18 WW.

De vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen wordt opgesteld conform het zogenaamde model 4. Het bevat een deel A, bewaard door de houder en een deel B, voor te leggen aan de lokale politie ter controle.²⁹³

De vergunningen worden aan de betrokkenen bezorgd via de korpschef van de bevoegde politiezone, die op die manier op de hoogte is van de afgifte ervan. In geval van weigering informeert de gouverneur hem.

De geldigheidsduur die - in uitvoering van artikel 32 WW zoals die van toepassing was tussen 9 juni 2006 en 1 september 2008 - op de vergunning is vermeld, moet voor ongeschreven worden gehouden.

Deel A van de vergunning wordt door de houder overhandigd aan de leden van de diensten bedoeld in artikel 29 van de wapenwet²⁹⁴ wanneer die in het kader van het door hen uitgeoefende toezicht daarom verzoeken.²⁹⁵

Het document model 4 vermeldt de identiteitsgegevens van de houder, de kenmerken van het wapen, of het wapen werd verkregen, ingevoerd, ingeschreven, gevonden of gelegateerd en de wettige reden.²⁹⁶ Het is maar geldig voor één wapen.²⁹⁷

De vergunning is gedagtekend en verleent aan de houder ervan het recht om het wapen binnen drie maanden na de afgifte²⁹⁸ aan te kopen of in te voeren. Als de aankoop of de invoer van het wapen niet binnen deze termijn heeft plaatsgevonden, is de vergunning vervallen en moet zij binnen acht dagen worden teruggezonden aan de gouverneur. Dit geldt tevens wanneer de vergunning niet langer geldig is.²⁹⁹

Deze geldigheidsduur wordt niet vermeld op het model 4. Het is dan ook nuttig om deze termijn onder de aandacht van de wapenbezitter te brengen. Als hij hem immers niet respecteert, zal hij een nieuwe aanvraag moeten doen (hetgeen onder meer betekent dat hij opnieuw de retributie zal moeten betalen).

In geval het wapen in België wordt aangekocht, moet deel A door de overdrager worden ondertekend en met de volgende vermeldingen worden aangevuld:³⁰⁰

- de identiteitsgegevens van de overdrager: naam, voornaam en rijksregisternummer. Indien het een rechtspersoon betreft, worden de firma of de naam van de vennootschap, de zetel van de vennootschap, de identiteit van de zaakvoerder, van de voorzitter of van de gedelegeerd bestuurder vermeld;
- het nummer van de erkenning van de erkende persoon (b.v. wapenhandelaar) of het nummer, de plaats en datum van de uitreiking van de vergunning tot het voor handen hebben van de overdrager;
- de plaats en de datum van de overdracht;
- de identificatie van het wapen: aard, merk, model, type, kaliber en serienummer.

²⁹³ Artikel 10 KB 20/9/91.

²⁹⁴ Zie punt 20.1.

²⁹⁵ Artikel 13, eerste lid KB 20/9/91.

²⁹⁶ Artikelen 11 en 12 KB 20/9/91.

²⁹⁷ Artikel 11, §1, eerste lid WW.

²⁹⁸ Te rekenen vanaf de datum van de ondertekening van de vergunning door de gouverneur.

²⁹⁹ Artikel 10, tweede lid KB 20/9/91.

³⁰⁰ Artikel 11, eerste lid KB 20/9/91.

In geval het wapen wordt ingevoerd vanuit een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie moet deel A door een agent van de douane worden ondertekend en met de volgende vermeldingen worden aangevuld:³⁰¹

- de identificatie van het douanekantoor;
- de datum van de invoer;
- de identificatie van het wapen: aard, merk, model, type, kaliber en serienummer.

Deel B wordt door de overdrager of het douanekantoor binnen de maand na de overdracht of de invoer toegezonden aan de gouverneur. Dit deel van de vergunning is gedagtekend, ondertekend en bevat de vermeldingen die betrekking hebben op de identificatie van het wapen, van de koper of van de invoerder.

In geval het wapen wordt ingevoerd vanuit een lidstaat van de Europese Unie moet de verkrijger of de invoerder zich binnen 15 dagen aanbieden bij de lokale politie van zijn verblijfplaats, teneinde deel A en B te laten invullen.³⁰²

De lokale politie identificeert het wapen dat door iemand wordt verworven of ingevoerd. Indien nodig brengt ze correcties en/of aanvullingen aan op de luiken A en B. Indien er correcties moeten gebeuren, stuurt ze zowel luik A als luik B terug, zodat de nodige aanpassingen kunnen gebeuren en de vergunning overeenstemt met de werkelijke toestand van het wapen. Gaat het enkel om aanvullingen, dan moet alleen luik B worden teruggestuurd. De gouverneur zorgt voor de verdere aanpassing van het CWR.

9.1.15. Beroep

Tegen de beslissing van de gouverneur tot weigering, beperking, schorsing of intrekking van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen, alsook tegen het ontbreken van een beslissing binnen de termijn van vier maanden vanaf ontvangst van de aanvraag, staat beroep open bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde.³⁰³

Tegen een beslissing houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag staat deze beroepsmogelijkheid niet open. In dat geval kan de aanvrager zich wel nog wenden tot de Raad van State.

Ook in geval het beroep bij de minister van Justitie niet wordt ingewilligd, is een verder administratief beroep mogelijk bij de Raad van State. Het betreft in dat geval een beroep tot schorsing of een annulatieberoep. Het beroep bij de Raad van State moet worden ingesteld binnen 60 dagen na de kennisname van de bestreden beslissing.

Het beroep bij de minister van Justitie betreft een gewoon administratief beroep. Het heeft geen schorsende werking, m.a.w. de verzoeker dient zich te schikken naar de bestreden beslissing minstens totdat over zijn verzoekschrift uitspraak wordt gedaan.

Het verzoekschrift strekkende tot hoger beroep moet:

- gemotiveerd zijn;
- aangetekend worden verzonden aan de federale wapendienst;
- ingediend worden binnen 15 dagen na de kennisname van de beslissing van de gouverneur of na de vaststelling dat er geen beslissing werd genomen binnen de termijn van vier maanden;
- vergezeld zijn van een kopie van de bestreden beslissing.

³⁰¹ Artikel 11, tweede en derde lid KB 20/9/91.

³⁰² Artikel 11, vierde lid KB 20/9/91. Zie punt 9.2.1.

³⁰³ Artikel 30, eerste lid WW.

In geval aan één van deze modaliteiten niet is voldaan, is het verzoekschrift onontvankelijk.³⁰⁴

De wetten betreffende de openbaarheid van bestuur van 11/4/94 en 12/11/97 schrijven voor dat een administratieve rechtshandeling met individuele strekking slechts geldig is ter kennis gebracht als de beroepsmogelijkheden en alle modaliteiten van het beroep (vormen en termijnen) worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.

De uitspraak in beroep wordt gedaan binnen zes maanden, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het verzoekschrift.³⁰⁵

Deze termijn kan worden verlengd bij gemotiveerde beslissing. De verlenging kan slechts eenmaal worden toegestaan en de termijn ervan mag uiterlijk zes maanden bedragen.³⁰⁶

De behandeling in beroep houdt een volledige herbeoordeling van de zaak in.

9.1.16. Wijziging van de vergunning

De houder van de vergunning moet de bevoegde gouverneur, binnen 15 dagen te rekenen vanaf de wijziging, in kennis stellen van elke wijziging (behalve een adreswijziging binnen dezelfde provincie) van een vermelding betreffende zijn persoon of het wapen, of van het verlies, de vernietiging of de diefstal van het wapen.³⁰⁷

Tevens dient elk verlies of diefstal van een vergunningsplichtig wapen onverwijld te worden gemeld aan de lokale politie.³⁰⁸

Als de wijziging bestaat uit een verhuis van de houder naar een adres dat gelegen is buiten de provincie volstaat het dat het dossier wordt overgedragen aan de provincie van de nieuwe verblijfplaats. De vroegere beherende provincie kan het dossier dan afsluiten. Aangezien het adres er niet meer op wordt vermeld, dient geen nieuwe vergunning te worden afgeleverd.

Bij overlijden van de houder van de vergunning moeten zijn rechtverkrijgenden daarvan kennis geven aan de bevoegde gouverneur.³⁰⁹

9.1.17. Administratieve sancties

De gouverneur kan beslissen tot beperking, schorsing of intrekking van de vergunning als blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren of de wettige redenen ingeroepen om de vergunning te verkrijgen, niet meer bestaat.³¹⁰ De beslissing dient gemotiveerd te zijn en kan enkel worden genomen na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene.³¹¹

³⁰⁴ Artikel 30, tweede lid WW.

³⁰⁵ Artikel 30, tweede lid WW.

³⁰⁶ Artikel 31, 2° WW.

³⁰⁷ Artikel 13, tweede lid KB 20/9/91.

³⁰⁸ Artikel 10, tweede lid WW.

³⁰⁹ Artikel 13, derde lid KB 20/9/91.

³¹⁰ Het is aangewezen dat de gouverneurs elkaar informeren bij verhuizing van een wapenhouder naar een andere provincie, zeker in geval er sprake is van een intrekking of schorsing van zijn vergunning opdat de beslissing overal zou worden gehandhaafd.

³¹¹ Artikel 11, §1, tweede lid WW.

De beperking kan bijvoorbeeld bestaan uit het voorhanden hebben van het wapen zonder munitie bij wijze van sanctie (niet op eenvoudige aanvraag) of een beperking in geldigheidsduur.

De schorsing van de vergunning is als maatregel aangewezen als de houder van de vergunning zich voorlopig in een situatie bevindt waarin het voorhanden hebben van het vergunningsplichtig wapen nadelig kan zijn voor de openbare orde. De schorsing is beperkt in de tijd.³¹² Indien ze langer duurt dan één jaar verdient het aanbeveling de vergunning in te trekken.

De intrekking van de vergunning is noodzakelijk wanneer de houder van de vergunning zich voor een langere tijd in een situatie bevindt waarin het voorhanden hebben van het vergunningsplichtig wapen nadelig kan zijn voor de openbare orde.³¹³

Zo kunnen de vergunningen van mensen die van rechtswege zijn geschrapt (omwille van verblijf in het buitenland of omwille van een fictieve verblijfplaats in België) worden ingetrokken wegens gevaar voor de openbare orde.

Zowel de intrekking als de schorsing hebben vanaf de kennisgeving ervan aan de houder van de vergunning het verbod tot het voorhanden hebben van het betreffende wapen tot gevolg.

De kennisgeving van de intrekking- of schorsingsbeslissing aan de houder van de vergunning gebeurt bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs.³¹⁴

De gouverneur geeft kennis van zijn intrekking- of schorsingsbeslissing aan de lokale politie van de verblijfplaats van de betrokkene en houdt hem op de hoogte van de uitvoering van zijn beslissing. Op die manier waakt de lokale politiedienst over de correcte uitvoering van de beslissing van de gouverneur.

Alvorens de beslissing te nemen, moet men de persoon de mogelijkheid geven om te reageren (hoorrecht).

De intrekking- of schorsingsbeslissing vermeldt de termijnen waarbinnen het wapen in bewaring moet worden gegeven bij een erkend persoon of moet worden overgedragen aan een erkend persoon of aan een persoon die gemachtigd is het wapen voorhanden te hebben.³¹⁵

Binnen 8 dagen te rekenen vanaf de inbewaringgeving of overdracht van het betreffende wapen dient de persoon die het in bewaring heeft gekregen of aan wie het is overgedragen de gouverneur ervan in kennis te stellen dat het wapen bij hem in bewaring is gegeven of aan hem is overgedragen. Dit gebeurt door middel van een formulier dat de gouverneur bij de kennisgeving voegt.³¹⁶

Er moet steeds een formulier zijn en het onderscheid tussen de bewaargeving en de overdracht van het wapen moet er duidelijk uit blijken. In beide gevallen gaat het feitelijke bezit van het wapen over naar de overnemer. Nochtans kan de verhouding tussen partijen hen ertoe verplichten het wapen terug te geven (bij bewaargeving), dan wel een definitieve overdracht beogen. In alle gevallen moeten de nodige formaliteiten worden nageleefd. Bij overdracht van het bezit van het wapen aan een wapenhandelaar bijvoorbeeld moet het wapen worden ingeschreven in zijn registers; bij overdracht aan een jager moet een model 9 worden opgesteld, enz. De invulling van het formulier van inbewaringgeving of overdracht ontslaat de betrokken partijen dus niet van hun andere wettelijke verplichtingen ter zake.

³¹² De schorsing kan ook worden opgelegd tot eerherstel wordt verkregen of tot bewijs van een duidelijke verbetering van een bepaalde situatie.

³¹³ De intrekking kan zich ook beperken tot bepaalde activiteiten.

³¹⁴ Artikel 14, eerste lid KB 20/9/91.

³¹⁵ Artikel 14, tweede lid KB 20/9/91 en artikel 18 WW.

³¹⁶ Artikel 14, derde lid KB 20/9/91.

Als de wapenbezitter eveneens houder is van een sportschutterslicentie, dan geldt in Vlaanderen dat de sportschutterslicentie wordt ingetrokken als een wapenvergunning wordt geweigerd om redenen die verband houden met de openbare orde.³¹⁷ Om elk misverstand te voorkomen, verdient het aanbeveling de gemachtigde schietsportfederatie die de sportschutterslicentie heeft uitgereikt duidelijk aan te geven dat de weigering van de vergunning gebaseerd is op redenen van openbare orde (en bv. niet op andere redenen zoals het ontbreken van de toestemming van inwonende meerderjarige gezinsleden). In de Franse gemeenschap geldt deze regel niet.

9.1.18. 5-jaarlijkse controle

Sinds 1 september 2008 zijn de vergunningen tot het voorhanden hebben van vergunningsplichtige vuurwapens niet langer beperkt tot een duurtijd van vijf jaar maar zijn zij voor onbepaalde duur geldig.

De vergunning is evenwel voor bepaalde duur geldig als de aanvraag slechts voor een bepaalde duur was gedaan of als de gouverneur bij gemotiveerde beslissing een beperkte geldigheidsduur oplegt om redenen van vrijwaring van de openbare orde.³¹⁸

De gouverneur onderzoekt, uitsluitend op eigen initiatief, eens per vijf jaar of de houders van de vergunningen³¹⁹ die hij heeft afgegeven de wet naleven en nog steeds voldoen aan de voorwaarden voor het verkrijgen ervan.³²⁰

Niettemin kan de gouverneur beslissen om bijvoorbeeld al eerder een controle uit te voeren; dit om de controles voor verschillende wapens te kunnen groeperen, of omdat er indicaties zijn van gevaar voor de openbare orde of omdat er indicaties zijn dat de wettige reden niet meer aanwezig is.

Hierbij vraagt de gouverneur advies aan de lokale politie en eventueel aan het openbaar ministerie.³²¹ De houders van de vergunningen moeten verklaren of doen vaststellen dat zij nog steeds beantwoorden aan de voorwaarden voor het verkrijgen ervan en dat er geen redenen zijn om te besluiten tot een beperking, schorsing of intrekking van de vergunning.³²²

Als blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren of een bedreiging vormt voor de fysieke integriteit van personen of als de wettige reden ingeroepen om de vergunning te verkrijgen niet meer bestaat, kan de bevoegde gouverneur de vergunning bij gemotiveerde beslissing beperken, schorsen of intrekken. Alvorens deze beslissing te nemen moet hij evenwel het advies hebben ingewonnen van de bevoegde procureur des Konings.³²³

Bij de periodieke controle zal de gouverneur dus de mogelijkheid hebben om vergunningen die werden afgegeven in het gunstige overgangsregime te controleren op de naleving van alle wettelijke voorwaarden.

³¹⁷ Artikel 11, §2, 5° Decreet 11/5/07 Vlaamse Gemeenschap sportschutters.

³¹⁸ Artikel 32, eerste lid WW.

³¹⁹ Houders van een model 9 zijn niet onderworpen aan de 5-jaarlijkse controle. Dit betekent evenwel niet dat de gouverneur geen onderzoek kan vragen aan de lokale politie omtrent het wapenbezit van bijvoorbeeld een jager of een sportschutter en dit omdat er indicatie is van gevaar voor de openbare orde.

³²⁰ Artikel 32, tweede lid WW.

³²¹ Als de wapenhouder meerdere adressen heeft, wordt de controle uitgevoerd door de lokale politie van de plaats waar de wapens zich bevinden. De lokale politie die bevoegd is voor de verblijfplaats van de houder moet tevens worden geraadpleegd voor informatie aangaande de wapenhouder zelf.

³²² Artikel 32, derde lid WW.

³²³ Artikel 32, vierde lid WW.

Voorbeeld: ik bezit sinds 2002 een jachtgeweer dat krachtens de nieuwe wapenwet vergunningsplichtig is geworden en waarvoor ik op 2 juni 2007 via de overgangsregeling een vergunning model 4 verkreeg aangezien ik meerderjarig was, geen veroordelingen van artikel 5, §4 WW had opgelopen en er geen redenen van openbare orde bestonden die zouden kunnen leiden tot de intrekking van de vergunning.³²⁴ Tegen 2 juni 2012 zal de gouverneur nagaan of ik voldoe aan alle wettelijke vereisten. Dit betekent dat ik op dat moment moet kunnen aantonen dat ik beschik over een wettige reden om het wapen voorhanden te hebben, dat ik medisch geschikt ben, en dergelijke meer. Als ik geen wettige reden meer heb, moet ik zelf het eventueel passief bezit aanvragen vóór de gouverneur de vijfjaarlijkse controle start.

De retributie is (een keer per periode van vijf jaar) verschuldigd bij de periodieke controle.³²⁵

Na de controle en als de houder voldoet aan alle voorwaarden wordt aan de betrokkene een bevestigingsbericht van de gunstige afronding van deze controle bezorgd. Als de wettige reden is gewijzigd, wordt een nieuw model 4 afgegeven, met behoud van het oorspronkelijke vergunningsnummer en de oorspronkelijke datum. Dit geldt eveneens in geval de oorspronkelijke vergunning nog een vervaldatum vermeldde.

9.2. Rechten en plichten

9.2.1. Aanschaf van een wapen

◇ Bijzonderheden in geval van aankoop in het buitenland

- Algemeen

Wie een vuurwapen (vergunningsplichtig of vrij verkrijgbaar) in het buitenland wil aankopen, mag niet uit het oog verliezen dat hij daardoor onderworpen is aan de regelgeving van ons land én die van het land waar de aankoop plaatsvindt, en bovendien ook aan de regelgeving inzake in- en uitvoer van beide landen. De buitenlandse regelgeving is heel uiteenlopend: zo zijn er landen waar privé-wapenbezit (bijna) volledig vrij is en andere waar het (bijna) volledig verboden is. Het is absoluut noodzakelijk dat de geïnteresseerde zich vooraf goed informeert over de na te leven regels in het land waar hij een wapen wenst aan te kopen. Hetzelfde geldt in geval van een buitenlandse erfenis.

De algemene regel is dat eerst (indien nodig) in België een vergunning tot het voorhanden hebben van het gewenste wapen moet worden aangevraagd bij de bevoegde gouverneur. Met die vergunning kan vervolgens een invoerlicentie worden aangevraagd bij het bevoegde gewest.

Daarna moet (indien nodig) een aankoopvergunning worden aangevraagd in het betrokken land, dat ook een uitvoerlicentie zal moeten afgeven. Het spreekt voor zich dat de Belgische wapendiensten niet op de hoogte kunnen zijn van alle geldende buitenlandse regels en dat ze zich daarom beperken tot het nationale luik van de betrokken aankoop.

- Binnen de EU

In het kader van de Europese Unie geldt een eenvoudiger en eenvormige regeling. De Richtlijn 91/477/EEG huldigt in haar artikel 7.1 het principe van de dubbele machtiging voor de verwerving van een wapen in een andere lidstaat van de EU.

³²⁴ Artikel 44, §2 WW.

³²⁵ Zie punt 24.2.

Dit artikel bepaalt dat wanneer een ingezetene van een lidstaat een wapen van de categorie B van de Richtlijn (vergunningsplichtige vuurwapens) wenst te verwerven in een andere staat van de EU, hij niet alleen een machtiging van de bevoegde vreemde overheden moet verkrijgen, maar eveneens het voorafgaand akkoord van de overheden van zijn verblijfsstaat.

Zo zal bijvoorbeeld een Duitse ingezetene die een vergunningsplichtig vuurwapen in België wenst aan te kopen een machtiging van de Staatsveiligheid moeten verkrijgen, na het voorafgaand akkoord van de overheden van zijn verblijfsstaat.

Omgekeerd is voor Belgische ingezetenen de machtiging van de vreemde overheden om een wapen van de categorie B op hun grondgebied te verwerven, ondergeschikt aan de voorafgaande afgifte van een machtiging door de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de toekomstige bezitter van het wapen.

Onze nationale vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen (model 4) is echter alleen geldig binnen ons land en wordt niet erkend als basis voor de aanvraag van een machtiging om een wapen te verwerven in het buitenland.

- Binnen de Benelux

Binnen de Benelux is de regeling eenvoudiger omdat er geen in- en uitvoerlicenties nodig zijn.

- Procedure

Wanneer Belgische ingezetenen (personen die in België hun woon- of verblijfplaats hebben) wensen een vergunningsplichtig wapen aan te kopen in een andere staat van de EU, geeft de gouverneur naast het model 4 een document, gemakkelijks halve vaak de "blauwe kaart" geheten, af, dat geldt als voorafgaande machtiging voor de verwerving van een vergunningsplichtig wapen in een andere staat van de EU.

Met de vergunning model 4 vraagt men tevens een invoerlicentie aan bij het bevoegde gewest in geval de aankoop niet binnen de Benelux plaatsvindt.

De blauwe kaart kan dan door de betrokkene aan de vreemde overheden overhandigd worden ter staving van zijn aanvraag om een aankoopvergunning in dat land. Hij moet zelf informatie inwinnen over de in het betrokken land te volgen verdere procedure. Vervolgens en in overeenstemming met artikel 11 van het KB van 20/9/91 ter uitvoering van de wapenwet, moet de Belgische ingezetene die houder is van het model 4 zich met het in het buitenland verworven wapen aanbieden bij de lokale politie van zijn verblijfplaats binnen 15 dagen na de invoer. Die zal de invoer vaststellen en luik B van het model 4 invullen. Het luik B wordt dan opgestuurd naar de bevoegde gouverneur, die de gegevens in het CWR invoert.

Ook wanneer een erkende verzamelaar een vergunningsplichtig wapen wenst aan te kopen in een EU-lidstaat zal hij een exemplaar van de blauwe kaart moeten aanvragen bij de gouverneur. Aangezien de erkende verzamelaar geen individuele vergunning meer nodig heeft, wordt geen later te vervolledigen model 4 afgegeven. Toch zal de betrokkene het gewenste wapen moeten preciseren zodat kan nagegaan worden of dit in overeenstemming is met het thema van zijn verzameling.

De blauwe kaart kan ook noodzakelijk zijn voor de aankoop van een vrij verkrijgbaar vuurwapen in het buitenland. In vele landen zijn wapens die in ons land vrij verkrijgbaar zijn immers vergunningsplichtig. Ook dan moet de aankoper een blauwe kaart vragen aan de gouverneur, ook al heeft hij geen model 4 nodig. In dat geval geeft de gouverneur het document af op eenvoudig verzoek.

Een ander geval waar geen model 4 nodig is, is de aankoop van een voor hem toegelaten wapen in het buitenland door een jager, een sportschutter of een bijzondere wachter. Omdat het model 9 niet kan worden opgesteld door een buitenlandse wapenhandelaar, moet de koper zich binnen 15 dagen na de invoer met het wapen aanbieden bij zijn lokale politie. Die zal de invoer vaststellen en een model 9 invullen. Daarvan worden twee exemplaren opgestuurd naar de gouverneur, die de gegevens in het CWR invoert.

De provinciale wapendiensten mogen de blauwe kaart zelf afdrukken op aangepast papier.

Deze regeling doet geen afbreuk aan de andere bepalingen van de Richtlijn 91/477/EEG. Daarom is het aangewezen dat de betrokkenen eveneens informatie inwinnen bij het bevoegde gewest.

Ten slotte moet het wapen, bij invoer, een uniek identificatienummer krijgen door tussenkomst van de proefbank.³²⁶ De proefbank kan hierbij vragen dat het wapen wordt voorgelegd.

9.2.2. Overdracht/verkoop van een wapen

Wie een vergunningsplichtig vuurwapen, de munitie ervoor (of een aan de wettelijke proef onderworpen onderdeel) wenst over te dragen of te verkopen, mag dit enkel doen aan iemand die gerechtigd is het te bezitten. Dit kunnen zowel houders zijn van een vergunning tot het voorhanden hebben ervan, als jagers of sportschutters (afhankelijk van de kenmerken van het wapen), doch tevens wapenhandelaars, wapenverzamelaars, musea edm.

Afhankelijk van de hoedanigheid van de bij de overdracht/verkoop betrokken partijen alsook van de plaats waar zij zich voltrekt, brengt de overdracht/verkoop andere verplichtingen met zich mee.

◇ Bijzonderheden in geval van overdracht/verkoop aan houders van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen (model 4)

De overdracht/verkoop van een vergunningsplichtig vuurwapen en/of van de munitie ervoor (of een aan de wettelijke proef onderworpen onderdeel) aan een houder van een vergunning tot het voorhanden hebben ervan (model 4) kan slechts plaatsvinden na voorlegging van een identiteitskaart of een reispas die overeenstemt met de op de vergunning vermelde identiteit.³²⁷

Binnen één maand te rekenen vanaf de overdracht/verkoop van het wapen moet deel B door de overdrager/verkoper worden toegezonden aan de overheid die de vergunning heeft afgegeven. Dat deel is gedagtekend, ondertekend en bevat de vermeldingen die betrekking hebben op de identificatie van het wapen en van de koper/verkrijger.³²⁸

³²⁶ Artikel 29/1 KB 20/9/91.

³²⁷ Artikel 23bis, §3 KB 20/9/91.

³²⁸ Artikel 11, derde lid KB 20/9/91.

Deel A van de vergunning wordt bewaard door de houder die ertoe gehouden is het te overhandigen aan de in artikel 29 WW bedoelde diensten³²⁹ die in het kader van het door hen uitgeoefende toezicht daarom verzoeken.³³⁰

◇ Bijzonderheden in geval van overdracht/verkoop aan jagers, sportschutters of bijzondere wachters³³¹

De overdracht/verkoop van een vergunningsplichtig vuurwapen en/of van de munitie voor die wapens (of een aan de wettelijke proef onderworpen onderdeel) aan een jager, sportschutter of bijzonder wachter kan slechts geschieden na overlegging van hun identiteitskaart of reispas en het bewijs van hun hoedanigheid.

Een bericht van overdracht/verkoop en een afschrift ervan – opgemaakt volgens het model 9 – worden door de overdrager/verkoper binnen 8 dagen na de overdracht/verkoop toegezonden aan de gouverneur van de verblijfplaats van de verkrijger/overnemer of – indien deze laatste geen verblijfplaats in België heeft – aan het CWR.

De overdrager/verkoper bewaart een afschrift van het model 9. Het andere afschrift wordt – voorzien van het registratienummer - door de gouverneur toegezonden aan de lokale politie van de verblijfplaats van de overnemer/koper. Deze laatste verwittigt de gouverneur als de kenmerken van het wapen niet in overeenstemming zijn met de gegevens op het model 9, zodat die de nodige aanpassingen kan doen.

◇ Bijzonderheden in geval van overdracht/verkoop aan wapenhandelaars, tussenpersonen of andere personen die geen vergunning tot het voorhanden hebben ervan moesten voorleggen, op wiens naam geen bericht van overdracht/verkoop (model 9) moest worden opgesteld of die niet erkend zijn als verzamelaar of museum

In geval een particulier een vergunningsplichtig vuurwapen en/of de munitie ervoor (of een aan de wettelijke proef onderworpen onderdeel) overdraagt/verkoopt aan een wapenhandelaar, een tussenpersoon of een bepaalde overheid (bv. het leger) moet hij de vergunning (model 4) of het bericht van overdracht/verkoop (model 9) op zijn naam terugsturen aan de gouverneur die bevoegd is voor zijn verblijfplaats en hem de identiteit van de overnemer/verkrijger meedelen.

Het is de wapendienst van de gouverneur die vervolgens de nieuwe gegevens registreert in het CWR en die tevens nagaat of er geen onregelmatigheden zijn gebeurd.³³²

De overdracht/verkoop van een vergunningsplichtig vuurwapen en/of de munitie ervoor (of een aan de wettelijke proef onderworpen onderdeel) door een jager, sportschutter of bijzondere wachter aan een erkend persoon, moet in zijn registers worden ingeschreven en door middel van een bericht van overdracht/verkoop (model 9) binnen 8 dagen vanaf de overdracht/verkoop worden gemeld aan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de overdrager/verkoper, of – indien deze geen verblijfplaats in België heeft – aan het CWR. De overdrager/verkoper bewaart een afschrift van het model 9.³³³

◇ Bijzonderheden in geval van overdracht/verkoop in het buitenland

³²⁹ Politiediensten, Proefbank voor vuurwapens, enz. Zie punt 20.1.

³³⁰ Artikel 13 KB 20/9/91.

³³¹ Artikel 25, §1 KB 20/9/91.

³³² Artikel 24 KB 20/9/91.

³³³ Artikel 25, §2 KB 20/9/91.

Wanneer Belgische ingezetenen (personen die in België hun woon- of verblijfplaats hebben) een vergunningsplichtig wapen wensen te verkopen of over te dragen in een andere staat van de EU, moet eerst een uitvoerlicentie worden aangevraagd bij het bevoegde gewest (en de hiervoor noodzakelijke voorafgaande vergunning van de FOD Justitie³³⁴).

Het spreekt voor zich dat de overdrager/verkoper in België het wapen rechtsgeldig voorhanden moet hebben, hetzij met een vergunning tot het voorhanden hebben ervan (model 4), hetzij met een gelijkwaardige titel (bv. een geldig jachtverlof met een op model 9 geregistreerd wapen). Op basis daarvan kan de uitvoerlicentie worden aangevraagd.

De overdracht/verkoop in een andere EU-lidstaat moet beantwoorden aan de daar geldende wetgeving inzake de verkoop van wapens. Ook hier dient herhaald dat de Belgische wapendiensten niet op de hoogte kunnen zijn van alle geldende buitenlandse regels en dat ze zich daarom beperken tot het nationale luik van de betrokken verkoop.

Nadat de overdracht/verkoop heeft plaatsgevonden, moet de Belgische overdrager/verkoper de vergunning (model 4) of het bericht van overdracht/verkoop (model 9) onmiddellijk terugsturen aan de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats en hem de identiteit van de overnemer/verkrijger meedelen.

De wapendienst van de gouverneur registreert de gegevens in het CWR en gaat na of er geen onregelmatigheden zijn gebeurd.³³⁵ Mocht de gouverneur een onregelmatigheid vaststellen, dan zal hij die nog rechtzetten als dit in overeenstemming met de regelgeving mogelijk is. In dat geval komt de registratie niet in het gedrang. In het andere geval zal hij aangifte moeten doen van het gepleegde misdrijf.

◇ Bijzonderheden in geval van overdracht/verkoop in België aan een buitenlander

Het principe van de dubbele machtiging voor de verwerving van een wapen binnen de EU geldt ook bij overdracht/verkoop in België van een vergunningsplichtig wapen aan een ingezetene van een andere EU-lidstaat (personen die in een andere EU-lidstaat hun woon- of verblijfplaats hebben).

De buitenlandse koper zal daarom moeten beschikken over een “voorafgaande machtiging voor de verwerving van een vergunningsplichtig wapen in een andere lidstaat van de EU”, van de overheden van zijn verblijfstaat, vergelijkbaar met onze zogenaamde “blauwe kaart”.

Verder moet hij een machtiging van de Belgische overheid hebben om een wapen van de categorie B op haar grondgebied te verwerven (een vergunning model 4 afgegeven door de Staatsveiligheid) en moet hij een uitvoerlicentie aanvragen bij het bevoegde gewest hier in België. Zijn eventuele nationale (buitenlandse) vergunning is enkel geldig binnen zijn land en wordt dan ook niet erkend als basis voor de aanvraag van de machtiging.

Ten slotte moet de buitenlandse koper beschikken over een invoerlicentie van de bevoegde overheden van de lidstaat waar hij zijn woon- of verblijfplaats heeft.

Binnen de Benelux is de regeling evenwel eenvoudiger omdat er geen in- en uitvoerlicenties nodig zijn.

Nadat de overdracht/verkoop heeft plaatsgevonden, moet de Belgische overdrager/verkoper de vergunning (model 4) of het bericht van overdracht/verkoop (model 9) onmiddellijk terugsturen aan

³³⁴ Zie artikel 10 van de wet van 5/8/91 en de praktische informatie hierover op www.just.fgov.be onder de rubriek “wapens”.

³³⁵ Artikel 24 KB 20/9/91.

de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats en hem de identiteit van de overnemer/verkrijger meedelen.

De wapendienst van de gouverneur registreert de gegevens in het CWR en gaat na of er geen onregelmatigheden zijn gebeurd.³³⁶ Mocht de gouverneur een onregelmatigheid vaststellen, dan zal hij die nog rechtzetten als dit in overeenstemming met de regelgeving mogelijk is. In dat geval komt de registratie niet in het gedrang. In het andere geval zal hij aangifte moeten doen van het gepleegde misdrijf.

9.2.3. Veiligheidsmaatregelen

Het KB van 24/4/97 tot bepaling van de veiligheidsvoorwaarden bij het opslaan, het voorhanden hebben en het verzamelen van vuurwapens of munitie werd op 14/4/09 uitgebreid met een hoofdstuk 3 *“Veiligheidsvoorwaarden bij het voorhanden hebben en tentoonstellen op de verblijfplaats, en het vervoeren van vergunningsplichtige wapens of munitie ervoor door particulieren”*.

Onder de oude wapenwetgeving was het onmogelijk aan de particuliere wapenbezitter bepaalde veiligheidsmaatregelen op te leggen. Bij de ontvangst van hun vergunning kregen ze wel een document “model 12” mee dat raadgevingen bevatte met betrekking tot het bewaren, gebruik en onderhoud van vuurwapens. Die raadgevingen zijn nu omgezet in plichten.

De nieuwe regels zijn van toepassing op “particulieren”, die worden gedefinieerd als niet-erkende personen die wettig een of meer vergunningsplichtige wapens of munitie ervoor voorhanden hebben of erkende verzamelaars die maximum 30 vergunningsplichtige wapens of munitie ervoor voorhanden hebben. Het gaat dus over de personen die vuurwapens of daarmee gelijkgestelde niet-vuurwapens voorhanden hebben op basis van een vergunning (model 4) of een gelijkgesteld document (model 9).³³⁷ De regeling voor verzamelaars die meer wapens bezitten, wordt toegelicht in punt 5.1.6.³³⁸

Een aantal veiligheidsmaatregelen moet steeds door elke wapenbezitter worden genomen, ongeacht de hoeveelheid opgeslagen wapens. Daarenboven worden bijkomende veiligheidsmaatregelen opgelegd in functie van het aantal opgeslagen vergunningsplichtige wapens (daarin begrepen de aan de wettelijke proef onderworpen onderdelen). Het nieuwe KB voorziet in drie drempels:

- bewaring van minder dan 6 vergunningsplichtige wapens;
- bewaring van minder dan 11 vergunningsplichtige wapens;
- bewaring van 11 tot en met 30 vergunningsplichtige wapens.
- bewaring van meer dan 30 vergunningsplichtige wapens.

Bij overschrijding van één van deze drempels dienen steeds strengere veiligheidsmaatregelen te worden genomen.³³⁹

◇ Veiligheidsmaatregelen die altijd van toepassing zijn

³³⁶ Artikel 24 KB 20/9/91.

³³⁷ Er zijn geen specifieke veiligheidsmaatregelen voorzien voor zogenaamde blanke wapens. Hier geldt echter wel het algemene principe dat alles op een verantwoorde wijze moet worden voorhanden gehouden zonder gevaar voor de openbare orde.

³³⁸ Het aantal wapens dat een particulier mag bezitten, is niet beperkt, tenzij dat uitdrukkelijk zou zijn opgelegd in individuele gevallen. Evenwel nemen de vereiste veiligheidsmaatregelen toe naarmate dat men over meer wapens beschikt.

³³⁹ Artikel 11 KB 24/4/97.

Elke particulier moet bij de opslag van vergunningsplichtige vuurwapens op de verblijfplaats de volgende veiligheidsmaatregelen naleven:

1° de wapens moeten ongeladen worden bewaard. Een wapen wordt als ongeladen beschouwd als “de kulas, de kamer en de lader die op het wapen is bevestigd noch een voortstuwend element, noch een projectiel, noch een patroon bevatten die kan worden afgevuurd”.

Daarom mag een revolver, een pistool of een geweer geen patroon in de kamer bevatten. Uit deze definitie volgt ook dat het wapen niet mag worden bewaard met een lader waarin patronen zitten. Deze beperking is van toepassing voor alle particulieren. Enkel als de vergunning werd uitgereikt met de wettige reden “persoonlijke verdediging” mag het wapen geladen worden bewaard.

2° de wapens en de munitie moeten steeds buiten het bereik van kinderen worden bewaard.

3° de wapens en de munitie mogen niet “ogenblikkelijk” toegankelijk zijn.

Men moet vermijden dat een onbevoegde (of een inbreker) die de wapens vindt, ook onmiddellijk de munitie vindt, zodat hij direct over een bruikbaar wapen beschikt. Daarom moeten de wapens en de munitie bijvoorbeeld in een andere kast worden bewaard. Het is af te raden om munitie te bewaren in een kluis. Bij brand kan er dan immers drukophoping ontstaan, met mogelijk ontploffingsgevaar.

4° de wapens en de munitie moeten bewaard worden op een plaats die geen uiterlijk kenteken draagt dat er zich een wapen of munitie in bevindt.

De bedoeling van deze regel is dat men onbevoegden niet de weg wijst naar een plaats waar wapens opgeslagen liggen.

5° eveneens mogen werktuigen die een inbraak kunnen vergemakkelijken niet langer dan noodzakelijk worden achtergelaten in de nabijheid van plaatsen waar de wapens worden bewaard.

Men mag dus ook geen ladders laten slingeren die toegang kunnen geven tot een venster van een wapenkamer.

Bij diefstal, of bij poging tot diefstal van een vuurwapen, een los onderdeel, munitie, registers of documenten met betrekking tot het wapen moet onmiddellijk aangifte worden gedaan bij de politie. Binnen de 48 uur dienen precieze gegevens over de aard van de gestolen zaken te worden doorgegeven. De betrokken politiedienst brengt de gouverneur onmiddellijk op de hoogte.

In veel politiezones kan men technopreventief advies vragen aan een veiligheidsadviseur van de lokale politie. Deze adviseur onderzoekt dan de woning en duidt zwakke plekken aan. Er worden tevens tips voor beveiliging gegeven. In sommige gemeenten worden hiervoor subsidies toegekend (bijvoorbeeld voor het plaatsen van een inbraakwerende deur).

◇ Opslag van 1 tot en met 5 vergunningsplichtige wapens

Wapens moeten veilig worden opgeslagen, zodat oneigenlijk gebruik of vervreemding bemoeilijkt wordt. Ze mogen niet onbeveiligd rondslingeren in de woning. Wie minder dan 6 vergunningsplichtige wapens heeft, dient minstens één van de volgende veiligheidsmaatregelen te nemen:

1° aanbrengen van een veiligheidsslot (bijvoorbeeld een trekkerslot met cijfercode of met sleutel);

2° wegnemen en afzonderlijk bewaren van een voor de werking van het wapen essentieel onderdeel (bijvoorbeeld de grendel of de loop van het wapen verwijderen en opslaan in een andere kast dan de kast waarin het wapen is opgeslagen);

3° het bevestigen van het wapen met een ketting aan een vast punt (bijvoorbeeld aanbrengen van een ketting of staaldraad in de trekkerbeugels van de wapens die naast elkaar staan in een rek, en deze ketting of staaldraad met een slot vastmaken aan een punt dat vastzit in de muur).

De particulier kan dus zelf kiezen welke veiligheidsmaatregelen hij neemt. Hij kan de verschillende maatregelen combineren, of voor verschillende wapens andere veiligheidsmaatregelen toepassen. De bedoeling is dat voor elk wapen minstens één van de genoemde maatregelen genomen is.

◇ Opslaan van minder dan 11 vergunningsplichtige wapens

Wie van 6 tot 11 vergunningsplichtige wapens opslaat, dient ze te bewaren in een slotvaste en in stevig materiaal gemaakte wapenkast. Deze kast kan niet gemakkelijk worden opengebroken, en mag geen uiterlijk kenteken dragen waaruit blijkt dat erin wapens worden bewaard.

De regelgeving legt geen verplichting op om een bepaald type kast te gebruiken. De bedoeling is dat de wapens worden bewaard in een stevige kast, die bovendien kan worden afgesloten en enige weerstand biedt bij inbraak. In de praktijk kan gedacht worden aan stevige metalen kantoorkasten met een hangslot of aan in massief hout uitgevoerde kisten of koffers die behoorlijk kunnen worden afgesloten.

Uiteraard geldt dat, eens de drempel van 5 wapens overschreden is, alle wapens moeten worden bewaard in die kast. Het louter bezitten van een dergelijke kast is niet voldoende.

◇ Opslaan van meer dan 10, maar minder dan 31 vergunningsplichtige wapens

Wie van 10 tot 30 vergunningsplichtige wapens opslaat, moet die allemaal bewaren in een daarvoor ontworpen wapenkluis. De regelgeving legt geen technische normen op. Wel is vereist dat de wapenkluis afgesloten is met een mechanisme dat niet kan worden geopend dan met behulp van een elektronische, magnetische of mechanische sleutel, een alfabetische of numerieke combinatie of een biometrische herkenning. De wapenkluizen die courant in de handel verkocht worden volstaan hier. Het is niet vereist dat ze aan een minimum technische veiligheidsnorm voldoet. Als de kast minder dan 150 kg weegt, is het aan te raden ze vast te maken in de muur.

De wapenkluis en de munitie moeten zich in een ruimte bevinden waarvan alle toegangen en ramen behoorlijk zijn afgesloten. De sleutels van de wapenkluis en die van de ruimte waarin de wapenkluis zich bevindt, mogen niet op de sloten worden gelaten. Die sleutels moeten op een veilige plaats, buiten het bereik van kinderen en derden worden bewaard. Alleen de eigenaar mag toegang hebben tot deze sleutels.

Wie veel wapens opslaat, dient dus mogelijk meerdere kluizen te kopen om die wapens in te bewaren. Het KB laat echter ook de keuze voor een alternatief toe. De wapens moeten niet worden bewaard in een kluis als de toegangen van het lokaal waarin de wapens zijn opgeslagen, voldoen aan de volgende normen:

- deuren in vol hout, die minstens 4 cm dik zijn, of in een ander materiaal van vergelijkbare sterkte, of deuren met gelaagd glas;
- in de toegangsdeur tot de wapenkamer en de buitendeuren van het gebouw moeten tenminste 2 dievenklauwen worden aangebracht;
- de toegangsdeur moet zijn uitgerust met hetzij een driepuntsslot dat 5 minuten weerstand biedt bij inbraak, hetzij een combinatie van drie sloten die samen 5 minuten weerstand bieden bij inbraak.

Bij een appartementsgebouw kan het dus al voldoende zijn om een gepantserde inbraakbestendige voordeur te plaatsen met een degelijk slot. Alle ruimtes voldoen dan aan de norm, zodat de wapens in een kamer binnen het appartement kunnen worden opgeslagen zonder dat ze nog in een kluis hoeven te liggen.

Een particulier kan er ook voor kiezen om ineens de normen na te leven voor de opslag van meer dan 30 vergunningsplichtige wapens (klasse G). Wie in orde is met deze strengere norm, moet geen rekening houden met de andere specifieke normen voor opslag (trekkerslot, wapenkast of kluis, ...). Uiteraard moeten de veiligheidsmaatregelen die altijd van toepassing zijn wel worden nageleefd.

◇ Opslaan van meer dan 30 vergunningsplichtige wapens

Wie meer dan 30 vergunningsplichtige wapens opslaat, moet voldoen aan de veiligheidsmaatregelen van klasse G.³⁴⁰

◇ Equivalente beveiliging

Het KB laat eveneens toe om andere veiligheidsmaatregelen te nemen, voor zover deze maatregelen gelijkwaardig zijn met de maatregelen die in het besluit worden opgelegd. Deze gelijkwaardigheid wordt beoordeeld door de lokale politie of de andere diensten die bevoegd zijn om wapenbezit te controleren. Er kan ook vooraf met deze diensten overlegd worden.

Op basis van voorgelegde stukken over de te nemen veiligheidsmaatregelen (bijvoorbeeld documentatie over een inbraakwerende deur die geplaatst wordt bij nieuwbouw), kan de overheid dan beslissen dat de maatregelen voldoende zijn. Een wapenbezitter die verbouwingen plant, en zeker wenst te zijn dat alle genomen veiligheidsnormen voldoende zijn, kan dus vooraf zekerheid krijgen hierover na overleg met de lokale politie.

Het is dus steeds mogelijk om zelf initiatief te nemen en aan de lokale politie te vragen of zij schriftelijk kan bevestigen dat veiligheidsmaatregelen equivalent zijn aan de in het besluit opgesomde maatregelen. Zo kan bijvoorbeeld gevraagd worden dat tijdens een controle wordt bevestigd dat de toegangen tot de ruimtes waar de wapens zich bevinden voldoende beveiligd zijn, zodat geen kluis meer nodig is. Deze werkwijze biedt het voordeel dat de wapenbezitter vooraf zeker is dat de genomen maatregelen afdoende zijn.

◇ Inwerkingtreding

De veiligheidsmaatregelen die door elke wapenbezitter moeten worden in acht genomen, werden verplicht op 25/4/09.

³⁴⁰ Zie punt 5.1.6.

Wapenbezitters moesten uiterlijk tegen 25/4/10 de veiligheidsmaatregelen nemen die van toepassing zijn naargelang het aantal vergunningsplichtige wapens dat ze bezitten.

◇ Tentoonstellen van vergunningsplichtige wapens op de verblijfplaats

Het is mogelijk om lange wapens toegestaan voor de jacht tentoon te stellen op de verblijfplaats. Daarbij moet rekening gehouden worden met het volgende:

- de tentoongestelde wapens moeten ongeladen zijn;
- ze moeten onbruikbaar gemaakt zijn door een veiligheidsslot of door een voor de werking essentieel onderdeel afzonderlijk te bewaren;
- ze moeten stevig zijn vastgemaakt aan het slotvaste etalagemeubel waarin ze zijn tentoongesteld;
- ze mogen niet worden tentoongesteld samen met de munitie die ze kunnen afvuren;
- het wapen en de munitie mogen niet ogenblikkelijk samen toegankelijk zijn.

Deze regels werden van toepassing op 25/4/09.

◇ Veiligheidsmaatregelen tijdens het onderhoud van vuurwapens

Tijdens het onderhoud van vuurwapens dienen de volgende veiligheidsmaatregelen te worden nageleefd:

- het wapen moet ongeladen zijn, tijdens het manipuleren wordt de loop steeds in een veilige richting gehouden;
- het magazijn of de lader van het wapen moet worden leeggemaakt;
- de trekker mag alleen worden overgehaald als het wapen leeg is, en als de loop in een veilige richting wijst.

Deze regels zouden voor de wapenbezitter niet nieuw mogen zijn. Alle fabrikanten en organisaties geven deze adviezen al mee. Ze werden verplicht vanaf 25/4/09.

◇ Veiligheidsmaatregelen tijdens het vervoer van vuurwapens

Het vervoer van wapens wordt deels geregeld in de wapenwet. Vergunninghouders, jagers, bijzondere wachters, sportschutters en houders van een Europese vuurwapenpas afgegeven in een andere lidstaat van de EU mogen vuurwapens vervoeren.³⁴¹

De wapens mogen alleen vervoerd worden tussen hun woonplaats en hun verblijfplaats, of tussen hun woon- of verblijfplaats³⁴² en de schietstand of het jachtterrein, of tussen hun woon- of verblijfplaats en een erkende persoon. Tijdens het vervoer dienen de vuurwapens ongeladen en verpakt te zijn in een afgesloten koffer (bv. een autokoffer indien deze gescheiden is van de rest van het voertuig en indien deze op slot kan; het mag ook de koffer zijn van een breakwagen of jeep indien de hele auto op slot is en indien de munitie aan het zicht is onttrokken), of uitgerust te zijn met een trekker slot of een equivalente beveiliging. Een beveiliging is equivalent als ze dezelfde waarborgen biedt tegen diefstal of tegen oneigenlijk gebruik van het wapen.

³⁴¹ Artikel 21 WW.

³⁴² In dit geval mag de term "verblijfplaats" ruim worden geïnterpreteerd: het mag ook gaan over een tijdelijke verblijfplaats, bv. een hotel waar de jager of sportschutter verblijft tijdens een weekend voor een jachtpartij of een schietwedstrijd op verplaatsing (in dit hotel moeten de wapens dan wel worden bewaard alsof het een woning betrof).

In het KB worden bijkomende veiligheidsmaatregelen opgelegd die in acht moeten worden genomen tijdens het vervoer:

- de wapens moeten ongeladen zijn, de laders leeg. De laders kunnen dus niet thuis worden gevuld;
- het wapen moet onbruikbaar zijn gemaakt door een veiligheidsslot of door het wegnemen van een voor zijn werking essentieel onderdeel. Als alternatief kan het wapen gedemonteerd worden vervoerd;
- het wapen mag niet in het zicht liggen, en het moet buiten handbereik worden vervoerd in een slotvaste koffer of etui;
- de munitie moet veilig verpakt worden (bij voorkeur in haar originele verpakking of in een munitiedoosje);
- bij vervoer met een motorvoertuig moeten de etuis met het wapen en de munitie in de slotvaste koffer (zie hoger) van het voertuig worden vervoerd. Dit is niet van toepassing op het jachtterrein;
- het voertuig mag niet onbewaakt achterblijven terwijl de wapens erin opgeslagen liggen. Het is daarom aangeraden in de onmiddellijke nabijheid van de schietstand te parkeren, bij voorkeur in het zicht van bijvoorbeeld de cafetaria. De bewaking mag ook worden gedaan met behulp van honden of een camera.

Deze nieuwe veiligheidsmaatregelen van toepassing tijdens het vervoer moeten worden nageleefd vanaf 25/4/09.

◇ Toezicht op de naleving van de veiligheidsmaatregelen

In tegenstelling tot wat het geval is met de erkende personen, voorziet het KB niet in specifieke controle vooraf bij aanvraag van een vergunning, noch in een specifieke periodieke controle van de naleving van de veiligheidsmaatregelen door particulieren. Dit betekent echter niet dat er geen controle op is: vermits de periodieke controle slaat op de naleving van de wet, slaat ze ook op de uitvoeringsbesluiten. Ook is voorzien dat de politie in het advies aan de gouverneur moet rapporteren over de veiligheidsnormen.³⁴³

Bij aanvraag van een vergunning vraagt de gouverneur advies aan de lokale politie die onder meer onderzoekt of de aanvrager gevaar voor de openbare orde kan opleveren. Men zal de betrokkene vragen welke veiligheidsmaatregelen hij heeft genomen of zal nemen.

Ook naar aanleiding van de 5-jaarlijkse controle van het wapenbezit op initiatief van de gouverneur zal het veiligheidsaspect worden gecontroleerd.

Wie zijn wapens niet bewaart op de voorgeschreven manier neemt het risico zijn vergunning op het spel te zetten. Bovendien zal hij aansprakelijk worden gesteld als er zich een incident voordoet met zijn wapen dat onveilig werd bewaard.

9.2.4. Gebruik

De vergunning geeft het recht om het wapen voorhanden te hebben, al dan niet met munitie.

Het gebruik van het wapen moet ook na het verkrijgen van de vergunning voor het voorhanden hebben ervan steeds op één of andere manier kaderen binnen de opgegeven wettige reden.

³⁴³ Zie punt 9.1.

Zo kan de gouverneur bij de 5-jaarlijkse controle³⁴⁴ nagaan of de wettige reden nog aanwezig is. Is dat niet het geval dan kan hij de wapenvergunning beperken, schorsen of intrekken.³⁴⁵

Voorbeelden:

- Een houder van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig wapen met als wettige reden "sportschieten" mag zijn wapen thuis of in zijn tuin niet gebruiken.
- Anderzijds kan een jager verantwoorden dat hij met een vergund jachtgeweer op een schietstand schiet met een dagkaart om zijn wapen te onderhouden en te testen of om de richtmiddelen af te stellen. Hij kan met het wapen evenwel niet deelnemen aan schietwedstrijden, behalve in het kleischieten.
- Iemand die de intentie heeft om een verzameling historische wapens uit te bouwen, mag niet schieten met de wapens die deel zullen uitmaken van de collectie.
- Tenslotte is het bijvoorbeeld ook niet toegestaan om als sportschutter zijn wapens tevens te gebruiken bij de uitoefening van een activiteit die bijzondere risico's inhoudt.

Gebruik van een vergund wapen dat niet kan worden gekaderd binnen de opgegeven wettige reden maakt een illegale activiteit uit waarop ernstige straffen staan³⁴⁶.

9.2.5. Lenen van een wapen

Houders van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen³⁴⁷ mogen aan elkaar vuurwapens uitlenen onder de volgende voorwaarden:

1° het betreft alleen vuurwapens van het type dat de ontlener mag voorhanden hebben en met het oog op een toegelaten activiteit op basis van het document³⁴⁸ waarvan hij houder is;³⁴⁹

2° de vuurwapens mogen slechts worden uitgeleend voor de duur van de activiteit waarvoor ze worden geleend en voor het vervoer van en naar de plaats waar die plaatsvindt;

3° de vuurwapens mogen alleen worden voorhanden gehouden, gedragen en gebruikt op de plaats waar de activiteit waarvoor ze worden ontleend, plaatsvindt;

4° de ontlener kan een door de uitlener ondertekend schriftelijk akkoord voorleggen, evenals een kopie van het in de bepaling onder 1° bedoelde document, behalve indien de uitlener aanwezig is.

9.2.6. Vervoer

Houders van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen mogen het wapen vervoeren tussen hun woonplaats en hun verblijfplaats, of tussen hun woon- of verblijfplaats en de schietstand of het jachtterrein, of tussen hun woon- of verblijfplaats en een erkende persoon. Tijdens het vervoer dienen de vuurwapens ongeladen verpakt te zijn in een afgesloten koffer of voorzien te zijn van een trekkerslot of een equivalente beveiliging.³⁵⁰

Verder mag een particulier een vergunningsplichtig wapen enkel vervoeren als de volgende voorwaarden worden nageleefd:³⁵¹

³⁴⁴ Zie verder punt 9.1.18.

³⁴⁵ Artikel 11, § 1 en 32, vierde lid WW.

³⁴⁶ Zie punt 20.2.

³⁴⁷ Alsook gelijkgestelden zoals houders van een jachtverlof of van een sportschutterslicentie.

³⁴⁸ Dit kan zowel een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen (model 4) zijn, alsook een model 9 samen met een sportschutterslicentie en/of jachtverlof.

³⁴⁹ Artikel 12/1 WW.

³⁵⁰ Artikel 21, 2° WW. Zie hierover tevens punten 11.3 en 12.3.

³⁵¹ Artikel 15 KB 24/4/97.

- 1° het wapen is ongeladen en de vervoerde magazijnen zijn leeg;
- 2° het wapen is onbruikbaar gemaakt door een veiligheidsslot of door het wegnemen van een voor zijn werking essentieel onderdeel;
- 3° het wapen wordt buiten het zicht en buiten handbereik vervoerd, in een geschikte en slotvaste koffer of etui;
- 4° de munitie wordt veilig verpakt vervoerd in een geschikte en slotvaste koffer of etui;
- 5° als het vervoer met de wagen gebeurt, worden de koffers of de etuis met het wapen en de munitie vervoerd in de slotvaste koffer van het voertuig. Deze bepaling is niet van toepassing op het jachtterrein (zie hoger voor voorbeelden);
- 6° het voertuig blijft niet zonder toezicht achter (zie hoger voor voorbeelden).

9.2.7. Herstelling

De houder van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen moet bij de vervanging van een kapot essentieel onderdeel van dat wapen een nieuwe aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben ervan (model 4) indienen.

Er zijn twee mogelijkheden:

1. ofwel legt de aanvrager een attest van vernietiging door de Proefbank voor vuurwapens voor. In dat geval zal de "oude" vergunning voor het betreffende vuurwapen kosteloos worden aangepast. Het voorwerp van de vergunning verandert immers niet en dus moet geen retributie worden betaald.
2. ofwel legt de aanvrager geen vernietigingsattest voor. In dat geval wordt de aanvraag als een "klassieke" aanvraag behandeld. De aanvrager betaalt dus een retributie en een nieuwe vergunning wordt afgegeven.

Het betreft alle onderdelen die aan de wettelijke proef onderworpen zijn, zoals bv. de loop, de trommel, enz.

De omwisseling van een defect onderdeel wordt tevens besproken onder punt 19.

9.2.8. Munitie

Houders van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen mogen voor dat wapen munitie aankopen en voorhanden hebben, tenzij de vergunning werd afgegeven met uitsluiting van munitie.³⁵²

Het betreft evenwel uitsluitend de munitie voor het wapen waarvoor zij een vergunning hebben of dat zij rechtmatig voorhanden houden onder de voorwaarden van artikel 12 wapenwet. Particulieren kunnen dus geen munitie verwerven als hun vergunning niet geldig is voor het verkrijgen van dat type munitie.

Ook voor de aankoop en het voorhanden hebben van patroonhulzen of projectielen dient men in het bezit te zijn van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, tenzij zij onbruikbaar werden gemaakt.³⁵³

Het is evenwel verboden om volgende munitie te vervaardigen, te verkopen, op te slaan of voorhanden te hebben:³⁵⁴

- 1° indringende, brandstichtende of ontplofende munitie;

³⁵² Artikel 22, §1, eerste lid WW.

³⁵³ Artikel 22, §1, vierde lid WW.

³⁵⁴ Artikel 22, §2 WW.

2° opensplijtende munitie voor pistolen en revolvers;
3° projectielen voor deze munitie.

10. Wapendracht door particulieren: algemene regels

10.1. Notie

Wie houder is van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen, mag dat wapen daarom nog niet naar believen bij zich dragen.

Traditioneel wordt het begrip "een wapen dragen" opgevat als het wapen nemen, het bij zich houden in een zak of in een etui of nog, het binnen handbereik hebben zodat het onmiddellijk bruikbaar is. Het loutere gebruik van een wapen impliceert al dat het gedragen wordt. Anderzijds beschouwt men wapendracht als een openbare aangelegenheid. Er is sprake van wapendracht als dit gebeurt op de openbare weg, op een openbare plaats, of wanneer het zichtbaar is vanaf een openbare weg of plaats.

Het vervoeren van een wapen is strikt genomen dus ook te beschouwen als wapendracht, als de regels voor het vervoer niet worden nageleefd waardoor het wapen onmiddellijk bruikbaar is (b.v. vervoer van een wapen in een handschoenenkastje of binnen handbereik onder de zetel van het voertuig). Voor vervoer gelden de hierboven vermelde bijzondere regels.³⁵⁵ Het dragen van een wapen in een tuin zal wapendracht zijn als het zichtbaar is vanaf een publiek toegankelijke plaats. Binnenshuis daarentegen is er geen sprake van wapendracht.

Wapendracht is steeds onderworpen aan een wettige reden. Dit geldt voor alle soorten wapens. Men moet dus steeds een aanvaardbare reden kunnen geven waarom men op een bepaald moment een bepaald wapen draagt.³⁵⁶

Voor vergunningsplichtige vuurwapens volstaat dit niet. Daar is in principe ook een wapendrachtvergunning noodzakelijk, maar voor jagers en sportschutters bestaat er een gunstregeling.³⁵⁷

10.2. Omstandigheden waarin een wapen vrij mag worden gedragen

De houder van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig wapen of van een gelijkwaardig document mag dit wapen dragen in de woning waar hij zijn woon- of verblijfplaats heeft gevestigd.

Buiten zijn woon- of verblijfplaats kan hij in overeenstemming met artikel 21 WW het wapen vervoeren tussen zijn woon- en verblijfplaats, of tussen zijn woon- of verblijfplaats en de schietstand of het jachtterrein, of tussen zijn woon- of verblijfplaats en een erkende persoon. Tijdens het vervoer dienen vuurwapens ongeladen en verpakt te zijn in een afgesloten koffer, of uitgerust te zijn met een trekkerslot of een equivalente beveiliging.

Artikel 15 WW laat aan jagers en sportschutters toe hun wapens te dragen zonder wapendrachtvergunning in het kader van de beoefening van hun activiteit. Voor de jacht en het

³⁵⁵ Zie in dit verband punt 9.2.6.

³⁵⁶ Artikelen 9 en 14 WW.

³⁵⁷ Artikelen 14 en 15 WW.

sportschieten, daarin begrepen het parcoursschieten, is er dus geen wapendrachtvergunning meer nodig.

In alle gevallen moet de houder de vergunning tot het voorhanden hebben van het betrokken wapen bij zich houden, of het document dat zijn hoedanigheid aantoont.

In alle andere omstandigheden is voor het dragen van een vergunningsplichtig vuurwapen een wapendrachtvergunning vereist. De overgebleven redenen om een wapendrachtvergunning aan te vragen zijn vooral van professionele aard (maar in geval het gaat over bewakingsagenten is de aparte procedure bij de minister van Binnenlandse Zaken van toepassing) of met het oog op persoonlijke verdediging.

10.3. Vergunningsprocedure³⁵⁸

10.3.1. Bevoegdheid

De wapendrachtvergunning wordt afgegeven door de gouverneur na gemotiveerd advies van de procureur des Konings van het arrondissement waar de verblijfplaats van de aanvrager is gevestigd. Het betreft een gebonden bevoegdheid. Alle gouverneurs worden geacht de wet op dezelfde manier, zoals beschreven in deze omzendbrief, toe te passen.

Indien de aanvrager geen verblijfplaats heeft in België, moet hij zijn aanvraag indienen bij de dienst wapens van de Staatsveiligheid.

10.3.2. Ontvankelijkheid

Een wapendrachtvergunning kan slechts worden afgegeven voor een wapen dat de aanvrager regelmatig voorhanden heeft, dus op basis van een vergunning tot voorhanden hebben ervan of een gelijkwaardig document. Wanneer het gaat om een beroepsactiviteit wordt het wapen vaak voorhanden gehouden door een rechtspersoon die de wapendrachtvergunning aanvraagt voor één van zijn personeelsleden.

De aanvraag moet de volgende vermeldingen bevatten:

- de identificatie van de aanvrager: naam, voornamen, nationaliteit, adres, plaats en datum van geboorte;
- de identificatie van het wapen of de wapens waarop de aanvraag betrekking heeft: aard, merk, model, type, kaliber en serienummer;
- de vermeldingen betreffende de vergunning tot het voorhanden hebben van het betrokken wapen: overheid, datum van afgifte en nummer van de vergunning;
- de redenen van de aanvraag, met name een omschrijving van de omstandigheden waarin het wapen zal worden gedragen.

10.3.3. Onderzoek

De wet bepaalt uitdrukkelijk dat de wapendrachtvergunning de voorwaarden moet vermelden waaraan het dragen van het wapen is onderworpen. Daarom moet de aanvrager de redenen

³⁵⁸ Artikel 14 WW.

aangeven waarom hij de vergunning aanvraagt, evenals de omstandigheden waarin hij het wapen zal dragen. De belangrijkste redenen die worden ingeroepen zijn de volgende 2:

- **Persoonlijke verdediging:** dit is de hoofdreden waarom een wapendrachtvergunning wordt aangevraagd. Net zoals bij de aanvraag van de noodzakelijk eerder verkregen vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen om die reden, moet worden aangetoond dat de aanvrager een bijzonder, de normale grenzen overschrijdend gevaar loopt en dat het dragen van dit wapen dit gevaar kan doen verminderen;³⁵⁹
- **Beroepsactiviteit:** de beroepsactiviteit van de aanvrager kan hem in situaties doen terechtkomen waarin zijn leven is bedreigd. Werknemers van een bewakingsonderneming of een interne bewakingsdienst kunnen terecht bij de minister van Binnenlandse Zaken. Privédetectives mogen niet gewapend zijn. Voor andere beroeps categorieën geldt de regel dat geen enkele categorie op zich het dragen van een vuurwapen verantwoordt en dat elke aanvraag op zich wordt onderzocht.³⁶⁰

Ook de persoonlijkheid van de aanvrager wordt opnieuw onder de loep genomen, op dezelfde wijze als op het moment van de aanvraag van de vergunning tot het voorhanden hebben van het wapen.

10.3.4. Ambassadepersoneel e.d.

Als de aanvrager deel uit maakt van het personeel van een diplomatieke of daarmee gelijkgestelde missie, valt hij, voor wat betreft de afgifte van een wapendrachtvergunning, onder de bevoegdheid van de gouverneur (met uitzondering van de personen die de diplomatieke status genieten en die rechtstreeks onder de bevoegdheid van de minister van Justitie vallen).

De aanvragen kunnen door de betrokken persoon zelf of door bemiddeling van de Dienst Protocol van de FOD Buitenlandse Zaken worden ingediend bij de diensten van de gouverneur.

De gouverneur wordt verzocht:

- advies in te winnen van de Staatsveiligheid alvorens een beslissing te nemen inzake de aanvraag;
- de Staatsveiligheid van de genomen beslissing kennis te geven zodat deze administratie een totaalbeeld verkrijgt van de wapens die door het personeel van de diplomatieke missies en het daarmee gelijkgesteld personeel worden gedragen.

10.3.5. Het medisch attest

Het MB van 16/10/08 houdende erkenning van de artsen bevoegd voor het afgeven van een attest bedoeld in artikel 14 van de wapenwet bepaalt dat de aanvraag van een wapendrachtvergunning moet vergezeld gaan van een attest afgegeven door de geraadpleegde arts dat de betrokkene geen fysieke of mentale tegenindicaties vertoont voor het dragen van een vuurwapen.³⁶¹

Het betreft de volgende arts:

- ofwel de huisarts die het globaal medisch dossier van de aanvrager beheert, of die verklaart hem sinds minstens een jaar op te volgen;

³⁵⁹ Zie in dit verband ook punt 9.1.9.

³⁶⁰ Zie in dit verband ook punt 9.1.9.

³⁶¹ Artikel 1 MB 16/10/08.

- ofwel een psychiater of neuropsychiater (als de aanvrager geen vaste huisarts heeft of voor deze optie kiest).

Voor bewakingsagenten gelden andere regels.

Het gaat hier niet over een eenvoudig attest zoals dat vereist bij de aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen, waarin een vrij te kiezen arts verklaart dat de betrokkene in staat is een vuurwapen te hanteren zonder gevaar voor zichzelf of voor anderen. De eisen zijn uiteraard hoger omdat het gaat om een vergunning voor een activiteit met een hoger risico. Er moeten garanties zijn dat de arts de betrokkene goed kent door ervaring of na grondig onderzoek. De arts kan zich vanzelfsprekend alleen baseren op wat hij kan weten op het ogenblik van de aanvraag van het attest en kan achteraf niet verantwoordelijk worden gesteld als de betrokkene toch een incident uitlokt, veroorzaakt door een nog onbekende factor. Voor het attest worden typeformules verspreid bij de artsen.

10.3.6. Termijn

De behandelingstermijn voor een aanvraag is dezelfde als die voor een vergunning model 4 (vier maanden vanaf de ontvangst van de aanvraag).

10.3.7. Beslissing

De wapendrachtvergunning wordt afgegeven voor een duur van ten hoogste drie jaar. Voor het verstrijken van die termijn moet de houder van de vergunning, indien hij dat wenst, om de hernieuwing ervan verzoeken.

De vergunning kan uiteraard voor een kortere duur worden afgegeven als daartoe een reden bestaat of als de aanvrager dit wenst.

Elke beslissing tot toekenning of tot weigering van de vergunning moet afdoende worden gemotiveerd.

10.3.8. Model 5

Op de wapendrachtvergunning moeten de voorwaarden waaraan het dragen van het wapen onderworpen is, worden vermeld, bijvoorbeeld:

- dat het dragen van het wapen al dan niet is beperkt tot de uitoefening van een beroepsactiviteit die dan moet worden vermeld;
- de omstandigheden, binnen het kader van die activiteit, waarin het dragen van het wapen is toegestaan: het is mogelijk dat alleen bepaalde handelingen van de beroepsactiviteit het dragen van het wapen rechtvaardigen.

De wapendrachtvergunning wordt opgemaakt als een formulier model 5.

Met het oog op de vereenvoudiging en de eenvormigheid wordt dit type van vergunning uitsluitend gedrukt door het Belgisch Staatsblad en kan het alleen bij de Federale Wapendienst worden verkregen.

De wapendrachtvergunning is een authentiek stuk waarop bij afgifte een stempel en een droogstempel worden aangebracht. Het is het enige document in het kader van de wapenwetgeving waarop een pasfoto van de houder moet worden aangebracht. Het stuk draagt een uniek nummer dat wordt voorafgegaan door het nummer van de provincie en de laatste twee cijfers van het jaar van uitgifte, volgens de volgende structuur:

5/1/10/0001

5 = de wapendrachtvergunning;
1 = code van de provincie³⁶²;
10 = jaar van uitreiking;
0001 = het druknummer.

Binnen acht dagen te rekenen vanaf de afgifte van de vergunning of van de hernieuwing ervan moet de gouverneur ervoor zorgen dat de wapendrachtvergunning is ingeschreven in het CWR.

10.3.9. Beroep

In geval de gouverneur de wapendrachtvergunning weigert of haar onderwerpt aan voorwaarden, en eveneens wanneer de gouverneur een administratieve sanctie (beperking, schorsing of intrekking) oplegt, kan beroep ingesteld worden bij de minister van Justitie.

Dit kan niet als de beslissing van de gouverneur is gebaseerd op de onontvankelijkheid van de aanvraag. In dat geval staat enkel het gewone administratief beroep bij de Raad van State open.

Zoals alle beroepen bij de minister van Justitie moet het beroep binnen 15 dagen na ontvangst van de beslissing van de gouverneur bij aangetekend schrijven worden gestuurd aan de Federale Wapendienst. Het verzoekschrift moet gemotiveerd zijn en vergezeld gaan van een kopie van de bestreden beslissing. Het beroep is onontvankelijk als aan deze voorwaarden niet is voldaan.

Het beroep wordt behandeld in overeenstemming met de in punt 9.1.15 uiteengezette regels.

10.3.10. Wijziging van de vergunning

De vergunning vermeldt niet langer het adres van de houder. Dit betekent dat bij adreswijziging er door hem niets meer hoeft te worden ondernomen.

Andere wijzigingen, zoals van het op de vergunning vermelde wapen of de omstandigheden waarin het mag worden gedragen, vereisen het aanvragen van een nieuwe vergunning.

10.3.11. Administratieve sancties

De wet voorziet in de mogelijkheid om de wapendrachtvergunningen te beperken, te schorsen of in te trekken. Die bevoegdheid wordt toegekend aan de gouverneur, alsook aan de minister van Justitie als hij de vergunning heeft afgegeven.

³⁶² 1: Antwerpen; 20: administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad; 21: Vlaams-Brabant; 22: Waals-Brabant; 3: West-Vlaanderen; 4: Oost-Vlaanderen; 5: Henegouwen; 6: Luik; 7: Limburg; 8: Luxemburg; 9: Namen; 0: FOD Justitie.

De vergunning kan in drie gevallen worden geschorst of ingetrokken:

- als blijkt dat het dragen van het wapen de openbare orde kan verstoren;
- als de voorwaarden waaraan het dragen van het wapen is onderworpen, niet zijn in acht genomen;
- als de redenen die zijn ingeroepen om de wapendrachtvergunning te verkrijgen, niet langer gelden.

De beslissing van de gouverneur (of de minister van Justitie) tot beperking, intrekking of schorsing van de vergunning moet met redenen zijn omkleed en de omstandigheden ervan moeten worden aangegeven. Over het algemeen zal die beslissing steunen op een politieverslag, op een lopend onderzoek, of op een gerechtelijke beslissing.

De redenen die ertoe aanleiding kunnen geven dat een wapendrachtvergunning wordt geweigerd, kunnen ook leiden tot de schorsing of de intrekking ervan.

Het gemotiveerd advies van de bevoegde procureur des Konings moet worden ingewonnen alvorens een beslissing tot beperking, schorsing of intrekking van de vergunning wordt genomen, behalve als die maatregel op het initiatief van voornoemde procureur wordt genomen.

De schorsing van de wapendrachtvergunning is een voorlopige maatregel die aangewezen is als de houder zich in een voorlopige toestand bevindt. Ze is beperkt in de tijd.

De intrekking van de vergunning is aangewezen als de houder ervan zich in een definitieve toestand bevindt, bijvoorbeeld wanneer tegen de houder een maatregel houdende intrekking van de vergunning tot het voorhanden hebben van het betrokken wapen is genomen. Vanaf de betekening van de intrekking is het verboden het wapen te dragen.

Als de betrokkene hierom vraagt, moet hij vooraf schriftelijk of mondeling worden gehoord. Hij moet in staat worden gesteld zich vooraf te verdedigen tegen de negatieve elementen waarvan hij geen kennis had (hoorrecht).

Ingeval de gouverneur (of de minister van Justitie) besluit een wapendrachtvergunning te beperken, te schorsen of in te trekken, moet hij daarvan onverwijld aan de houder van de vergunning kennis geven bij een aangetekend schrijven met ontvangstbewijs.

Binnen 8 dagen te rekenen vanaf de maatregel moet de gouverneur ervoor zorgen dat die wijziging in het CWR wordt ingeschreven.

11. Bijzondere regeling voor jagers³⁶³

11.1. Wie?

Niemand mag op het Belgische grondgebied jagen tenzij men houder is van een jachtverlof.³⁶⁴

Houders van een jachtverlof mogen lange wapens daar toegelaten waar het jachtverlof geldig is, evenals de daarbij horende munitie voorhanden hebben op voorwaarde dat hun strafrechtelijke

³⁶³ De bepalingen onder punt 9 inzake wapenbezit door particulieren zijn hier eveneens van toepassing in de mate dat ze hiermee niet in tegenstrijd zijn.

³⁶⁴ Artikel 1 Waals decreet 28/6/90 en artikel 13 Vlaams decreet 24/6/91.

antecedenten, hun kennis van de wapenwetgeving en hun geschiktheid om veilig een vuurwapen te hanteren, zijn nagegaan.³⁶⁵

Dit betekent dat jagers (d.w.z. houders van een jachtverlof) sommige vergunningsplichtige vuurwapens voorhanden kunnen houden zonder vooraf een wapenbezitsvergunning aan te vragen. Zij zijn met andere woorden wat die wapens betreft vrijgesteld van de algemene vergunningsplicht, doch hieraan zijn enkele voorwaarden en verplichtingen gekoppeld.

Het jachtverlof wordt afgegeven namens het Vlaamse of het Waalse Gewest.³⁶⁶ Ook gelijkwaardige documenten die werden afgeleverd in een andere lidstaat van de Europese Unie³⁶⁷, of een door de minister van Justitie erkend document afgeleverd in een andere staat³⁶⁸, verlenen het recht om de jacht te beoefenen.³⁶⁹

11.2. Welke wapens?

De bijzondere regeling voor jagers betreft enkel lange wapens daar toegelaten waar het jachtverlof geldig is evenals de daarbij horende munitie. Het zijn dus de jachtdecreten (en hun uitvoeringsbesluiten) van de plaats waar de jacht wordt beoefend, die bepalen met welke wapens daar mag worden gejaagd.

In Vlaanderen is dit het Vlaams jachtdecreet van 24/7/91³⁷⁰, in Wallonië is dit de oude jachtwet van 28/2/1882³⁷¹, gewijzigd door het decreet van de Waalse Regering van 14/7/94.

Aangezien de toepassing van deze jachtdecreten plaatsgebonden is, moet men dus in het bezit zijn van een jachtverlof afgegeven door de bevoegde overheden van de plaats waar de activiteit plaatsvindt.

Doordat de jacht in België een gewestmaterie is, zijn er enkele regionale verschillen vast te stellen. Zo is het jagen met .22 karabijnen met randvuurkogelpatronen in het Vlaamse gewest niet toegestaan, in tegenstelling tot het Waalse gewest waar dit wel wordt aanvaard.³⁷²

Ook buiten de landsgrenzen kan dit voor verschillen zorgen. Zo kan iemand op basis van een buitenlands jachtverlof een jachtwapen kopen in België, in zoverre hij kan bewijzen dat het wapen is toegelaten als jachtwapen in het land dat het jachtverlof heeft uitgereikt. Dit geldt echter niet voor korte vuurwapens die in Duitsland bijvoorbeeld wel zijn toegelaten voor de jacht.

In Wallonië mogen enkel volgende vuurwapens worden gebruikt voor het uitoefenen van de jacht³⁷³:

- 1° geweren met gladde loop (lopen) met een minimum en maximum kaliber van respectievelijk "24" en "12";
- 2° karabijnen met getrokken loop (lopen) met een nominaal kaliber van ten minste 22 of 5,58 mm;

³⁶⁵ Artikel 12, 1° WW.

³⁶⁶ In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest mag niet gejaagd worden.

³⁶⁷ Het betreft meer bepaald de 15 oude lidstaten van de EU (België, Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Denemarken, Ierland, Verenigd Koninkrijk, Griekenland, Portugal, Spanje, Finland, Oostenrijk en Zweden), met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk en Ierland doch met inbegrip van IJsland, Noorwegen en Zwitserland.

³⁶⁸ Zo werden recent nog documenten van de republiek Kameroen erkend.

³⁶⁹ Artikel 2, 17° WW.

³⁷⁰ Alsook het besluit van 28/10/87 van de Vlaamse Executieve.

³⁷¹ Alsook het besluit van 22/9/05 van de Waalse Regering.

³⁷² Artikel 3, §2 besluit Vlaamse Executieve 28/10/87.

³⁷³ Artikel 1 van het besluit 22/9/05 van de Waalse Regering.

3° gemengde wapens met hetzelfde kaliber dan dit vermeld in de punten 1° en 2°. Worden evenwel verboden :

- 1° de automatische geweren;
- 2° de semi-automatische geweren waarvan het magazijn meer dan twee patronen kan bevatten;
- 3° de geweren voorzien van kunstmatige lichtbronnen of van voorzieningen om de prooi te verlichten;
- 4° de geweren voorzien van een vizier met een beeldomzetter of een elektronische beeldversterker of elk ander instrument om 's nachts te schieten;
- 5° de geweren voorzien van een geluiddemper.

Een bijzonder geval betreft de uitoefening van de jacht met een riotgun, meer bepaald een kort repeteerwapen met een gladde loop korter dan 60 cm en een werking met pompactie. De riotgun moet worden ingedeeld bij de geweren met gladde loop van ten minste het kaliber 24 en ten hoogste 12 en is bijgevolg toegelaten voor de jacht in Vlaanderen. Doordat de loop korter is dan 60 cm en door de beperkte "choke" (of zelfs het ontbreken ervan) heeft de hagel vanaf het verlaten van de loop een maximale spreiding, zodat de letaliteit van het schot zich situeert op circa 10m. Op verdere afstand zal het dier niet gedood worden, doch enkel verwond. Bij de gewoonlijke gladloopgeweren die wel geschikt zijn voor de jacht wordt, afhankelijk van het geviseerde wild en de gebruikte hagelpatronen, gevraagd vanaf circa 20m à 35m, waarbij het de bedoeling is om een dodelijk schot af te vuren. Het gebruik van de riotgun voor de jacht lijkt dan ook in strijd met de ethische principes van het jagen.

Verder zijn in het Waals gewest bij het jagen op de hierna genoemde soorten en categorieën wild slechts de genoemde vuurwapens en munitie toegelaten:

- Voor het schieten van het grof wild kunnen alleen karabijnkogels gebruikt worden, waarvan het nominale kaliber minstens 6,5 mm is en die op 100 m van de loopmond een energie kleiner dan 2 200 joules ontwikkelen.

In afwijking van het eerste lid kunnen de volgende kogels worden gebruikt:

1° voor de bersjacht of de loerjacht op de reebok: karabijnkogels waarvan het nominale kaliber minstens 5,58 mm is en die op 100 m van de loopmond een energie kleiner dan 980 joules ontwikkelen;

2° voor de drijfjacht op grof wild : kogelpatronen voor gladde loop van het kaliber 12, 16 en 20, die op de inslag deformeerbaar zijn.³⁷⁴

- Voor het schieten op het klein wild en op het waterwild kunnen alleen hagelpatronen gebruikt worden, waarvan de doorsnede van de korrelgrootte van de hagel kleiner dan of gelijk aan 3,5 mm is.

Voor het schieten van het waterwild is het gebruik van hagelpatronen verboden op minder dan 50 meter van de moerassen, meren, vijvers, bekkens, waterlopen, rivieren en kanalen. Het gebruik van hagelpatronen met nikkel blijft toegelaten.³⁷⁵

- Voor het schieten op het overige wild kunnen alleen de volgende munities worden gebruikt:

1° hagelpatronen waarvan de korrelgrootte van de hagel een doorsnede gelijk aan of kleiner dan 4 mm is.

2° patronen van geweer of karabijn.³⁷⁶

- Voor het schieten van wild met een karabijn is het verboden de volgende kogels te gebruiken:

1° militaire kogels, met inbegrip van fosfor- en lichtspoor kogels;

2° patronen met volmantel;

³⁷⁴ Artikel 2 van het besluit 22/9/05 van de Waalse Regering.

³⁷⁵ Artikel 3 van het besluit 22/9/05 van de Waalse Regering.

³⁷⁶ Artikel 4 van het besluit 22/9/05 van de Waalse Regering.

3° kogels die niet vervormen bij het treffen.³⁷⁷

In Vlaanderen worden enkel volgende geweren en bijhorende munitie toegelaten voor de jacht op het grondgebied van het Vlaams Gewest:³⁷⁸

1° geweren met gladde loop van tenminste het kaliber 24 en ten hoogste 12;

2° geweren met getrokken loop met een nominaal kaliber van minstens .22 Engelse duim of 5,6 mm;

3° geweren met gladde en getrokken loop die elk beantwoorden aan de in dit artikel gestelde grenzen voor een gladde respectievelijk getrokken loop.

Verder zijn in het Vlaams Gewest voor de uitoefening van de jacht met vuurwapens volgende vuurwapens en middelen verboden:³⁷⁹

1° semi-automatische geweren waarvan het magazijn meer dan twee patronen kan bevatten;

2° geweren, voorzien van kunstmatige lichtbronnen of voorzieningen om de prooi te verlichten;

3° geweren, voorzien van een vizier met beeldomzetter of een elektronische beeldversterker of elk ander instrument om 's nachts te schieten;

4° geweren, voorzien van een geluidsdemper;

5° pistolen, automatische pistolen, machinepistolen en revolvers;

6° machinegeweren.

Tenslotte is in het Vlaams gewest bij het jagen met geweren op de hierna opgesomde soorten en categorieën wild slechts volgende soorten munitie toegestaan:³⁸⁰

a) jacht op grofwild:

1° voor reewild: kogelpatronen voor getrokken loop waarvan de normale trefenergie minstens 980 J op 100 m afstand van de loopmond bedraagt;

2° voor overig grof wild (hert, everzwijn, moeflon, damhert): kogelpatronen voor getrokken loop met een nominaal kaliber, uitgedrukt of omgerekend in millimeter niet kleiner dan 6,5 mm, en waarvan de normale trefenergie bovendien minstens 2.200 J op 100 m afstand van de loopmond bedraagt;

3° Voor alle grof wild: voor de drijfjacht op grof wild zijn kogelpatronen voor gladde loop van het kaliber 20, 16 en 12 eveneens toegestaan.

b) Jacht op klein wild, waterwild: hagelpatronen waarvan de korrelgrootte van de hagel een doorsnede van (4) mm niet overschrijdt.

c) Jacht op overig wild: hagelpatronen waarvan de korrelgrootte van de hagel een doorsnede van 4 mm niet overschrijdt of kogelpatronen (...).

Van de hier vermelde kogelpatronen worden uitgesloten: randvuurkogelpatronen, fosfor- of lichtspoor kogels, patronen met een volmantel en kogels die niet vervormen bij het treffen.

Ten slotte is het gebruik van loodhagel en zinkhagel verboden.³⁸¹

11.3. Welke handelingen?

Jagers kunnen in het kader van het gunstige uitzonderingsregime waaronder ze vallen bepaalde wapens toegelaten daar waar het jachtverlof geldig is, voorhanden houden, overdragen, er munitie

³⁷⁷ Artikel 5 van het besluit 22/9/05 van de Waalse Regering.

³⁷⁸ Artikel 2 van het besluit 28/10/87 van de Vlaamse Executieve.

³⁷⁹ Artikel 1 van het besluit 28/10/87 van de Vlaamse Executieve.

³⁸⁰ Artikel 3 van het besluit 28/10/87 van de Vlaamse Executieve.

³⁸¹ Artikel 3bis van het besluit 28/10/87 van de Vlaamse Executieve.

voor aankopen³⁸² en dragen. Alle andere regels (bv. aangaande het vervoer en de nummering en registratie van vergunningsplichtige wapens) blijven evenwel onverminderd van toepassing.

Ze mogen de onder punt 11.2 bedoelde wapens uitsluitend gebruiken binnen het kader van hun jachtactiviteiten. Ook hier zal de gewestelijke reglementering inzake de jacht bepalen welke handelingen wel en welke niet binnen het betreffende gewest toegestaan zijn.

Houders van een jachtverlof kunnen – zonder over een wapendrachtvergunning te beschikken – hun wapens dragen tijdens de jacht, d.w.z. op het jachtterrein en langs de jachtterreinen om zich te verplaatsen.

Zij mogen tevens de wapens vervoeren indien zij de veiligheidsvoorschriften naleven en dit tussen hun woonplaats en hun verblijfplaats, of tussen hun woon- of verblijfplaats³⁸³ en het jachtterrein, of tussen hun woon- of verblijfplaats en een erkende persoon. Tijdens het vervoer dienen de vuurwapens ongeladen verpakt te zijn in een afgesloten koffer of voorzien te zijn van een trekkerslot of een equivalente beveiliging.³⁸⁴

Verder moet elke particulier die een vergunningsplichtig wapen vervoert (d.w.z. alleen wanneer men het over de weg in een voertuig verplaatst) steeds de volgende voorschriften naleven:³⁸⁵

- 1° het wapen is ongeladen en de vervoerde magazijnen zijn leeg;
- 2° het wapen is onbruikbaar gemaakt door een veiligheidsslot of door het wegnemen van een voor zijn werking essentieel onderdeel;
- 3° het wapen wordt buiten het zicht en buiten handbereik vervoerd, in een geschikte en slotvaste koffer of etui;
- 4° de munitie wordt veilig verpakt vervoerd in een geschikte en slotvaste koffer of etui;
- 5° als het vervoer met de wagen gebeurt, worden de koffers of de etuis met het wapen en de munitie vervoerd in de slotvaste koffer van het voertuig.³⁸⁶ Deze bepaling is niet van toepassing op het jachtterrein;
- 6° het voertuig blijft niet zonder toezicht achter als het geparkeerd staat met wapens erin.³⁸⁷

Soms worden wapens ook per fiets, bus, trein vervoerd. De regels voor vervoer moeten dan *mutatis mutandis* worden toegepast.

11.4. Model 9

Houders van een jachtverlof moeten voor het voorhanden hebben of het verwerven van wapens bedoeld onder punt 11.2 geen vergunning aanvragen aangezien het jachtverlof dienst doet als vergunning tot het voorhanden hebben of tot aankoop. Evenwel moeten zij hun wapens laten registreren in het CWR.

³⁸² De aankoop van munitie door een jager kan enkel plaatsvinden op vertoon van zijn jachtverlof en model 9 en uitsluitend wat betreft de munitie die geschikt is voor het erop vermelde wapen.

³⁸³ In dit geval mag de term “verblijfplaats” ruim worden geïnterpreteerd: het mag ook gaan over een tijdelijke verblijfplaats, bv. een hotel waar de jager of sportschutter verblijft tijdens een weekend voor een jachtpartij of een schietwedstrijd op verplaatsing (in dit hotel moeten de wapens dan wel worden bewaard alsof het een woning betrof).

³⁸⁴ Artikel 21, 2° WW.

³⁸⁵ Artikel 15 KB 24/4/97. Zie in dit verband punt 9.2.2.

³⁸⁶ Voertuigen die niet beschikken over een aparte afsluitbare koffer moeten als geheel slotvast zijn en de wapens en munitie moeten er onzichtbaar in worden opgeborgen.

³⁸⁷ Toezicht kan ook gebeuren vanuit een raam of met een camera.

De overdracht van vergunningsplichtige wapens aan en tussen jagers kan slechts geschieden na overlegging van hun identiteitskaart of reispas en het bewijs van hun hoedanigheid. Een bericht van overdracht en een afschrift ervan, opgemaakt volgens het model 9, worden door de overdrager binnen acht dagen na de overdracht toegezonden aan de gouverneur van de verblijfplaats van de verkrijger, of als deze laatste geen verblijfplaats in België heeft, aan het CWR. De overdrager bewaart een afschrift van het bericht van overdracht. Het andere afschrift wordt, voorzien van het registratienummer, door de gouverneur toegezonden aan de verwerver.³⁸⁸ Met het oog op controle is het aan te bevelen een extra kopie aan de lokale politie van diens verblijfplaats te sturen. Deze laatste verwittigt de gouverneur als de kenmerken van het wapen niet in overeenstemming zijn met de gegevens op het model 9, zodat die de nodige aanpassingen kan doen.

Als de overdracht van dergelijke wapens plaatsvindt van een jager aan een wapenhandelaar, moet laatstgenoemde het wapen inschrijven in zijn register. Middels een bericht van overdracht (model 9) moet de overdracht worden gemeld aan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de overdrager, of – als deze geen verblijfplaats in België heeft – aan het CWR. De overdrager bewaart een afschrift van het model 9.³⁸⁹

De gouverneur kan bij de verwerking van de modellen 9 bijkomende informatie vragen die nodig is met het oog op een correcte registratie en een verificatie van de juistheid van de gegevens. Dit kan bijvoorbeeld bestaan uit het opvragen van een kopie van de identiteitskaart en het jachtverlof. Van zodra de gouverneur het bericht van overdracht ontvangt, registreert hij het model 9 in het CWR en stuurt het model 9 met registratienummer aan de verwerver. Hier is het eveneens aan te bevelen om een extra kopie aan de lokale politie van diens verblijfplaats te sturen. De lokale politie kan dan de identiteit van de wapenbezitter alsook de kenmerken van het wapen controleren.

11.5. Administratieve sancties

Indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de jager (en de Minister van Justitie indien de jager geen verblijfplaats in België heeft) het recht om het wapen voorhanden te hebben bij een gemotiveerde beslissing beperken, schorsen of intrekken. Dit doet hij na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings van het arrondissement waar de betrokkene zijn verblijfplaats heeft.³⁹⁰

De procureur des Konings zal hiertoe beroep doen op de lokale politie om een onderzoek te voeren.

De schorsing of intrekking van het recht om een wapen voorhanden te hebben is noodzakelijk voor diegenen die een vergunningsplichtig wapen mogen voorhanden hebben zonder hiervoor over een vergunning te beschikken, indien het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren. Het betreft dus onder meer de jagers op basis van hun jachtverlof.

De schorsing is ook hier als maatregel aangewezen als de houder van het jachtverlof zich voorlopig in een situatie bevindt waarin het voorhanden hebben van het vergunningsplichtig wapen nadelig kan zijn voor de openbare orde. De schorsing is beperkt in de tijd. Indien ze langer duurt dan één jaar verdient het aanbeveling het recht om het wapen voorhanden te hebben in te trekken.

³⁸⁸ Artikel 25, §1 KB 20/9/91.

³⁸⁹ Artikel 25, §2 KB 20/9/91.

³⁹⁰ Artikel 13, eerste lid WW.

De intrekking is noodzakelijk wanneer de houder van het jachtverlof zich voor een langere tijd in een situatie bevindt waarin het voorhanden hebben van het vergunningsplichtig wapen nadelig kan zijn voor de openbare orde.

Zowel de intrekking als de schorsing hebben vanaf de kennisgeving ervan aan de houder van het jachtverlof het verbod tot het voorhanden hebben van het betreffende wapen tot gevolg.

De kennisgeving van de intrekking- of schorsingsbeslissing aan de houder van de vergunning gebeurt bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs.³⁹¹

De gouverneur geeft kennis van zijn intrekking- of schorsingsbeslissing aan de lokale politie van de verblijfplaats van de betrokkene, die hem op de hoogte houdt van de uitvoering van zijn beslissing. Op die manier waakt de lokale politiedienst over de correcte uitvoering van de beslissing van de gouverneur.

Alvorens de beslissing te nemen, moet men de persoon de mogelijkheid geven om te reageren (hoorrecht).

De intrekking- of schorsingsbeslissing vermeldt de termijnen waarbinnen het wapen in bewaring moet worden gegeven bij een erkend persoon of moet worden overgedragen aan een erkend persoon of aan een persoon die gemachtigd is het wapen voorhanden te hebben.³⁹²

Binnen 8 dagen te rekenen vanaf de inbewaringgeving of overdracht van het betreffende wapen moet de persoon die het in bewaring heeft gekregen of aan wie het is overgedragen de gouverneur ervan in kennis stellen dat het wapen bij hem in bewaring is gegeven of aan hem is overgedragen. Dit gebeurt door middel van een formulier dat de gouverneur bij de kennisgeving voegt.³⁹³

Er moet steeds een formulier zijn en het onderscheid tussen de bewaargeving en de overdracht van het wapen moet er duidelijk uit blijken. In beide gevallen gaat het feitelijke bezit van het wapen over naar de overnemer. Nochtans kan de verhouding tussen partijen hen ertoe verplichten het wapen terug te geven (bij bewaargeving), dan wel een definitieve overdracht beogen. In alle gevallen moeten de nodige formaliteiten worden nageleefd. Bij overdracht van het bezit van het wapen aan een wapenhandelaar bijvoorbeeld moet het wapen worden ingeschreven in zijn registers; bij overdracht aan een jager moet een model 9 worden opgesteld, enz. De invulling van het formulier van inbewaringgeving of overdracht ontslaat de betrokken partijen dus niet van hun andere wettelijke verplichtingen ter zake.

De schorsings- of intrekkingbeslissing kan de arrondissementscommissaris ertoe aanzetten om tevens over te gaan tot de schorsing of de intrekking van het huidige jachtverlof of de weigering van een nieuw jachtverlof, doch dit is niet noodzakelijk zo. Op basis van de motieven die aan de grondslag liggen van de schorsing of intrekking van het recht tot het voorhanden hebben van het wapen zal de arrondissementscommissaris onafhankelijk beslissen of zij tevens een intrekking, schorsing of weigering van het jachtverlof kunnen rechtvaardigen.

De gouverneur brengt de bevoegde arrondissementscommissaris dan ook steeds op de hoogte van zijn beslissing tot schorsing of intrekking van het recht tot het voorhanden hebben van het wapen.

³⁹¹ Artikel 14, eerste lid KB 20/9/91.

³⁹² Artikel 14, tweede lid KB 20/9/91 en artikel 18 WW.

³⁹³ Artikel 14, derde lid KB 20/9/91.

11.6. Rechten en plichten

De bepalingen inzake veiligheidsmaatregelen, het gebruik en het lenen van een wapen en het vervoer zoals deze werden opgenomen onder punten 9.2.3 tot 9.2.6, blijven ook hier onverminderd van toepassing.

11.7. Beëindiging van de activiteiten

De jager die een vuurwapen heeft verkregen op model 9 is gerechtigd dat wapen, na het vervallen van de geldigheid van het jachtverlof, gedurende drie jaar verder voorhanden te hebben, evenwel zonder er nog munitie voor voorhanden te mogen hebben. Het hervatten van de jachtactiviteiten schorst deze periode.³⁹⁴

De jager moet binnen een periode van één maand de munitie die hij nog voorhanden houdt overdragen aan een erkend persoon of aan een persoon die gerechtigd is deze munitie voorhanden te hebben. Na deze periode geldt de uitzondering van artikel 12 niet meer voor de jager.

Bij de beëindiging van zijn activiteiten beschikt de jager over een periode van (drie jaar en) drie maanden om een vergunning tot het voorhanden hebben van het wapen aan te vragen. Hij mag het wapen voorlopig voorhanden hebben totdat over de aanvraag is beslist, behalve als bij een met redenen omklede beslissing van de betrokken overheid blijkt dat het voorhanden hebben ervan de openbare orde kan verstoren.³⁹⁵

12. Bijzondere regeling voor sportschutters³⁹⁶

12.1. Wie?

Houders van een sportschutterslicentie mogen vuurwapens ontworpen voor het sportschieten en waarvan de lijst wordt vastgesteld door de minister van Justitie en hun bijhorende munitie voorhanden hebben, op voorwaarde dat hun strafrechtelijke antecedenten, hun kennis van de wapenwetgeving en hun geschiktheid om veilig een vuurwapen te hanteren, vooraf zijn nagegaan.³⁹⁷

Dit betekent dat sportschutters (d.w.z. houders van een sportschutterslicentie) sommige vergunningsplichtige vuurwapens voorhanden kunnen houden zonder vooraf een wapenvergunning aan te vragen. Zij zijn met andere woorden wat die wapens betreft vrijgesteld van de algemene vergunningsplicht, doch hieraan zijn enkele voorwaarden en verplichtingen gekoppeld.

De sportschutterslicentie wordt afgegeven namens de Vlaamse, Franstalige of Duitstalige gemeenschap.

³⁹⁴ Artikel 13, tweede lid WW.

³⁹⁵ Artikel 17, 2de lid, WW

³⁹⁶ De bepalingen onder punt 9 inzake wapenbezit door particulieren zijn hier eveneens van toepassing, in de mate dat ze hiermee niet in tegenstrijd zijn.

³⁹⁷ Artikel 12, 2° WW.

In de Vlaamse gemeenschap werden in totaal vier schietsportfederaties gemachtigd door de Vlaamse Regering om sportschutterslicenties af te geven. Het betreft met name de volgende federaties:

- de Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden VZW;³⁹⁸
- de Vlaamse Traditionele Sporten VZW (VLAS);³⁹⁹
- de FROS Amateursportfederatie VZW;⁴⁰⁰
- de Vlaamse Schietsportkoepel VZW (VSK).⁴⁰¹

In de Franstalige gemeenschap zijn twee schietsportfederaties gemachtigd, met name:

- Union Royale des Sociétés de tir de Belgique – Aile francophone (URSTB-f);
- Fédération Sportive francophone des Sociétés de Tir aux Clays (FSFSTC).

In de Duitstalige gemeenschap is volgende schietsportfederatie gemachtigd:

- Regionaler Sportverband der Flachbahnschützen Ostbelgiens V.o.G (RSFO).

12.2. Welke wapens?

Het betreft uitsluitend vuurwapens die ontworpen zijn voor het sportschieten, voor zover de sportschutterslicentie voorziet in hun gebruik, die voorkomen op de lijst van het MB van 15/03/07 en de daarbij horende munitie.

Meer bepaald gaat het over volgende vuurwapens:⁴⁰²

1° de repeeteervuurwapens waarvan de totale lengte groter is dan 60 cm of waarvan de looplengte groter is dan 30 cm, met uitzondering van de lange gladlooprepeeteervuurwapens met een looplengte van minder dan 60 cm en van de vuurwapens met pompactie;⁴⁰³

2° de enkelschotsvuurwapens met getrokken loop waarvan de totale lengte groter is dan 60 cm of waarvan de looplengte groter is dan 30 cm;

3° de enkelschotsvuurwapens met gladde loop;

4° de enkelschotsvuurwapens met randontsteking met een totale lengte van minstens 28 cm;

5° de vuurwapens met twee naast of boven elkaar geplaatste lopen waarvan de totale lengte groter is dan 60 cm;

6° de specifiek voor het sportschieten ontworpen pistolen met maximum vijf schoten van kaliber . 22;

7° de wapens die, via het sluitstuk, via de loopmond of via de voorkant van de trommel uitsluitend met zwart kruit of met patronen met zwart kruit en afzonderlijke ontsteking geladen worden en waarvan het brevet dateert van voor 1890.⁴⁰⁴

³⁹⁸ MB 12/6/08.

³⁹⁹ MB 6/6/08.

⁴⁰⁰ MB 22/5/08.

⁴⁰¹ MB 16/5/08.

⁴⁰² Artikel 1 MB 15/3/07.

⁴⁰³ Lange semi-automatische wapens die werden omgebouwd tot repeeteervuurwapens voldoen niet aan de technische criteria van het MB 15/3/2007. Artikel 12, 2° WW vereist immers dat de wapens ontworpen zijn voor het sportschieten en, de aanhef van het MB 15/3/07 vereist dat de wapens voor het sportschieten worden gebruikt. Aan de laatste twee voorwaarden is bij deze soort wapens niet voldaan:

- de lange semi-automaten (bv FAL, M16) zijn niet ontworpen voor het sportschieten;

- om ze te gebruiken voor een discipline (ordonnantieschieten) is vereist dat ze semi-automatisch zijn. Het is verboden om met een repeeteervuurwapen ordonnantie geweer te schieten.

⁴⁰⁴ Zwartkruitwapens die met zwartkruitpatronen schieten, kunnen nooit onder artikel 1, 7° MB 15/3/07 vallen als ze een geïntegreerde ontsteking (bv. een slaghoedje) hebben. Enkel de zwartkruitwapens die via de loopmond geladen worden, of die met patronen schieten met afzonderlijke ontsteking kunnen aangekocht worden met een sportschutterslicentie. In de praktijk wordt dit onderscheid niet gemaakt door de wapenhandelaars. De provinciale wapendiensten zouden daarom

Voor alle andere wapens die kunnen worden gebruikt bij het sportschieten is een vergunning nodig.

12.3. Welke handelingen?

Sportschutters kunnen in het kader van het gunstige uitzonderingsregime waaronder ze vallen bepaalde wapens ontworpen voor het sportschieten die voorkomen op de lijst van het MB van 15/03/07, voorhanden houden, overdragen en er munitie voor aankopen. Alle andere regels aangaande het vervoer, de dracht en de nummering en registratie van vergunningsplichtige wapens blijven evenwel onverminderd van toepassing.

Ze mogen de onder punt 12.2 bedoelde wapens uitsluitend gebruiken binnen het kader van hun activiteiten als sportschutter. Het is de op de sportschutter toepasselijke gemeenschapsreglementering die bepaalt welke handelingen wel en welke niet toegestaan zijn.⁴⁰⁵

Voor de Vlaamse sportschutter is dit het Vlaams decreet van 11/05/07 houdende het statuut van de sportschutter.⁴⁰⁶ Voor de Waalse sportschutter is dit het decreet van de Franse gemeenschap van 24/11/06 betreffende de toekenning van de vergunning van sportschutter.⁴⁰⁷ Voor de Duitstalige sportschutter tenslotte is dit het decreet van de Duitstalige gemeenschap van 20/11/06 over het statuut van de sportschutters.⁴⁰⁸

Sportschutters mogen tevens de wapens vervoeren indien zij de veiligheidsvoorschriften naleven en dit tussen hun woonplaats en hun verblijfplaats, of tussen hun woon- of verblijfplaats⁴⁰⁹ en de schietstand, of tussen hun woon- of verblijfplaats en een erkende persoon. Tijdens het vervoer moeten de vuurwapens ongeladen verpakt zijn in een afgesloten koffer of voorzien zijn van een trekkerslot of een equivalente beveiliging.⁴¹⁰

Verder moet elke particulier die een vergunningsplichtig wapen vervoert (d.w.z. alleen wanneer men het over de weg in een voertuig verplaatst) steeds de volgende voorschriften naleven:⁴¹¹

- 1° het wapen is ongeladen en de vervoerde magazijnen zijn leeg;
- 2° het wapen is onbruikbaar gemaakt door een veiligheidsslot of door het wegnemen van een voor zijn werking essentieel onderdeel;
- 3° het wapen wordt buiten het zicht en buiten handbereik vervoerd, in een geschikte en slotvaste koffer of etui;
- 4° de munitie wordt veilig verpakt vervoerd in een geschikte en slotvaste koffer of etui;
- 5° als het vervoer met de wagen gebeurt, worden de koffers of de etuis met het wapen en de munitie vervoerd in de slotvaste koffer van het voertuig;⁴¹²

bij de aanvragen voor zwartkruitwapens moeten navragen of het wapen patronen met zwart kruit en ingebouwde ontsteking verschiet.

⁴⁰⁵ Dit betekent dat er verschillen zijn naargelang de toepasselijke gemeenschapsreglementering. Zo worden bijvoorbeeld op de sportschutterslicentie - afgegeven door een door de Vlaamse gemeenschap gemachtigde schietsportfederatie – de wapencategorieën vermeld. Op de door de Franstalige gemeenschap uitgereikte sportschutterslicenties worden deze evenwel niet vermeld.

⁴⁰⁶ Alsook het besluit van de Vlaamse Regering van 1/6/07.

⁴⁰⁷ Alsook het besluit van de Regering van de Franse Gemeenschap van 30/3/07.

⁴⁰⁸ Alsook het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 23/5/07.

⁴⁰⁹ In dit geval mag de term “verblijfplaats” ruim worden geïnterpreteerd: het mag ook gaan over een tijdelijke verblijfplaats, bv. een hotel waar de jager of sportschutter verblijft tijdens een weekend voor een jachtpartij of een schietwedstrijd op verplaatsing (in dit hotel moeten de wapens dan wel worden bewaard alsof het een woning betrof).

⁴¹⁰ Artikel 21, 2° WW.

⁴¹¹ Artikel 15 KB 24/4/97. Zie in dit verband punt 9.2.2.

⁴¹² Voertuigen die niet beschikken over een aparte afsluitbare koffer moeten als geheel slotvast zijn en de wapens en munitie moeten er onzichtbaar in worden opgeborgen.

6° het voertuig blijft niet zonder toezicht achter als het geparkeerd staat met wapens erin.⁴¹³

Soms worden wapens ook per fiets, bus, trein vervoerd. De regels voor vervoer moeten dan *mutatis mutandis* worden toegepast.

12.4. Model 9

Houders van een sportschutterslicentie moeten voor het voorhanden hebben of het verwerven van wapens bedoeld onder punt 12.2 geen vergunning aanvragen aangezien de sportschutterslicentie dienst doet als vergunning tot het voorhanden hebben of tot aankoop. Evenwel moeten zij hun wapens laten registreren in het CWR.

De overdracht van vergunningsplichtige wapens aan en tussen sportschutters kan slechts geschieden na overlegging van hun identiteitskaart of reispas en het bewijs van hun hoedanigheid. Een bericht van overdracht (model 9) en een afschrift ervan worden door de overdrager binnen acht dagen na de overdracht toegezonden aan de gouverneur van de verblijfplaats van de verkrijger, of als deze laatste geen verblijfplaats in België heeft, aan het Centraal Wapenregister. De overdrager bewaart een afschrift van het bericht van overdracht. Het andere afschrift wordt, voorzien van het registratienummer, door de gouverneur toegezonden aan de verwerver.⁴¹⁴ Het is eveneens aan te bevelen om een extra kopie aan de lokale politie van diens verblijfplaats te sturen. Deze laatste verwittigt de gouverneur als de kenmerken van het wapen niet in overeenstemming zijn met de gegevens op het model 9, zodat die de nodige aanpassingen kan doen.

Als de overdracht van dergelijke wapens plaatsvindt van een sportschutter aan een wapenhandelaar, dient laatstgenoemde het wapen in te schrijven in zijn register. Middels een bericht van overdracht (model 9) moet de overdracht worden gemeld aan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de overdrager, of – als deze geen verblijfplaats in België heeft – aan het CWR. De overdrager bewaart een afschrift van het model 9.⁴¹⁵

De gouverneur kan bij de verwerking van de modellen 9 bijkomende informatie vragen die nodig is met het oog op een correcte registratie en een verificatie van de juistheid van de gegevens. Dit kan bijvoorbeeld bestaan uit het opvragen van een kopie van de identiteitskaart en de sportschutterslicentie.

Van zodra de gouverneur het bericht van overdracht ontvangt, registreert hij het model 9 in het CWR en stuurt het model 9 met registratienummer aan de verwerver. Het verdient aanbeveling om een extra kopie aan de lokale politie van diens verblijfplaats te sturen, die dan de identiteit van de wapenbezitter alsook de kenmerken van het wapen kan controleren.

12.5. Administratieve sancties

Als blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de sportschutter (en de Minister van Justitie als de sportschutter geen verblijfplaats in België heeft) het recht om het wapen voorhanden te hebben bij een met redenen omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken. Dit doet hij na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings van het arrondissement waar de betrokkene zijn verblijfplaats heeft.⁴¹⁶

⁴¹³ Toezicht kan ook gebeuren vanuit een raam of met een camera.

⁴¹⁴ Artikel 25, §1 KB 20/9/91.

⁴¹⁵ Artikel 25, §2 KB 20/9/91.

⁴¹⁶ Artikel 13, eerste lid WW.

De procureur des Konings zal hiertoe beroep doen op de lokale politie om een onderzoek te voeren.

De schorsing of intrekking van het recht om een wapen voorhanden te hebben is noodzakelijk voor diegenen die een vergunningsplichtig wapen mogen voorhanden hebben zonder hiervoor over een vergunning te beschikken, als het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren. Het betreft dus onder meer de sportschutters op basis van hun sportschutterslicentie.

De schorsing is ook hier als maatregel aangewezen als de houder van de sportschutterslicentie zich voorlopig in een situatie bevindt waarin het voorhanden hebben van het vergunningsplichtig wapen nadelig kan zijn voor de openbare orde. De schorsing is beperkt in de tijd. Als ze langer duurt dan één jaar verdient het aanbeveling het recht om het wapen voorhanden te hebben in te trekken.

De intrekking is noodzakelijk wanneer de houder van de sportschutterslicentie zich voor een langere tijd in een situatie bevindt waarin het voorhanden hebben van het vergunningsplichtig wapen nadelig kan zijn voor de openbare orde.

Zowel de intrekking als de schorsing hebben vanaf de kennisgeving ervan aan de houder van de sportschutterslicentie het verbod tot het voorhanden hebben van het betreffende wapen tot gevolg.

De kennisgeving van de intrekking- of schorsingsbeslissing aan de houder van de vergunning gebeurt bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs.⁴¹⁷

De gouverneur geeft kennis van zijn intrekking- of schorsingsbeslissing aan de lokale politie van de verblijfplaats van de betrokkene en houdt hem op de hoogte van de uitvoering van zijn beslissing. Op die manier waakt de lokale politiedienst over de correcte uitvoering van de beslissing van de gouverneur.

Alvorens de beslissing te nemen, moet men de persoon de mogelijkheid geven om te reageren (hoorrecht).

De intrekking- of schorsingsbeslissing vermeldt de termijnen waarbinnen het wapen in bewaring moet worden gegeven bij een erkend persoon of moet worden overgedragen aan een erkend persoon of aan een persoon die gemachtigd is het wapen voorhanden te hebben.⁴¹⁸

Binnen 8 dagen te rekenen vanaf de inbewaringgeving of overdracht van het betreffende wapen dient de persoon die het in bewaring heeft gekregen of aan wie het is overgedragen de gouverneur ervan in kennis te stellen dat het wapen bij hem in bewaring is gegeven of aan hem is overgedragen. Dit gebeurt door middel van een formulier dat de gouverneur bij de kennisgeving voegt.⁴¹⁹

Er moet steeds een formulier zijn en het onderscheid tussen de bewaargeving en de overdracht van het wapen moet er duidelijk uit blijken. In beide gevallen gaat het feitelijke bezit van het wapen over naar de overnemer. Nochtans kan de verhouding tussen partijen hen ertoe verplichten het wapen terug te geven (bij bewaargeving), dan wel een definitieve overdracht beogen. In alle gevallen moeten de nodige formaliteiten worden nageleefd. Bij overdracht van het bezit van het wapen aan een wapenhandelaar bijvoorbeeld moet het wapen worden ingeschreven in zijn registers; bij overdracht aan een jager moet een model 9 worden opgesteld, enz. De invulling van het formulier van inbewaringgeving of overdracht ontslaat de betrokken partijen dus niet van hun andere wettelijke verplichtingen ter zake.

⁴¹⁷ Artikel 14, eerste lid KB 20/9/91.

⁴¹⁸ Artikel 14, tweede lid KB 20/9/91 en artikel 18 WW.

⁴¹⁹ Artikel 14, derde lid KB 20/9/91.

De schorsings- of intrekingsbeslissing heeft voor de Vlaamse sportschutter steeds de schorsing respectievelijk intrekking van de sportschutterslicentie tot gevolg.⁴²⁰ De betrokken schietsportfederatie dient hiertoe onverwijld over te gaan en heeft ter zake geen discretionaire macht. Deze regel geldt niet in de Franse gemeenschap.

De gouverneur brengt de gemachtigde schietsportfederaties dan ook steeds op de hoogte van zijn beslissing tot intrekking of schorsing van het recht tot het voorhanden hebben van het wapen.

12.6. Rechten en plichten

De bepalingen inzake veiligheidsmaatregelen, het gebruik en het lenen van een wapen en het vervoer zoals deze werden opgenomen onder punten 9.2.3 tot 9.2.6, blijven ook hier onverminderd van toepassing.

12.7. Beëindiging van de activiteiten

De sportschutter die een vuurwapen heeft verkregen op model 9 is gerechtigd dat wapen, na het vervallen van de geldigheid van de sportschutterslicentie, gedurende drie jaar verder voorhanden te hebben, evenwel zonder er nog munitie voor voorhanden te mogen hebben. Het hervatten van de schietsportactiviteiten schorst deze periode.⁴²¹

De sportschutter moet binnen een periode van één maand de munitie die hij nog voorhanden houdt overdragen aan een erkend persoon of aan een persoon die gerechtigd is deze munitie voorhanden te hebben. Na deze periode geldt de uitzondering van artikel 12 niet meer voor de sportschutter.⁴²²

Bij de beëindiging van zijn activiteiten beschikt de sportschutter over een periode van (drie jaar en drie maanden om een vergunning tot het voorhanden hebben van het wapen aan te vragen. Hij mag het wapen voorlopig voorhanden hebben totdat over de aanvraag is beslist, behalve als bij een met redenen omklede beslissing van de betrokken overheid blijkt dat het voorhanden hebben ervan de openbare orde kan verstoren.⁴²³

13. Bijzondere wachters

Het statuut van de bijzondere wachters wordt geregeld door het Veldwetboek en het KB van 8/1/06 tot regeling van het statuut van de bijzondere veldwachters.

Om bijzondere wachter te kunnen worden, moet men voldoen aan een reeks voorwaarden⁴²⁴, waarvan er één vermeldenswaardig is binnen dit kader: de kandidaat mag “geen werkzaamheden van wapen- of munitiefabrikant, van wapen- of munitiehandelaar, of enige andere werkzaamheid uitoefenen die, doordat ze wordt uitgeoefend door deze zelfde persoon, een gevaar kan opleveren

⁴²⁰ Artikel 11, §1, tweede lid en §2, 2° Vlaams decreet van 11/5/07.

⁴²¹ Artikel 13, eerste lid WW.

⁴²² Artikel 13, tweede lid WW.

⁴²³ Artikel 11/2, 3de lid, WW.

⁴²⁴ Artikel 2 KB 8/1/06.

voor de openbare orde of voor de in- of uitwendige veiligheid van de staat". De combinatie van het statuut van bijzondere wachter met dat van erkend wapenhandelaar is dus verboden.

De bijzondere wachter heeft een opleiding genoten, een examen afgelegd en zijn verleden is nagegaan. Hij wordt erkend door de gouverneur.⁴²⁵ Daarom geniet hij van voordelen die vergelijkbaar zijn met die toegekend aan de jagers en de sportschutters, zij het in mindere mate.⁴²⁶ Om zijn hoedanigheid te bewijzen, moet hij een geldige legitimatiekaart voorleggen.⁴²⁷

De bijzondere wachter wordt aangesteld door een grondeigenaar of jachtrechthouder en oefent zijn bevoegdheid alleen uit op de hem toevertrouwde terreinen. Hij kan bijgevolg slechts de voordelen van zijn hoedanigheid genieten binnen de grenzen van zijn bevoegdheid. Hij mag dus geen vergunningsplichtig wapen verwerven zonder vergunning als hij dit wapen ook voor persoonlijk gebruik zou bestemmen, evenmin mag hij het vervoeren of dragen buiten de uitoefening van zijn taak.

Artikel 14 van het KB bepaalt in dit verband: *“de bijzondere veldwachter mag door zijn aansteller in het bezit worden gesteld van een lang vuurwapen ontworpen voor de jacht zoals bedoeld in de Wapenwet.*

De bijzondere veldwachter mag dit geweer slechts dragen tijdens de uitvoering van zijn dienst en voor zover hij de hem door de gewestelijke overheden toegekende bevoegdheden daadwerkelijk uitoefent.”

Ongeveer zoals bij de jagers is het bezit van een wapen zonder vergunning beperkt tot een lang vuurwapen ontworpen voor de jacht, en de bijhorende munitie. Het “ontworpen zijn voor de jacht” is de terminologie overgenomen uit de oorspronkelijke redactie van artikel 12, 1° WW (bepaling voor de jagers). Intussen is die terminologie verlaten om misbruik te voorkomen. Ze is vervangen door “daar toegelaten waar het jachtverlof geldig is”. Het spreekt voor zich dat ook hier deze interpretatie moet worden gevolgd en de bijzondere wachter dus alleen mag worden uitgerust met een wapen dat voor de jacht mag worden gebruikt in het gewest waar hij is aangesteld. Een karabijn in kaliber . 22 LR is in het Vlaams gewest bijgevolg niet toegelaten.

Voor het overige (betreffende de verwerving van het wapen en het model 9) zijn de hoger uiteengezette regels voor jagers en sportschutters mede van toepassing.⁴²⁸ Het lenen van een wapen door en aan een bijzondere wachter is niet toegestaan.

14. De Europese vuurwapenpas

De Europese vuurwapenpas, een document gecreëerd door Richtlijn 91/477/EEG, werd in ons land ingevoerd door het KB van 8/8/94 betreffende de Europese vuurwapenpassen. Hij is niet enkel geldig binnen de lidstaten van de EU, maar ook binnen de ermee verbonden landen Noorwegen, IJsland en Zwitserland.

14.1. Nut

⁴²⁵ Artikel 9 KB 8/1/06.

⁴²⁶ Artikel 12, 4° WW.

⁴²⁷ Artikelen 12-13 KB 8/1/06.

⁴²⁸ Zie punten 11 en 12.

De Europese vuurwapenpas (hierna EVP genoemd) heeft tot doel de politiediensten en de administratieve overheden van de andere landen van de EU waar een particulier zich naar begeeft, in te lichten over de wettelijkheid van diens vuurwapenbezit in België. Het is als het ware een reispas voor vuurwapens, waarop in sommige gevallen nog visa van de bezochte landen moeten worden aangebracht.

De vergelijking met een reispas is ook geldig op een ander vlak: de EVP mag alleen worden gebruikt voor een tijdelijke verplaatsing binnen de EU. Wie zijn wapen meeneemt naar het buitenland om het daar te verkopen, of wie naar het buitenland verhuist, moet de gewone procedure van uitvoer volgen.

De EVP is vooral bestemd voor jagers en sportschutters, die in het buitenland deelnemen aan een activiteit. Hij kan ook worden aangevraagd door een al dan niet erkend verzamelaar die zijn wapens wenst tentoon te stellen in een andere EU-lidstaat. Nog andere gevallen zijn denkbaar, maar de tijdelijke en particuliere aard van de activiteit is essentieel.

Er moet op worden gewezen dat de EVP de vergunningen tot het voorhanden hebben van wapens in België niet vervangt. Hij vervangt ze wel in het buitenland, waar de nationale vergunningen geen waarde hebben. Omgekeerd vervangt hij ook de vergunning van de in België met hun wapens tijdelijk verblijvende EU-inwoners die in het bezit zijn van een in hun land afgegeven EVP.⁴²⁹

14.2. Aanvraag

De aanvraag van een EVP gebeurt bij de gouverneur en is gratis.

Aanvragen ingediend voor rekening van een rechtspersoon (vennootschap, vereniging) dienen te gebeuren op naam van een hiervoor aangeduide verantwoordelijke.

Als het aanvraagformulier onleesbaar of onvolledig is ingevuld, is het onontvankelijk en zal de aanvraag niet worden behandeld.

Bij de aanvraag moeten de volgende documenten worden gevoegd:

- indien de aanvrager houder is van een jachtverlof of van een sportschutterslicentie, een kopie van die documenten;
- indien de aanvrager wenst dat op de pas vergunningsplichtige vuurwapens vermeld worden, een kopie van zijn vergunning tot het voorhanden hebben van die wapens of van de daarmee gelijkgestelde documenten;
- indien de aanvrager wenst dat op de pas vrij verkrijgbare wapens vermeld worden, een kopie van het registratieattest ervan op zijn naam.

Wapens toebehorend aan een derde kunnen in principe niet worden vermeld op de EVP, aangezien deze een attest vormt van het legaal wapenbezit van de houder zelf.

De betrokkene mag enkel vragen die vuurwapens op de pas te vermelden, die hij wenst mee te nemen bij een reis naar een andere lidstaat van de EU (+ Noorwegen, IJsland en Zwitserland).

De aanvraag moet worden gedaan met een formulier waarvan het model in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt en dat de provinciale wapendiensten ter beschikking stellen, o.a. op hun

⁴²⁹ Dit betekent dus dat een in België verblijvende inwoner van een EU-lidstaat tijdelijk vergunningsplichtige vuurwapens mag voorhanden houden zonder vooraf een vergunning model 4 aan te vragen (indien de EVP geldig is en indien zijn wapens erop zijn ingeschreven). Hij mag evenwel geen nieuwe wapens verwerven met de EVP.

website. Ook de kleinhandelaars in wapens en de jagers- en schuttersverenigingen kunnen de documenten ter beschikking houden van particulieren.

De aanvraag van een EVP wordt door de diensten van de gouverneur onderzocht. Men gaat de identiteit van de aanvrager na en controleert in het CWR of betrokkene de bedoelde vuurwapens op regelmatige wijze voorhanden heeft. De gegevens van de pas zelf worden door de diensten van de gouverneur geregistreerd in het CWR.

De pas moet worden afgegeven binnen twee maanden na ontvangst van de aanvraag, voor zover die volledig was. De gouverneur kan zijn bevoegdheid delegeren aan een of meer medewerkers.

Een zelfde persoon mag slechts meerdere EVP's op zijn naam aanvragen als hij daarvoor een gegronde en aanvaardbare reden opgeeft.

14.3. Geldigheid van de EVP

De Richtlijn beperkt de maximale geldigheidsduur van de EVP tot een éénmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar. Op dat ogenblik (voor het einde van die termijn) moet een nieuwe aanvraag worden ingediend waar de originele pas wordt bijgevoegd. De hernieuwingsaanvraag mag gebeuren met het formulier voor een wijziging. Wanneer de EVP alleen éénschotswapens met gladde loop vermeldt, bedraagt de maximale geldigheidsduur ervan evenwel 10 jaar.

Een aanvraag tot wijziging van de EVP gebeurt onder dezelfde voorwaarden als een eerste aanvraag. De originele pas moet worden bijgevoegd. De nieuwe EVP wordt op dezelfde manier afgegeven als de oorspronkelijke pas.

Artikel 6 van het KB bepaalt daarnaast dat de lokale politie uit eigen beweging zal overgaan tot een aanvraag tot wijziging, wanneer een wapen voorkomend op de pas het voorwerp heeft uitgemaakt van een intrekking van de vergunning tot het voorhanden hebben ervan door de gouverneur. In dit geval past het dat:

- (1) de lokale politie online in het CWR verifieert of er een EVP werd afgegeven, waarop dit wapen vermeld staat;
- (2) in bevestigend geval, de EVP wordt ingetrokken door de gouverneur;
- (3) wanneer nog andere wapens (vermeld op de EVP) voorhanden worden gehouden, de politie aan de gouverneur vraagt over te gaan tot de schrapping ervan.

14.4. Op reis met wapens

De pas heeft geen andere functie dan aan de buitenlandse overheden te bevestigen dat de houder in orde is met de Belgische regelgeving over het voorhanden hebben van de wapens die op de Europese pas zijn vermeld.

Naargelang van hun wetgeving leggen de overige lidstaten van de Europese Unie al dan niet beperkingen op aan de tijdelijke invoer van wapens op hun grondgebied: die is ofwel verboden, ofwel onderworpen aan een vergunning, ofwel vrij.

- als de tijdelijke invoer verboden is, mag de bezitter niet in dat land reizen met zijn wapen, zelfs al is hij in het bezit van een EVP;
- als hij aan een vergunning onderworpen is, moet de bezitter zijn EVP aan de buitenlandse overheid voorleggen voor zijn vertrek, om een visum te laten aanbrengen dat dezelfde waarde

heeft als een vergunning tot het tijdelijk voorhanden hebben van de wapens, behalve als het land in kwestie dit niet eist;

- als de invoer vrij is, kan de bezitter zich naar dat land begeven met zijn wapens en zijn EVP, zonder voorafgaande formaliteiten.

De houder moet de nodige informatie tijdig inwinnen, bij voorkeur rechtstreeks bij de overheid van het land dat hij wenst te bezoeken (en de landen die hij over land zal doorkruisen). Hierbij moet worden opgelet, want ook de buitenlandse wetgeving is onderhevig aan evolutie.

14.5. Rechten en plichten van buitenlandse houders van de EVP

De Belgische politiediensten worden bij controles geconfronteerd met onderdanen van andere lidstaten van de Europese Unie die een EVP voorleggen, afgegeven door hun overheid.

De houder van een pas die in het buitenland is afgegeven, kan rechtsgeldig de erop vermelde wapens tijdelijk naar België meebrengen als het wapens zijn die hier niet verboden zijn. Hij moet steeds de aanwezigheid van de wapens in België kunnen verantwoorden, bijvoorbeeld door middel van een uitnodiging voor de jacht of voor een sportwedstrijd. Het voorafgaand visum van de Staatsveiligheid is niet meer nodig.

Hij mag de munitie meebrengen die overeenstemt met zijn behoefte tijdens het verblijf in België. Die hoeveelheid munitie is theoretisch beperkt tot 150 patronen, uitgezonderd wanneer betrokkene kan bewijzen dat zijn activiteit het gebruik van een grotere hoeveelheid munitie noodzakelijk maakt, bijvoorbeeld voor bepaalde sportwedstrijden.

Als de politiediensten twijfels hebben over de geldigheid van het document dat hen wordt voorgelegd, worden zij verzocht contact op te nemen met het CWR dat ertoe gemachtigd is contact te nemen met de bevoegde overheden van de andere lidstaten en beschikt over modellen van Europese passen die door buitenlandse overheden worden afgegeven.

15. Occasionele schutters

Onder de wet van 1933 bestond geen regeling die toeliet dat vroegere “verweer-” of “oorlogs-” wapens occasioneel voorhanden werden gehouden op een schietstand. Wel konden “jacht- en sportwapens” worden ter beschikking gesteld op een schietstand aan occasionele schutters.

Na de invoering van de Wapenwet van 8 juni 2006 werden alle vuurwapens vergunningsplichtig. Het was dus niet langer mogelijk dat een persoon die geen houder is van een vergunning, een attest van de gouverneur, een jachtverlof of een (voorlopige) sportschutterslicentie een wapen hanteert op een erkende schietstand. Daardoor was het onmogelijk geworden om bezoekers van een opendeurdag kennis te laten maken met de schietsport zonder dat vooraf al een zwaar administratief parcours wordt afgelegd. Ook bedrijfsevenementen en sommige traditionele activiteiten (bijvoorbeeld kleischietingen) dreigden onmogelijk te worden.

Daarom heeft de wetgever ervoor gekozen om in de wet een regeling uit te werken voor de “occasionele schutters”.⁴³⁰

⁴³⁰ Artikel 12, 5° WW.

15.1. Voorwaarden

De regeling is van toepassing op meerderjarige personen die hoogstens één keer per kalenderjaar een vergunningsplichtig wapen voorhanden hebben op een erkende schietstand. De voorwaarden opgelegd door artikel 5 van het KB van 13/7/2000 tot bepaling van de erkenningsvoorwaarden van schietstanden, gewijzigd op 16/10/08, dienen te worden nageleefd.

Het occasioneel schieten is mogelijk onder de volgende voorwaarden:

- er moet een dagkaart⁴³¹ worden opgesteld die de volgende gegevens bevat:
 - identiteit van de occasionele schutter (naam, adres);
 - de gegevens van de schietstand;
 - de dag waarop geschoten wordt;
- die dagkaart is gedurende een volledige dag (van 0uur tot 23u59) geldig op de schietstand die ze heeft uitgereikt;
- de dagkaarten worden door de exploitant doorlopend genummerd;
- ze worden opgesteld in drie exemplaren:
 - één exemplaar wordt bezorgd aan de schutter;
 - een ander exemplaar wordt bijgehouden door de uitbater van de schietstand, die zo kan bewijzen dat de dagkaarten doorlopend genummerd zijn. De fraude die er zou in kunnen bestaan om dagkaarten weg te gooien kan op deze manier worden tegengegaan;
 - een ander exemplaar moet binnen zeven dagen worden verstuurd naar de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de occasionele schutter. Op die manier kan de gouverneur controleren of de betrokkene effectief slechts één keer per jaar gebruik maakte van de dagkaart. In geval de occasionele schutter geen verblijfplaats heeft in België, wordt de dagkaart verstuurd naar de Federale Wapendienst, die in dat geval zal controleren of betrokkene effectief slechts één keer per jaar gebruik maakt van de dagkaart;
- de occasionele schutter moet worden begeleid door een persoon die overeenkomstig de wapenwet zou vrijgesteld zijn van het afleggen van een praktische proef indien hij een wapenvergunning zou vragen. Het betreft de volgende personen:
 - de houders van een sportschutterslicentie (een voorlopige sportschutterslicentie is niet voldoende);
 - de houders van een jachtverlof;
 - de personen die een door de Koning bepaalde ervaring met vuurwapens hebben (bijvoorbeeld regelmatige activiteiten gedurende meer dan 6 maanden in de loop van de laatste 5 jaar).⁴³²

De begeleider moet vooraf de op de schietstand geldende veiligheidsregels uitleggen, evenals de werking van het wapen. Hij stelt het wapen ter beschikking en ziet erop toe dat het wapen veilig gemanipuleerd wordt. Na het occasioneel schieten neemt de begeleider het wapen terug in ontvangst.

De occasionele schutter moet uitsluitend houder zijn van de dagkaart. Hij moet geen enkel ander document voorleggen. Het is ook niet vereist dat een uittreksel uit het strafregister wordt bezorgd aan de uitbater van de schietstand.

De nieuwe regeling is geschikt om een meerderjarige particulier één keer per jaar kennis te laten maken met het schieten tijdens een opendeurdag of een ander evenement. Als de betrokkene zich

⁴³¹ De schietsportfederaties en de provinciale wapendiensten hebben modellen van de dagkaart verspreid over de aangesloten schietstanden. Deze laatste geven de dagkaart af aan de occasioneel schutter.

⁴³² Ook buitenlanders met een buitenlandse vergunning kunnen in aanmerking komen om op te treden als begeleider.

verder in het schieten wenst te bekwamen, dan kan hij via een club een voorlopige sportschutterslicentie aanvragen. Dit zal vaak vanuit administratief oogpunt de eenvoudigste oplossing zijn om zich verder in het sportschieten te bekwamen. Er is tevens de mogelijkheid om een attest aan te vragen via de gouverneur om voorlopig te kunnen schieten ter voorbereiding op de praktische proef die moet worden afgelegd om een wapenvergunning te verkrijgen.

De dagkaarten kunnen door de uitbaters van de schietstanden bij schietsportfederaties worden besteld of worden gedownload van de provinciale websites.

Als op deze regeling een inbreuk wordt vastgesteld, dan is dit niet alleen een misdrijf in hoofde van zowel de schutter als de organisator, maar dan kan de gouverneur ook een administratieve sanctie treffen tegen de uitbater van de schietstand⁴³³. Dit is eveneens mogelijk tegen de betrokken schutter: hetzij op het vlak van de vergunningen of het recht op wapenbezit dat hij al mocht hebben, hetzij door hem in de toekomst eventueel door hem gevraagde vergunningen te weigeren.

16. Opslag van wapens en munitie

De opslag van wapens en munitie is niet langer gebonden aan een bijzondere vergunning. De wetgever gaat er nu van uit dat er voldoende controle bestaat op de verwerving van wapens door particulieren, hetzij rechtsreeks bij de afgifte van een vergunning, hetzij bij de ontvangst van een model 9 na de aankoop van een wapen door een jager of sportschutter (beiden groepen die op zich al voldoende worden gecontroleerd op grond van hun eigen statuut). Bovendien bestaan er veiligheidsmaatregelen die door iedereen moeten worden nageleefd en die strenger worden naarmate het wapenbezit in aantal toeneemt.

Dit wil echter niet zeggen dat de notie van opslag uit de wet is verdwenen. Opslag van vergunningsplichtige vuurwapens en munitie is een louter feitelijk gegeven, dat steeds moet kunnen worden verantwoord. In artikel 16 WW heet het dat men voor de opgeslagen hoeveelheid vergunningsplichtige vuurwapens en munitie een van de twee volgende wettige redenen moet hebben:

- het wettig voorhanden hebben van meerdere vuurwapens en een noodzakelijke hoeveelheid munitie daarvoor door de eigenaars ervan die samenwonen op hetzelfde adres en die de wapens daar opslaan. Dit betekent dat bij particulieren alleen de wapens van personen die samenwonen op dezelfde plaats mogen worden opgeslagen, en dan nog alleen wanneer elk wapen door hen wettig voorhanden wordt gehouden. Particulieren mogen dus geen wapens van derden in bewaring nemen. Bovendien mag men munitie alleen opslaan in een hoeveelheid die verantwoord moet kunnen worden in het licht van de regelmaat van de activiteiten met de wapens van de personen die samenwonen. Zo wordt bv. vaak munitie per 1.000 stuks aangekocht om een betere prijs te krijgen. Deze munitie is niet onmiddellijk "noodzakelijk" maar kan wel worden verantwoord door wie regelmatig de stand bezoekt en daarbij gebruik maakt van deze munitie. Iemand die niet schiet, kan dan weer niet verantwoorden dat hij grote hoeveelheden munitie opslaat.
- de wettige activiteiten van erkende personen. Dit kan gaan om de stock van een wapenhandelaar, een verzameling, wapens die bestemd zijn om te worden vervoerd, wapens die door een schietstand worden bewaard voor zijn leden, ... Erkende personen mogen wel wapens

⁴³³ Er dient rekening mee te worden gehouden of de uitbater van de schietstand redelijkerwijze op de hoogte kon zijn van het feit dat hij meewerkt aan de overtreding. Indien een schutter op verschillende schietstanden schiet binnen een jaar, kan de uitbater van een stand dat niet weten. Als echter de uitbater van de stand zelf toelaat dat eenzelfde schutter meer dan één keer per jaar schiet, is hij wel op de hoogte van de inbreuk.

van derden in bewaring nemen. Uiteraard moet de opgeslagen hoeveelheid wapens en munitie overeenstemmen met een wettige uitoefening van de rechten die op basis van de erkenning zijn toegekend aan de betrokkene.

Het opslaan van vrij verkrijgbare wapens moet niet worden verantwoord door een wettige reden. Als iemand echter een hoeveelheid daarvan opslaat op een manier die gevaar kan uitmaken voor de openbare veiligheid, dan kan er worden ingegrepen op basis van artikel 28, §2 WW.

Het opslaan van verboden wapens is verboden, maar zoals werd uitgelegd in het hoofdstuk over de verboden wapens, bestaan hierop voorwaardelijke uitzonderingen ten gunste van de overheid, handelaars en verzamelaars.⁴³⁴

17. Wapenbeurzen

Artikel 19, 5° WW bepaalt dat vrij verkrijgbare wapens mogen worden verkocht op beurzen mits toelating van de minister van Justitie. Dit is een uitzondering op het principe dat de verkoop van wapens op beurzen en andere plaatsen buiten de vaste vestiging van een wapenhandelaar verboden is. Ze dient dan ook restrictief te worden geïnterpreteerd.

Bij het al dan niet verlenen van de toelating heeft de minister van Justitie de mogelijkheid om voorwaarden op te leggen aan de organisator. In het verleden is immers gebleken dat de wapenbeurzen vaak onvoldoende rekening hielden met de toepasselijke regelgeving. Dit hoofdstuk van de omzendbrief zet uiteen welke criteria en voorwaarden zullen gehanteerd worden bij het onderzoek van de aanvraag tot organisatie van de wapenbeurs. Eén of meerdere voorwaarden worden opgelegd in het kader van elke individuele vergunning, rekening houdend met de concrete situatie.

De toelating wordt namens de minister van Justitie afgegeven door de federale wapendienst, die nagaat of de organisator alle toepasselijke wetgeving naleeft. Dit is niet enkel de Wapenwet, maar ook de wetten van 5/8/91 en die van 24/11/1888.

De aanvragen kunnen uitgaan van de organisatoren van wapen-, antiek- en brocantebeurzen, zowel voor particulieren als voor beroepsmensen, vrij toegankelijk of beperkt tot een bepaalde doelgroep.

De organisatoren kunnen zowel natuurlijke personen als rechtspersonen zijn (meestal vzw's en feitelijke verenigingen).

Bij de beoordeling van opeenvolgende aanvragen voor de organisatie van een beurs, zal de administratie de organisator van de beurs verantwoordelijk houden voor de transacties die plaatsvonden op de vorige beurs, zo ook voor deze die in voorkomend geval plaatsvinden op de parking van die beurs.

De aan de beurs deelnemende wapenhandelaars moeten erkend zijn⁴³⁵. Wapenhandelaars met een Belgische erkenning mogen op basis van de wet zelf uitzonderlijk vrij verkrijgbare wapens verkopen buiten hun vaste vestigingsplaats⁴³⁶. Ze moeten wel een kopie van hun erkenning bij zich hebben op de beurs.

⁴³⁴ Zie punt 3.1.4.

⁴³⁵ Artikel 5, §1 WW.

⁴³⁶ Artikel 19, 5° WW.

Buitenlandse wapenhandelaars moeten vooraf een tijdelijke erkenning aanvragen aan de gouverneur bevoegd voor de plaats waar de beurs (of de eerste van de beurzen waaraan hij wenst deel te nemen) plaatsvindt. Het betreft een gewone toepassing van de wettelijke definitie van wapenhandelaar. Hierbij moet de gewone erkenningsprocedure worden gevolgd voor zover dat mogelijk is. Het advies van de burgemeester en van de lokale politie zullen niet zinvol zijn. Het examen beroepsbekwaamheid is niet mogelijk. Er moet wel advies worden gevraagd aan de Staatsveiligheid en aan het gewest. Als de betrokkene in zijn land erkend is als wapenhandelaar, dan wordt met dit gunstig element rekening gehouden. De tijdelijke erkenning wordt beperkt tot de deelname aan beurzen, eventueel meermaals per jaar. Om te vermijden dat een ongeoorloofde discriminatie zou ontstaan tussen Belgische en buitenlandse handelaars, is de erkenning ook geldig voor de deelname aan beurzen georganiseerd in andere provincies. Er is geen vrijstelling van de retributie. Ook de buitenlandse handelaars moeten een kopie van hun erkenning bij zich hebben op de beurs.

De deelnemende particulieren, daarin begrepen de verzamelaars, moeten niet erkend zijn. Ze mogen echter slechts occasioneel wapens verkopen, zonder commercieel doel (d.w.z. wapens aankopen om ze terug te verkopen) of anders gezegd, binnen het normaal beheer van hun patrimonium. Zoniet maken ze zich schuldig aan wapenhandel zonder erkenning.

Zowel buitenlandse wapenhandelaars als de buitenlandse particuliere deelnemers moeten voor alle wapens voorafgaand aan de beurs een tijdelijke invoerlicentie en een definitieve uitgangslicentie verkrijgen van de dienst vergunningen van het gewest waarvan ze afhangen. De vorm en de modaliteiten van de verkrijging van deze vergunningen behoren tot de bevoegdheid van de gewestelijke diensten die die ze afgeven.

Alle te koop aangeboden vuurwapens moeten zijn voorgelegd aan de proefbank voor vuurwapens te Luik. Buitenlandse handelaars en particuliere deelnemers moeten hun wapens daar voldoende vooraf aanbieden⁴³⁷.

Buitenlandse kopers moeten de nodige documenten voorleggen waaruit blijkt dat ze de gekochte wapens in hun land voorhanden mogen hebben en het er mogen invoeren.

De beurzen kunnen eenmalige of jaarlijks terugkerende evenementen zijn of meermaals per jaar worden georganiseerd.

Een wapenbeurs moet worden onderscheiden van een wapenveiling. Een beurs is een tijdelijke plaats waar verkopers en kopers worden bijeengebracht door een organisator die zelf niet hoeft te verkopen. Een veiling is een plaats waar wapens openbaar per opbod worden verkocht. Dit kan vrijwillig of gedwongen gebeuren:

- een vrijwillige veiling wordt doorgaans georganiseerd door een veilinghuis, dat daarvoor moet erkend zijn als tussenpersoon en de plichten van een wapenhandelaar moet naleven;
- een gedwongen verkoop mag alleen plaatsvinden onder leiding van een gerechtsdeurwaarder of een notaris die zich laten bijstaan door de directeur van de Proefbank of een door hem aangewezen medewerker⁴³⁸.

17.1. Voorwaarden

⁴³⁷ Ibidem.

⁴³⁸ Artikel 29/1 KB 20/9/91.

De aanvragen om toelating tot organisatie van wapenbeurzen worden namens de minister van Justitie behandeld door de Federale Wapendienst.

In de praktijk is het van belang dat de aanvraag behandeld is tegen de geplande datum van de (eerste) beurs. Daarom mag er van de belanghebbenden worden verwacht dat ook zij rekening houden met de redelijke termijn die de administratie nodig heeft voor de behandeling van hun aanvraag. Ze moeten hun aanvraag dus tijdig indienen.

Omdat de wet geen enkele formaliteit oplegt die bij het indienen van de aanvraag zou moeten worden nageleefd, is er geen grond waarop een aanvraag onontvankelijk kan worden verklaard. Er is niet voorzien in de betaling van een retributie.

Hieruit volgt dat er steeds een onderzoek ten gronde moet plaatsvinden.

Er zijn echter wel gevallen waar de aanvraag zonder voorwerp is en dan ook niet verder moet worden onderzocht. Dit is het geval wanneer de aanvraag wordt gedaan op een zo korte termijn voor het plaatsvinden van de beurs, dat de administratie materieel niet in staat is de aanvraag correct te behandelen. Een ander voorbeeld is de aanvraag die kennelijk op basis van een misverstand over de betekenis van de wet niet wordt gedaan door de organisator van een beurs, maar door een deelnemer (vaak een erkende wapenhandelaar die wenst deel te nemen aan meerdere beurzen en die ten onrechte meent dat hij zelf een toelating nodig heeft).

Om met voldoende kennis van zaken te kunnen oordelen over de aanvragen neemt de Federale wapendienst alleen die aanvragen in behandeling, die vergezeld gaan van de volgende informatie:

- een volledige aanvraag die plaats en tijdstip van de verschillende manifestaties vermeldt, evenals de soorten voorwerpen die er te koop worden aangeboden;
- eventueel een flyer van de gebeurtenis (als die bestaat);
- een (origineel) uittreksel uit het strafregister van elke persoon die verantwoordelijk is voor de organisatie van het gebeuren (of van elke bestuurder van de organiserende rechtspersoon), dat niet ouder mag zijn dan één maand;
- een brandpreventieplan en een evacuatieplan waar de voorziene in- en uitgangen in geval van ernstige problemen op vermeld staan, alsook de locatie van de standen en de in- en uitgangen;
- een liggingsplan met aanduiding van de te nemen route naar de plaats van het evenement;
- een volledig reglement van orde voor elk van de data van de gebeurtenis, die in het eerste artikel plaats en tijdstip van de gebeurtenis vermeldt. Bovendien moet de reglementering uitdrukkelijk vermelden dat de toegang verboden is voor minderjarigen die niet vergezeld zijn van een volwassene;
- de statuten van de organiserende rechtspersoon;
- een contactpersoon bij de lokale politie.

Als er bij de aanvraag bepaalde stukken ontbreken, worden ze zo snel mogelijk opgevraagd. Bij een nieuwe editie van een tijdens het voorbije jaar al toegelaten beurs is het niet noodzakelijk alle stukken opnieuw te leveren; dan volstaat een verklaring dat de ontbrekende stukken niet zijn gewijzigd. De uittreksels uit het strafregister moeten echter wel telkens opnieuw worden bezorgd.

17.2. Toelating

De Federale Wapendienst vraagt het advies van de lokale politie:

- die van de verblijfplaats van de organisatoren (of de verantwoordelijken van een rechtspersoon), voor wat hun persoonlijkheid betreft;

- die van de plaats waar de beurs zal plaatsvinden, voor wat de beurs zelf betreft (en wat de ervaring is met de voorgaande edities ervan).

Als bepaalde informatie erop wijst dat het nuttig kan zijn ook advies te vragen aan andere overheden, zoals de Staatsveiligheid, de douane, het parket, het gewest, ..., dan wordt dit niet nagelaten.

Vaak zal het advies van de politie over de beurs zelf voorwaardelijk gunstig zijn of minstens enkele praktische aanbevelingen op het gebied van veiligheid en controle bevatten. Als dit redelijk voorkomt, wordt de organisator verzocht zijn reglement aan te passen of andere maatregelen te treffen.

Een gunstige beslissing wordt onmiddellijk vastgelegd in een toelating, die de vorm aanneemt van een brief met een stempel van de FOD Justitie, waarin de verkoop van vrij verkrijgbare wapens wordt toegestaan aan de organisator van de beurs, waarvan plaats en data worden aangegeven. De brief wordt aangetekend met ontvangstmelding verstuurd, met een kopie voor de politie van de zone waar de beurs zal plaatsvinden.

Bij gebrek aan precisering in de wet, zal de Federale wapendienst enkel beurzen toelaten, waarvan de organisator zich akkoord verklaart om de in de toelating opgenomen voorwaarden in acht te nemen. Deze voorwaarden zijn gericht op het vrijwaren van de openbare orde en beogen eveneens risico's te dekken die kunnen ontstaan door het toelaten van wapenhandel op plaatsen zonder vaste vestiging. Op dergelijke evenementen ontstaat bij de deelnemers vaak een gevoel dat er geen controle is op hun verrichtingen. In het verleden is al gebleken dat daardoor een kader voor mogelijk illegale transacties (bv. aankoop van in België vrij verkrijgbare wapens door buitenlanders voor wie de wapens in hun land wel vergunningsplichtig zijn) ontstaat. Daardoor worden redelijke voorwaarden opgelegd die het de controlerende overheden mogelijk moet maken om na te gaan of op de wapenbeurs de regelgeving correct werd nageleefd.

De toelatingen vermelden welke de plichten van de deelnemers zijn. Zo zal de administratie bij de afgifte van een toelating doorgaans als praktische voorwaarde opleggen dat elke deelnemer, Belg of buitenlander, die vrij verkrijgbare vuurwapens te koop aanbiedt, moet beschikken over een vastbladig boek waarin de tentoongestelde en te koop aangeboden wapens worden opgelijst, evenals de verkopen van deze wapens. Voor elke beurs schrijft de deelnemer op de linkerbladzijde de wapens (merk, type, kaliber, serienummer) in, en op de rechterbladzijde de volledige identiteit van de verwerper van het wapen (naam, voornaam, adres, geboortedatum, land). Op het einde van de beurs wordt gevraagd dat elke deelnemer aan de organisator een kopie van deze bladzijden die betrekking hebben op de beurs, bezorgt. De deelnemer dient dit boek bij zich te hebben bij elke deelname aan een beurs. Dit boek is persoonlijk en moet op de eerste bladzijde melding maken van de identiteit en de handtekening van de deelnemer. Voor elke beurs begint hij een nieuwe bladzijde, die hij dateert en ondertekent. Op het einde van de beurs moeten de gebruikte bladzijden opnieuw gedateerd en ondertekend worden door de deelnemer. De documenten worden door de organisator binnen ten hoogste drie werkdagen bezorgd aan de bevoegde gewestelijke diensten. Deze lijsten laten onder meer toe te controleren of particuliere deelnemers zich niet bezondigen aan wapenhandel zonder erkenning en om de buitenlandse overheden in kennis te stellen van wapenaankopen door hun onderdanen. Het doorgeven van deze informatie aan de buitenlandse overheid wordt immers voorgeschreven door de Richtlijn 91/477/EEG.

Er worden geen toelatingen meer gegeven voor het tentoonstellen van vergunningsplichtige wapens op beurzen.

18. De nummering van vuurwapens

18.1. Het centraal wapenregister

Het Centraal Wapenregister (CWR) is een in 1989 opgerichte databank waarin de gegevens over het vuurwapenbezit in ons land worden opgeslagen.

Het wordt beheerd door een dienst voor operationele politie-informatie van de algemene directie operationele ondersteuning van de federale politie die dezelfde naam draagt.⁴³⁹ Hij staat ten dienste van diverse overheidsdiensten en is niet toegankelijk voor het publiek.

Het is een geïnformatiseerd bestand met administratieve gegevens betreffende de inschrijvingen en de vergunningen van wapens en de personen die ze voorhanden hebben.

Van elk vuurwapen worden type, merk, model, kaliber en serienummer geregistreerd en bijgehouden, alsmede de namen en adressen van de leverancier en de persoon die het wapen verwerft of voorhanden heeft, tenzij het wapen zich bevindt bij een erkend wapenhandelaar die het in zijn register heeft opgenomen. De geregistreerde gegevens worden gedurende minstens twintig jaar bewaard.

Meer bepaald bevat het register uitsluitend gegevens die betrekking hebben op de volgende stukken:⁴⁴⁰

- 1° deel B van de vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen (model 4);
- 2° de berichten van overdracht betreffende een vergunningsplichtig vuurwapen (model 9);
- 3° de vergunningen tot het dragen van een vergunningsplichtig vuurwapen (model 5);
- 4° de erkenningen van wapenhandelaars en tussenpersonen (model 2), van musea en verzamelaars (model 3) en van schietstanden (model 13);
- 5° de formulieren betreffende de inbeslagneming, de vrijwillige afstand of de tijdelijke inbewaargeving van een vuurwapen (model 10);
- 6° de berichten van overdracht overeenkomstig het model 11.

Wat betreft de stukken onder punt 1° tot 3° worden de volgende gegevens vermeld:⁴⁴¹

- de identiteit van de houder;
- zijn nationaliteit;
- zijn adres;
- de voornaamste kenmerken van het wapen;
- de identificatiegegevens van het betrokken formulier;
- in voorkomend geval de identiteit van de overdrager.

Wat betreft de stukken onder punt 4° worden alleen volgende gegevens vermeld:⁴⁴²

- de identiteit van de houder;
- zijn nationaliteit;
- zijn adres;
- de plaats waar de activiteit waarop de erkenning betrekking heeft, wordt uitgeoefend;
- de identificatiegegevens van het betrokken formulier.

⁴³⁹ Artikel 28, eerste lid KB 20/9/91.

⁴⁴⁰ Artikel 29, eerste lid KB 20/9/91.

⁴⁴¹ Artikel 29, tweede lid KB 20/9/91.

⁴⁴² Artikel 29, derde lid KB 20/9/91.

Wat betreft het stuk onder punt 5° worden alleen volgende gegevens vermeld:⁴⁴³

- de identiteit van de persoon die het wapen in bewaring geeft of bij wie het wapen in beslag is genomen;
- zijn nationaliteit;
- zijn adres;
- de voornaamste kenmerken van het wapen;
- de identificatiegegevens van het betrokken formulier.

De voornaamste kenmerken van elk vergunningsplichtig vuurwapen dat deel uitmaakt van een privé-verzameling van historische aard of dat voorhanden wordt gehouden door een persoon met een bijzondere erkenning voor beroepsmatige activiteiten van wetenschappelijke, culturele of niet-commerciële aard met vuurwapens, worden vermeld en gekoppeld aan de identiteit en het adres van de houder van de erkenning die erop betrekking heeft en het nummer daarvan.⁴⁴⁴

Het CWR moet steeds binnen 8 dagen in kennis worden gesteld van de uitreiking of van de ontvangst van de stukken onder punten 1° tot 6°. Dit moet ook gebeuren in geval van intrekking, verval, schorsing, teruggave of wijziging van die stukken.⁴⁴⁵

Meer bepaald moet het CWR worden ingelicht door:

- de erkende persoon:
 - wanneer hij een jacht- of sportwapen verkoopt/overdraagt aan een persoon zonder verblijfplaats in België: het bericht van overdracht model 9 moet worden toegezonden aan het CWR.
- de gouverneur:
 - wanneer hij een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen uitreikt: binnen 8 dagen moet het CWR in kennis worden gesteld van de ontvangst van deel B van de vergunning;
 - wanneer hij een bericht van overdracht model 9 ontvangt betreffende een jacht- of sportwapen: binnen 8 dagen na de overdracht moet het CWR in kennis worden gesteld.
- de griffies:
 - wanneer een in beslag genomen of vrijwillig afgestaan vuurwapen wordt ontvangen: binnen 8 dagen na de ontvangst moet het CWR een exemplaar van het formulier model 10 worden toegezonden.

Het CWR heeft dus als opdracht de taak te vergemakkelijken van de overheden en de diensten die bevoegd zijn om de aanvragen voor erkenningen en vergunningen te ontvangen en om de dossiers bij te houden. Het CWR werkt tevens voor de politiediensten en voor de administratieve en gerechtelijke overheden in het kader van hun wettelijke opdrachten van administratieve en gerechtelijke politie.

De raadpleging van het CWR en het invoeren van de inlichtingen gebeurt met behulp van informatica. Zowel de politiediensten als de provinciale wapendiensten zijn aangesloten op het CWR. In de andere gevallen moeten de afschriften van de voornoemde stukken toegezonden worden aan het CWR.

⁴⁴³ Artikel 29, vierde lid KB 20/9/91.

⁴⁴⁴ Artikel 29, vijfde lid KB 20/9/91.

⁴⁴⁵ Artikel 30 KB 20/9/91.

Het CWR is toegankelijk voor:⁴⁴⁶

- de minister van Justitie of zijn gemachtigde;
- de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde;
- de provinciegouverneurs en hun gemachtigde;
- de procureurs-generaal bij de hoven van beroep;
- de onderzoeksrechters;
- de procureurs des Konings;
- de leden van de federale en de lokale politie;
- de directeur van de proefbank voor vuurwapens of een van zijn gemachtigden;
- de gemachtigde ambtenaren van de gewestelijke diensten bevoegd voor de in- en uitvoer van wapens.

Die toegang kan nuttig zijn teneinde over bepaalde inlichtingen te beschikken bij het onderzoek van een aanvraag tot het verlenen van een vergunning of een erkenning, bv. zijn aan de aanvrager reeds andere vergunningen uitgereikt? Hoeveel wapens bezit de aanvrager? Werd tegen hem reeds een beslissing tot schorsing of intrekking genomen?, ...

Het CWR kan tevens worden gebruikt voor de uitwerking van statistieken.

De raadpleging van het CWR gebeurt door middel van een informaticasysteem of door een schriftelijk verzoek gericht aan het CWR.

De aanvraag tot raadpleging moet de redenen van de raadpleging vermelden alsook, in voorkomend geval, de identiteit van de persoon waarop de gevraagde administratieve inlichtingen betrekking hebben.

Bescherming van de persoonlijke levenssfeer:

De verkregen informatie mag slechts worden aangewend voor het beheer van de hiervoor vernoemde stukken, en in het kader van de taken van gerechtelijke en administratieve politie van die overheden en diensten. Zij mogen niet aan derden, particulieren of rechtspersonen, noch aan andere overheden dan diegene die hiervoor werden vermeld, worden meegedeeld.⁴⁴⁷

Het is raadzaam om de ambtenaren met toegang tot het informaticasysteem van het CWR bij naam aan te wijzen, teneinde elk risico op oneigenlijk gebruik van de informatie te voorkomen.

De gegevens betreffende de verkrijging of de overdracht van vuurwapens in België door burgers van een vreemd land worden door tussenkomst van de federale politie meegedeeld aan de gerechtelijke overheden of de politiediensten van het land waarvan die personen onderdaan zijn.⁴⁴⁸

De registratie in het CWR:

- De gouverneur zorgt voor de registratie van alle vergunningen tot het voorhanden hebben die hij afgeeft.
- Van zodra de gouverneur het bericht van overdracht (model 9) ontvangt, registreert hij het in het CWR en brengt hij er het registratienummer op aan.
- De gouverneur zorgt voor de registratie van de vergunningen tot het voorhanden hebben die zijn afgegeven in het kader van de hernieuwingsprocedure (model 4).

⁴⁴⁶ Artikel 28, tweede lid KB 20/9/91.

⁴⁴⁷ Artikel 28, derde lid KB 20/9/91.

⁴⁴⁸ Artikel 28, laatste lid KB 20/9/91.

De lokale politie blijft evenwel belast met de registratie van de aangepaste modellen 9 (berichten van registratie) bij de aankoop in het buitenland.

- De registratie van de erkenningen als wapenhandelaar, verzamelaar, schietstand alsook van de wapendrachtvergunningen en de Europese vuurwapenpassen gebeurt door de wapendiensten van de gouverneurs.
Vrij verkrijgbare wapens vermeld op een Europese pas moeten in het CWR worden geregistreerd.
- De registratie van het model 11 bij overdracht van wapens door verzamelaars en musea gebeurt door de gouverneur van de verblijfplaats van de verwerver. Een kopie van het model 11 moet worden bezorgd aan de gouverneur van de verzamelaar die verkoopt of overdraagt, die het wapen op afstand moet zetten.
- Voor registratie bij inbeslagname: zie punt 21.3. De lokale politie wijzigt de gegevens in het CWR in functie van de evolutie van de procedure en de bestemming van de wapens (teruggave, verbeurdverklaring, enz.).
- In geval van schorsing of intrekking zorgt de gouverneur voor de aanpassing van de gegevens in het CWR binnen 8 dagen te rekenen vanaf zijn beslissing.
- De gouverneur staat in voor de registratie of de aanpassing van de gegevens met betrekking tot de vergunningsplichtige wapens die werden verworven via erfopvolging of door ontdekking, en waarvoor een vergunningsaanvraag werd ingediend. Hij doet dit bij de aflevering van het model 6 voor dit wapen. De gouverneur bezorgt deze informatie onmiddellijk aan de bevoegde korpchef van de lokale politie, die de betrokkene – bij gebrek aan spontane aangifte zoals voorzien in artikel 17 WW – uitnodigt om zijn wapen te komen tonen voor identificatie.

18.2. De proefbank voor vuurwapens

Het statuut van de proefbank wordt geregeld in de wet van 24/05/1888 houdende regeling van den toestand der Proefbank voor vuurwapens gevestigd te Luik. Tevens is het KB van 30/6/24 houdende het algemeen reglement van de Proefbank van belang.

De proefbank heeft als opdracht:⁴⁴⁹

- 1° het beproeven en het stempelen van de vuurwapens;
- 2° de identificatie van alle in België gefabriceerde of ingevoerde vuurwapens;
- 3° het neutraliseren, het ombouwen en het vernietigen van de vuurwapens overeenkomstig de wapenwet;
- 4° de politie en de bewaking van de vuurwapens;
- 5° het attesteren van de technische kenmerken van vuurwapens.

Eén van de taken van de proefbank betreft het aanbrengen van serienummers op vuurwapens. Het is daarbij niet nodig vooraf een afspraak te maken met de proefbank. Het volstaat om zich tijdens de openingsuren bij de proefbank aan te bieden met het vuurwapen, die dan onmiddellijk een nummer zal aanbrengen.

Elk aan de proef onderworpen wapen of onderdeel moet beproefd en bestempeld zijn door de proefbank alvorens het wordt verkocht, te koop gesteld of wordt bewaard in een magazijn, winkel of

⁴⁴⁹ Artikel 1 Wet 24/5/1888.

werkplaats.⁴⁵⁰ Enkel de uit het buitenland ingevoerde vuurwapens die de stempel dragen van een door de Belgische overheid erkende proefbank, moeten de Belgische proefbank niet meer passeren.⁴⁵¹

Ook vreemde oorlogswapens, die niet voorzien zijn van een stempel, die voor wederuitvoer worden verkocht, zijn niet aan de Belgische proef onderworpen.⁴⁵²

Niet-beproefde wapens mogen enkel naar het buitenland worden uitgevoerd indien zij rechtstreeks worden verzonden naar een door de Belgische overheid erkende proefbank.⁴⁵³

De wapenwet voorziet in een verbod op het wissen, manipuleren of onleesbaar maken en het verhandelen, vervoeren, dragen of opslaan van niet-geregistreerde en niet-genummerde vuurwapens. Een uitzondering op dit verbod wordt gemaakt bij internationaal vervoer waarbij de wapens op Belgisch grondgebied niet worden uitgeladen of overgeladen, alsook op weg naar de proefbank voor vuurwapens met het oog op nummering.⁴⁵⁴

Men is dus steeds verplicht, bij het indienen van het luik B van het model 4 of het model 9, om het serienummer van het vuurwapen mee te delen. Indien er geen nummer is, moet men de proefbank voor vuurwapens contacteren om er één aan te brengen.

Voor het vervullen van haar opdrachten worden loontarieven vastgelegd bij koninklijk besluit.⁴⁵⁵

18.3. Het nationaal identificatienummer

Alle in België gefabriceerde of ingevoerde vuurwapens dienen ingeschreven te worden in een centraal wapenregister, waar deze wapens een uniek identificatienummer toegewezen krijgen.⁴⁵⁶

De internationale verbintenissen die ons land is aangegaan, verplichten ons tot een volledige opspoorbaarheid van de vuurwapens die in ons land circuleren.

Dit betekent vooreerst dat de vuurwapens die in België op de markt worden gebracht, aan de bron moeten worden geregistreerd, nog voor ze terechtkomen bij een handelaar. Omdat fabrikanten en invoerders verplicht zijn hun wapens voor kwaliteitscontrole (de “wettelijke proef”) aan te bieden bij de proefbank voor vuurwapens te Luik voor ze op de markt mogen worden gebracht, staat de proefbank ook in voor hun eerste registratie in het CWR. De proefbank verhaalt de kosten op de aanbieders.

De regeling geldt niet voor de vrij verkrijgbare vuurwapens en voor de vuurwapens die bestemd zijn voor de uitvoer, onmiddellijk na de wettelijke proef. Als de fabrikant of invoerder pas later beslist of het vuurwapen in België in omloop zal worden gebracht, bezorgt hij voor enige overdracht ervan de gegevens aan de proefbank voor vuurwapens, die ze in het Centraal Wapenregister invoert.

Als het vuurwapen niet moet worden beproefd in België, is de directeur van de proefbank voor vuurwapens gemachtigd te bepalen welke wapens hem fysiek moeten worden voorgelegd, geval per geval en op basis van:

- zijn kennis van de wapensector,

⁴⁵⁰ Artikel 10 Wet 24/05/1888.

⁴⁵¹ Artikel 11 Wet 24/05/1888.

⁴⁵² Artikel 12 Wet 24/05/1888.

⁴⁵³ Artikel 13 Wet 24/05/1888.

⁴⁵⁴ Artikel 19, eerste lid, 6° WW.

⁴⁵⁵ Artikel 6 Wet 24/05/1888.

⁴⁵⁶ Artikel 4 WW.

- de historiek van de erkenning van de betrokkene,
- de oorsprong van de wapens in al dan niet een lidstaat van de Overeenkomst tot wederzijdse erkenning van de beproevingsstempels voor draagbare vuurwapens, en het reglement, opgemaakt te Brussel op 1 juli 1969,
- het al dan niet bestaan van een document opgesteld door een onafhankelijke derde dat aanleiding geeft tot twijfels over de correctheid van de gegevens.

Tweedehandse wapens moeten in elk geval worden voorgelegd.

Wanneer de wapens niet fysiek moeten worden voorgelegd, bezorgt de fabrikant of invoerder aan de proefbank voor vuurwapens een gedetailleerde en op eer eenvormig verklaarde lijst waarop alle technische kenmerken van de wapens staan vermeld.

De proefbank voor vuurwapens voert de gegevens in in het Centraal Wapenregister.⁴⁵⁷

19. Bijzonderheden over munitie en onderdelen

19.1. Onderdelen en hulpstukken⁴⁵⁸

De wettelijke regeling die geldt voor de vuurwapens is ook van toepassing op bepaalde onmisbare onderdelen van die wapens, te weten de onderdelen die onderworpen zijn aan de wettelijke proef, in overeenstemming met de wet van 24/5/1888 houdende regeling van de toestand van de Proefbank en het KB van 30/6/24 houdende het algemeen reglement van de Proefbank.

Het gaat om de volgende onderdelen:

- de karkas;
- de loop;
- de cilinder (trommel) van revolvers;
- de kulas en de schuif van pistolen;
- de sluit- en grendelstukken;
- de bascule.

Daarbij worden ook de hulpstukken gevoegd die, aangebracht op het vuurwapen, tot gevolg hebben dat het wapen in een andere categorie wordt ondergebracht. De bekendste voorbeelden daarvan, de geluidsdempers, de mechanismen die een halfautomatisch wapen omvormen tot een automatisch wapen en de op een wapen monteerbare lichtversterkers (of nachtkijkers), die van het wapen als geheel een verboden wapen maken, zijn nu echter ook als verboden tuigen in artikel 3, §1, 15° WW vermeld.

Die onderdelen en hulpstukken zijn onderworpen aan dezelfde regeling dan de wapens waarop zij betrekking hebben. Bijvoorbeeld:

- de overdracht van de loop van een vuurwapen is onderworpen aan dezelfde voorwaarden als die van het gehele wapen;
- de opslagplaats van karkassen van vuurwapens is onderworpen aan een van de wettige redenen bedoeld in artikel 16 WW.

⁴⁵⁷ Artikel 29/1 KB 20/9/91.

⁴⁵⁸ Artikel 33 WW.

Het spreekt vanzelf dat voor het dragen van die onderdelen en hulpstukken geen wapendrachtvergunning moet worden afgegeven, maar er dient wel steeds een wettige reden te kunnen worden opgegeven voor het dragen ervan.

De hoger omschreven procedure voor de afgifte van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig wapen is van toepassing.

De erkende personen houden voor de onderdelen en hulpstukken een register bij in de vorm van het model D.

De onderdelen en de hulpstukken vallen onder de retributieregeling, behalve wanneer het een kosteloze inschrijving betreft.

De omwisseling van een defect onderdeel gebeurt voortaan op de volgende wijze:

1. aanvraag van een vergunning om het vervangstuk aan te kopen bij de gouverneur, die de behandeling start zonder een retributie te vorderen;
2. de gewone procedure wordt gevolgd, maar voor de afronding daarvan wordt een attest voorgelegd waaruit blijkt dat het te vervangen defect onderdeel vernietigd is door de Proefbank;
3. de gouverneur voegt het vervangstuk toe op de bestaande wapenvergunning. Er is dus geen retributie verschuldigd.
4. alleen als het vervangen onderdeel wordt behouden of overgedragen (en dus geen attest van vernietiging wordt voorgelegd), zal nog een nieuwe vergunning worden afgegeven, uiteraard met inning van retributie.

19.2. Munitie⁴⁵⁹

In principe is op munitie voor vuurwapens dezelfde regeling van toepassing als die voor de wapens waarvoor ze bestemd is. Ze is ook van toepassing op bepaalde onderdelen van die munitie: de patroonhulzen en de projectielen. Dit geldt niet voor onbruikbaar gemaakte onderdelen en evenmin voor het kruit en afzonderlijke slaghoedjes.

Blanke munitie heeft geen projectiel en vaak is de huls ervan ingekort en dichtgeknepen. In dat geval mag ze niet worden gelijkgesteld met munitie en zijn de onderstaande regels er niet op van toepassing. Dit is echter wel het geval als het gewone projectiel is vervangen door een ander voorwerp dat wordt afgeschoten met behulp van een "blanke" patroon (bijvoorbeeld een voorwerp dat moet worden teruggebracht door een jachthond of een netgun).

De verkoop of de overdracht, zelfs kosteloos, van munitie voor vergunningsplichtige vuurwapens is voorbehouden aan de houders van een vergunning tot het voorhanden hebben van die wapens of een daarmee gelijkgesteld document (jachtverlof of sportschutterslicentie samen met een model 9 voor het betrokken wapen, buitenlandse EVP).

Een particulier kan slechts munitie voor vergunningsplichtige vuurwapens kopen voor het wapen waarvoor hem een vergunning tot voorhanden hebben is verleend of dat hij voorhanden houdt op basis van een gelijkgesteld document én dat werd geregistreerd met een model 9.

Op dezelfde wijze kan een particulier geen munitie verwerven als zijn vergunning niet geldig is voor het verkrijgen van munitie.

⁴⁵⁹ Artikel 22 WW.

De overdracht van munitie voor vergunningsplichtige vuurwapens is onderworpen aan de inschrijving in een register van het model C.

Op een schietstand mag munitie worden verkocht aan de leden van de schietclub op voorwaarde dat de uitbater van de schietstand de daartoe vereiste erkenning voor de uitbating van een schietstand bezit. Ook de uitbater van de schietstand dient een register model C bij te houden voor de munitie die hij mag verkopen onder de voorwaarden van het KB 13/7/00.

In overeenstemming met de bijzondere reglementering die op hen van toepassing is, maken bepaalde politiediensten gebruik van munitie die in de zin van artikel 22, §2 WW verboden is. Die munitie mag door een wapenhandelaar worden opgeslagen nadat zij door de betrokken instantie is besteld; met betrekking tot die munitie moet op het register model C worden voorzien in een speciale rubriek.

20. Toezicht en straffen

De Wapenwetgeving maakt deel uit van het *reglementair strafrecht*. Dat wil zeggen dat ze een geheel van administratieve regels omvat, waarvan de naleving door het strafrecht wordt afgedwongen. Dit betekent dat ze de kenmerken van beide rechtstakken combineert, wat bijzondere gevolgen heeft.

Zo moeten de politiediensten niet alleen inbreuken op de Wapenwet opsporen en vaststellen, maar ook preventief optreden en de administratieve overheid informeren met het oog op de vrijwaring van de openbare orde. De gerechtelijke overheid mag niet uit het oog verliezen dat deze administratieve taak even belangrijk is en onderworpen is aan een even strikte motiveringsplicht. De administratieve overheid moet, om haar taak naar behoren te kunnen uitoefenen, kennis krijgen van alle nuttige gerechtelijke informatie die niet onder het geheim van het onderzoek of het beroepsgeheim valt.

20.1. Bevoegde overheden

Gelet op de technische aard van de wapenwetgeving zijn naast de gewone politiediensten ook enkele bijzondere overheden opgenomen in de lijst van de diensten die bevoegd zijn om toe te zien op de naleving ervan.⁴⁶⁰ Het betreft:

- de lokale en federale politie;
- de douane;
- de directeur van de Proefbank en zijn aangewezen medewerkers;
- de inspecteurs en controleurs van springstoffen;
- de ambtenaren van de Economische Inspectie.

Het spreekt voor zich dat al deze diensten zich concentreren op het opsporen van inbreuken op het vlak van hun specialisatie. Toch zijn ze bevoegd om alle inbreuken op de wapenwetgeving vast te stellen.

De betrokken ambtenaren mogen zich in tegenstelling tot vroeger niet meer te allen tijde toegang verschaffen tot de plaatsen waar erkende personen hun activiteiten uitoefenen. Zij moeten voortaan dus de algemene regels betreffende huiszoeking volgen.

⁴⁶⁰ Artikel 29, §1WW.

Wanneer ze een controle uitvoeren, mogen ze uiteraard eisen dat hen alle papieren en voorwerpen die zich bevinden op de plaatsen waar erkende personen hun activiteiten uitoefenen, worden voorgelegd.

In het kader van hun preventief optreden voeren de leden van de voornoemde diensten die de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie hebben op verzoek van de gouverneur of op eigen initiatief regelmatig controles uit, zowel bij erkende personen als bij particulieren.

Dat de federale politie, die immers daartoe betere middelen heeft, in het bijzonder belast is met het toezicht op de wapenhandelaars en de wapenfabrikanten, wil niet zeggen dat de andere bevoegde diensten geen controles mogen of moeten uitvoeren als ze daartoe verzocht worden of zelf het initiatief willen nemen.

20.2. Straffen

De regelgeving bevat slechts één algemene strafbepaling⁴⁶¹ voor alle inbreuken op de Wapenwet en haar uitvoeringsbesluiten. Ze voorziet in een gevangenisstraf van één maand tot vijf jaar en/of een geldboete van 100 tot 25.000 euro.

De bepaling bevat een specifieke strafbaarstelling voor wie bewust onjuiste verklaringen heeft afgelegd met het oog op het verkrijgen van een erkenning of vergunning en voor wie van die verklaringen gebruik heeft gemaakt.

Daarnaast voorziet ze ook in twee verzwarende omstandigheden die het strafminimum op een gevangenisstraf van één jaar brengen, waardoor voorlopige hechtenis mogelijk wordt:

- als de inbreuk wordt gepleegd door een erkend persoon (omwille van de grote vrijheid die ze genieten in ruil voor het opgewekte vertrouwen) – dit is van toepassing op alle soorten erkenningen aangezien de procedure van artikel 5 WW voor allemaal geldt;
- als de inbreuk wordt gepleegd ten aanzien van een minderjarige (bijvoorbeeld het verkopen van een wapen aan een kind).

Over de bijkomende straf van de verbeurdverklaring, haar verplichte aard en haar gevolgen wordt gesproken op het einde van het volgende punt.

Een andere bijkomende straf kan worden opgelegd aan recidiverende erkende personen: zij kunnen worden veroordeeld hun onderneming te sluiten.⁴⁶²

Uit artikel 26 WW ten slotte volgt dat ook de poging en de deelneming strafbaar zijn.

Er kan nog worden vermeld dat inbreuken op de wapenwetgeving vaak voortdurende misdrijven zijn, wat hun verjaring onmogelijk maakt zo lang ze blijven bestaan (bijvoorbeeld het bezit van een verboden wapen, het onwettig bezit van een vergunningsplichtig wapen, het nalaten de voorgeschreven veiligheidsmaatregelen te nemen, het onwettig uitoefenen van een activiteit waarvoor een erkenning nodig is, zelfs meestal het onwettig vervoeren of dragen van een wapen door iemand die de gewoonte heeft een wapen bij zich te hebben). Er zijn natuurlijk ook gevallen waar de inbreuk een aflopend misdrijf is (bijvoorbeeld een illegale aan- of verkoop, het niet correct invullen van een document, het verstrekken van foute gegevens, het organiseren van een wapenbeurs zonder toestemming).

⁴⁶¹ Artikel 23 WW.

⁴⁶² Artikel 25 WW.

21. Inbeslagname van wapens

21.1. Gerechtelijke inbeslagname en administratieve inbeslagname

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de gerechtelijke inbeslagname⁴⁶³ van een wapen, die plaatsvindt nadat de bevoegde overheid een misdrijf heeft vastgesteld, en de administratieve inbeslagname⁴⁶⁴, die preventief gebeurt met het oog op de vrijwaring van de openbare orde. De gerechtelijke inbeslagname kan betrekking hebben op alle soorten wapens, de administratieve alleen op vuurwapens (en niet-vuurwapens die projectielen kunnen afschieten), munitie en documenten die er betrekking op hebben. In beide gevallen gelden de hiernavolgende paragrafen.

Waar het duidelijk is in welke gevallen een gerechtelijke inbeslagname mogelijk is, bestaat er soms discussie over de omstandigheden waarin men preventief mag optreden. Artikel 28 WW voorziet in 2 gevallen:

- de tijdelijke sluiting en ontruiming van wapenopslagplaatsen (door de burgemeester of de gouverneur) bij dreigend gevaar voor de openbare orde (er werd vooral gedacht aan oproer), waarbij de eigenaar van de wapens in principe niet persoonlijk wordt gevisieerd en er bijgevolg geen administratieve sancties overwogen moeten worden;⁴⁶⁵
- de eigenlijke administratieve inbeslagname van wapens (door officieren van gerechtelijke of administratieve politie), daarin ook begrepen vrij verkrijgbare niet-vuurwapens die projectielen kunnen afschieten, wanneer het gevaar voor de openbare orde uit gaat van de wapens zelf of van de bezitter ervan. In dat geval moet de gouverneur worden verwittigd omdat een sanctie aangewezen kan zijn en omdat een dergelijke aantasting van het eigendomsrecht zo snel mogelijk nader moet worden onderzocht en het voorwerp moet uitmaken van een gemotiveerde beslissing.⁴⁶⁶

De administratieve inbeslagname op basis van artikel 28, §2 WW moet ook worden onderscheiden van een preventief optreden op basis van artikel 30 van de Wet op het Politieambt (WPA). In dat laatste kader, dat echter alleen op openbare plaatsen kan worden toegepast, is de inbeslagname (die hier “onttrekking” wordt geheten) van eender welk wapen mogelijk. Hier worden de wapens zo lang als noodzakelijk in beslag genomen en dan gedurende een bepaalde tijd gewoon ter beschikking van de eigenaar gehouden, zonder dat de gouverneur hoeft tussen te komen.

In de praktijk zullen artikel 28, §2 WW en artikel 30 WPA vaak tegelijk kunnen worden toegepast. De politiediensten hebben dan de mogelijkheid te kiezen welke procedure ze volgen. Als er is voldaan aan de voorwaarden van de beide bepalingen (vuurwapens, openbare plaats), dan moet de keuze duidelijk worden aangegeven in het op te stellen proces-verbaal. Telkens als een preventieve maatregel zich opdringt ten aanzien van een wapenbezitter, zal artikel 28, §2 WW de voorkeur genieten.

⁴⁶³ Artikelen 35 tot 39bis Sv.

⁴⁶⁴ Artikel 28 WW.

⁴⁶⁵ De staat vergoedt de eigenaar van de weggeruimde wapens en munitie in geval deze hem niet konden teruggegeven worden of mochten beschadigd zijn (artikel 28, §1, tweede lid WW).

⁴⁶⁶ Meer bepaald moet de plaatselijk bevoegde gouverneur een beslissing tot intrekking, schorsing of beperking van de erkenning en/of de vergunning nemen binnen drie maanden vanaf de uitreiking van het ontvangstbewijs bij de inbeslagname. Zoniet worden de in beslag genomen voorwerpen vrijgegeven en worden de erkenningen en vergunningen teruggegeven, onder voorbehoud van elk gerechtelijk beslag (artikel 28, §2, tweede lid WW).

Ook de combinatie van een gerechtelijk en een administratief beslag zal vaak voorkomen. In dat geval mag niet uit het oog worden verloren dat ze niet dezelfde finaliteit hebben en dat een beslissing binnen het ene kader niet noodzakelijk een beslissing in het andere kader tot gevolg heeft. Een goede communicatie tussen de verschillende bevoegde overheden is dan van essentieel belang; daarom schrijft de wet ze uitdrukkelijk voor.⁴⁶⁷

21.2. Verwittiging van de gouverneur en administratieve sancties

Bij een eigenlijke administratieve inbeslagname van vuurwapens of vergunningsplichtige niet-vuurwapens in het kader van artikel 28, §2 WW wordt de gouverneur van de verblijfplaats van de betrokkene onmiddellijk op de hoogte gesteld en voldoende geïnformeerd, zodat hij eventueel de bijhorende vergunningen (of het recht tot voorhanden hebben van de wapens) kan schorsen of intrekken volgens de geldende procedure.

De gouverneur moet zijn beslissing binnen drie maanden nemen. Slaagt hij hier niet in of oordeelt hij dat een sanctie niet aangewezen is, dan worden de wapens teruggegeven.

21.3. Model 10

De politiediensten die een wapen in beslag nemen, moeten een formulier van inbeslagname (model 10) invullen om het CWR in kennis te stellen van de bestemming van de in beslag genomen wapens. Het formulier moet voldoende gedetailleerd worden ingevuld. De beslagene moet een ontvangstbewijs krijgen en men mag niet vergeten dat de wapens kunnen toebehoren aan een derde die niet betrokken is bij de situatie die aanleiding gaf tot de inbeslagname.

Als de wapenbezitter zijn verblijfplaats heeft in de zone van de inbeslagnemende politiedienst, moet deze, na de gegevens van dit formulier online in het CWR te hebben ingevoerd, het samen met het wapen neerleggen ter griffie. Heeft de betrokkene elders zijn verblijfplaats, dan moet de inbeslagnemende politiedienst binnen 48 uur de lokale politie van die verblijfplaats een kopie van het model 10 bezorgen, opdat die de gegevens in het CWR zou invoeren.

De griffie moet vervolgens toezien op de verdere behandeling ervan. Zodra de griffie het formulier van inbeslagname en het model 10 ontvangt en vooraleer het aan het CWR wordt toegezonden, moet in het Rijksregister de juistheid van de identiteit en van het adres van de beslagene worden nagegaan.

Alvorens het wapen terug te geven, moet de griffie in het Rijksregister nagaan of de beslagene niet van adres is veranderd.

De lokale politie van de verblijfplaats van een persoon die wapens voorhanden heeft, speelt een belangrijke rol bij de centralisatie van de gegevens over die wapens. Daarom moeten de politiediensten, ingeval zij een wapen in beslag nemen, daarvan binnen 48 uur kennis geven aan de lokale politie van de verblijfplaats van betrokkene.

21.4. Vrijwillige afstand en tijdelijke bewaargeving van een wapen zonder dat er sprake is van een misdrijf

⁴⁶⁷ Artikel 28, §3 WW.

Bovenaan het model 10 kan men ook vakjes aankruisen voor de vrijwillige afstand of de tijdelijke inbewaargeving van wapens, zonder dat er een misdrijf is vastgesteld. Zo is het bijvoorbeeld mogelijk dat een vuurwapen waarvoor geen vergunning is vereist, preventief wordt afgegeven door een lid van een familie die zich in een crisissituatie bevindt, of, wanneer het gaat om een wapen waarvoor wel een vergunning is vereist, dat wordt besloten om de procedure tot schorsing van de vergunning niet in te zetten.

Ofwel betreft het hier een vrijwillige en definitieve afstand van het wapen. In het andere geval betreft het een tijdelijke bewaargeving. Na verloop van een bepaalde periode, waarvan de duur naargelang van het geval en van de materiële mogelijkheid van neerlegging moet worden vastgelegd, moet ofwel een procedure tot schorsing of intrekking van de vergunning worden gestart, ofwel aan de eigenaar van het wapen worden gevraagd zich ervan te ontdoen, ofwel moet het worden teruggegeven.

In overeenstemming met de deontologische beginselen is de verkrijging van een vrijwillig afgestaan of een tijdelijk in bewaring gegeven wapen door een lid van een politiekorps verboden. Dergelijke wapens, ook die, welke tijdelijk in bewaring zijn gegeven maar die niet moeten worden teruggegeven aan de eigenaar, zijn uiteindelijk voor vernietiging bestemd en kunnen alleen door de directeur van de Proefbank, waarheen de wapens moeten worden gezonden, omwille van hun bijzondere waarde aan een museum van publiek recht worden bezorgd.⁴⁶⁸

Wanneer een politiedienst in dergelijke omstandigheden een model 10 opmaakt, moet dit onmiddellijk online worden ingevoerd in het CWR indien de bewaargever zijn verblijfplaats heeft in de betrokken zone. Zoniet moet de bevoegde lokale politie binnen 48 uur een kopie van het model 10 ontvangen voor online registratie. Tevens moeten latere wijzigingen (teruggave van het wapen, ...) worden geregistreerd.

Als de ontvangende politiedienst het wapen (en eventueel zijn munitie) niet of niet langer kan of wenst te bewaren, moet het worden overgebracht naar de griffie die het moet aanvaarden, zelfs al is er geen sprake van een inbreuk en wordt het bijgevolg alleen vergezeld van een model 10, zonder dat er een pv is opgesteld.

21.5. Onderzoek van wapens door het NICC en private experts

In beslag genomen wapens kunnen door de gerechtelijke overheid aan het NICC (Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie) of aan een private deskundige worden overgedragen om er onderzoek op uit te voeren.

In dat geval geldt de schriftelijke vordering als titel voor het voorhanden houden van de betrokken wapens door het NICC of de ballistisch expert. Als de noodzaak daartoe bestaat, mogen de wapens ter plaatse worden opgehaald door een aangestelde van het NICC of door de deskundige, mits het vervoer gebeurt op een discrete en veilige wijze. De wapens moeten onzichtbaar, ongeladen, verpakt, gelabeld en buiten handbereik worden vervoerd, samen met de voormelde schriftelijke vordering.

Het onderzoek van de wapens en hun bewaring moeten eveneens gebeuren op een discrete en veilige wijze. Een kluis of wapenkast zijn noodzakelijk en een alarmsysteem is ten zeerste aanbevolen. Eventuele munitie moet apart worden bewaard.

⁴⁶⁸ Zie verder punt 21.7.

21.6. Teruggave

Als de gerechtelijke overheid van oordeel is dat in beslag genomen vuurwapens of vergunningsplichtige niet-vuurwapens mogen of moeten worden teruggegeven aan hun rechtmatige eigenaar, dan stelt zij de bevoegde gouverneur hiervan op de hoogte, zodat deze eventueel kan waarschuwen dat de bij de wapens horende vergunningen werden geschorst of ingetrokken en zodat hij minstens op de hoogte is van het feit dat de betrokkene terug in het bezit zal komen van zijn wapens.

Als de gouverneur geen bezwaar uit binnen 8 dagen, worden de wapens aan de eigenaar terugbezorgd door toedoen van de lokale politie van diens verblijfplaats, zodat ook deze op de hoogte is en de wapens opnieuw als actief kan opnemen in het CWR.

21.7. Verbeurdverklaring

Een gerechtelijk beslag kan ook uitlopen op een veroordeling van de betrokkene door de strafrechter. Als hij schuldig is aan een inbreuk op de Wapenwet of haar uitvoeringsbesluiten is de verbeurdverklaring van de wapens die het voorwerp van het misdrijf uitmaakten, verplicht, tenzij het een inbreuk betreft op de regels inzake de vaststelling van het verkrijgen, de verkoop, de overdracht en het voorhanden hebben van vuurwapens. In de praktijk gaat het dan vooral over de registerplicht van de erkende personen en over de plichten op het vlak van vergunningen en modellen 9 bij particulieren.⁴⁶⁹

Verbeurdverklaarde wapens moeten door de griffie naar de Proefbank worden gezonden om er te worden vernietigd.⁴⁷⁰ De kosten zijn ten laste van de veroordeelde. De directeur van de Proefbank kan met toestemming van de minister van Justitie beslissen om bepaalde wapens niet te vernietigen omwille van historische, wetenschappelijke of didactische redenen. In dat geval worden de betrokken wapens geschonken aan een door de minister aangeduid museum van publiek recht, een wetenschappelijke instelling of een politiedienst.

In de praktijk worden veel inbreuken op de Wapenwet niet voor de strafrechter gebracht, maar worden ze door het parket afgehandeld met een minnelijke schikking. Het is gebruikelijk dat de afstand van het betrokken wapen deel uitmaakt van die regeling. Die wapens worden geacht vrijwillig te zijn afgestaan, waardoor ze dezelfde bestemming krijgen als de verbeurdverklaarde wapens.

22. Historische reconstructies

22.1. Organisatoren van historische reconstructies

Historische reconstructies kunnen plaatsvinden onder zeer uiteenlopende vormen. Het kan gaan over karakteristieke opvoeringen (vb. de Marsen tussen Samber en Maas), grootscheepse reconstructies (vb. de Slag van Waterloo), welbepaalde scènes (vb. de bevrijding van een dorp), ...

⁴⁶⁹ Artikel 23, 3de lid WW.

⁴⁷⁰ Artikel 24 WW.

De deelnemers aan historische manifestaties in open lucht moeten erop letten dat ze geen handelingen stellen die strafbaar zijn gesteld door de wet waarbij de private militias verboden worden. Deze worden, ter herinnering, verboden door de wet van 29 juli 1934, evenals organisaties van private personen waarvan het oogmerk is geweld te gebruiken of het leger of de politie te vervangen, zich met hun optreden in te laten of in hun plaats op te treden⁴⁷¹.

Historische reconstructies moeten ook worden onderscheiden van verenigingen van liefhebbers die zich bezighouden met activiteiten die zich beperken tot een spel en die verboden zijn op openbare plaatsen (vb. airsoft, cowboys).

Om elke verwarring met andere activiteiten met wapens te vermijden, is het aangewezen dat de organisatoren van historische reconstructies, ongeacht of het gaat over verenigingen of om gewone particulieren, het evenement dat ze op een wettige manier organiseren vooraf aankondigen bij het betrokken gemeentebestuur en de lokale politie. Deze diensten lichten dan op hun beurt de Gouverneur in omtrent de activiteiten (plaats en datum). Als geen enkel projectiel wordt afgeschoten en het gebruik van wapens dus beperkt blijft tot de dracht en het vuren met blanke munitie, hoeven de organisatoren het evenement niet te laten erkennen als schietstand.

De voorwaarden van de organisatie van historische reconstructies die in dit hoofdstuk worden beschreven zijn grotendeels van toepassing op filmopnames. De regels waarvan sprake in punt II. 2 hieronder zijn ook van toepassing op folkloristische manifestaties (voor de overige, zie hoofdstuk 3.3.).

22.2. Wapentypes

De wapens die worden gebruikt bij historische reconstructies kunnen onder verschillende regels vallen.

22.2.1 Vrij verkrijgbare wapens

De wapens die in vrije verkoop zijn, worden bepaald door de Wapenwet van 8 juni 2006 en door de verschillende uitvoeringsbesluiten die haar vervolledigen. Hieronder vallen ook de korte alarmwapens die werden gehomologeerd door de Proefbank te Luik, herkenbaar aan het merkteken "BEL", net als de geneutraliseerde wapens, die allemaal vrij mogen worden gebruikt in het kader van historische reconstructies. Voor lange alarmwapens (bv. saluutgeweren) is niet in dergelijke homologatie voorzien. Daar is vereist dat de wapens totaal ongeschikt zijn om enig projectiel af te schieten.

Ook de blanke wapens maken deel uit van de categorie van de vrij verkrijgbare wapens en mogen tijdens historische reconstructies vrij worden gedragen daar die reconstructies een wettige reden voor de wapendracht vormen. Onder de blanke wapens vindt men onder meer sabels, bajonetten, inerte namaakwapens, ...

22.2.2. Onder bepaalde voorwaarden vrij verkrijgbare wapens

Bepaalde vergunningsplichtige wapens worden, binnen bepaalde grenzen, beschouwd als vrij verkrijgbare wapens als ze worden gebruikt in het kader van historische reconstructies, folkloristische, culturele en volkse manifestaties. Die wapens zijn opnieuw vergunningsplichtig van zodra ze niet meer worden gebruikt in het kader van de hiervoor bedoelde manifestaties.

⁴⁷¹ Art.1 van de wet van 29 juli 1934 waarbij de private militias verboden worden.

Artikel 1 van het KB van 20 september 1991 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt voorziet in twee wapentypes die binnen deze categorie vallen:

1° De wapens die worden gedragen bij folkloristische optochten of historische reconstructies, voor zover het gaat om schouder- of handvuurwapens op zwart kruut met één schot, met een gladde loop en met afzonderlijke ontsteking door middel van een vuursteen of percussie, die via de loopmond worden geladen⁴⁷².

Het gaat in hoofdzaak over de pistolen en de donderbussen uit de periode van het Eerste en Tweede Franse Keizerrijk en hun recente replica's. Ze worden vooral gebruikt bij de folkloristische marsen tussen Samber en Maas.

2° De wapens die eigendom zijn van een erkende vereniging die zich bezighoudt met statutair omschreven activiteiten van historische, folkloristische, traditionele of educatieve aard, met uitsluiting van enige vorm van sportschieten zoals bedoeld in de gemeenschapsdecreten terzake, en die voldoen aan de volgende voorwaarden:

- het schieten gebeurt in een erkende schietstand, onder het toezicht van een wapen- of schietmeester en onder de verantwoordelijkheid van de vereniging;
- de wapens worden voorhanden gehouden en bewaard door de vereniging;
- de wapens worden enkel ter beschikking gesteld met het oog op en tijdens de statutair omschreven activiteit, aan leden van de vereniging en occasionele genodigden;
- de vereniging kondigt vooraf plaats en datum van haar activiteiten aan aan de lokale politie en aan de gouverneur⁴⁷³.

Het kan hier om allerlei soorten wapens gaan, zowel moderne en courante als replica's en unieke exemplaren die speciaal voor de betrokken manifestatie werden vervaardigd. De bekendste voorbeelden van het toegelaten gebruik van deze wapens zijn de traditionele schuttersfeesten in Limburg en in de Oostkantons. In die gevallen gaat het niet om historische reconstructies, maar om folkloristische schietingen. Het is echter te overwegen de plaats waar een historische reconstructie zal plaatsvinden, te laten erkennen als schietstand, als haar oppervlakte beperkt is en aan de voorwaarden voldoet.

Ze worden enkel als vrij verkrijgbaar beschouwd tijdens het beoefenen van de activiteit onder de hierboven opgenomen voorwaarden. Op die manier kunnen alle deelnemers aan het evenement het wapen manipuleren zonder dat de gewone voorwaarden gelden voor het voorhanden hebben van vergunningsplichtige wapens op een schietstand.

22.2.3. Vergunningsplichtige wapens

Alle andere vuurwapens die hiervoor niet werden vernoemd, zijn vergunningsplichtig. Dit geldt ook voor de moderne replica's van oude wapens die worden geladen via de loopmond en die zijn vervaardigd na 1945.

22.2.4. Wapens die blanke munitie afschieten

⁴⁷² Art.1, 4° van het KB van 20 september 1991 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt.

⁴⁷³ Art.1, 6° van het voornoemde KB van 20 september 1991.

Dit zijn wapens die munitie zonder projectiel, en dus alleen een kruitlading afvuren. Ze worden vaak gebruikt bij historische reconstructies omdat ze realistisch zijn en kunnen vuren. Desondanks verandert het feit dat ze alleen blanke munitie afschieten niets aan het statuut van deze wapens. Ze zijn ofwel vrij verkrijgbaar (indien ze voorkomen in het KB van 21/9/91), ofwel vergunningsplichtig indien ze ook echte munitie kunnen verschieten.

22.2.5. Gedemilitariseerde/geneutraliseerde wapens

Gedemilitariseerde en geneutraliseerde wapens mogen niet worden verward. In dit kader is een gedemilitariseerd wapen een wapen waarvan het militaire kaliber werd omgevormd in een civiel kaliber. Zijn militaire eigenschappen werden weggehaald, maar het wapen is nog steeds in staat te schieten. Een geneutraliseerd wapen is daarentegen een wapen dat op onomkeerbare wijze ongeschikt voor het schieten is gemaakt door de Proefbank te Luik volgens de werkwijze beschreven in de tweede bijlage van het KB van 20 september 1991.

22.2.6. Militair materieel

Het grote militair materieel, met inbegrip van de wapens gemonteerd op voertuigen, is in principe verboden door de Wapenwet. Als dit materieel onschadelijk is gemaakt, tzt. Als het werd gedemilitariseerd (door het leger onbruikbaar gemaakt) en door de bevoegde militaire overheid niet langer als militair materieel wordt beschouwd, mag het nochtans wel worden gebruikt. Een wapen onschadelijk maken wil niet zeggen dat het afgebroken moet worden. Deze wapens mogen nog steeds een blanke lading kunnen afschieten, kleine kanonnen mogen nog steeds buskruit afschieten, ...

22.3. Aanschaf en overdracht van wapens

22.3.1. Vrij verkrijgbare wapens

Om een vrij verkrijgbaar wapen te verwerven, is geen enkele vergunning nodig. De overdracht van deze wapens mag alleen gebeuren aan meerderjarigen die hun identiteitskaart of paspoort voorleggen.

22.3.2. Onder bepaalde voorwaarden vrij verkrijgbare wapens

De wapenhandelaar die deze wapens verkoopt aan iemand voor wie ze niet vergunningsplichtig zijn, registreert de overdracht simultaan in de rubrieken "IN" en "UIT". In het vak "oorsprong" van de rubriek "IN" wordt de vermelding "wapen artikel 1, 4° (of 6°) van het KB van 20/9/91" gedaan.

In geval van overdracht van zulk wapen aan iemand die het zonder vergunning mag voorhanden hebben, moet ook een document model 9 worden opgesteld omdat deze wapens in principe vergunningsplichtig zijn en men er steeds de opspoorbaarheid van moet kunnen behouden.

22.3.3. Vergunningsplichtige wapens

De vergunningen tot het voorhanden hebben van vergunningsplichtige wapens bestemd om te worden gebruikt in het kader van historische reconstructies kunnen worden afgegeven, hetzij op individuele wijze aan een deelnemer die de deelname aan een historische, folkloristische, culturele of wetenschappelijke manifestatie als wettige reden inroept, hetzij aan de voorzitter van een

vereniging of aan de vereniging zelf, ingeval men wapens wil ter beschikking stellen aan de leden van de vereniging.

Als het wapen wordt geregistreerd op naam van een deelnemer zal het slechts kunnen worden uitgeleend aan een andere deelnemer als deze laatste zelf beschikt over een vergunning.

Het wapen moet overeenstemmen met de wapens die werden gebruikt tijdens de weergegeven gebeurtenissen.

Voor het ter beschikking stellen, is er geen formalisme. Bij een eventuele controle moet men in staat zijn de aanschaf te motiveren en te bewijzen dat het wapen ter beschikking werd gesteld aan een lid of een genodigde van de vereniging.

De gebruikte wapens mogen ook tijdelijk ter beschikking worden gesteld van een vereniging of leden ervan door verzamelaars. Als het gaat over vergunningsplichtige wapens zal de vereniging of de deelnemer moeten beschikken over een bezitsvergunning.

22.4. Dragen van de wapens

Het dragen van het wapen is toegelaten op voorwaarde dat de wettige reden van deelname aan een historische reconstructie geldig kan worden ingeroepen. De dracht moet beperkt blijven tot de reconstructie zelf. Elders zijn de voorwaarden voor het vervoer van toepassing.

22.5. Opslagvoorwaarden

Het KB van 24/4/97 is van toepassing. Voor het bezit en de opslag van buskruit moet worden verwezen naar het KB van 23/9/58 houdende algemeen reglement betreffende het fabriceren, opslaan, onder zich houden, verkopen, vervoeren en gebruiken van springstoffen.

22.6. In- en uitvoer (voor de buitenlandse deelnemers)

Om met hun wapens deel te nemen aan historische reconstructies moeten de buitenlandse deelnemers, als ze onderdanen van een EU-lidstaat zijn, een Europese vuurwapenpas hebben (zie punt 14.5). Komen ze van een derde staat, zullen ze een tijdelijke invoerlicentie moeten aanvragen bij het gewest waar de reconstructie zal plaatsvinden.

23. Verandering van statuut van een vergunningsplichtig wapen

Zoals eerder uiteengezet, moet voor het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen vooraf een vergunning worden gevraagd aan de gouverneur die bevoegd is voor de verblijfplaats van de aanvrager.

Sommige particulieren zijn evenwel – omwille van de garanties die hun hoedanigheid met zich meebrengt – vrijgesteld van deze vergunningsplicht.

We denken daarbij aan sportschutters waarbij de sportschutterslicentie dienst doet als vergunning tot het voorhanden hebben van het vergunningsplichtig vuurwapen.⁴⁷⁴

⁴⁷⁴ Hieraan zijn natuurlijk voorwaarden gekoppeld, zie punt 12.

Verder kunnen ook jagers op basis van hun jachtverlof en bijzondere wachters genieten van dit uitzonderingsregime.⁴⁷⁵

*Model 9 → model 4*⁴⁷⁶

Het verlies van de hoedanigheid van jager, sportschutter of bijzondere wachter brengt met zich mee dat men niet meer gerechtigd is te genieten van de vrijstelling van de vergunningsplicht die men op basis daarvan genoot.

Als men evenwel het betreffende wapen verder wenst te behouden, kan een aanvraag worden ingediend tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben ervan bij de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats. Als de vergunning wordt afgegeven, moet het document model nr. 9 voor dat wapen worden teruggestuurd naar de gouverneur die de registratie in het CWR aanpast.

Ook als men zijn hoedanigheid van jager, sportschutter of bijzondere wachter niet verliest, bestaat de mogelijkheid om vrijwillig voor het betreffende wapen een vergunning tot het voorhanden hebben ervan aan te vragen en dit volgens dezelfde procedure.⁴⁷⁷

*Model 4 → model 9*⁴⁷⁸

Het verkrijgen van de bijzondere hoedanigheid van jager, sportschutter of bijzondere wachter doet de mogelijkheid ontstaan om het vergunningsplichtig wapen (waarvoor men over een vergunning tot het voorhanden hebben ervan beschikt) verder te behouden op basis van die hoedanigheid. Dit kan uitsluitend indien het betreffende wapen voldoet aan de vereisten gesteld door de toepasselijke hoedanigheid (lange wapens toegelaten daar waar het jachtverlof geldig is, wapens ontworpen voor het sportschieten edm.).

De houder van de vergunning brengt de gouverneur die bevoegd is voor zijn verblijfplaats hiervan op de hoogte en bezorgt hem de nodige bewijsstukken. Als de gouverneur vaststelt dat hij aan alle voorwaarden voldoet, ruilt hij de vergunning in voor een document model nr. 9 en past hij de registratie in het CWR aan.

*Vrij verkrijgbaar wapen → vergunningsplichtig wapen*⁴⁷⁹

De houder van een vrij verkrijgbaar wapen die dat wapen buiten het kader van historische of folkloristische manifestaties voor het schieten wil bestemmen, vraagt daartoe vooraf een vergunning aan tot het voorhanden hebben ervan bij de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats. Als hij voldoet aan alle vereisten als jager, sportschutter of bijzondere wachter en het wapen verder in die hoedanigheid wenst te behouden, brengt hij de gouverneur hiervan op de hoogte en bezorgt hij hem daarvan de nodige bewijsstukken. Indien de gouverneur vaststelt dat hij aan alle voorwaarden voldoet, geeft hij een document model nr. 9 af en past hij de registratie in het CWR aan.

⁴⁷⁵ Zie punten 11 en 13.

⁴⁷⁶ Artikel 25, §3 KB 20/9/91.

⁴⁷⁷ Bv. een houder van een geldig jachtverlof beschikt over een vuurwapen dat geschikt is voor de jacht op model 9. Hij wil hetzelfde wapen gebruiken voor het recreatief schieten, en hij beschikt **duis** niet over een sportschutterslicentie. In dat geval kan hij een vergunning voor het voorhanden hebben van het betreffende wapen (model 4) aanvragen met vermelding van beide wettige redenen (jacht en recreatief schieten). Het model 9 vervalt dan.

⁴⁷⁸ Artikel 25, §4 KB 20/9/91.

⁴⁷⁹ Artikel 25, §5 KB 20/9/91.

Vergunningsplichtig wapen → vrij verkrijgbaar wapen⁴⁸⁰

De houder van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vrij verkrijgbaar wapen bestemd voor het schieten buiten het kader van historische of folkloristische manifestaties, die dat wapen daarvoor niet meer wil gebruiken, of die zijn hoedanigheid van jager, sportschutter of bijzondere wachter verliest, kan dat vrij verkrijgbaar wapen verder behouden zonder het nog te mogen gebruiken voor de schietsport.

Hij brengt de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats hiervan op de hoogte en bezorgt hem de vergunning of het document model nr. 9 terug. De gouverneur past de registratie in het CWR aan zonder het wapen echter te schrappen.

Het is ook mogelijk dat een wapenhandelaar een wapen uit zijn register wil schrappen en het op model 9 wil laten zetten via zijn sportschutterslicentie. In dat geval moet hij een model 9 op zijn eigen naam opstellen, als oorsprong van het wapen zijn erkenningsnummer vermelden, en dit volgens de gewone procedure aan de gouverneur opsturen.

24. Retributies

Waar vroeger de retributies het voorwerp uitmaakten van een apart uitvoeringsbesluit, zijn ze nu in de wet zelf geregeld. Dat er nu alleen nog wordt gesproken over retributies betekent dat we te maken hebben met de vergoeding van door de overheid geleverde prestaties: het onderzoek van een aanvraag, de afgifte van een document of de latere controle ervan.

De rekenplichtigen van de bevoegde wapendiensten passen de regelgeving toe met inachtnaam van de afspraken die hierover worden gemaakt tussen de FOD Binnenlandse Zaken en de Federale Wapendienst.

24.1. Principes

De artikelen 50 tot 57 van de Wapenwet bepalen welke retributies gekoppeld zijn aan de verschillende aanvraagprocedures van erkenningen en vergunningen.

Naar aanleiding van erkenningsprocedures is er een betaling in twee fasen: de betrokkene dient een eerste bedrag over te schrijven na de indiening van zijn aanvraag, en later bij de eventuele erkenning wordt een tweede bedrag overgeschreven. Het eerste bedrag is een tegenprestatie voor het openen en onderzoeken van het dossier. Het tweede bedrag is de tegenprestatie voor de afgifte van de erkenning.

Voor de vergunningen tot het voorhanden hebben van een vuurwapen en de wapendrachtvergunningen (en de hernieuwing hiervan) is er voorzien in een eenmalig te betalen bedrag, over te schrijven na de indiening van de aanvraag.

De bevoegde wapendienst deelt de aanvrager het rekeningnummer mee waarop het verschuldigde bedrag moet worden gestort.

⁴⁸⁰ Artikel 25, §6 KB 20/9/91.

Er kan geen sprake zijn van de terugbetaling van retributies in geval van onontvankelijkheid of afwijzing van de aanvraag, bij schorsing, intrekking of beperking van een vergunning of erkenning, noch bij beëindiging van de activiteiten waarop deze betrekking heeft.

Een erkenning of vergunning mag niet worden afgegeven (of hernieuwd) als de verschuldigde retributie nog niet werd betaald.

De onderdelen van wapens die zijn onderworpen aan de wettelijke proef en de hulpstukken die, aangebracht op een vuurwapen, tot gevolg hebben dat het wapen tot een andere categorie gaat behoren, zijn overeenkomstig artikel 33 WW onderworpen aan dezelfde regeling als de wapens, behalve indien het gaat om de gewone vervanging van een defect onderdeel. Het voorhanden hebben van dergelijke onderdelen en hulpstukken is dus onderworpen aan de betaling van een retributie. Het dragen van een onderdeel of hulpstuk is echter niet onderworpen aan de afgifte van een wapendrachtvergunning en geeft bijgevolg geen aanleiding tot de betaling van een retributie.

24.2. Tarieven⁴⁸¹

De ongeïndexeerde basisbedragen van 2006 zijn:

- voor een erkenning als wapenhandelaar of als tussenpersoon: tweemaal 300 euro;
- voor een erkenning die uitsluitend betrekking heeft op het vervaardigen, opslaan, verhandelen van of makelen in munitie: tweemaal 200 euro;
- voor een erkenning die uitsluitend betrekking heeft op het bronzen, graveren of versieren van vergunningsplichtige wapens of vrij verkrijgbare wapens: tweemaal 150 euro;
- voor een erkenning van een museum of van een verzameling van vergunningsplichtige vuurwapens en munitie hiervoor: tweemaal 150 euro;
- voor een erkenning van een museum of een verzameling van munitie voor vergunningsplichtige vuurwapens: een bedrag van tweemaal 75 euro;
- voor een erkenning voor het uitoefenen van beroepsmatige activiteiten van wetenschappelijke, culturele of niet-commerciële aard met vuurwapens: tweemaal 150 euro;
- voor de erkenning van een schietstand: tweemaal 300 euro;
- voor een erkenning die uitsluitend betrekking heeft op het vervoer van wapens en munitie: tweemaal 200 euro;
- voor alle vergunningen tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig wapen op naam van dezelfde persoon: 85 euro forfaitair;
- voor een wapendrachtvergunning: 90 euro.

De hoger vermelde bedragen worden jaarlijks op 9 december geïndexeerd.⁴⁸² De Federale Wapendienst deelt elk jaar de nieuwe bedragen mee aan de provinciale wapendiensten. De geïndexeerde retributie is verschuldigd voor aanvragen ingediend na de indexering.

Omdat veel wapenbezitters meerdere exemplaren voorhanden hebben, geldt voor hen een forfaitair tarief. Als ze een aanvraagdossier indienen dat tegelijk betrekking heeft op meerdere vergunningsplichtige wapens, dan genieten ze van het enkelvoudig tarief. Om een dergelijk omvattend aanvraagdossier te kunnen samenstellen, is het toegelaten bepaalde aanvragen voortijdig in te dienen (bijvoorbeeld een aanvraag om hernieuwing van nog niet vervallen vergunningen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag).

⁴⁸¹ Het toepasselijke tarief wordt bepaald aan de hand van de datum waarop de aanvraag werd ingediend.

⁴⁸² Artikel 53 WW.

Van het vaste bedrag van 85 euro gaan 30 euro naar het gemeentebestuur van de verblijfplaats van de verzoeker (de rest gaat naar de Schatkist, net zoals het geheel van de andere voornoemde bedragen).⁴⁸³ Als de betrokkene in het buitenland verblijft, moet hij het bedrag op de rekening van de Staatsveiligheid storten, die het volledig doorstort aan de Schatkist.

De 5-jaarlijkse controle van de afgegeven erkenningen en vergunningen (de wapendrachtvergunningen uitgezonderd) is volgens artikel 50/1 WW onderworpen aan hetzelfde tarief als dat voor de afgifte van het betrokken document. In het geval van erkenningen betekent dit dus dat het bedrag opnieuw in twee schijven moet worden betaald.

Het heffen van opcentiemen op de bedragen van de retributies door de gemeenten, de provincies of de gewesten is niet mogelijk, evenmin als het heffen van andere vormen van rechten of retributies op het verwerven of bezitten van wapens.

24.3. Uitzonderingen

Wie reeds in één provincie een erkenning als wapenhandelaar of tussenpersoon heeft verkregen, dient slechts de helft van de normale bedragen te betalen wanneer hij een aanvraag doet om zijn activiteit ook in een andere provincie uit te oefenen. Voor de bijkomende aanvraag om een zelfde activiteit op een andere plaats in dezelfde provincie uit te oefenen, dient niet betaald te worden.

Voor de aanpassing van een erkenning of vergunning dient niet betaald te worden mits ze betrekking blijft hebben op hetzelfde voorwerp: bijvoorbeeld wijziging van de bestuurders van rechtspersonen, beperking van de activiteiten,... De adreswijziging van een wapenhandel, de overdracht van een activiteit aan een derde en de uitbreiding van de activiteiten impliceren wel nieuwe, te betalen, aanvragen. Bij uitbreiding is echter niet het volle bedrag verschuldigd, doch slechts het verschil tussen het oorspronkelijk betaalde en het voorziene bedrag voor de ruimere activiteit.⁴⁸⁴ Het is dus mogelijk dat een nieuwe aanvraag moet worden ingediend, maar dat die toch gratis zal worden behandeld omdat het voorwerp van de erkenning niet wijzigt, b.v. bij de aanstelling van een bijkomende verantwoordelijke.

Voor de vergunningen model 4 en 5 gelden vrijstellingen ten gunste van leden van het openbaar ministerie die een machtiging van hun korpschef hebben, voor onderzoeksrechters en voor het personeel van de veiligheidsdiensten van de NAVO en de EU.

De bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten en hun personeel vallen niet onder het retributiestelsel van de Wapenwet.

Leden van politiediensten die zijn opgenomen in de lijst van het KB van 26/6/02 betreffende het voorhanden hebben en het dragen van wapens door de diensten van het openbaar gezag of van de openbare macht, genieten van een vrijstelling van de retributie voor een model 4, beperkt tot de aankoop van munitie voor hun dienstwapen dat ze buiten de dienst wensen te gebruiken voor deelname aan het sportschieten, mits behoorlijke machtiging door hun korpschef.

De erkenning van musea of verzamelingen aangevraagd door politiediensten, gebeurt eveneens kosteloos. Dit geldt ook voor het NICC, de School voor criminologie en criminalistiek en andere wettelijk erkende opleidingsinstellingen voor de politiediensten.

⁴⁸³ In geval van verhuizing, betaalt de aanvrager zijn retributie aan de gouverneur die bevoegd is op het ogenblik van de aanvraag. Het is de gouverneur van de provincie waar de aanvraag werd ingediend, die het dossier volledig zal afhandelen en vervolgens doorsturen naar de gouverneur van de provincie waar betrokkene naar verhuisd is. Er moeten dan ook geen retributies worden doorgestort naar de nieuwe provincie.

⁴⁸⁴ Artikel 55 WW.

De afgifte van duplicaten van erkenningen, vergunningen tot het voorhanden hebben van een wapen of wapendrachtvergunningen als gevolg van verlies, diefstal of vernietiging van het oorspronkelijke stuk, moet kosteloos gebeuren.

Wanneer een KB wapens indeelt bij de vergunningsplichtige wapens, moeten de personen die dergelijke wapens voorhanden hebben, ze laten inschrijven in het CWR en wordt de vergunning tot het voorhanden hebben ervan kosteloos uitgereikt.⁴⁸⁵

Nuttige adressen

Proefbank voor vuurwapens te Luik

Rue Fond-des-Tawes 45
4000 Luik
Tel.: 04 227 14 55
Fax: 04 277 81 78
info@bancdepreuves.be
www.bancdepreuves.be

Provinciale wapendiensten:

ANTWERPEN
Federale diensten gouverneur – Arr. comm. Mechelen
Cel wapens
Jan Van Rijswijcklaan 28
2018 Antwerpen
Tel.: 03 240 63 14
Fax: 03 240 63 76
Mail: wapens@acmechelen.provant.be
Web: www.provant.be/wapenvergunningen

BRUSSEL-HOOFDSTAD
Administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad
Dienst Wapens
Koloniënstraat 56
1000 Brussel
Tel.: 02 507 99 11
Fax: 02 511 99 33
Mail : armes.wapens@brugouverneur.irisnet.be
Web : www.brugouverneur.irisnet.be

HENEGOUWEN
Dienst wapens
Rue Verte 13
7000 Bergen
Tel.: 065 39 64 44
Fax: 065 39 64 47

⁴⁸⁵ Artikel 17, eerste lid WW.

Mail :
Web :

LUIK
Provinciaal bestuur van Luik
Dienst wapens
Place Saint-Lambert 18A
4000 Luik
Tel.: 04 220 51 30
Fax: 04 220 51 58
Mail:
Web: <http://gouverneur.provincedeliege.be/armes/>

LIMBURG
Cel Wapens
Universiteitslaan 1
3500 Hasselt
Tel.: 011 23 80 87
Fax: 011 23 80 56
Mail: wapenvergunningen@limburg.be
Web : www.limburg.be/wapenwet

LUXEMBURG
Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken
Dienst wapens
Place Léopold 1
6700 Aarlen
Tel.: 063 24
Fax: 063 22 10 32
Mail:
Web:

NAMEN
Provinciaal bestuur van Namen
Dienst wapens
Place Saint-Aubain 2
5000 Namen
Tel.: 081 256 881
Fax: 081 256 837
Mail: eder.alvarez.namur@gmail.com
Web: www.securiteprovincenamur.be

OOST-VLAANDEREN
Federale diensten gouverneur van Oost-Vlaanderen
Federale directie politiezaken en wapens
Kalandeberg 1
9000 Gent
Tel.: 09 267 88 10

Fax: 09 267 88 29
Mail: wapenvergunningen@oost-vlaanderen.be
Web: www.oost-vlaanderen.be/wapenwet

VLAAMS-BRABANT
Federale Overheid – Dienst Algemene Zaken
Cel Wapens
Provincieplein 1
3010 Leuven
Tel.: 016 26 78 03
Fax: 016 26 78 17
Mail: wapens@vlaamsbrabant.be
Web: www.vlaamsbrabant.be/wapens

WAALS-BRABANT
Provinciaal bestuur van Waals-Brabant
Dienst wapens
Chaussée de Bruxelles 61
1300 Waver
Tel. : 010 236 720
Fax : 010 236 744
Mail: armes@gouverneurbw.be
Web: www.gouverneurbw.be

WEST-VLAANDEREN
Federale diensten gouverneur van West-Vlaanderen
Dienst wapens
FAC Kamgebouw
Koning Albert I-laan 1/5 bus 6
8200 Brugge
Tel.: 050 301 611
Fax: 050 301 600
Mail: wapens@west-vlaanderen.be
Web: www.ibz.be/west-vlaanderen

Federale Wapendienst

Waterloolaan 115
1000 Brussel
Tel.: 02 542 65 11
Fax: 02 542 70 34
Mail: wapens@just.fgov.be
armes@just.fgov.be
Web: www.just.fgov.be

Veiligheid van de Staat

Dienst wapens
North Gate I
Koning Albert II-laan 6, bus 2

1000 Brussel
Tel.: 02/205 62 19
Fax: 02/205 65 85

Bijlage 1: lijst van inbreuken bedoeld in artikel 5, §4, 2° WW

Bijlage 2: lijst van HFD-wapens (punt 3.3.3)

Bijlage 3: theoretische proef (punt 9.1.7)

***Bijlage 4: aanvraagformulier tot het verkrijgen van een vergunning
(model 4) tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig
vuurwapen***

Brussel, 2011.

De Minister van Justitie,

Stefaan DE CLERCK